

GERALD FLURY

JUMALAN TOSI SEURAKUNNAN TOSI HISTORIA

JA 2000-VUOTINEN SOTA SUURTA
VALHEELLISTA KIRKKOA VASTAAN

JUMALAN TOSI SEURAKUNNAN TOSI HISTORIA

JA 2000-VUOTINEN SOTA SUURTA
VALHEELLISTA KIRKKOA VASTAAN

GERALD FLURRY

Jumalan Filadelfian seurakunnan
toimitus on avustanut kirjan laatimisessa

TÄTÄ KIRJAA EI MYYDÄ.

Se on yleiseen käyttöön tarkoitettu vapaa julkaisu.
Kirjan julkaisija on Philadelphia Church of God.

© 2015, 2017 Philadelphia Church of God
All Rights Reserved

© 2018 Jumalan Filadelfian seurakunta,
Suomenkielinen käännös,
Kaikki oikeudet pidätetään

Painomaa Yhdysvallat

Englanninkieliset viittaukset perustuvat King James -raamattuun.

Kun Jeesus Kristus perusti Uuden
testamentin seurakunnan, hän vakuutti,
etteivät tuonelan portit voittaisi sitä. Kristus
profetoi, että hänen toista tulemistaan edeltäisi
seurakunnan seitsemän peräkkäistä aikakautta,
ja kertoi kunkin vallitsevan ominaisuuden.

Historia osoittaa, että Jumalan pitkälti
piiloon jäänyt tosi seurakunta selvisi
hengissä 2000 vuoden ajan ja täytti tarkalleen
Kristuksen profetiat. Nyt Kristuksen paluun
partaalla paljastamme tämän ihmeellisen,
dramaattisen tarinan!

SISÄLLYSLUETTELO

ESIPUHE	Kertomatta jäänyt historia i
YKSI	Profetia Jumalan seurakunnasta 1
KAKSI	Suuren valheellisen kirkon synty 18
KOLME	Ensimmäisen vuosisadan uskosta luopuminen 38
NELJÄ	Johannes taistelee saatanan kirkkoa vastaan 65
VIISI	Taistelu totuudesta 91
KUUSI	Paikka erämaassa 117
SEITSEMÄN	Tyatiran liekki 145
KAHDEKSAN	Muutama nimi Sardeessa 172
YHDEKSÄN	Filadelfian avoin ovi 199
KYMMENEN	Laodikean häpeä 225

ESIPUHE

KERTOMATTA JÄÄNYT HISTORIA

LUIN MUINAIN WORLDWIDE CHURCH OF GOD -seurakunnassa (wgc) ollessani innolla Herman Hoehin kirjaa *A True History of the True Church*, Jumalan tosi seurakunnan tosi historia.

Teos lakkautettiin. Olen varma, että lakkautuspäätöksen teki Herbert W. Armstrong, wgc:n johtava pastori kuolinvuoteelleen 1986 saakka. Ihmettelin, miksi hän lakkautti kirjan. Jumalan tosi seurakunnan historia dokumentoitiin H. Armstrongin elinaikana vakuuttavasti-teoksen täytyi sisältää epämieluisia aineistoa. Päätin lukea sen hiljattain uudemman kerran selvittääkseni, mistä oli kysymys.

Uskon, että H. Armstrongin jälkeen wgc:n innostavimmat, hyödyllisimmät artikkelit kirjoitti nuorena collegen aloittanut tri Hoeh, josta valmistui yksi parhaimmista H. Armstrongin vaalima ja tukema kirjoittaja, opettaja ja oppinut. Hoeh kasvoi H. Armstrongin tuella tuotteliaaksi evankelistaksi, joka kirjoitti

ylenpalttisesti ja opetti taidokkaasti. Pysin Ambassador Collegessa opiskelemaan kaikkia tri Hoehin arvokkaita kursseja. Harvalle tarjottiin Worldwide Church of God -seurakunnassa arvokkaampia tilaisuuksia kuin tri Hoehille.

Havaitsin, että tri Hoehin *Jumalan tosi seurakunnan tosi historia* -kirja sisälsi karkean virheen, joka johti puolestaan lisävirheisiin. Myös toiset kirjoittajat ovat langenneet samaan harhaan.

TAJUSIN, ETTÄ VIRHEEN VUOKSI SEURAKUNNAN HISTORIAA EI OLE KERROTTU KOSKAAN MENESTYKSELLISESTI.

Tämä kirja pyrkii *korjaamaan* virheen.

Seurakunnan historia -kirjasen virheisiin johtanut ajattelutapa *paljastui täysin* vasta H. Armstrongin kuoleman jälkeen. Tajuat, mistä on kyse, kun opit Jumalan tosi seurakuntaa tänä lopunaikana koskevat profetiat.

H. Armstrong esitti seurakunnan historian mestarillisesti, etenkin sen ensimmäisen aikakauden. H. Armstrongin katsaus auttaa ymmärtämään *koko* seurakunnan historian. Tri Hoeh ja muut kirjoittajat eivät ARVOSTANEET H. Armstrongin aiheesta antamaa opetusta! Heidän kirjoituksistaan käy ilmi heidän suurin ongelmansa – *jopa H. Armstrongin elinaikana* kätkemä hengellinen penseys.

Kirja pyrkii kattamaan ensimmäisen, Efeson seurakunnan aikakauden perin pohjaisesti. *Vasta* kun ymmärrämme H. Armstrongin dokumentoiman ja opettaman totuuden seurakunnan ensimmäisestä aikakaudesta, *saamme* aiheesta kokonaiskuvan.

Kun ymmärrät ja näet, mitä muut *laiminlöivät* H. Armstrongin opettamasta seurakunnan historiasta, saat selkeän kuvan viimeisestä seurakunnasta, Laodikean aikakauden hengellisistä ongelmista.

Vasta Laodikean aikakauden synty paljasti täyden ymmärryksen seurakunnan historiasta.

Kun tunnistat, mitä Jumalan seurakunnalle on tapahtunut tänä lopunaikana, kirjan historian merkitys moninkertaistuu meille tänään! Toivon ja rukoilin, että tämä Jumalan Hengestä siitettyjen pyhien 2000-vuotinen tosi historia opettaa, ojentaa ja innostaa sinua.

YKSI

PROFETIA JUMALAN SEURAKUNNASTA

ILMESTYSKIRJA KERTOO MAAILMANUUTISISTA! JUMALA kuvaa tässä Raamatun tärkeimmässä profeetallisessa kirjassa maailmantapahtumia aina Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen saakka!

Apostoli Johannes kirjasi Ilmestyskirjan profetian, mutta ei kyennyt ymmärtämään valtaosaa nykyaikaa varten tarkoitetuista, kaoottista nykyhetkeä kuvaavista ennustuksista. Ilmestyskirja ennustaa kaikki nykymaailmaa saartavat, kauhistuttavat tapahtumat; sen kuvaavat tapahtumat levittäytyvät silmiemme edessä!

Ilmestyskirja esittää suurtapahtumat aikajärjestyksessä. Ilmestyskirjasta löytyy *jokainen maailmantapahtumien jättiaskel*, josta luemme juuri nyt uutisissa.

Jumala on antanut seurakunnalleen suuren vastuun, ja edellyttää meiltä suuria. Jumala on antanut toimeksiannon toimittaa toivon ja hyvän uutisen viestin, joka sisältää lisäksi vahvan varoituksen välittömästi ennen Kristuksen toista

tulemista maapalloa kohtaavasta pahimmasta kärsimyksen ajasta. Jumala käskee meitä toimittamaan annetun viestin kaikin keinoin koko maailmaan.

Ilmestyskirjana alkuluvut antavat ymmärrystä seurakunnan toimeksiannosta.

PROFETIA ISÄLTÄ

Mieti, mitä Ilmestyskirjan ensimmäiset sanat paljastavat: ”Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka [Isä] Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoille, mitä pian tapahtuman pitää” (Ilm. 1:1). Sanat esittelevät Isä Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen. Ilmestyskirjan ensimmäinen jae demonstroi Jumalan kuninkaallisen perhehallituksen. Isä on perheensä Pää.

Apostoli Johannes kirjasi profeettisen viestin, mutta ISÄ JUMALA ANTOI JA JÄSENSI ILMESTYSKIRJAN TÄSMÄLLISEN TARKASTI. Isä haluaa, että tiedämme, että kaikki ilmoitus oli Isältä–ei Kristukselta, ei enkeliltä, ei ainakaan Johannekselta–*ei missään tapauksessa* ihmiseltä!

Ilmestyskirja sisältää Isän PROFETIAT TULEVISTA TAPAHTUMISTA, jotka Isä antoi Jeesukselle Kristukselle palvelijoilleen jaettavaksi. Isä on profetian alullepanija. Ilmestyskirja paljastaa Isän ajatukset tulevasta perheestään, Jumalan valtakunnasta–hyvästä uutisesta, joka on EVANKELIUMI.

Jakeen 7 tapahtuma–Kristuksen paluu–esittelee maailmalle Jumalan valtakunnan: ”Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät...” Elämämme tulee keskittyä Ilmestyskirjan suureen tarkoitukseen–toiseen tulemiseen–niin kiinteästi, että olemme tarvittaessa valmiita kuolemaan asian puolesta.

Profetia paljastaa myös järkyttäviä Kristuksen paluuta *edeltäviä* tapahtumia, mm. hirvittävän Herran päivän.

Ilmestyskirja kuvaa yksityiskohtaisesti Herran päivää, Johanneksen kirjaa jakeesta 10 lähtien: ”Minä olin hengessä *Herran päivänä*.” HERRAN PÄIVÄ ON ILMESTYSKIRJAN TEEMA. Suuri osa Ilmestyskirjaa kuvaa *juuri ennen* toista tulemistä olevia tapahtumia. Sefanja kutsuu aikaa Jumalan VIHAN päiväksi (Sef. 1:15,18). Ilmestyskirja paljastaa Jumalan *vihan* maailman ihmisiä kohtaan ja ilmoittaa etukäteen ajan, jona Jumala lähettää vitsauksen toisensa jälkeen.

Vihan päivän lopun tapahtumat huipentuvat JEESUKSEN KRISTUKSEN PALUUSEEN MAAN PÄÄLLE! Ilmestyskirja kertoo tarkasti tähän mullistavaan tapahtumaan johtavan tapahtumasarjan.

Jeesus itse kertoi koskien toista tulemistaan: ”Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin” (Matt. 24:36). Vain Isä tietää ”päivän ja hetken”. Ilmestyskirja ilmoittaa ”mitä *tämän jälkeen* on tapahtuva” (Ilm. 1:19). Se on PROFEETTINEN kirja, *mitä tapahtuman pitää!* Isä Jumala huolehtii, että kaikki käy toteen!

SEITSEMÄN SEURAKUNTAA

Johannes osoittaa jakeessa 1:4 Ilmestyskirjan ”*seitsemälle Aasian seurakunnalle*”. Miksi seitsemälle seurakunnalle?

Jae 10 päättyy, kun Johannes kuulee ”suuren äänen, ikäänkuin pasunan äänen” – ja huomaa, että välittömästi seuraa ”Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja *lähetä niille* SEITSEMÄLLE SEURAKUNNALLE *Aasiassa*, EFESOON ja SMYRNAAN ja PERGAMOON ja TYATIRAAN ja SARDEESEEN ja FILADELFIAAN ja LAODIKEAN” (jae 11, alkuteksti). Näemme jälleen *seitsemän seurakuntaa*, nyt erikseen mainittuina.

Seurakunnat olivat kirjaimellisia, ensimmäisellä vuosisadalla nykypäivän Turkin alueella sijainneita

seurakuntia. Herbert W. Armstrong kertoo *Ikuisten aikojen salaisuus* -teoksessa, että ne ”sijaitivat yhdellä vanhan Rooman valtakunnan postireitillä. Ratsastajat seurasivat reittiä–kuljettaen viestejä kaupungista toiseen. Viestit seitsemälle seurakunnalle sisältävät sekä rohkaisun että ojennuksen sanoja, ja osoittavat selvästi kunkin silloisen seurakunnan hallitsevat ominaispiirteet.”

H. Armstrong jatkoi, että viestit seitsemälle seurakunnalle–Ilmestyskirjan lukuihin 2 ja 3 yksityiskohtaisesti kirjattuina–oli tarkoitettu PALJON LAAJEMMALLE YLEISÖLLE kuin pelkästään paikallisille Vähän-Aasian asukkaille.

Jeesus Kristus sanoi: ”Minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita” (Matt. 16:18). Kristus profetoi, hän lupasi ja rakentaa seurakuntansa, joka EI KUOLISI KOSKAAN! Seurakunta pysyisi elossa Kristuksen toiseen tulemiseen saakka. Sen on siis löydettävä jostain maan päältä, muuten KRISTUS VALEHTELI!

Kristus ei kerro Matteuksen kirjan luvussa 16, miten *tunnistamme* hänen seurakuntansa, Jumala paljastaa tiedon Ilmestyskirjan kolmessa ensimmäisessä luvussa.

Ilmestyskirjan lukujen 1–3 seitsemän seurakuntaa ovat *profeetalliset* Uuden testamentin seurakunnan *seitsemän aikakautta!* Viestit ovat itse asiassa merkittävä sarja PROFETIOITA koskien Jumalan tosi seurakunnan tulevaisuutta. Ne kuvaavat *seitsemää peräkkäistä seurakuntaa*, ensimmäisen vuosisadan Jeesuksen Kristuksen maan päällä ollessaan alkuun saattamasta Efeson aikakaudesta aina seitsemänteen ja viimeiseen–lopunajan Laodikean aikakauteen saakka.

H. Armstrong kirjoitti: ”Seurakunnan historia jaottui seitsemään aikakauteen, jolla kullakin oli omat hyvät puolensa, heikkoutensa ja ongelmansa. Viesti kulki

Ilmestyskirjan lukujen 2 ja 3 seitsemän seurakuntaa olivat Rooman Aasian provinssin muinaisella postireitillä.

muinoin Efesosta Laodikeaan, Jumalan totuus siirtyi samoin aikakaudelta toiselle. Viesti kulki viestijuoksun kaltaisesti, viestikapula annettiin juoksijalta toiselle kunnes maalinauha ylitettiin” (ibid., oma painotukseni).

Moni väittää, että nämä seitsemän seurakuntaa ovat pelkästään historiallisia. Muista, että jae 1 kertoo, että Ilmestyskirjan tarkoituksena on osoittaa Jumalan palvelijoille ”mitä pian tapahtuman pitää”. Koska Ilmestyskirja on PROFEETTINEN KIRJA, JOKA ASETTAA KAIKKI ENNUSTUKSET AIKAJÄRJESTYKSEEN–AIKASEKVENSSSIIN–SE ON erittäin kriittinen!

Seitsemän aikakautta muodostuivat historiaksi *vasta* profetioiden *toteuduttua*.

Smyrna ja Efesos sijaitsivat vain noin 55 kilometrin päässä toisistaan, mutta vain yksi on suuressa ahdistuksessa

(Ilm. 2:10). Miksi näin, jos kyseessä on pelkkä historia? Sardeen seurakunta oli kuollut (Ilm. 3:1), mutta muutaman kilometrin päässä sijaitsi yksi parhaista seurakunnista, Filadelfia (jakeet 7–12). Katsauksella ei ole järkeä pelkkänä historiallisena kuvauksena.

Löytyy vielä paljon suurempi todiste, että jakeiden seurakunnat viittaavat historiallisia seurakuntia suurempaan tarkoitukseen. Filadelfia, kuudes aikakausi, täytti Herbert W. Armstrongin toimikaudella. H. Armstrong jätti kuollessaan 1986 perinnöksi Filadelfian aikakauden yltäkylläisen historian ja profetian, ja yhteyden edeltävään viiteen aikakauteen.

Elämme parhaillaan viimeisen, seitsemännen aikakauden–Laodikean aikakauden–*viimeistä tuntia*. Löytyy runsasta todistusaineistoa Laodikean aikakauden *nykyisestä* täyttymisestä, Jumalan tosi seurakunnan toiseen kuuteen aikakauteen kytkeytymisestä–sekä kaikkein tärkeimmästä, profetoidusta Kristuksen toisesta tulemisesta!

Suurin todiste, että seitsemän aikakautta eivät ole pelkästään historiallisia, löytyy viimeisen kahden aikakauden aikana julkaistuista viesteistä. Julkaistut viestit ovat vapaasti saatavilla kirjojen, kirjasten, lehtijulkaisujen ja 36 oppitunnista koostuvan kirjekurssin muodossa ja löytyvät myös internetistä.

Maailma ei ole koskaan ymmärtänyt näitä viestejä. Kristus kohdistaa viestit nimenomaisesti seurakuntansa seitsemälle aikakaudelle. NE ANTAVAT TÄRKEÄN KATSAUKSEN JUMALAN TOSI SEURAKUNNAN HISTORIASTA JA PROFETIASTA.

SEURAKUNTIEN KESKELLÄ

Johannes kääntyy Ilm. 1:12 kohti voimallista ääntä ja näkee ”seitsemän kultaista *lampunjalkaa*” tai LAMPPUA. Kultaiset lamput symboloivat seitsemää seurakunnan peräkkäistä

aikakautta (jae 20). Kukin lamppu oli hyvin pimeään maailman ainoa hengellisen valon lähde. Jumalan pyhät näkevät loistavan valon selkeästi, mutta loppumaailma ei tiedosta yleisesti valoa.

Johannes kuvaa loppuluvussa näyn kirkastetusta Jeesuksesta Kristuksesta ”ja [seitsemän] lampunjalkain KESKELLÄ Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viittaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn” (jae 13). Lue eteenpäin kuvaus mahtavasta Olennosta! Johannes oli liikuttui niin suuresti, että ”kun minä hänet näin”, hän kirjoitti, ”kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen”! (jae 17).

Huomioi, että tulinen Jumala seisoo seitsemän ”lampunjalkain keskellä”, Jumalan seurakunnan seitsemän aikakauden keskellä. KIRKASTETTU JEESUS KRISTUS ON SEITSEMÄN SEURAKUNNAN KESKELLÄ, KIINTEÄSTI TOIMISSA MUKANA! Kunkin aikakausi suorittaa dynaamisen työn Jumalalle yhteydessä Jumalan työn keskellä seisovaan Kristukseen. KRISTUS OHJAA JA JOHTAA HENKILÖKOHTAISESTI, VOIMALLISESTI TOSI SEURAKUNTAANSA AIKAKAUDELTA AIKAKAUDELLE. Kristus ilmoittaa vastuullisen tehtävämme ja opastaa meitä sen täyttämässä. Kunkin aikakauden voima ja dynaamisuus on suorassa suhteessa, MITEN SUURESTI SE LUOTTA JEESUKSEEN KRISTUKSEEN!

Näky osoittaa, että Kristus toimii *ainoastaan* näiden seitsemän seurakunnan keskellä. Johanneksen näkyä kirjatessa löytyi ilmeisesti monia muita seurakuntia. Miksi Jumala ohjasi Johanneksen keskittymään pelkästään seitsemään? Mainitut seitsemän edustavat *koko* Jumalan seurakuntaa Kristuksen ensimmäinen tulemisen ajasta hänen toiseen tulemiseensa hetkeen. Luku seitsemän merkitsee Raamatussa valmiiksi saattamista. Seitsemän seurakuntaa ovat täysi kuvaus seitsemästä aikakaudesta;

Kristuksen ensimmäisestä tulemisesta tämän aikakauden loppuun saakka.

ILMESTYSKIRJAN KOLME ENSIMMÄISTÄ LUKUA OVAT KIRJAN PERUSTA. LUKU 1 ALKAA ISÄSTÄ JA POJASTA (Ilm. 1:1), kuvaten näitä voimallisia, tulisia Olentoja. LUVUT 2 JA 3 KUVAAVAT SEURAKUNTAA, KRISTUKSEN MORSIANTA, JA TÄMÄN TYÖTEHTÄVÄÄ. Seurakunnan aikakaudet esittävät Jumalaperhe-asiayhteyden. YHDESSÄ PROFEETTOJEN KANSSA MEILLÄ ON HUOMISEN MAAILMAN PERUSTAVA HALLINTORAKENNE!

Ilmestyskirjan ensimmäinen luku kuvaa Jumalan seurakunnan Päättä. Saatanan ensimmäinen, suurin hyökkäyskohde on saattaa Jumalan omien mieli pois tulisesta Jumalasta, Päästämme!

Saatanan seuraavana hyökkäyskohteena ovat seurakunnan aikakaudet. Paholainen on kehittänyt vuosisatojen kuluessa suuren salajuonen peittääkseen Jumalan seurakunnan historian. Meidän täytyy ymmärtää tämä paholaisen juoni, joka on tänään VAROITUS Jumalan omille. Saatana on työskennellyt kuumeisesti tuhotakseen totuuden seurakunnan aikakausista. Jos saatana onnistuu tuhoamaan tiedon aikakausista, hämmennymme ja sokeudumme, emmekä tiedä enää, keitä olemme. Toimeksiantomme muuttuu epämääräiseksi tai häviää kokonaan. Seurakunnan aikakausien kautta paljastuu, keitä olemme ja mitä meidän pitää tehdä!

Jumalan omat ovat joutuneet kautta historian *taistelemaan* totuudessa pitäytymisen puolesta.

PUNAINEN TEKSTI

Isä Jumala antoi Kristukselle Ilmestyskirjan, jonka Kristus levitti eteenpäin (Ilm. 1:1). Olet varmasti huomannut, että osa Raamatuista tulostaa Kristuksen puheen punaisin kirjaimin.

Punainen teksti osoittaa, että KRISTUS LISÄSI tekstiä ILMESTYSKIRJAAN (jae 2) Isän Jumalan ohjaamalla tavalla. Meidän täytyy ymmärtää tänä lopunaikana Kristuksen lisäämät sanat.

Ilmestyskirjan luvun 1 osa jakeista 8 ja 11, koko luvut 2 ja 3 ovat punaisilla kirjaimilla; KRISTUS INNOITTI JOHANNEKSEN KIRJOITTAMAAN SEURAKUNNALLEEN! Kristus lisäsi nämä sanat, jotka meidän on ymmärrettävä, pystyäksemme palvelemaan Kristusta ja toimittamaan Kristuksen ja Isän työtä.

Kristuksella on jokaiselle seitsemälle seurakunnan aikakaudelle tärkeä viesti. Kirjasessaan *The Key to the Book of Revelation*, Ilmestyskirjan avain, H. Armstrong kirjoittaa: ”Toinen ja kolmas luku sisältää viestit seitsemälle seurakunnalle. Nämä edustavat seurakunnan seitsemää peräkkäistä vaihetta kautta aikakauden, ja myös seitsemää seurakunnan ominaispiirrettä kautta aikojen–alussa hallitsee Efeson tila, lopussa Laodikean tila.”

H. Armstrong jatkoi: ”TUTKI JA SOVELLA NÄITÄ VIESTEJÄ OMALLE KOHDALLESII.” Meidän jokaisen tulee ottaa kehotuksesta vaari.

H. Armstrong esitti *World Tomorrow* -lähetyksessä, että seitsemän seurakuntaa, jotka vastasivat muinaisen yksittäisen postireitin seurakuntia, ”muodostivat täydellisen... kuvion”. Ne olivat profetia seitsemästä peräkkäisestä seurakunnan aikakaudesta, ja kuvasivat lisäksi ”yleistä tyypillistä Jumalan omien keskuudessa vallitsevaa tilaa joka aika kaikkialla”, mikä tarkoittaa, että meidän pitää virittyä *kuhunkin seitsemään* viestiin.

Kristus antaa omilleen tässä kannustusta, kiitosta sekä syvällistä ojennusta. Kyllä, Kristus oikaisee omiaan–ja ajoittain saattaa olla varsin vaikeaa toimittaa Jumalan työtä! Kaikki kohtaamamme haasteet johtavat Kristuksen toiseen tulemiseen, minkä pitäisi innoittaa meitä ikuisesti!

Kristus lähettää viestin seitsemälle seurakunnan aikakaudelle. Kristus toimittaa seitsemän seurakunnan kautta sanomansa seitsemän aikakauden aikana.

Jumala on antanut meille ihmiskunnan suurimman toimeksiannon! Kasvavan maailmanlaajuisen kriisin uhatessa me toimitamme maailmalle viestin Jumalalta.

ENSIMMÄISEN VUOSISADAN VASTAAVUUS

Koska itse Jeesus Kristus valmisti Efeson aikakauden perustuksen, on syytä tutkia perusteellisesti aikakautta ja sen asettamaa esimerkkiä.

Suuri osa aikakausien historiasta on profetiaa. *Ensimmäisen ja viimeisen vuosisadan Jumalan seurakuntien välillä löytyy silmiinpistäviä yhtäläisyyksiä*. Monet ensimmäisen vuosisadan esimerkkitapaukset ovat *profetioita* lopunajasta. Käy selväksi, että moni ensimmäisen vuosisadan seurakunnan tapahtuma toistuu tänään silmiemme edessä. Kirjasemme *Colossians: First-Century Parallels*, Kolossalaiskirje: ensimmäisen vuosisadan vastaavuus, on voimallinen esimerkki tästä profeetallisesta kaksinaisuuden periaatteesta. (Tilaa ilmaiseksi, kaikki kirjallisuutemme on maksutonta).

Jumalan seurakunta julisti ensimmäisellä vuosisadalla evankeliumia ympäri silloista tunnettua maailmaa. Kyseessä oli *esikuva* lopunajan tapahtumista juuri ennen Kristuksen toista tulemistä. Evankeliumia ei julistettu ympäri maailmaa toistamiseen kuin vasta viime vuosisadalla, Herbert W. Armstrongin toimesta. ”Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu” (Matt. 24:14). Kristus ei olisi kyennyt asettamaan toimeksiantoa lopun *merkiksi* (jae 3), jollei se olisi ollut totta.

Efeson aikakausi päättyi noin vuonna 100 jKr. surullisesti. Efeson seurakunta menetti ensirakkautensa

(Ilm. 2:4). Voimakkaan vainon myötä ihmiset eivät olleet enää innokkaita saarnaamaan evankeliumia kaikkialle maailmaan vaan lannistuivat ”hyvän tekemisessä”.

Vaikka H. Armstrong saarnasi Jumalan evankeliumin lopunaikana ympäri maailmaa, hänen perustamansa seurakunta menetti silti ensirakkautensa (Matt. 24:12). Ihmiset lakkasivat rakastamasta Jumalaa ja Jumalan työtä enemmän kuin omaa elämäänsä. Efeson seurakunnan lailla he ”väsyivät hyvän tekemisessä”. Filadelfian aikakaudesta tuli Laodikean penseä aikakausi (Ilm. 3:7–21).

NÄKY SEURAKUNNASTA

Ilmestyskirjan seurakuntaa koskevat profetiat muuttuvat Ilmestyskirjan luvuissa 2 ja 3 katettuja entistä yksityiskohtaisemmiksi. Suuri osa Ilmestyskirjasta käsittelee kriittisten lopunajan Kristuksen paluuseen johtavien tapahtumien lisäksi myös *seurakuntaa* VIIMEISINÄ PÄIVINÄ koskevia tapahtumia. Se paljastaa hirmuisia profetioita, jotka koskevat Jumalan tosi omia tänä lopunaikana.

Ilmestyskirjan luvusta 12 löytyy keskeinen historiallinen jakso, joka kertoo Jumalan seurakunnasta–sekä *toisesta*, saatanan hallitsemasta kirkosta.

JUMALAN SEURAKUNTA ON ”VAATETETTU AURINGOLLA, JA KUU HÄNEN JALKOJENSA ALLA” (Ilm. 12:1). Ilmaus kuvaa Jumalan seurakunnalle antamaa valtavaa voimaa; seurakunta valmistetaan hallitsemaan Kristuksen kanssa koko maailmankaikkeutta.

Jae 2 osoittaa, että aihe alkaa Kristuksen syntymästä.

Sitten näkyy ”toinen merkki taivaassa”, saatana, ”suuri, tulipunainen lohikäärme” (jae 3), jolla on tässä kuvattuna ”seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua”. Päät, sarvet ja kruunut kuvaavat ihmiskunnan historian *maailmaa hallitsevia valtakuntia*–

itse saatanan hallitsemia valtakuntia! Kun vertaat tätä muihin Raamatun, etenkin Danielin kirjan ennustuksiin, ja maailmanhistoriaan, tunnistat valtakunnat. Valtakunnista viimeisellä–Rooman valtakunnalla–on 10 sarvea, mikä tarkoittaa, että tämä valtakunta heräisi henkiin 10 kertaa. Viimeisen henkiin heräämisen on profetoitu tapahtuvan juuri ennen Kristuksen toista tulemistä, voimme todeta sen heräämisen!

Näyssä saatana oli valmis ahmaisemaan Kristus-lapsen, mutta Jumala suojeli Poikaansa (jae 5). Kristus-lapsi syntyi hallitsemaan maailmaa ja astumaan tätä maailmaa nyt hallitsevan saatanan tilalle (jae 9, ks. myös 2. Kor. 4:4).

Koko maailmaa, kaikkia maailman uskontoja paitsi Jumalan tosi seurakuntaa, on petetty. Tämä ei tarkoita kuitenkaan, että petetyt ihmiset ovat kadotettuja ikuisesti. Jumala ”ei tahdo, että kukaan hukkuu” (2. Piet. 3:9). JUMALA PELASTAA USEIMMAT USKONTOJEN PETTÄMÄN IHMISET. Jumala toimii kuitenkin suuren suunnitelmansa ja aikataulunsa mukaisesti, mikä selitetään ilmaiskirjasessamme *Pakanalliset juhlapäivät—vai Jumalan pyhäpäivät—kummat?*

Saatana odotti innokkaasti voivansa ahmaista Kristuksen. Tänään saatana odottaa innokkaasti, voivansa ahmaista Jumalan seurakunnan, Jumalan omat. Saatana on toiminut vuosisatojen ajan johdonmukaisesti tietyn, erityisen tehokkaan–Jumalan tosi seurakunnalle valtavasti vahinkoa aiheuttaneen aseensa avulla!

PYHIEN MARTTYYRIKUOLEMA

”Ja sille annettiin valta *käydä sotaa pyhiä vastaan* ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot” (Ilm. 13:7). Jae viittaa edellä mainittuun saatanalliseen aseeseen, joka on ”peto” (jakeet

1–5) – voimallinen, poliittinen valtakunta. Jumala ilmoittaa, että hän sallii tämän vallan käydä sotaa monia pyhiään vastaan ja *voittaa heidät*, SURMATA HEIDÄT! Näemme kohta, että monet profetiat osoittavat, että suurin osa Jumalan omista tällä viimeisellä seurakunnan aikakaudella, Laodikean aikakaudella, saavat surmansa! Jumalan penseää seurakuntaa on varoitettava! Jumala ei suojaa kapinallisia laodikealaisia, mutta suojaa valittujaan.

Seuraava asiaan liittyvä, hyytävämpi, kohta tarjoaa tärkeitä lisäyksityiskohtia: ”Ja hän vei minut hengessä erämaahan. Siellä minä näin *naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä*; peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia. Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: ’SUURI BABYLON, MAAN PORTTOJEN JA KAUHISTUKSIEN ÄITI’. Ja minä näin sen naisen olevan juovuksissa *pyhien verestä* ja Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin” (Ilm. 17:3–6).

Jakeet kertovat *samasta* saatanan inspiroimasta valtakunnasta kuin Ilmestyskirjan luku 13 (jakeet 1–10). Ilmestyskirjan luvun 17 peto kuvaa valtakunnan *viimeistä seitsemää ylösousemusta* lisäten, että *nainen ratsastaa* eli ohjaa pedon viimeistä seitsemää päätä. Nainen, nimeltään ”Suuri Babylon”, on juovuksissa *pyhien verestä*.

Raamatussa nainen symboloi *seurakuntaa* tai kirkkoa. Ilmestyskirjan luvussa 17 kuvattu nainen on *suuri*, valheellinen, paholaista palvova kirkko, joka ohjaa vaikuttavaa poliittista voimaa.

Kappale kertoo, että saatana loi tosi seurakunnasta *väärennöksen*, kirkon, jonka ennustettiin kasvavan

suurilukaiseksi vaikuttavaksi poliittiseksi tekijäksi yli kansojen. Jakeista käy myös ilmi, että tämä kirkko ohjaa JUMALAN PYHIEN TULEVIA MARTTYYRIKUOLEMIA!

Apostoli Johannes ihmetteli suuresti mahtavaa näkyä (Ilm. 17:6), ja halusi ymmärtää sen merkityksen. Ymmärrätkö *sinä* nämä hämmästyttävät profetiat? Jumalan tahto on, että hänen seurakuntansa jokainen jäsen ymmärtää näiden voimallisten profetioiden merkityksen.

Mikä moderni kirkko edustaa Ilmestyskirjan luvun 17 suurta porttoa? Mitä poliittista valtaa luvun kirkko hallitsee? On tähteellistä tuntea vastaukset. Lopunajan pyhien marttyyrikohtalo on edessä. Meidän on varmistettava, ettemme joudu suuren väärän kirkon ja petovallan kuolemanloukkuun.

Johannes ei ymmärtänyt näkemäänsä, koska ei ollut vielä *aika* ymmärtää. Profeetta Daniel oli samanlaisessa tilanteessa (Dan. 12:8–9). Raamatun viimeinen kirjaa ei ollut tarkoitus salata vaan paljastaa tänä lopunaikana. Elämme nyt lopunaikaa. Jumala tahtoo, että ymmärrämme nämä hämmästyttävät profetiat.

Johannes kirjoitti: ”Autuas on se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!” (Ilm. 1:3). Jumala antoi Ilmestyskirjan sekä muiden kirjojen profetiat seurakunnalleen *siunaukseksi*. Profetioiden ymmärtäminen ja noudattaminen auttaa pakenemaan edessä olevia tapahtumia.

Osoitamme, että Raamatun profetoima kirkon ja valtion liitto on *pyhä Rooman valtakunta*. Useat profetiat yhteen koottuna osoittavat, että se herää henkiin seitsemän kertaa.

SEITSEMÄN KERTAA HERÄÄVÄ VALTAKUNTA ON PAHOLAISEN ENSISIJAINEN ASE, JOTA KÄYTTÄEN SE HYÖKKÄÄ JA SURMAA VUOSISATA TOISENSA JÄLKEEN TOISTUVASTI JUMALAN PYHÄT!

VAINO

Jeesus Kristus kutsui seurakuntaansa ”*piskuisseksi* laumaksi” (Luuk. 12:32). *Piskuinen*-sana alkukreikaksi tarkoittaa pientä lukumäärältä, koolta tai volyymimäärältä. Kristus paljastaa tässä, että Jumalan tosi seurakunnasta ei muodostuisi suuri organisaatio vaan että se jäisi kooltaan pieneksi. Kristus lupasi, ettei seurakunta kuolisi koskaan, mutta ei sanonut, että sillä olisi suuri määrä seuraajia.

Seurakunnalla olisi kuitenkin kahdella viimeisellä aikakaudella voimallinen viesti.

Jeesus Kristus selitti, miksi seurakunta jäisi pieneksi. Jeesus sanoi: ”Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat” (Joh. 15:20). Jeesus kärsi maanpäällisen elämänsä aikana ankaraa vainoa, mikä huipentui ristiinnaulitsemiseen! Jeesus varoitti seurakuntaa, että myös sitä vainottaisiin.

Tämä on toinen oppiläksy meille ensimmäisen vuosisadan seurakunnan tapahtumista. Efeson aikakausi kärsi ankarasta vainosta (Apt. 8:1). Profetia osoittaa, että myös Laodikean aikakauden pyhät kärsivät ankarasta vainosta.

Näemme kohta, että suuri osa alkuseurakunnan vainosta aiheutui Simon Magus -nimisen miehen toimien seurauksena. Simon Magusta koskeva varhainen seurakunnan historia auttaa ymmärtämään, mitä tapahtuu tänä lopunaikana. MYÖS APOSTOLIEN TEOISTA LÖYTYY ILMESTYSKIRJAN SUUREN VÄÄRÄN SEURAKUNNAN HISTORIA.

Suurin osa Apostolien tekojen kertomasta sijoittui Jerusalemissa *länteen* ja *luoteeseen*, Vähän-Aasian, Kreikan ja Rooman alueille. Miksi Jumala säilytti ainoastaan tämän maantieteellisen alueen historian? Koska valheellinen organisaatio – sekä uskonnollinen että poliittinen – nousi juuri tällä samalla maantieteellisellä alueella.

Kaikki muut Jumalan tosi seurakunnan tapahtumat olivat tuona aikana tähän verrattuna suhteellisen vähämerkityksiä. Todellinen, merkittävä vaiva ei kohdistunut Jerusalemissa ja eikä sen itäpuolelta käsin. Juutalaisten seurakunnan vainoaminen oli vakava vaiva, monia vangittiin ja moni koki marttyyrikuoleman, mutta Jumala tiesi, että kaikkein merkittävin seurakunnan vaino seuraisi Roomasta ja sen lähialueilta käsin. Apostolien teot keskittyi juuri tämän vuoksi ensisijaisesti Paavalin toimintaan. Paavali toimi apostolina pakanaille. Hän toimi henkilökohtaisesti Rooman hallituksen ja suuren valheellisen uskonnollisen järjestelmän pastorien parissa.

HARVA TUNNISTAA, KUINKA SIMON MAGUKSEN KIRKON HÄMMÄSTYTTÄVÄ HISTORIA SEKÄ EUROOPPA OVAT MUOKANNEET LÄNSIMAITA.

KIRKON JA SEURAKUNNAN VÄLINEN SOTA

Kun tunnistamme, kuinka paholainen hyökkää väärennetyn kirkon kautta Jumalan tosi seurakunnan kimppuun, palataan uudelleen Ilmestyskirjan luvun 12 näkyyn. Jakeessa 6 tosi seurakunnan täytyy paeta erämaahan. Tämä on myös profetia. Jumalan omat joutuivat pakenemaan vainossa kuoleman uhalla 1260 vuotta (profeetallista ”päivää”) pyhän Roomalaisen valtakunnan rajojen ulkopuolelle. Selitämme tämän merkittävän historian.

Vaino olivat varsin traaginen-lukuun ottamatta sitä, että *Jumala valmisti vainon kautta monet Jeesuksen Kristuksen morsiameksi!* Kun Jumala asettaa valtakuntansa, hän asettaa vaivaa kestäneet pyhät sen korkeimpiin virkoihin!

Mikään ei huojuuttanut näitä Jumalan omia, ei edes kuolemanuhka! He olivat ehdottoman kuuliaisia Jumalalle. Mikä antoi heille voiman jatkaa eteenpäin? Näky, edessä oleva upea tulevaisuus Jumalan yhteydessä! Omaamasi

näky vaikuttaa suuriesti siihen, miten selviät elämässä ja kestät koettelemuksissa. Näky tekee elämästä innostavan ja jännittävän! Olet valmis kohtaamaan koettelemukset.

On tähteellistä, kriittistä muistaa edellinen edessä olevat ennustetut tapahtumat huomioon ottaen. Jae 9 kertoo, kuinka saatana heitettiin alas ja suljettiin maapallolle. Tämä tapahtui välittömästi Jumalan seurakunnan *viimeisen* aikakauden *alussa*. PAINA MIELEESI TÄMÄ ELINTÄRKEÄ JUMALAN ILMOITUS: JAKEET 7–17 KOSKEVAT VIIMEISTÄ LAODIKEAN AIKAKAUTTA–PARHAILLAAN ELÄMÄÄMME AIKAKAUTTA–*juuri tänä aikakautena* viimeinen, seitsemäs, pyhä Rooman valtakunta nousee suurvallaksi ja aiheuttaa tuhansien Jumalan pyhien marttyyrikuoleman.

RISTEYS

Näistä raitistavista profetioista käy ilmi tähdellinen näkökanta. PROFETIAT OSOITTAVAT, ETTÄ PROFEETTISEN PEDON VIIMEINEN SARVI JOHTAA SUORAVIIVAISESTI KRISTUKSEN TOISEEN TULEMISEEN, JOLLOIN KRISTUS TUHOAA PAHAN VALTAKUNNAN IKUISESTI!

Yhdysvallat, Britannia ja Eurooppa seisovat tänä päivänä merkittävässä tienristeyksessä. Kohta kohtaamamme tapahtumat muuttavat elämäämme dramaattisesti. Euroopan unioni uudistaa epäpyhän liiton Simon Maguksen kirkon kanssa, ja syöksee maailman suureen ahdistukseen. Jumalan tosi seurakunta tekee konfliktin aikana historiaa.

Lähitulevaisuuden profetioiden ymmärrys-mitä Yhdysvaltoja, Isoa-Britanniaa, Eurooppaa, suurta valheellista kirkkoa ja Jumalan tosi seurakuntaa odottaa-edellyttää historian tuntemusta. Meidän täytyy opiskella erityisesti seurakunnan historiaa. Jumalan tosi seurakunnan vuosisatojen tarina opettaa meille paljon tällä akuutilla, vaarallisella, Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä välittömästi edeltävällä ajanjaksolla!

KAKSI

SUUREN VALHEELLISEN KIRKON SYNTY

JUMALAN UUDEN TESTAMENTIN SEURAKUNTA SAI virallisesti alkunsa helluntaina 17. kesäkuuta 31 jKr. Ilmestyskirjan luku 2 kutsuu tätä ensimmäistä seurakunnan aikakautta Efeson aikakaudeksi. Efeson aikakausi ei voinut alkaa suotuisammin, sen perustaja oli itse Jeesus Kristus.

Luukas, kiistaton Apostolien tekojen kirjoittaja, kirjoitti sen noin 62 jKr., kolmekymmentäyksi vuotta tosi seurakunnan alkamisesta. Apostolien teot on osoitettu Teofilus-nimiselle miehelle Luukkaan evankeliumin ohella käytettäväksi rinnakkaisteokseksi (Apt. 1:1).

Raamatuntutkijat ovat yhtä mieltä siitä, että Apostolien teot sisältää tärkeää varhaisen seurakunnan historiaa, mutta sitä tarkkaan tarkastellessa sen historia paljastuu varsin valikoivaksi. Vaikka Luukkaan teos tunnetaan parhaiten nimellä Apostolien teot, se vaikenee *ainakin* 10 alkuperäisen apostolin teoista. Tarkoittaako tämä, etteivät nämä apostolit

tehneet tärkeää työtä? Ehdottomasti ei! He tekivät monia voimallisia tekoja.

Luukas kirjaa Apostolin teoissa pelkästään alkuseurakuntaan merkittävällä tavalla vaikuttaneet tapahtumat. Tiettyjen tapahtumien pois jättäminen osoittaa, että Jumala halusi kanonisoida pelkästään Jumalan seurakunnalle *tulevaisuudessa* elintärkeitä tapahtumat.

Efeson aikakausi alkoi pienimuotoisesti. Jeesus Kristus johti opetuslapsiaan 3½ vuotta, kunnes maailma surmasi hänet. Jakeesta 15 käy ilmi, että Kristuksen kaiken saarnaamisen ja ihmeiden jälkeen hänellä oli edelleen vain 120 opetuslasta!

SUURIN OSA JUMALAN OMIEN VAINOSTA TULI VALHEELLISEN USKONNON TAHOLTA. Jos Kristus johtaisi nykyaikana ihmislihassa pientä laumansa, maailma surmaisi myös tänään Kristuksen! Ylimmäiseksi syylliseksi osoittautuisi valheellinen uskonto.

Kristuksen kuoleman jälkeisenä helluntaina alkuperäiset opetuslapset ja uudet käännynnäiset vastaanottivat Pyhän Hengen, ja alkoivat julistaa innokkaasti Kristuksen evankeliumia. Hiljattain Hengestä siitetyllä seurakunnalla oli merkittävä vaikutus ihmisiin ja yhteiskuntaan, Jerusalemissa alkaen. Efeson aikakausi lähti kasvuun; helluntaikaudella lisättiin kolmetuhatta jäsentä (Apt. 2:1,41).

Helluntain 31 jKr. ihmeelliset tapahtumat alkoivat kuohuttaa juutalaisyhteisöä ja juutalaisjohtajia (Apt. luku 2). Pian ihmiset saivat todistaa temppelin Kauniin portin ulkopuolella dramaattinen parantumisen (Apt. luku 3). Monet antoivat syntymästä saakka rammalle miehelle almuja ennen temppeliin astumista. Kun Pietari ja Johannes saapuivat pari päivää helluntain jälkeen temppeliin ja paransivat rahaa anovan miehen, heidät kutsuttiin välittömästi korkean juutalaisneuvoston eteen. Pietari ja Johannes eivät kuitenkaan pelänneet uhkauksia!

Aurinko Efeson Celsuksen roomalaiskirjastossa, joka sisälsi yhteen aikaan luultavasti 12 000 teosta.

Kristuksen evankeliumin julistus nopeutui. Seurakunta kasvoi nopeasti 120:sta Apt. 4:4 mennessä noin 5000 jäseneseen. Kasvu sai aikaan vakavan vainon. Juutalaisjohtajat olivat raivoissaan ja pelokkaita. Kun apostolit heitettiin vankilaan (Apt. 5:18), heidät vapauttanut enkeli käski heidän palata temppeliin saarnaamaan. Apostolien tottellessa työ kasvoi entisestään.

Juutalaisjohtajat halusivat tukahduttaa uuden, innokkaasti toimivan joukon. Vaino muuttui entistä voimakkaammaksi- ja kuolettavammaksi. Miehiä, naisia ja jopa *koko perheitä* surmattiin.

Stefanos, yksi alkuperäisestä seitsemästä diakonista, oli innokas uskon täyttämä mies. Jumala teki monia ihmeitä Stefanoksen kautta. Stefanoksen toiminta herätti huomiota, hänet pidätettiin ja saatettiin juutalaisvaltuuston eteen. Stefanos esitti oikeudenkäynnin aikana vakuuttavan, tuomitsevan puolustuspuheen (Apt. luku 7). Stefanoksen totuuden sanoma kuohutti juutalaiset, ylipappi ja neuvosto kiehuivat raivosta.

Efeson teatteri, jossa uhkaava 24 000 ihmisen väkijoukko protestoi apostoli Paavalia vastaan (Apt. 19:21–41).

”Niin he huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päällensä ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat vaippansa Saulus nimisen nuorukaisen jalkojen juureen. Ja niin he kivittivät Stefanoksen, joka rukoili ja sanoi: Herra Jeesus, ota minun henkeni! Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä! Ja sen sanottuaan hän nukkui pois” (jakeet 57–60).

Uskonnolliset johtajat kivittivät Stefanoksen kuoliaaksi. Hänen AINOA ”RIKOKSENSA” OLI JUMALAN TOTUUDEN JULISTAMINEN! Pidä mielessä, että miehet edustivat rakkaudesta paljon puhuvaa uskontoa! Jumala suojelkoon meitä tämän kaltaisilta ”rakastavilta” uskonnoilta!

PAAVALI

Luukas mainitsee selonteossaan *Sauluksen* (Apt. 7:58). Apt. 8:1 osoittaa, että Saulus hyväksyi Stefanoksen murhan: ”Myös Saulus hyväksyi Stefanoksen surmaamisen. Ja sinä päivänä nousi SUURI VAINO Jerusalemin seurakuntaa

vastaan; ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia, paitsi apostolit.” Alkuseurakuntaa kohdannut vaino oli niin kova, että apostoleja lukuun ottamatta kaikki uskonveljet hajautuivat Jerusalemistä. Tosi kristityt ajettiin kodeistaan ympäri Juudaa ja Samariaa oleviin kaupunkeihin. He joutuivat pakenemaan henkensä edestä!

”Ja muutamat jumalaapelkääväiset miehet hautasivat Stefanoksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset. Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon ja raastoi ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankeuteen” (jakeet 2–3). Saulus johti juutalaisseurakunnan vainoamista, hän tukahdutti Kristuksen seuraajat juutalaisjohtajien tuella, vangitutti itse monia. Lukuisat miehet, naiset ja perheet tuhoutuivat Sauluksen takia.

Jae 4 osoittaa, ettei seurakunnan vaino lakkauttanut evankeliumin julistamista. Vaikka seurakunta ajettiin pois Jerusalemistä, pitkällä aikavälillä varhaiset seurakunnan tukahduttamispyrkimykset epäonnistuivat. Jumalan omien hajaannuttaminen edisti, levitti evankeliumin koko tunnettuun maailmaan.

Stefanoksen kivittäminen vaikutti tosi kristittyjä kuolemaan saakka vainonneeseen Saulukseen syvällisesti. Pian Saulus matkasi vahingoittamaan Damaskoksessa eläviä uskonveljiä. Kristus kuitenkin pysäytti Sauluksen hirmuteot ihmeellisesti asiaan puuttumalla – *kutsumalla Sauluksen henkilökohtaisesti!* (1. Kor. 9:1; Apt. 26:14). Kun Saulus teki kääntymyksen, hänen nimensä muutettiin Paavaliksi, joka tarkoittaa ”pieni”.

Jumalan täytyy ajoittain toimia dramaattisella tavalla pysäyttääkseen meidät. Isä Jumala ja Jeesus Kristus päättivät toimia Paavalin kautta voimallisesti, muista apostoleista suuresti poikkeavalla tavalla. Kristittyjen tappajaa ei ole helppo käännyttää Jumalan työn kiihkoilijaksi! Näemme,

että Stefanoksen kivittäminen palveli monia hyviä tarkoituksia.

Lyhyen ajan kuluttua seurakunnan vaino sai uuden käänteen.

SAMARIAN VASTENMIELINEN HISTORIA

Yksi merkittävimmistä ensimmäisen vuosisadan seurakunnan tapahtumista oli Simon Maguksen kohtaaminen. Kyseessä oli varhaisin Jumalan tosi seurakunnan ja suuren väärän kirkon välinen kirjattu ristiriita, joka raivosi edelleen läpi vuosisatojen. On erittäin tärkeää ymmärtää tämä historia.

H. Armstrong kertoo asiasta *Ihmisen uskomattoman suuri potentiaali* -kirjassaan: ”Samariassa, Jerusalemin pohjoispuolella, asui Kristuksen elinaikana juutalaisten halveksuma pakanakansa, joita nimitettiin ’koiriksi’. Useat kuninkaat, kuten Assyrian kuningas Salmanassar (2. Kun. 17:18, 21–24), siirsivät tämän kansan Babylonian valtakunnan alueelta Samariaan noin 700 eKr.” Samarialaiset eivät olleet israelilaisia vaan pääosin Babyloniasta syntyisin. Kun Israel vietiin vangiksi, Samariaan siirrettiin viidestä Babylonian heimosta ihmisiä, jotka toivat Babylonian ja Assyrian jumalat ja pakanallisen käytäntönsä myötään.

Voit lukea 2. Kun. luvun 17 paljastavan kertomuksen. Kun pian babylonialaisten Samarian asuttamisen jälkeen leijonat hyökkäsivät ihmisten kimppuun (jaa 25), uudet siirtolaiset uskoivat taikauskoisesti, että leijonat hyökkäsivät, koska he eivät kunnioittaneet uuden maan jumalaa (jaa 26). He eivät tunnistaneet, että Jumala lähetti Israelin pakkosiirtolaisuuteen (vasikka-) epäjumalanpalvonnan vuoksi.

Samarialaiset uutisasukkaat pyysivät Assyrian kuningasta lähettämään papin Israelista opettamaan, miten he voisivat palvoa maan Jumalaa. Kuningas noudatti pyyntöä

(jae 27), mutta lähetti papin, joka opetti pohjoisen Israelin pakanallisia käytäntöjä. Samarialaisille opetettiin Vanhan testamentin ja pakanallisen opin sekauskontoa.

Samarialaiset alkoivat palvoa Israelin Jumalaa pahan muinaisen kuningas Jerobeamin vääriillä opetuksilla. Muista, että Jerobeam kapinoi Jumalaa vastaan, perusti oman uskontonsa ja pakotti Jumalan oikeat papit pakenemaan Jerusalemiin ja Juudeaan (2. Aik. 11:14). Jerobeam vakiinnutti vasikan palvonnan Daanissa ja Beetelissä (1. Kun. 12:28–30), ja siirsi syksyn pyhäpäivät seitsemänneltä kahdeksannelle kuukaudelle. Hän ylensi kansan keskuudesta papeiksi kaikenkaltaisia miehiä, jotka eivät olleet leeviläisiä (jae 31).

Samarialaiset petti siis Jumalan nimellä pakanakäytäntöjä opettava israelilaispappi. Samarialaiset alkoivat kutsua itseään Jumalan kansaksi, mutta olivat pohjimmiltaan babylonialaisia epäjumalanpalvelijoita (2. Kun. 17:41).

Huomaa nyt, mitä H. Armstrong sanoi apostolien aikaisista samarialaisista: ”Heidän mukanaan saapui *Babylonian mysteeriuskonto*. Apostolien tekojen kahdeksas luku kertoo noita Simon Maguksesta, heidän Kristuksen aikaisesta *uskonnollisesta johtajastaan*” (ibid., oma painotukseni).

SIMON MAGUKSEN PALJASTAMINEN

Apostolien tekojen luku 8 kertoo, että Simon ”harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri; JA HÄNTÄ KUUNTELIVAT KAIKKI, PIENET JA SUURET, ja sanoivat: Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan ’suureksi’” (jakeet 9–10). Jakeet paljastavat enemmän kuin pelkästään tavalliseen kristinuskoon kääntyneen miehen kohtaamisen.

LUUKAS KERTOO TÄSTÄ MIEHESTÄ TARKEMMIN KUIN MONI MUU APOSTOLI!

Miksi? *Perinpohjaisen elintärkeästä syystä!*

Simon oli Samarian voimallisin uskonnollinen hahmo. Hän oli vaikuttava mies, joka luotti uskonnollisessa elämässään suuresti demonivoimiin ja lumosi noituudella ja taikuudella Samarian kansan. SIMON USKOI OLEVANSA ”JOKIN SUURI”. Tämä mies halusi, että ihmiset arvostivat häntä äärimmäisesti.

Tosi pastori ohjaa ihmiset etsimään ELÄVÄÄ JUMALAA–ei mitätöntä ihmistä!

Koko Samarian väestö otti vaarin Simonin opetuksesta. *Kaikki* Samariassa, pienimmästä suurimpaan, uskoivat Simoniin! Ihmiset palvoivat Simonia ”suurena Jumalan voimana”, he uskoivat, että Simon oli lihaksi tullut Jumala.

Maallinen historia tuntee miehen niemellä *Simon Magus*. Sukunimi ”magus” paljastaa, että hän oli muinaisen Persian pappissäätyä. (Voit etsiä tietosanakirjasta tai sanakirjasta *magus*-sanon määritelmän.) Simon oli toisin sanoen BABYLONIAN MYSTEERIUSKONNON pappi.

TÄMÄ SELONTEKO PALJASTAA ILMESTYSKIRJAN ”SUURI PORTTO” JA ”SUURI BABYLON, MAAN PORTTOJEN JA KAUHISTUKSIEN ÄITI” NIMEÄMÄN SUUREN VALHEELLISEN KIRKON ALUN! SIMON MAGUS OMASI PERUSTAVAN, KOKO MAAPALLOA HORJUTTAVAN ROOLIN KIRKKOHISTORIASSA!

Saatana alkoi rakentaa tämän miehen välityksellä valheellisen kirkkonsa. Kaikki alkoi Simon Maguksen aikana. Kristus perusti seurakuntansa 31 jKr. – Simon Magus astui esille välittömästi 33 jKr.! Asiaa ei ole vaikea todistaa. Jopa katoliset kertovat tänä päivänä, että heidän seurakuntansa alkoi 33 jKr.!

Missä Jumalan seurakunta on, löytyy aina väärennetty uskonto.

Simonin kirkko lähti huikaisevaan kasvuun maailman näyttämöllä. KYSEESSÄ OLI SAATANAN KIRKKO–SAATANAN

VOIMALLINEN ERIKOISLAATUINEN TYÖKALU KAUTTA AIKOJEN!
 Sen toiminta on ollut useasti väkivaltaista–erityisesti
 Jumalan tosi seurakuntaa kohtaan (esim. Ilm. 17:1–6).
 Raamattu kuvaa tämän kirkon kasvua–vaikka sen historiaa
 on pyyhitty paljon pois, kuten tulemme näkemään.

Jumalan kansa sähköistyi, kun H. Armstrong paljasti
 ymmärryksen asiasta!

H. Armstrong selitti asian yksinkertaisen ymmärrettävästi.
 Ihmettelen H. Armstrongin kirjaamaa historiaa opiskellessani,
 kuinka selvästi hän esitti tiedon. Asia on yksinkertainen, kun
 emme luota liikaa maallisiin akateemikkoihin. Kun seuraat
 Armstrongia askel askeleelta, ymmärrät asian helposti.

LUKEMANI TOISET FILADELFIAN JA LAODIKEAN AIKAKAUDEN
 TOSI SEURAKUNNAN HISTORIASTA KIRJOITTANEET EIVÄT OLE
 YHTÄ KESKITTYNEITÄ JA SELKEITÄ, KOSKA EIVÄT OLE PITÄYTYNEET
 H. ARMSTRONGIN TARKKAAN RAAMATUN TEKSTIIN! Toiset
 luottivat liikaa omiin akateemisiin kykyihinsä.

DEMONIT

Filippus, yksi seitsemästä alkuperäisestä diakonista, vei
 evankeliumin Samariaan–aloitti työn Simon Maguksen
 päämajapaikassa. Huomaa, mikä Filippusta odotti: ”Ja
 kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui,
 kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteot,
 jotka hän teki. SILLÄ MONISTA, JOISSA OLI SAASTAISIA HENKIÄ
 [DEMONEJA], NE LÄHTIVÄT POIS HUUTAEN SUURELLA ÄÄNELLÄ;
 ja moni halvattu ja rampa parani. Ja syntyi suuri ilo siinä
 kaupungissa” (Apt. 8:6–8). Monia ihmisiä vaivasivat demonit,
 jotka yrittivät vaivata myös Jumalan seurakuntaa ja hyökätä
 sitä vastaan. Jumala ajoi Filippuksen kautta demonit pois.

EDELLISTEN JAKEIDEN PITÄISI RAITISTAA, HÄTKÄHDYTTÄÄ
 KAIKKIA RAAMATTUUN USKOVIA! jakeet kertovat, että saatana
 ja demonit asuvat suuren väärän kirkon jäsenissä.

Useimpien kirkkojen papit eivät puhu nykyisin juurikaan saatanasta eivätkä demonien valtaamista ihmisistä! Papit vaikenevat suurelta osin saatanasta ja tämän voimallisista demoneista! Ei ihme, että maailman ihmisiä on helppo pettää (Ilm. 12:9 villitsijä, alkuteksti pettjä). On korkea aika, että ihmiset heräävät näkemään, että he palvovat saatanaa paholaista! (2. Kor. 4:4).

Samariaa vaivaavat saatana ja demonit ovat tänään yhä edelleen maapallolla! HE AHDISTELEVAT JA PETTÄVÄT YHÄ EDELLEEN JUMALAN OMIA. Meidän on tiedostettava tämä tosiasia. Samat pahat henget toimivat myös tänään voimallisesti. Jumala käskee omiaan julistamaan sanomaansa *demonien toimista huolimatta.*

Paikalla ollut Simon Magus toi mukanaan suuren leegion demoneja. Apt. 8:11 kertoo: ”Hän [Simon] kauan aikaa oli noituuksillaan heitä hämmästyttänyt.” Simon oli tehnyt työtään jo jonkin aikaa. Saatana inspiroi tämän vaikuttavan miehen työn, Simonin työkaudella demonit toimivat alueella varsin aktiivisesti.

Huomaa, kuinka suuresti Simon Magus vaikutti samarialaisiin. Ymmärrätkö todella, kuinka suuren vallan saatana omaa? On tärkeää, että rukoilemme ja pyrimme mahdollisimman lähelle Jumalaa, sillä MEITÄ VASTUSTAA VOIMAKAS VIHOLLINEN!

Saatana ja demonit ovat pettäneet suurimman osan Jumalan omista tänä Laodikean aikakaudella–ja LÄHES KAIKKI Jumalan pastorit! Moni ylistetty, runsaasti Jumalan totuutta omaava ja tehokkaasti opettajana toiminut seurakunnan pastori, menetti *häpeällisesti omaavansa arvokkaan tiedon!* KUN JOKU ALKAA OSOITTAA HALVEKSUNTAA JUMALAN APOSTOLIA KOHTAAN, VOIT OLLA VARMA, ETTÄ DEMONIT OVAT LÄHELLÄ! Kun demonit havaitsevat haavoittuvuuden, ne koputtavat ovelle.

HENGEN VOIMA

Samarian kansa vakuuttui suuresti kuullessaan Filippuksen julistuksen. Monet uskoivat ja kastettiin. Julistus kiehtoi myös Simonia. ”Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset. JA SIMON ITSEKIN USKOI, ja kasteen saatuaan hän pysytteli Filippuksen seurassa; JA NÄHDESSÄÄN IHMEITÄ JA SUURIA, VOIMALLISIA TEKOJA HÄN HÄMMÄSTYI” (Apt. 8:12–13).

Vaikka Simon kastettiin, hänen kääntymyksensä ei ollut aito. Simon vakuuttui enimmäkseen Filippuksen demonstroimasta hengellisestä voimasta, vietti suurimman osan ajasta ”nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja”. Luukas tekee selväksi, että Simon pelkästään *tunnustautui* omaksumansa kristinuskon kannattajaksi.

Pian Jerusalemin kuuli Samariasta hämmästyttäviä raportteja Filippuksen menestyksestä, varsinkin Samarian epäilyttävän menneisyyden huomioiden. Pietari ja Johannes matkasivat pikaisesti alueelle rukoilemaan kastettujen puolesta, jotta nämä saisivat Pyhän Hengen (jakeet 15–17).

Simon Magus vakuuttui, kun hän näki, kuinka Hengen voima tuli apostolien käten päälle asettamisen kautta, ja päätti omaksua Kristuksen nimen. Simon hän päätti kutsua kieroutunutta uskontoaan *kristinuskoksi*. Seurakunta omasi Jumalan Hengen, jonka Simon Magus yritti *ostaa* apostolin toimen lisäksi.

Pietari käsitti välittömästi tilanteen: ”Mutta Pietari sanoi hänelle: Menköt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet JUMALAN LAHJAN olevan rahalla saatavissa” (jae 20).

Huomaa, että Pietari kutsui Pyhää Henkeä ”JUMALAN LAHJAKSI”. JUMALAN OMAT OMAAVAT TÄMÄN SUURENMOISEN LAHJAN!

Jumala antaa meille voimansa, jota TARVITSEMME JUMALAN MEILLE ANTAMAN TYÖTEHTÄVÄN TOIMITTAMISEKSI JA JUMALAN VALTAKUNTAAN VARTEN VALMISTAMISEKSI! Me *tarvitsemme* Jumalan voiman!

Simon Magus halusi Pyhän Hengen *voiman*. Jopa tämä lihallisesti suuntautunut mies tunnisti Hengen VOIMAN! Henki antaa todellisen voiman; Jumalan omilta ei puutu voimaa. Meidän kaikkien on voitettava ihmisluontomme, Jumala antaa meille *voiman* voittaa sen, Jumala ei jätä meitä voimatta. Ongelma on, että jätämme liian usein käyttämättä Jumalan voimaa. Valtaosa Jumalan nykyisistä omista on häpeällisesti *menettänyt* valtaosan Jumalan voimasta, tai menettänyt sen kokonaan!

Simon Magus paljasti todelliset aikeensa. Kun Simon, joka omasi huomattavan vallan kansan keskuudessa, tunnisti, että apostolit omasivat jopa häntä suuremman voiman, hän halusi ostaa itselleen apostolinviran. Pietari vastasi, että Simon ja hänen rahansa joutuisivat kadotukseen. Et voi OSTAA Jumalan virkaa! Jumala sijoittaa pastorinsa virkoihin! Kyseessä on ylevä kutsumus, virat eivät ole myynnissä!

KATKERUUDEN SAPPI

PIETARIN SIMON MAGUKSEN NUHTELU ON VARMASTI YKSI RAAMATUN TUIMIMMISTA MOITTEISTA.

”EI SINULLA OLE OSAA EIKÄ ARPAA TÄHÄN SANAAN, SILLÄ SINUN SYDÄMESI EI OLE OIKEA JUMALAN EDESSÄ” (Apt. 8:21). *Pietari painotti vakavasti, ettei Simonilla ollut mitään osallisuutta heidän kanssaan!*

”Tee siis parannus ja käänny tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa–JOS EHKÄ vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan” (jae 22). PIETARI EI OLLUT VARMA, ETTÄ SIMONILLE VOITIIN EDES ANTAA ANTEEKSI! Oli mahdollista, ettei tämä vääränprofeetta voinut enää tehdä parannusta

eikä vastaanottaa Jumalan anteeksiantoa. Pietari tunnisti, että Simon oli pahan ruumiillistuma. Pietari tunnisti, että jotain varsin pahaenteistä oli kehittymässä.

Pietarin sanat iskostuivat varmasti Simon Maguksen sisimpään. Pietari jatkoi: ”Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden [tai laittomuuden] siteissä” (jae 23). Simon Magus oli *kiinni* saatanan siteissä!

Kreikan ”sapeksi” käännetty sana esiintyy vain yhdessä toisessa jakeessa, Matt. 27:34. *Vincent Word Study* kertoo, että ”katkeruuden sappi on katkera vihollisuus evankeliumia kohtaan”. Kyseessä oli ”*tietty* katkeruuden sappi” – ei *mikä tahansa* katkeruus. Evankeliumi on hyvä uutinen tulevasta Jumalan perheestä! Miten joku voi vihata sitä? Saatana vihaa sitä–Simon oli myös TÄYTTYNYT katkeruuden sapella. *Siinä kiinni*. Hänen asenteensa oli huonompi kuin kenenkään toisen aikaisemmin–hän vastusti Jumalaa ja Jumalan viestiä!

Samanlainen ilmaus löytyy Vanhassa testamentissa. ”Sillä te tiedätte, kuinka me asuimme Egyptin maassa ja kuinka me kuljimme niiden kansojen keskitse, joiden kautta te olette kulkeneet. Ja te näitte heidän iljetyksensä, ne puu- ,kivi-,hopea- ja kultajumalat, jotka heillä on. Älköön siis teidän joukossanne olko ainoatakaan miestä tai naista, sukua tai sukukuntaa, jonka sydän tänä päivänä kääntyisi pois Herrasta, meidän Jumalastamme, mennäkseen palvelemaan noiden kansojen jumalia; älköön teidän keskuudessanne olko juurta, josta kasvaa *koiruohoa ja marunaa*, [sappea ja katkeruutta]” (5. Moos. 29:16–18). Ilmaisuihin ”katkeruuden sappimyrkkyä” tarkoitti muinaisessa Israelissa HENKILÖÄ, JOKA YRITTI ESITTÄÄ PAKANALLISIA KÄYTÄNTÖJÄ KANSAKUNNAN USKONTOON. PIETARI TIESI, ETTÄ SIMON TOIMISI NÄIN TULEVAISUUDESSA. PIETARIN SIMONIN NUHTELU OLIVAKAVA PROFEETALLINEN VAROITUS.

LAITTO MUUDEN SITEISSÄ

”Siteissä” -sana ilmaisee tiivistä, lujaa yhdessä pitävää sidettä, ihmiskehon eri osat yhdistävien nivelsiteiden, jänteiden kaltaisesti.

Simon oli täysin LAITTO MUUDEN SITEISSÄ!

Siteissä-sana kantaa tässä mielessä samankaltaisen merkityksen ”kuin kaikki hyveet ovat niin sidoksissa toisiinsa, että tulos on *täydellisyys*, eikä yhdestäkään puuta *täydellisyys*” (Thayer Lexicon). Simon oli TÄYDELLINEN LAITTO MUUDESSA!

SAATANAN ON TÄSMÄLLEEN TÄMÄN KALTAISEN! JUMALAA KOHTAAN KATKERAN VIHAMIELINEN, TÄYDELLISESTI LAITON. SAATANAN VÄÄRÄ USKONTO SAARNAA LAITTO MUUDEN OPPIA – vaikka peittää sen onnistuneesti vanhurskaudella. Simonin Babylonian mysteeriuskonnon perustavanlaatuinen opetus oli: *LAKI ON MITÄTÖITY. SEKÄ ÄITISEURAKUNTA ETTÄ SEN PROTESTANTTISET TYTÄRUSKONNOT OPETTAVAT SAMAA.*

Juudan epistola kertoo Simon Maguksen seuraajista: ”Sillä teidän keskuuteenne on pujahtanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka *kääntävät meidän Jumalamme armon irstaudeksi* ja kieltävät meidän ainoan valtiaamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen.” (Jood. 1:4). H. Armstrong kertoi, että nämä ”eräät keskuuteenne pujahtaneet ihmiset... jumalattomat” olivat Simonin opetuslapsia, jotka, kuten tulemme myöhemmin näkemään, olivat ujuttautumassa Jumalan tosi seurakuntaan! Heidän oppinsa oli kääntää Jumalan armo LAITTO MUUDEKSI!

Ymmärrä, että me tarvitsemme kipeästi Jumalan armoa, johon sisältyy ansaitsematon armahdus synnistä, mihin ainoastaan Jumala kykenee. On IHMEELLISTÄ tietää, että Kristus tuli maan päälle kärsimään ja uhraamaan itsensä, *vuodattamaan verensä*, että Jumala voi antaa meille

parannuksen tehdessämme syntimme anteeksi, eikä meidän tarvitse kuolla ikuisesti!

Saatana on kuitenkin pettänyt valtavan määrän uskonnollisia ihmisiä–katolisia, protestantteja, ja jopa Jumalan tosi seurakuntalaisia–kääntämällä Jumalan suunnattoman armon *luvaksi tottelemattomuuteen*. Nämä opettavat, ettei meidän tarvitse noudattaa enää ”vanhaa lakia”! Suuri väärä kirkko opettaa juuri tätä laittomuuden oppia. Se on opettanut SIMON MAGUKSEN saarnaamaa valheellista laittomuuden valheoppia alusta asti, opettaa sitä parhaillaan aina loppuun saakka! Simon Magus oli laittomuuden siteissä!

Jeesus Kristus tuli maan päälle ja kuoli syntiemme takia–voit olla varma, että saatana on pyrkinyt *väärentämään* tämän merkittävän uhriteon.

SIMON OLI SAATANA LIHAKSI TULLEENA. Kuka oli todella laittomuuden siteissä? Jesajan kirjan luku 14 ja Hesekielin kirjan luku 28 osoittavat moisen saatanan *elämäntavaksi!* Saatana vihaa lakia! Saatana kääntyi pois Jumalasta, käänsi kolmanneksen enkeleistä pois Jumalasta, käänsi tämän maailman pois Jumalasta–ja tänä lopun aikana jopa useimmat Jumalan omista pois Jumalasta. Saatana on laittomuuden SITEISSÄ! Hänellä on pelottava valta pettää ja tuhota!

TÄRKEÄ PROFETIA

Simon ei katunut äärimmäisen pahaa syntiään. ”Niin Simon vastasi ja sanoi: *Rukoilkaa te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet*” (Apt. 8:24). Simon *ei* osoittanut *minkäänlaista merkkiä parannuksen teosta*. Hänen mielensä oli täynnä hengellisesti katkeraa myrkkyä. Miten voit järkeillä tällaisen karvasta sappea omaavan henkilön kanssa, opettaa hänelle Jumalan

innoittamana sanaa, Raamattua? Vain Jumala voi avata hänen mielensä ymmärtämään totuutta ja suoda hänelle parannuksen.

Simon Magus janosi valtaa. Simon halusi olla johtaja, halusi paljon seuraajia–halusi organisaation, ja poliittista VALTAA SAADAKSEEN TAHTONSA LÄPI, PAKOTTAAKSEEN ihmiset omaksumaan viestinsä–hän oli valmis jopa TAPPAMAAN vastustavia ihmisiä!

Historia osoittaa, että Simonista tuli alkuseurakunnan suuri vastustaja. *New Lexicon Webster's Dictionary of the English Language* toteaa Simonista: ” Pietarin nuhtelun seurauksena hän anoi Pietaria rukoilemaan Jumalaa puolestaan, eikä esiinny enää Apostolien teoissa. MYÖHEMMÄSSÄ KIRJALLISUUDESSA HÄN ESIINTYY ROOMASSA CLAUDIUKSEN AIKANA UUDEN OUDOSTI KRISTILLISIÄ JA PAKANALLISIA ELEMENTTEJÄ YHDISTÄVÄN LIIKKEENSÄ KANSSA, JOSSA HÄN ESIINTYY JUMALANA.”

Monessa paikassa on kirjattu, kuinka Simon matkasi Roomaan ja kuinka hänestä tuli yksi Rooman kaupungin ja roomalaisten suurista jumalista. Kirjattujen tietojen mukaan SIMON ”PROFETOI, ETTÄ ROOMA OLI OLEVA HÄNEN KRUUNAAVAN MENESTYKSENSÄ PAIKKA, JOSSA HÄNTÄ PALVOTTAISIIN JUMALANA” (*Dictionary of Religion and Ethics*, osa 11). Simon oli monumentaalinen ongelma maailmalle! Simonin tahto oli, että toiset petetyt miehet pettäisivät itseään, ja seuraisivat häntä jumalana!

Raamatun suurin totuus on Jumalan ihmisille suunnittelema ihmeen ihana tuonpuoleinen tulevaisuus. Jumala yrittää saada meidät näkemään, että hän luo itsensä ihmiskunnassa! Kyseessä on mieltä huimaava ihmispotentialiaali! Jumala luo Jumalan poikia! Sen sijaan nämä miehet keskittyvät hankkimaan itselleen seuraajia! Kun henkilö on vajonnut tällaiseen asenteeseen, hän tavoittelee

jatkuvasti yhä enemmän valtaa. Meidän ei tule lähteä koskaan edes ajattelemaan täällä tavalla! Olemme pahassa pulassa, jos emme pyri palvelemaan Jumalaa kaikin mahdollisin tavoin.

Simon ei saavuttanut tarkoituksensä elinaikanaan. Simonin Roomaan perustama kirkko nousi ohjaamaan myöhemmin Rooman valtakuntaa. Kun tarkastelet Simonin kirkon historiaa, voit todeta, miten se on ollut MURHANHIMOINEN VAIKUTTAJA! *Kaikkien aikojen väkivaltaisina kirkko* vaikuttaa ihmisille uskottavasti olevansa vanhurskain.

Jos taustasi on katolinen, en yritä loukata sinua vaan haastaa sinut tarkastelemaan kirkkosi historiaa! Kaikilla on mahdollisuus tutkia sen historiaa–valtaosa sivuuttaa, teeskentelee, ettei sen historia ole olemassa. Useimmat ihmiset ovat pinnallisen tietämättömiä Raamatusta ja historiasta, petettyjä uskonnostaan.

JUMALA HALUAA PELASTAA KATOLISET, PROTESTANTIT JA KAIKKIEN USKONTOJEN IHMISET, MUTTA TEKEE SEN TAVALLAAN JA AJALLAAN. Jumala herättää kuolleista miljardit ihmiset, jotka kuolivat tuntematta Jumalaa, ja he saavat oppia tuntemaan Jumalan! Historia, niin tuomittava kuin se on, tulee nähdä osana suurta suunnitelmaa.

Älä unohda Apt. 8:23: ”Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä.”

Tämä käännös Pietarin sanoista Simon Magukselle ei ole paras mahdollinen. PIETARIN LAUSUMA OLI PROFEETALLINEN! Pietarin sanat välittivät, mitä Simonille tapahtuisi, jos hän ei katuisi. ”Siteissä” VOIDAAN KÄYTTÄÄ ILMAISEMAAN MÄÄRÄNPÄÄTÄ; TOISIN SANOEN, ”SINUN KOHTALOSI ON KATKERA VIHA, TULET KOKEMAAN JUMALAN VIHAN (OLETTAEN, ETTÄ ET KADU)” (*International Critical Commentary* Apt.: osa 1:1–14). ILMESTYSKIRJA OSOITTAA, ETTÄ SIMONIN KIRKOLLE KÄVI JUURI NÄIN! Todella, APT. 8:23 SISÄLTÄÄ SIEMENEN ILMESTYSKIRJAN

17 PROFETIASTA, SIITÄ KUINKA TÄMÄ VALHEELLINEN KIRKKO TOIMISI MAAPALLOLLA!

Lange's Commentaryn mukaan Pietarin sanat tarkoittavat kirjaimellisesti: ”Katson sinun olevan mies, jonka vaikutus tulee olemaan kuin karvas sappi ja vääryyden side, tai mies, joka on saavuttanut sellaisen tilan.”

TÄMÄ ON PROFETIA KIRKOSTA–VANHASTA BABYLONIAN USKONNOSTA–JOKA ASTUISI MAAILMAN NÄYTTÄMÖLLE. JUMALA PALJASTI PIETARILLE PALJON, NÄYTTI TÄMÄN KIRKON OLEVAN KATKERUUDEN SAPPEA TÄYNNÄ. PIETARI NÄKI TÄMÄN KAIKEN PROFEETALLISESSA NÄYSSÄ!

Ketä tämä kirkko vihaa kaikkein eniten? Ketä vastaan se on taistellut läpi historian? Historia paljastaa kahden kristillisen kirkon välisen taistelun. Valheellinen kirkko väittää omaavansa nimikkeen *kristinusko*. Ilmestyskirjan luku 12 kertoo kahdesta kirkosta–joista kumpikin väittää Kristuksen johtavan sitä, mutta joista yksi valehtelee.

JUURI TÄMÄN VUOKSI LUUKAS TALLENSI MEILLE PALJON TIETOA SIMON MAGUKSESTA. Muista, että Luukas kirjoitti Apostolien teot noin 62 jKr., johon mennessä Simon oli aiheuttanut todelliselle Jumalan seurakunnalle jo vakavia vaikeuksia. *Paavalin kirjoituksen heijastavat suuresti Simonin ja tämän pastorien Jumalan tosi seurakunnalle aiheuttamia vaikeuksia*. Luukkaan tehtävä oli osoittaa ihmisille, ettei Simon ollut osa kristillistä seurakuntaa, vaikka väitti kuuluvansa siihen. *Useimmat tutkijat tunnustavat, että Luukas esittää Simonista lukuisia yksityiskohtia tämän maineen takia, koska Simon oli vaaratekijä seurakunnalle*.

Luukas kirjaa myös hämmästyttävän profetian: Simon Magus oli oleva Ilmestyskirjan luvun 17–Mysteeri Suuri Babylon–valheellisen kirkon perustaja! Simon Rooman hallituksen kanssa sopima ainutlaatuinen suhde johti kautta historian lukuisien Jumalan tosi omien kuolemaan.

Kuvattu kirkko pyrkii kaikin tavoin pyyhkimään pois Jumalan sanoman. Kun se näkee, ettei se onnistu tehtävässään, se pyrkii hävittämään Jumalan viestiä *toimittavat* ihmiset! Kirkko on toiminut tällä tavalla kautta aikain–emme odota sen muuttamaan toimiaan! Jumalalle uskollisten omien ei pidä pelätä sitä, mutta meidän *on* tunnustettava, minkä kanssa olemme tekemisissä.

Kyseinen kirkko on murhannut–ylivoimaisesti–enemmän Jumalan omia kuin mikään muu kirkko maapallolla!

PIETARI NÄKI MITÄ SUURIA MIES TEKISI JA MITÄ HÄNEN TYÖNSÄ SAISI AIKAAN. Jumala antoi Pietarin ymmärtää asian. Luukas tallensi sen Apostolien tekoihin, koska HÄN TIESI, ETTÄ LIIKE OLISI JATKUVA UHKA JUMALAN SEURAKUNNALLE. Pietarin murskaava nuhde oli alkulaukaus seuraavasta, jatkuvasta kahden kirkon välisestä sodasta aina tähän päivään saakka! Tämä sota muodostuu tänä lopunaikana vielä paljon pahemmaksi.

Tässä kova kommentti H. Armstrongin kirjasta *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*: ”Missä ovat muinaiset BABYLONIALAISET–kaldealaiset nykyään? He vaelsivat länteen ja asettuivat Italiaan. Heidän uskontonaan oli assyrialais-babylonialainen MYSTEERIUSkonto. Hämmästyttävän varmaan muiden mukana, kun tajuat, että alkuperäisten apostolien aikainen samarialainen maagikko Simon oli Babylonialaisen mysteeriuskonnon johtaja ja omisti arvonimen PATER tai PIETARI, joka on PAPA (Paavi) ja kuinka hän itse asiassa omi NIMEN *Kristus* sekä kristinuskon ARMO-käsitteen, mutta käänsi sen IRSTAUDEKSI ja kielsi Jumalan LAIN (Juudaksen kirja 4) ja kuinka hän saattoi alkuun nykyisen ”kristinuskon”. Ihmiset tulevat hämmästyämään, kun kuulevat, kuinka kristinuskomme EI koskaan ole jatkanut Jeesuksen ja hänen apostoliensa perustamaa JUMALAN SEURAKUNTAA!”

”Tieto saavuttaa maailman ihmiset pian pudotetun
POMMIN TAVOIN! Ihmiset tulevat JÄRKYTTYMÄÄN, kuinka
heitä on PETETTY! Jumalan ajan koittaessa *’uutispommit’*
alkavat räjähdellä!”

KOLME

ENSIMMÄISEN VUOSISADAN USKOSTA LUOPUMINEN

VAIKKA NIMELTÄ APOSTOLIEN TEOT, KIRJA KÄSITTELEE pääosallisesti YHDEN APOSTOLIN, APOSTOLI PAAVALIA ympäröiviä tapahtumia. Paavali sai erityisen kutsun, toimeksiannon viedä evankeliumin pakanoille (Room. 15:16). Suurin osa Apostolien tekojen historiasta käsittelee Paavalin perustamiin pakanaseurakuntiin liittyviä tapahtumia. Maantieteellisesti suurin osa tapahtumista sijoittui Jerusalemissa pohjoiseen ja luoteeseen, koostuen Rooman valtakunnan valloittamasta alueesta.

Jotta käsitämme, miksi Luukas kirjoitti Apostolien teot, on tarpeen ymmärtää edelliset seikat. APOSTOLIEN TEKOJEN TARKOITUKSENA OLI PALJASTAA KASVAVA, PROFETOITU JUMALAN SEURAKUNTAA UHKAAVA USKONNOLLINEN LIIKE. Tämä Simon Maguksen perustama uskonnollinen järjestelmä, joka kutsui itseään *kristilliseksi*, oli muinaisen Babylonian

mysteeriuskonnon uudelleen eloon herättäminen. Tämä väärennetty liike muodosti lopulta Roomaan keskittyneen jumalattoman poliittisen/uskonollisen liittoutuman, jonka perimmäisenä tavoitteena oli tukahduttaa Jumalan totuus, hävittää Jumalan omat ja nousta ainoaksi ”kristityksi” kirkoksi maailmassa!

MIKÄÄN TOINEN VÄÄRENNETTY KRISTILLINEN KIRKKO EI OLLUT KOOLTAAN JA VOIMALTAAN SIMON MAGUKSEN PERUSTAMAN KIRKON VERTAINEN.

Jeesus Kristus varoitti opetuslapsiaan: ”Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: Ei ole palvelija herraansa suurempi. Jos he ovat minua VAINONNEET, niin he teitäkín VAINOAVAT; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne” (Joh. 15:20). Jeesuksen Kristuksen sanat toteutuivat–välittömästi!

VAINO EDESAUTTAA TYÖTÄ

Jumala toteutti omiensa vainon kautta tärkeän tarkoituksensa. ”Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanoksen tähden, vaelsivat ympäri hamaan Foinikiaan ja Kyproon ja Antiokiaan saakka, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoastaan juutalaisille.

Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyprolaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka, tultuaan Antiokiaan, puhuivat kreikkalaisillekin ja julistivat evankeliumia Herrasta Jeesuksesta. Ja Herran käsi oli heidän kanssansa, ja suuri oli se joukko, joka uskoi ja kääntyi Herran puoleen” (Apt. 11:19–21). Jumala käännnytti näiden hajallaan olevien kristittyjen kautta ”suuren joukon”. Opetuslapset toimivat entistä hartaammin. He tiesivät, miksi heitä vainottiin rakkauden Jumalaa totellessaan! He ymmärsivät entistä syvällisemmin, kuinka paha maailma oli, ja edistivät Jumalan

työtä entistä tunnollisemmin. Vaino levitti evankeliumin pohjoiseen ja läntiseen Eurooppaan.

Tämä historian oppiläksy rohkaisee meitä tänään: Jumala edistää työtänsä usein vainon myötä.

Opetuslapset karkotettiin juutalaisyhteisöstä, minkä seurauksena he alkoivat julistaa evankeliumia maailmalle! Apostolien johdolla työ ja seurakunta siirtyivät vähitellen Rooman valtakunnan reuna-alueille.

Jumala antoi Pietarille, ylimmäiselle apostolille, toimeksiannon saattaa evankeliumi Israelin 10 kadonneelle heimolle sekä juutalaisille. Toimeksianto vei Pietarin Jerusalemissa pohjoiseen ja länteen, jopa Brittein saarille saakka. Toiset 11 apostolia avustivat Pietaria evankeliumin 10 heimolle saattamisessa (Matt. 10:5–6).

Sekulaarihistoria ja perinteet kertovat, että Andreas, joka matkasi pohjoiseen Vähään-Aasiaan, työskenteli Mustanmeren ja Krimin alueella. Johannes toimi Välimeren itäisellä alueella. Johanneksen veli Jaakob jäi Jerusalemiin, jossa hän kärsi marttyyrikuoleman Herodeksen toimesta (Apt. 12:1–2). Filippus työskenteli Skyytiassa ja Galliassa (Ranska). Myös Matteus työskenteli Skyytiassa ja Etiopiassa. Bartolomeus matkasi Sleesiaan, Armeniaan ja Kaspianmeren alueelle. Tuomas matkasi Iranin tasangolle ja mahdollisesti Intiaan saakka. Taddeus meni ylemmän Mesopotamian alueille ja Assyriaan. Matteus matkasi Makedoniaan, Daakiaan ja Keski-Eurooppaan. Jaakob Alfeus matkasi Espanjaan, Britanniaan ja Irlantiin. Simon Kiivailija matkasii Pohjois-Afrikkaan ja Britanniaan.

Paavalilla oli erityinen kutsumus 12 apostolista erillään. Paavalin ensisijainen toimeksianto oli saattaa evankeliumi pakanoille. Jeesus Kristus lausui Paavalille suoraan, ettei tämä voinut työskennellä Jerusalemissa (Apt. 22:18–21). Päätös oli monella tapaa käytännöllinen. Paavali ei voinut

Roomalaismaailma, johon Uuden testamentin seurakunta levisi. Nuolet osoittavat evankeliumin leviämisen ensin Jerusalemissa Antiokiaan, Antiokiasta sitten Vähä-Aasiaan, Kyprokselle, Egyptiin, Babyloniin ja myöhemmin Eurooppaan.

toimia tehokkaasti Jerusalemissa eikä Juudassa kahdesta syystä. Ensiksi, koska hän oli tuottanut paljon vahinkoa seurakunnalle, uskonveljien olisi vaikea hyväksyä häntä. Paavalin kääntymys vastaanotettiin alun perin ristiriitaisin tuntein. Voiko Jumalan alkuseurakunnan tuhoamaan vannoutuneesta miehestä tulla yksi sen uskotuista johtajista? Toiseksi Paavalin kääntymys oli raivoistuttanut ylipapin ja juutalaisneuvoston ja saattanut niiden suunnitelmat kukistaa Jumalan työn naurunalaisiksi.

Kristus kertoi myös että Paavali saatettaisiin kuninkaiden eteen ja että hän saattaisi evankeliumin myös Israelin heimolaisille (Apt. 9:15). Kun Kristus puhui Israelista, hän

ei tarkoittanut pelkästään juutalaisia. Kadonneet 10 heimoa olivat hajautuneet tähän mennessä Jerusalemissa pohjoiseen ja luoteeseen. (Todista tämä ilmaiskirjastamme *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*.) Toisin sanoen suurin osa Paavalin työstä pakanoiden ja israelilaisten keskuudessa saattoi Paavalin Rooman valtakunnan reuna-alueille (ks. sivu 52: ”Ensimmäisen vuosisadan apostolien työ Brittein saarilla”).

Apostolien teot ja Paavalin kirjeet paljastavat paljon alkuseurakuntaa koskevaa historiaa. Koska Apostolien teot keskittyy Paavalin työkauteen, meillä on enemmän tietoa Paavalin kuin muiden apostolien toimista.

EVANKELIUMI PAKANOILLE

Kristus toimi Paavalin kautta hämmästyttävällä tavalla. Jopa alkuseurakunta ihmetteli hänen aikaansaannoksiaan. ”Niin koko joukko vaikenä, ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, kuinka suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanain keskuudessa heidän kauttansa” (Apt. 15:12). Paavali ja hänen kanssaan työskentelivät täyttivät suuria Raamatun profetioita koskien pakanoita, joille saatettiin suuri valkeus (ks. Jes. 11:10). Kristus perusti Paavalin kautta seurakuntia ympäri pakanamaailmaa.

Paavali osoittaa, että seurakunta on ”apostolien ja profeettain perustukselle rakennettu, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa” (Ef. 2:20–21). Apostolien ja muiden johtavien pastorien työ levitti evankeliumin tuolloin tunnettuun maailmaan. Paavali todistaa tämän tosiasian ja kirjoittaa Kololssalaiskirjeessä: ”horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on *julistettu kaikkessa luomakunnassa taivaan alla* ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut” (Kol. 1:23). Apostolien työ kantoi suurta hedelmää. Jumalan seurakuntia perustettiin ympäri

tunnettua maailmaa. Apostolien teot osoittaa meille lukuisan Paavalin perustaman seurakunnan maantieteellisen sijainnin.

Niin myönteinen kuin tämä kehitys oli, ensimmäisen vuosisadan seurakunnan *kasvu* pysähtyi 30 VUODEN KULUTTUA HIENOSTA ALUSTA.

TEE PARANNUS-TEE ENSIMMÄISIÄ TEKOJA

Kyseessä on hämmästyttävä historia! Ensimmäisen vuosisadan seurakunta ei saattanut alkaa paremmin. Jeesus Kristus ja hänet henkilökohtaisesti tunteneet miehet saattoivat seurakunnan kaiken tavoin kukoistamaan. Kaikesta huolimatta seurakunta kehitti kohtalokkaan virheen.

Tämä virhe käy ilmi Ilm. 2:1–5 Kristuksen viestistä seurakunnalle: ”Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. Mutta se minulla on sinua vastaan, että *olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi*. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.”

Efeson aikakauden suurin ongelma oli se, että Jumalan omat olivat menettäneet ensirakkautensa, mikä on Jumalan omien keskuudessa yleinen ongelma vielä tänäkin päivänä. Asia koskee meistä jokaista. Jokaisen pitkäaikaisen jäsenen tulee kysyä itseltään: Omaanko todella yhä ensirakkauden–

etenkin–Jumalan totuutta, elävää Jumalan sanaa kohtaan? Elänko edelleen ensimmäisen rakkauden hengessä kaivaten aina enemmän Jumalan totuutta ja ymmärtämystä vanhurskautta isoten? Efeson aikakauden jäsenet menettivät tämän asenteen. He alkoivat ajatella, *olen kuullut sanoman jo aikaisemmin, olen jo ymmärtänyt asian*, vaikka eivät olleet todella sisäistäneet sitä.

Muista, että viesti on tarkoitettu kaikille seurakunnan aikakausille. Me *kaikki* voimme menettää ensirakkautemme, jollemme ole varuillamme! Tänä lopunaikana 95 prosenttia Jumalan omista- ja 99 prosenttia pastoreista–*menetti ensirakkautensa!* Vihlova viesti! Valtava varoitus! On tähteellistä säilyttää ensirakkaus! Jumalan tosi pastorien on erittäin tärkeä olla vahva esimerkki *elävästä, innokkaasta, jumalallisesta rakkaudesta!*

Efeson aikakausi alkoi voimallisesti. Sitä lietsoi rakkaus totuuteen. Tämä rakkaus auttoi jäseniä tunnistamaan valheapostolit ja valheelliset johtajat. Efesoksen aikakausi *menetti* kuitenkin ensirakkautensa. Pian seurakunta joutui monen väärän pastorin saaliiksi.

Paavali työskenteli työkaudellaan ankaraa vainoa vastaan. Hän joutui henkilökohtaisesti taistelemaan vihaisia juutalaisia ja Rooman hallitusta vastaan. *Useimmat ihmiset eivät ole ymmärtäneet, että Paavali kamppaili myös Simonin kasvavaa väärennettyä ”kristillistä” liikettä vastaan.*

SIMONIN PAHA VAIKUTUSVALTA

Tarkastellaan Simon Maguksen toimia. Justinus Marttyyri, Irenaeus ja Eusebios ovat kolme pääosallista maallista historioitsijaa jotka tallensivat Simon Maguksen Luukkaan Apt. luvun 8 jälkeisiä toimia. Löydät seuraavat tiedot mistä tahansa arvovaltaisesta Raamatun tai maallisesta tietosanakirjasta.

Simon Magus ilmestyi 45 jKr. Claudius Caesarin valtakaudella Roomaan. Vaikka Pietari oli hylännyt Simonin, Simon pyrki edelleen saamaan vaikutusvaltaa uuden juutalaisliikkeen parissa–jota kutsuttiin Antiokiassa ensi kertaa *kristityiksi* (Apt. 11:26). Vuodesta 33 Roomaan saapumiseensa saakka Simon käytti liikkeestään nimeä *kristillinen*. Ensimmäisen vuosisadan kirjoittajat viittasivat hänen kannattajiinsa kuitenkin edelleen nimellä simonilaiset. Simon omi Kristuksen nimen, ja sulautti synkretismin filosofian mukaisesti Vanhan testamentin ja uuden kristinuskon uskonnollisia käsityksiä Babylonian mysteeri uskontoon. Simon kasvatti myös johtajajoukon ja sai seuraajia. Yksi Simonin kuuluisimmista johtajista oli Menander, hänkin velho Samariasta.

Irenaeus toteaa, että kun Pietari hylkäsi Simonin, tämä liittoutui Helena-nimisen prostituoidun kanssa. SIMON OMI ”KRISTITTYYÄ” SANASTOA. SIMON OPETTI OLEVANSA JUMALAN POIKA JUUTALAISILLE JA ISÄ SAMARIALAISILLE. HÄN OPETTI, ETTÄ HELENA OLII KAIKEN ÄITTI. SIMON OPETTI LUONEENSA ENKELIT.

Samalla ajanjaksolla Paavaliin työ teki voimakkaita aluevaltauksia Vähässä-Aasiassa ja Länsi-Euroopassa. Seurakuntia muodostettiin mm. Korinttiin, Efesokseen, Galatiaan, Kolossaan, Tessalonikiaan, Filippiin, Kreetalle ja jopa Roomaan. Vaikka seurakunta kasvoi vailla Rooman valtakunnan huomiota, Simon Magus oli sen toimista tietoinen. Katkerana, ettei voinut kuulua tosi seurakuntaan, Simon kehitti suunnitelmansa vallata seurakunnat.

Roomassa Simon Magus voitti Claudiuksen, Rooman senaatin ja ihmisten kunnioituksen taikojensa kautta. SIMONIA ALETTIIN PALVOA JUMALANA. CLAUDIUS KUNNIOITTI SIMONIA PATSAALLA. Hän tuli tunnetuksi nimellä ”Simon Pietari”. Rooman pakanauskonnossa nimeä ”pietari” käytettiin tietyistä jumalista ja pakanapalvonan kohteista.

Simon Maguksesta muodostui sekaannuttava väärennös apostoli Simon Pietarista, jonka Kristus oli asettanut perustamansa seurakunnan johtoon (Matt. 16:16–19; Mark. 3:16). Raamattu kertoo selvästi, että Kristus sijoitti Pietarin seurakuntansa korkeimpaan virka-asemaan. Tämä oli Jumalan käyttämä hallintomuoto. (Todista totuus tilaamalla ilmaisartikkeli ”Was Peter the Chief Apostle?” Oliko Pietari pääapostoli? tai lukemalla se verkkosivulta *theTrumpet.com/4944*.) Saatana perusti Simon Maguksen kautta väärennettyyn kirkkoonsa väärennetyn hallintorakenneversion.

Simon Magus on katolisen seurakunnan niin kutsuttu. Simon Pietari.

Varhaiskristillisten kirjoittajien keskuudessa Simon Magus tuli tunnetuksi nimellä ”harhaopin isä”. Hän opetti irستاilevaa uskontoa vapaine sukupuolisuhteineen. Simonin liikkeen suosio ja seuraajamäärä kasvoi. Roomassa saamaansa vaikutusvallan käsin hän pyrki soluttautumaan Jumalan tosi seurakuntaan, ottamaan siitä vallan.

PAAVALI PALJASTAA TOISEN EVANKELIUMIN

Jeesus Kristus esittää Öljymäen profetiassaan (Matt. luku 24, Mark. luku 13, Luuk. luku 21) opetuslapsilleen varoitusmerkkejä ja kuvaa dramaattiseen toiseen tulemiseensa johtavia tapahtumia, mm. maailmaa ja Jumalan seurakuntaa kohtaavia vakavia ongelmia. Kristus varoitti profetiassaan opetuslapsia ”eksyttävistä miehistä” sanoen: ”Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: Minä olen Kristus!, ja he eksyttävät monta” (Matt. 24:4–5).

Tämä tärkeä lopunajan profetia on käynyt toteen viime aikoina. Se täyttyi myös Jumalan seurakunnan ensimmäisellä vuosisadalla. Simon Magus solutti Efeson

aikakauden seurakuntaan tuhoisia eksytyksiä levittäviä ihmisiä Kristuksen nimessä. Simonin eksytystyö onnistui valitettavasti erinomaisesti.

Paavaliin pastorikauden viimeisen 10–20 vuoden aikana usea vakava opillinen ongelma alkoi vaivata Jumalan seurakuntaa. Jumalan omien keskuuteen kylvettiin salaa ”lakia ja armoa” ja evankeliumia koskevia harhaoppeja. *Apostolien teoissa Luukas paljastaa, että harhaopista vastuullinen oli Simon Magus.*

Myös Paavali paljasti kirjoituksissaan Simonin valheet. Paavali kirjoitti roomalaisille: ”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?” (Room. 6:1–2).

Yksi Simon Maguksen ja tämän seuraajien tuhoisimmista harhaopeista oli *väärä evankeliumi*, joka keskittyi Jeesuksen Kristuksen *henkilöön*, anasti Kristuksen nimen–**JA SIVUUTTI KRISTUKSEN OPETUKSET**. Nämä väärät pastorit, jotka kylvivät petollisesti harhaoppeja, olivat vitsaus tosi seurakunnalle. Heidän ponnistelunsa *synnytti kiistan evankeliumista*. Kirkkohistoria osoittaa, että syntyi kiivas kiista, julistettiinko sanomaa *koskien Jeesusta–vai julistettaisiinko samaa evankeliumin sanomaa kuin mitä Kristus itse oli julistanut.*

Paavali kertoo seurakuntiansa alueilla levinneistä harhaopeista varoittaen toistuvasti Jumalan kansaa siirtymästä toiseen evankeliumiin–Jumalan evankeliumin sijasta ihmisten evankeliumiin.

Noin 20 vuotta seurakunnan perustamisesta apostoli Paavali kirjoitti–Kristuksen innoittamana–kirjeen Galatalaisille. Katso, mitä seurakunnassa tapahtui Gal. 1:6: ”Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois *toisenlaiseen evankeliumiin.*” Paavali kirjoitti Jumalan

seurakuntaan kutsutuille ihmisille, joilla oli Jumalan Henki – mutta jotka lyhyen ajan päästä oli käännetty ”Kristuksen armosta, pois toisenlaiseen evankeliumiin”!

Jae 7 osoittaa, että oli ihmisiä – ”eräitä, jotka hämmentävät teitä” – jotka työskentelivät ”*vääristelläkseen Kristuksen evankeliumin.*” Valheelliset pastorit vaivasivat seurakuntaa vääristelemällä Kristuksen evankeliumia tulevasta Jumalan valtakunnasta, muuttaen sen viestiksi *koskien* Kristusta. VÄÄRÄ EVANKELIUMI TUHOSI TIEDON, ETTÄ JUMALA ON PERHE – EVANKELIUMIN ELI HYVÄN UUTISEN TULEVASTA JUMALAN VALTAKUNNASTA, PERHEESTÄ. Se tuhosi tiedon, että Jumala aikoo saattaa koko ihmiskunnan Jeesuksen Kristuksen uskon kautta perheeseensä.

Mikä on sanoma *koskien* Kristusta verrattuna KRISTUKSEN VARSINAISEEN SANOMAAN?

Elävä Jumala opastaa omiaan julistamaan Kristuksen valtakunnan evankeliumia Jumalan valtakunnasta maailmaan. *Kristuksen persoonaan* keskittyvä viesti oli HIRVIÖMÄINEN VÄÄRENNÖS tosi evankeliumista.

Paavali lausui näille valheellisille pastoreille kaksinkertaisen kirouksen: ”Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu” (jakeet 8–9). Paavali oli kokenut, soturi valheellisten oppien levittäviä vastaan. Hän ymmärsi tosi tilanteen. Paavali vakuutti uskonveljille kirotuksi jokaisen, joka saarnaisi petosta Jumalan nimessä. Tosi evankeliumin vääristeleminen ansaitsee kaksinkertaisen kirouksen.

Paavali kehotti veljiä nousemaan taistoon totuuden puolesta, seuraamaan esimerkkiään. Miksi Paavali taisteli ankarasti evankeliumin säilyttämiseksi? Paavali tiesi,

että evankeliumi oli kaikkivaltiaan Jumalan ilmoittama! (jakeet 10–12). Paavali tiesi myös, että Jumalan valittujen tehtävä oli julistaa Jumalan evankeliumi maailmaan.

Evankeliumi tarkoittaa *hyvä uutinen*. Se on tässä maailmassa ainoa hyvä uutinen!

Kun Jeesus Kristus paljastaa totuuden, tehtävämme on varjella henkemme edestä annettua totuutta. Meidän on opittava tämä sama oppiläksy tällä Jumalan seurakunnan viimeisellä aikakaudella. Jeesus Kristus paljasti H. Armstrongille hämmästyttäviä profetioita; tosi evankeliumi oli suuri osa näitä profetioita. Sitten jopa tosi seurakunnan monet pastorit alkoivat julistaa toista evankeliumia ja toista Jeesusta. Meidän ei pidä hämääntyä nimistä tai tutuista kasvoista. Jos joku tulee ja julistaa toista Jeesusta tai toista evankeliumia, meidän pitää paeta moista henkilöä. Meidän tulee taistella ja säilyttää Jeesuksen Kristuksen meille antama!

Samaan aikaan väärää evankeliumia julistavaa pastoria on varoitettava. Laodikean pastoreille on annettava vakava varoitus! He ovat kirottuja miehiä, jolleivät he tee parannusta väärän opin opettamisesta (Mal. 2:1–4).

VÄÄRÄT PASTORIT

Apostoli Paavali kertoi etukäteen tästä suuresta ensimmäisen vuosisadan uskosta luopumisesta. Vaikka Paavali vastusti intensiivisesti valheellisia pastoreita, siitä huolimatta heräsi hämmennys, ketkä pastorit olivat *tosi* pastoreita. Jopa Paavali joutui puolustuskannalle.

Valhepastorit saivat jalansijaa Jumalan seurakunnan sisällä. Vielä pahempaa oli, että osa Jumalan tosi pastoreista liittyi valheellisiin pastoreihin!

Paavali kirjoittaa Kolossalaiskirjeessä: ”Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole

minun ruumiillisia kasvojani nähneet... Katsokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen” (Kol. 2:1,8). Jumalan omat pastorit ”saivat saaliikseen” veljiä petoksen kautta. (Ilmaiskirjanen *Colossians*, Kirje kolossalaisille, antaa lisätietoja aiheesta.) Paavali kirjoitti heille: ”Ja sanokaa Arkippukselle: Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täysin toimitat” (Kol. 4:17).

Efesoksen pastorien kokouksessa Paavali varoitti Efeson pastoreita: ”Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja *teidän omasta joukostanne* nousee miehiä, jotka vääristää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa. Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itseksikin” (Apt. 20:29–31).

Paavali tiesi, ilmoituksen kautta, että suuri osa apostolien työstä raukeisi siitä huolimatta että hän oli työskennellyt yötä päivää lankeamisen estämiseksi.

Emme saa unohtaa, että Jumalan valitut ovat aina raivoisassa sodassa paholaista vastaan!

VAROITUKSET MUILTA APOSTOLEILTA

Paavali ei ollut ainoa apostoli, joka taisteli näitä seurakuntia tuhoavia ongelmia vastaan. Apostoli Pietari varoitti myös seurakuntia: ”Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.

Ja moni on seuraava heidänirstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi; ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo

ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku” (2. Piet. 2:1–3).

Kaksi Kristuksen johtavaa apostolia puhui pahaenteisiä profetioita. Seurakunnan oli määrä kärsiä valheellisten pastorien levittämän harhaopin lamauttavasta hyökkäyksestä. Uskomattomin paljastus oli, että valheelliset pastorit tulisivat seurakunnan *sisältä!*

HERBERT W. ARMSTRONG OSOITTI, KUINKA TUOLLOISET SEURAKUNNAN ONGELMAT OLIVAT PITKÄLTI SIMON MAGUKSEN TEKOA. H. ARMSTRONG TODISTI, ETTÄ SIMON MAGUS TEKI TYÖTÄÄN KORINTIN SEURAKUNNAN PARISSA JA OSOITTI, KUINKA PAAVALIN JA PIETARIN KIRJOITUKSET–SAMOIN KUIN JUUDAAN, JA KUTEN KOHTA NÄEMME YKSITYISKOHTAISESTI, MYÖS JOHANNEKSEN–OSOITTAVAT, ETTÄ KAIKKI NÄMÄ APOSTOLIT JOUTUIVAT TAISTELEMAAN MAINITUN MIEHEN TYÖTÄ JA VAIKUTUSVALTAA VASTAAN.

H. Armstrong mainitsee kirjeessään pastoreille, päivätty helmikuussa 22 1974, eri Raamatun kirjat, joissa Simon Magus ja hänen seuraajansa esiintyvät selkeästi: 1. ja 2. Kor, Gal., 2. Piet., Johanneksen ja Juudaksen kirjeet.

SAMA JOUKKO IHMISIÄ AIHEUTTI JATKUVASTI KAIKKI ONGELMAT. Tehokas Simon Magus jatkoi työtään, kapinallisten joukko kasvoi aiheuttaen jatkuvasti ongelmia Jumalan seurakunnalle.

Moni on kuvitellut, että useat erilaiset uskonnolliset tai ”kristityt” ryhmät aiheuttivat ongelmia, *kun todellisuudessa vanha Babylonian mysteeriuskonto yritti hävittää ja kaapata Jumalan seurakunnan!*

Meidän täytyy käsittää tämä asia, jotta ymmärrämme selkeästi, minkä kanssa Jumalan seurakunta joutuu myös nykyään kamppailemaan.

H. ARMSTRONG JAKOI ALKUSEURAKUNNAN HISTORIASTA KRIITTISTÄ TIETOA. Tämän kaltaisista aiheista H. Armstrong

oli lähes sata prosenttisen oikeassa (hän ei voinut kirjoittanut tietenkään paljoa hänen kuolemansa jälkeen nousseesta Laodikean aikakaudesta). Meidän on ymmärrettävä, kuinka Jumala toimi H. Armstrongin kautta ja PEREHDYTTÄVÄ hänen opettamaansa! KUN LÖYDÄT HENKILÖN, JONKA KAUTTA KRISTUS ASETTI KAIKKI KOHDALLEEN (Matt. 17:10–11), HALUAT PITÄÄ KIINNI TOTUUDESTA. Kun tarkastelet kriittisiä aiheita–ja Uuden testamentin seurakunnan parissa kirjatut tapahtumat kuuluvat ehdottomasti niihin–huomaat, että H. Armstrong kattoi aiheet erinomaisesti. Meille on annettu kattava historia, ja Jumala meitä auttakoon, jollemme käytä sitä hyväksemme!

H. Armstrong kertasi tätä historiaa, moni WCG:n pastori ja seurakuntalainen laiminlöi annettua ymmärrystä.

KIRJE KORINTTOLAISILLE

H. Armstrong esitti, että myös 2. Korinttolaiskirje paljastaa, että Paavali taisteli tätä saatanallista hyökkäystä seurakuntaa vastaan. Korintin seurakunta kuuluin varhaisimpiin Paavalin perustamiin seurakuntiin; historioitsijat asettavat sen alkupäivämääräksi noin 50 jKr. Paavalin noin 55 jKr. Korintin seurakunnalle kirjoitetut kirjeet heijastavat sen kokemia vakavia ongelmia.

Paavali kirjoitti: ”Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka *kadotukseen joutuvat* [tai *ovat parhaillaan joutumassa kadotukseen*], niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva” (2. Kor. 4:3–4). Suuri osa seurakunnasta oli kääntymässä pois tosi evankeliumista. Paavali paljasti todellisen väärää evankeliumia levittävän rikollisen, ”tämän maailman jumala” saatana paholainen sokaisi ihmisiltä totuuden. Hän tekee tänään samaa tihutyötä Jumalan seurakuntaa vastaan.

Kyseessä oli synkkä Jumalan seurakunnan historian aika. Edward Gibbon kirjoitti: ”kirkollisen historian niukka ja epäilyttävä aineisto hälventää harvoin *tumman pilven, joka leijuu seurakunnan ensimmäisellä aikakaudella*” (*The Decline and fall of the Roman Empire*). Saatana yritti tuhota Jumalan työn kaikella mahdollisella tavalla, ja vähän yli 20 vuodessa Jumalan omat kääntyivät toiseen evankeliumiin! Kyseessä on tuomittavan pelottava todellisuus!

Vain *yksi ryhmä* pyrki edistämään aitoa kristinuskoa. Kapinalliset vihasivat Kristuksen julistamaa viestiä, mutta halusivat omia kristinuskon nimikkeen, Kristuksen nimen, ja pyrkivät kaikkiin voimin tuhoamaan tosi seurakunnan.

H. Armstrong kirjoittaa *Ihmisen uskomattoman suuri potentiaali* -kirjassa, kuinka Paavali käsitteli tätä luopumusta lainaten 2. Kor. 11:2–4, jossa sanotaan: ”Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan. SILLÄ JOS JOKU [TÄSSÄ H. ARMSTRONG LISÄÄ SULKUIHIN SIMON MAGUKSEN PAPIT] TULEE JA SAARNAA JOTAKIN TOISTA JEESUSTA KUIN SITÄ, JOTA ME OLEMME SAARNANNEET, TAI JOS TE SAATTE TOISEN [H. ARMSTRONG LISÄSI SULKUIHIN KAPINAN JA TOTTELEMATTOMUUDEN] HENGEN, KUIN MINKÄ OLETTE SAANEET, TAI TOISEN EVANKELIUMIN...”

SIMON MAGUKSEN SEURAAJAT OPETTIVAT TOISTA JEESUSTA, TOISTA EVANKELIUMIA, TOISTA HENKEÄ. Väärä opetus tuhosi täydellisesti Jumalan antaman! Miten lukuisat Jumalan omat saattoivat menettää vastaanottamansa viestin? Miten lukuisat Jumalan omat menettivät nykypäivänä vastaanottamansa viestin?

Ensimmäisen vuosisadan Jumalan seurakunnan historia on *kuvaa* viimeisen vuosisadan seurakunnan historiaa. Monet Jumalan omat muuttuivat ensimmäisellä vuosisadalla laodikealaisiksi, penseiksi, aivan kuin viimeisellä, varsinaisella Jumalan seurakunnan Laodikean aikakaudella. (Voit todistaa asian ilmaiskirjastamme *Colossians*, Kolossolaiskirje.)

EN USKO, ETTÄ MIKÄÄN AIEMPI KIRJOITUKSEMME ON KOROSTANUT TARVITTAVASSA MÄÄRIN KORINTTOLAISKIRJAN OSUUTTA SIMON MAGUKSEN PALJASTAMISEEN—EIVÄT AINAKAAN H. ARMSTRONGIN ESITTÄMÄLLÄ TAVALLA. Järkeilyn tulisi päätellä, että sama VOIMALLINEN ryhmä aiheutti suurimman osan Jumalan omien ongelmista. Et löydä todellista viittausta asiasta Herman Hoehin kirjasta *A True History of the True Church*, Tosi seurakunnan tosi historia.

Mikseivät nämä miehet pysyneet kiinni H. Armstrongin opettamassa? Eivätkö he ymmärtäneet, että Jumala opasti H. Armstrongin kautta Raamatusta ja Kristuksen mielestä? osa pastoreista oli kiinnostuneempi ylentämään asemaansa kuin ylentämään Jumalan totuutta ja Jumalan apostolia. Liian monessa tapauksessa he ajautuivat omiin ja maallisten oppineiden päättelyihin, antaen niille automaattisesti paljon painoa. Maailmallisista akateemikoista voi olla ajoittain hyötyä, mutta he voivat myös johtaa harhaan, jos emme ole varovaisia.

Jumalan pastorien täytyy tiedostaa oikea oppi puhuessa ja kirjoittaessa, kouluttaessaan Jumalan omia. Meidän täytyy antaa todellinen kuva menneestä ja nykyisestä, todella tietää, mitä puhumme, seisoa vakaasti Jumalan valmistamalla maaperällä.

JUMALAN TOIMEKSIANTO ON PALJASTAA SUURI VÄÄRÄ KIRKKO. PAHOLAINEN ON SAASTUTTANUT BABYLONIAN MYSTEERIUSKONNON KAUTTA KOKO MAAILMAN! (Ilm. 17:15)

SAATANA VALLITSEE MAAPALLON KUNINKAITA PELOTTAVALLA VOIMALLA.

MUUNTUNUT VALKEUDEN ENKELIKSI

Paavali jatkaa varoitusta koskien: ”valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi...” (2. Kor. 11:13–15). Paavali joutui kohtaamaan tämän tilanteen ensimmäisellä vuosisadalla. Useimmat korinttolaiset kääntyvät pois pikaisesti.

Kummastuttaako meitä, että ihmiset kääntyivät vilpillisiksi Kristuksen apostoleiksi? Jumalan omat ovat joutuneet kaiken aikaa taistelemaan toistuvasti seurakuntaan hiipiviä ongelman aiheuttajia vastaan. Jumalan pastorien on tunnistettava tosissaan, että ihmiset pyrkivät seurakuntaan oikeassa hengessä–ja myös me tunnistamme, jos polvistumme rukoilemaan Jumalalta oikeaa suuntaa! Nämä saapuvat valkeiden enkeleinä. Ihmiset voivat vakuuttaa uskovansa viestiimme, mutta saattavat valehdella. Saatana saapuu valkeuden enkelinä, ja *valehtelee*.

Tunnistamme, keitä nämä valehtelijat ovat, Jumalan Pyhää Henkeä käyttämällä! Joudumme taistelemaan pitääksemme kiinni Jumalan meille antamasta.

Paavali tiesi, että saatanan pastorit tulisivat tuhoamaan laumaa, ja hän haastoi valhepastorit ja heidän oppinsa. Paavali ei ollut passiivinen vaan kuulutti pastorien tulosta. Hän varoitti uskonveljiä olemaan hengellisesti viisaita ja erottamaan väärät pastorit, pinnallisesti vanhurskaat miehet, jotka olivat sisäisesti riistäviä susia.

Jokainen henkilö on altis petokselle. Paavali tajusi, että hän kykeni auttamaan ainoastaan rajoitetusti

Jumalan kansaa. Kukin yksittäinen seurakunnan jäsen on vastuullinen suojautumaan petokselta.

LÄHTÖLASKENTA VUOTEEN 70 jKr.

Jumalan seurakunnan tilanne paheni. Paavali kohtasi lisääntyvää vastustusta juutalaisjohtajien, imperiumin johtajien ja Simonin valheellisten pastorien toimesta.

Traagisessa tilanteessa kokonaiset ihmisryhmät kääntyivät pois Paavalista. Lopulta Paavali pidätettiin temppelissä ja lähetettiin Roomaan, jossa hän jatkoi evankeliumin julistusta.

Jumalan seurakuntaa odotti paheneva aika. Myrskypilvet kasautuivat samaan aikaan myös Juudan ja Rooman ylle. Vuodet 60–70 jKr. osoittautuivat epävakaisiksi. Nero, viides keisari, nousi valtaan Roomassa 17-vuotiaana. Uskotaan, että Neron äiti Agrippina myrkytti Claudiuksen jotta hänen poikansa nousisi hallitsemaan imperiumia. Nero surmautti kuitenkin äitinsä, kun tämä valitti poikansa Neron rakastajattaresta.

Nero oli epäinhimillinen, hullu egomaani. Rooma paloi vuonna 64 jKr. maan tasalle. Suuri tuli levisi kuusi päivää ja yötä läpi pääkaupungin. Tuhannet kauhun vallassa olevat roomalaiset jäivät kodittomiksi. Kaupungin väkirikkaimmat alueet olivat raunioina ja tuhkana.

Historiallisen perinteen mukaan Nero tuijotti parvekkeelta näkyä ihastuneena. Miksi lumoissaan? Nero halusi rakentaa entistä kunniakkaamman kaupungin. Uudelleen rakennettu, entistä loistavampi Rooma ikuistaisi Neron nimen historian lehdille. Kauhistuneiden kaupunkilaisten parissa levisi huhu, että Nero oli polttanut Rooman. Henkensä edestä pelkäävä Nero syytti palosta kristittyjä, ja roomalaiset uskoivat häntä. Kristittyihin ei luotettu ja heidän uskoaan halveksittiin. Roomalaisten

silmissä kristityt olivat erilaisia. Kristityt eivät palvoneet Rooman muinaisia jumalia. He kieltäytyivät palvomasta keisaria jumalana, mikä tulkittiin maanpetokseksi. Kristillinen opetus Jeesuksen Kristuksen paluusta kuningasten Kuninkaana kuulosti kapinalta. Neron oli helppo istuttaa ajatus, että tulipalo oli vallankumouksen alku. Hullu keisari langetti kristityille Rooman palosta rangaistuksen.

Alkoi täysimittainen vaino. Nero suunnitteli henkilökohtaisesti julmia kidutus- ja teloituskeinoja syytetyille kristityille. Osa kristityistä ristiinnaulittiin, osa joutui Circus Maximus -areenalla villikoirien raastamaksi, osa poltettiin roviolla Neron puutarhajuhlissa. Näin paha maailma voi toimia.

**Ensimmäisen
vuosisadan kolikossa
keisari Nero, joka syytti
ja vainosi kristittyjä
Rooman palosta. Nero
kuoli 68 jKr. oman
käden kautta.**

Paavali teloitettiin tämän vuosia riehuneen vainon aikana. Nero mestautti alkukesällä 68 jKr. Paavalin ja hautasi tämän ruumiin Ostian tielle Roomaan.

Nero kohtasi samana vuonna traagisen loppunsa kun Gallian ja Espanjan legioonat ja preetorivartijat nousivat häntä vastaan. Nero pakeni kaupungista, mutta senaatti julkisti hänet julkiseksi viholliseksi. Nero teki itsemurhan 9. kesäkuuta 68 jKr. Rooman kaupungin ulkopuolella.

**Keisari Domitianus rakennutti veljensä
kunniaksi Tituksen riemukaaren, jossa kuvataan
70 jKr. juutalaisten maanpakoon ajamista.**

Rooman Jumalan seurakunnan johtavat vanhimmat vangittiin ja surmattiin. Seuraavina vuosina valtaosa toisista apostoleista kohtasi myös marttyyrikuoleman. Tradition mukaan Pietari ristiinnaulittiin ylösalaisin samana vuonna kuin Paavali. Surmatyö jätti jälkeensä tyhjiön seurakunnan johtoportaalalla. Alkuperäiset Kristuksen elämän todistaneet opetuslapset kuolivat yksi toisensa jälkeen marttyyreina.

TEMPPELIN TUHO

Jerusalem seurakunta ei kyennyt juurikaan auttamaan Rooman seurakuntaa. Jerusalem oli sekasortoinen. Vuonna 66 jKr. kun juutalaiskapinalliset nousivat uhmaamaan Rooman hallitusta Palestiinassa, puhkesi yleinen kapina. Rooman kenraali Tiitus marssi keväällä 69 Jordanin itäpuolelta käsin Juudeaan. Jerusalem oli sotajoukkojen ympäröimä. Seurakunta pakeni Kristuksen varoitusta tarkaten (Luuk. 21:20–21) koilliseen Pellan kaupunkiin, joka sijaitsi Gileadin vuoristossa Jordanjoen itäpuolella ja joka oli turvasatama Jumalan piskuiselle laumalle.

Francesco Hayez 1867
maalaus kuvaa Jerusalemin
temppelin tuhoa.

Vuonna 70 Tiitus valloitti Jerusalemin. Josefus ja Eusebius kuvaavat Tiituksen barbaarista piiritystä yksityiskohtaisesti. Lukuisat ihmiset kuolivat nälkään, kannibalismi oli ennen piirityksen päättymistä yleistä. Tiitus valvoi kaupungissa lukuisten ihmisten teurastuksen. Hän poltti temppelin maan tasalle ja autioitti Jerusalemin. Kaiken kaikkiaan noin 600 000 ihmistä teurastettiin!

Historioitsijat ajoittavat Juudaksen kirjeen lähelle vuotta 70 jKr. Juudas varoitti kirjeessään seurakuntaa samasta vaarasta kuin Paavali ja Pietari. ”Rakkaani! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu. Sillä teidän keskuuteenne *on pijahtanut eräitä ihmisiä*, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät meidän Jumalamme armon irstaudeksi”, tai laittomuudeksi (Juud. 1:3–4). Parannusta tekemättömät miehet soluttautuivat seurakuntaan aiheuttaen vakavia ongelmia.

Valheelliset pastorit soluttautuivat alkuseurakuntaan, ja sen lähes tuhosivat sen. Nämä miehet eivät tunteneet Isää Jumalaa eivätkä Jeesusta Kristusta.

Kristus ei ollut kuitenkaan hylännyt seurakuntaansa. Apostoli Johannes, viimeinen alkuperäisestä 12 apostolista hengissä selvinnyt, oli vielä elossa. Johannes teki työtä koko vainon ajan. Hänet tunnettiin nimellä ”opetuslapsi, jota Jeesus rakasti” (Joh. 21:7,20).

Jeesus Kristus koulutti henkilökohtaisesti apostolit tärkeään työtehtävään. Hän vietti erityisen runsaasti aikaa Johanneksen kanssa, valmistaen tätä ilta toisensa jälkeen erityislaatuista työtehtävää varten–Johanneksella oli kriittinen rooli seurakunnan ensimmäisen vuosisadan lopulla.

ENSIMMÄISEN VUOSISADAN APOSTOLIEN TYÖ BRITTEIN SAARILLA

RYAN MALONE

MATTEUKSEN EVANKELIUMIN LUVUSSA 10 JEEBUS antaa 12 apostolilleen tehtävän mennä ”Israelin kadonneitten lammasten tykö” (jae 6). (Kristus kutsuu Israelin kadonneita heimoja ”kadonneiksi lampaiksi” myös Matt. 15:24.)

Nämä Israelin heimot olivat ”kadonneet” – maailman silmissä–mutta *opetuslasten* täytyi tuntea heimojen sijainti, jotta he kykenivät täyttämään annetun toimeksiannon.

Kristus varoitti lähettämiään miehiä, että he kohtaisivat matkalla monia, jopa kokonaisia kaupunkeja, jotka eivät vastaanottaisi heidän sanojaan (Matt. 10:8–14), ja jopa vainoaisivat heitä (jae 23). Kristus opasti, miten toimia kyseisessä tilanteessa, ja käski heitä olemaan pelkäämättä.

Jakeet 40–42 osoittavat, että jotkut ihmiset tulisivat *tukemaan* heidän työtänsä. Jumala kutsui tiettyjä henkilöitä Apostolien toimiessa ’kadonneen’ Israelin

kaupungeissa! Osa apostoleista matkasi Brittein saarille. (Lue lisää ilmaisikirjasta *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*. Uusintapainosartikkeli ”Where did Christ’s Apostles Go?”, Mihin Kristuksen apostolit menivät? tarjoaa lisää raamatunjakeisiin pohjautuvaa tietoa.)

Osa on uskonut virheellisesti Pietarin toimineen Rooman piispana. Uusi testamentti todistaa perinpohjaisesti toisin–Pietari lähetettiin Israelin ”kadonneitten lammasten tykö”.

Varhaiskreikkalaiset historioitsijat ovat yhtä mieltä siitä, että Pietari oleili huomattavan ajan Britanniassa. Nämä historioitsijat tallentavat lisäksi, että muita merkittäviä evankeliumin Britanniaan tuoneita miehiä olivat apostoli Paavali, Aristobulos (ks. Room. 16:10; kärsi marttyyrikuoleman ja haudattiin Glastonburyyn), Simon Kiivailija (joka ristiinnaulittiin ja haudattiin samaan paikkaan) sekä Joosef Arimatialainen. Espanjalaiset kirjoittajat osoittavat, että Jaakob Alfeus siirtyi Stefanuksen marttyyrikuoleman jälkeen Espanjaan, sitten Britanniaan ja Irlantiin. Irlannin historioitsija James Ussher kertoo, että Irlannin seurakunta perustettiin pian Kristuksen kuoleman jälkeen Aasian seurakuntien opetuslasten toimesta.

Kristus käski saattamaan evankeliumin ”aina maan ääriin saakka” ja ”maan piirin ääriin” (Apt. 1:8; Room. 10:18). Britannia oli tuona aikana läntisen rajan Rooman kaukaisin valtakunta.

Eräs Vatikaanin kardinaali kuvaa *Ecclestial Annals* -muistiossa Vatikaanin arkistosta löytyvää, huomattavaa antiikin aikaista dokumenttia: ”Käsikirjoituksen mukaan vuonna 35 jKr. ryhmä kristittyjä, mm. Lasarus, Maria., Martta, Joosef Arimatialainen, ja monet muut, ajettiin juutalaisten vainoajien toimesta veneeseen Pyhän maan rannikolta... he pelastuivat kun alus ajautui lopulta Marseillehin. Marseillesta Joosef kumppaneineen siirtyi Britanniaan julistamaan viestiä kuolemaansa saakka.”

Pienessä englantilaiskaupungissa Glastonburyssä on erityinen seurakuntarakennus. 1600-luvun englantilainen antikvaari Sir Henry Spelman kirjoitti: ”On varmaa, että Britannia vastaanotti uskon ensimmäisellä aikakaudella sanan ensimmäisiltä kylväjiltä. Kaikista Britannian kirkkoista, joiden alkuperää olen tutkinut, Glastonburyn kirkko [rakennus] on vanhin” (*Concilia*). Fuller toteaa tästä rakennuksesta: ”Jos luotamme antiikin kirjailijoihin, tämä Glastonburyn kirkko on vanhin kirkko maailmassa.”

Vuonna 1921 löydettiin sen maaperälle pystytetty pylvä, jonka messinkilaatassa luki: ”Ensimmäinen Jumalan maaperä, ensimmäinen pyhien maaperä Britanniassa, ja pyhien hautapaikka.”

Varhaisten tietojen mukaan siellä sijaitsi oli oppilaitos tai koulu siellä toisen vuosisadan ensimmäisen puoliskolla jKr. Kyseessä oli pienimuotoinen toiminta, kuten Jumalan työ alkaa odotetusti joka taholla.

Arkistoista löytyy tiedot oppilaitoksen oppineesta nimeltä Elvanus Avalonius – ”opetuslapsi apostolien opetuslapsille” (Edward Stillingfleet, *Antiquities of the British Churches*). Hän on ainoa Glastonburyn seurakunnan opiskelija, josta on säilynyt tietoja. Hän kirjoitti 180 jKr. asiakirjan ”Tietoa Brittein seurakunnan alkuperästä”, reilusti yli sata vuotta alkuperäisen apostolien työn alusta, yrittäen tallettaa paikallistietoa.

Elvanuksen evankeliumin julistaminen aiheutti voimakkaan reaktion druidien keskuudessa. Elvanuksen jälkeen alkuajan puhdas apostolinen usko hävisi lähes kokonaan Brittein saarilta.

Kirjassa *The Ecclesiastical History of Britain* (1708–1714) Jeremy Collier kirjoittaa: ”On ilmeistä, että kristinusko sai jalansijaa apostolien aikakaudella, mutta mitä edistystä uskottomien keskuudessa, mille alueille seurakunta asettui,

ja kenen johdolla; mitä menestystä ja vastoinikäymisiä; mitä mullistuksia tapahtui saaren kirkollisessa historiassa, apostoleista kuningas Luciukseen, on epävarmaa.”

Vaikka alkuperäisen apostolien evankeliointi saavutti tosi kristinuskolle jalansijaa, se kuoli kuitenkin pian pois. Toisella vuosisadalla hallinneen kuningas Luciuksen kerrotaan sekoittaneen kristinuskoa druidismiin.

H. Armstrong kirjoittaa *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa* otsikolla ”Apostolit Britanniaan?” seuraavasti: ”Kyllä, Brittein saarilla kuultiin Kristuksen evankeliumi! Mutta kansa omaksui sen sijaan druidien epäjumalanpalveluksen, pakanallisen palvonnan ja Rooman Babylonian mysteeriuskonnon väärennetyn ’kristillisyyden’, ja jopa paholaisen evoluutiokäsitemuskonnon.”

Lopulta britit hylkäsivät apostolien tuoman sanoman, ja apostolien työ kuoli. Lopulta seurasi roomalaiskatolisuuden nousu..

NELJÄ

JOHANNES TAISTEE SAATANAN KIRKKOJA VASTAAN

HARMSTRONG KIRJOITTAA KIRJASSAAN *IHMISEN uskomattoman suuri potentiaali*: ”Simon päätti omia Kristuksen nimen ja alkoi kutsua Babylonian mysteeriuskontoon ’kristinuskoksi’. Saatana, joka oli tämän miehen takana, vainosi hänen avullaan ja melkein tuhosi Jumalan aidon seurakunnan. Ennen ensimmäisen vuosisadan päättymistä – luultavasti vuonna 70 jKr. – hän onnistui tukahduttamaan Kristuksen Jumalalta tuoman viestin.”

”Tätä seurasi Jumalan seurakunnan ’kadonnut vuosisata’, jolloin järjestelmällisesti pyrittiin tuhoamaan kaikki todisteet Jumalan seurakunnan olemassaolosta. Sata vuotta myöhemmin esille näyttäytyi ’kristinuskko’, joka erosi täysin Kristuksen perustamasta seurakunnasta.”

”Babylonialaiselle mysteeriuskonnolle annettiin Kristuksen NIMI. Jeesuksen Jumalalta tuoma SANOMA

muutettiin Jeesuksen *persoonaan* keskittyväksi ”evankeliumiksi” – sanomaksi viestin viejästä ja tukahduttaen varsinaisen viestin.”

”YLI 1850 VUOTEEN AITOA EVANKELIUMIA EI JULISTETTU MAAILMASSA”! (oma painotukseni). Kunnes paikalle saapui mies nimeltä Herbert W. Armstrong, joka luotti Jumalan voimaan ja julisti evankeliumin koko maailmalle.

H. Armstrongin luoma ilmaus ”kadotettu vuosisata” viittasi aikakauteen noin 70–170 jKr. (Muina aikoina hän käytti ajanjaksoa 50–150 jKr. Vuosiluvut ovat arvioita.) Kyseisellä historian aikakaudella Jumalan seurakunta HÄVITETTIIN POIS, ainakin maailman kirjoista, mikä osoittaa saatanan valtaisan voiman–ja saatana toimii suureksi osaksi valheellisen kirkon kautta. H. Armstrong kutsui toimintaa ”saatanan suureksi salahankkeeksi”.

24. kesäkuuta 1983 saarnassaan ”Sardeesta Laodikeaan” H. Armstrong esitti saksalaisen teologisen koulun lausunnon, joka kertoi seurakunnan historian ”hämärästä vuosisadasta”. Kyseinen aikakausi todisti ”’kahden evankeliumin välisen väkivaltaisen kilpailun. Osa halusi Kristuksen evankeliumin’, saman evankeliumin kuin mitä Kristus saarnasi, valtakunnan evankeliumin. ’Toiset halusivat puolestaan evankeliumin koskien Kristusta.’” Kumman luulet voittaneen?

H. ARMSTRONG SÄHKÖISTI KOKO SEURAKUNNAN KERTOESSAAN ENSIMMÄISEN KERRAN KADOTETUSTA VUOSISADASTA. KUULIN PUHEEN–JA MUISTAN ERITYISESTI H. ARMSTRONGIN LAUSUNEEN, ETTÄ VAIKKA MAALLINEN HISTORIA EI OLLUT TALLENTANUT SIITÄ TIETOA, JUMALA OLI TALLENTANUT. JUMALA VARMISTI, ETTÄ TIETO TALLENNETTIIN USEIHIN ERI RAAMATUN KIRJOIHIN–ETENKIN APOSTOLI JOHANNEKSEN KIRJOITUKSIIN, ERITYISESTI JOHANNEKSEN KIRJEISIIN.

Kyseessä oli yksi ikimuistoisimmista, tärkeimmistä H. Armstrongin Jumalan tosi seurakuntaa ja sen taistelua suurta valheellista seurakuntaa vastaan esittämistä lausunnoista!

Etsin onnistumatta edellistä H. Armstrongin lainausta. Toisten avulla löysin Ernest Martinin, H. Armstrongin alaisena työskennellen WCG pastorin, varsin samanlaisen lausunnon, jonka oli täytynyt lainata H. Armstrongia.

Seurakunnan historia -arkistostani löysin 13. marraskuuta 1986 H. Armstrongin kuolinvuotena antamani saarnan–*JOSSA LUKI TÄSMÄLLEEN, MITÄ MUISTIN. Lausuin vuodesta 70 jKr. seuraavasti*–ja tiedän, että sain tiedon H. Armstrongilta, sillä en olisi muuten lähtenyt julistamaan moista: "SEURAKUNNAN HISTORIA KATOSI MAAILMASTA. Koska katolinen kirkko tuhosi kaiken maailman kirjaaman, Johannes kirjaa sen kolmeen kirjjeeseen."

H. Armstrong lausui täsmälleen näin, minä vain välitin sen muille ihmisille. Tiedän, etten olisi ikinä lausunut moista ellei H. Armstrong oli esittänyt asiaa ensin. Ymmärrä, miten moinen merkittävä lausuma vaikuttaisi seurakuntaan ja painuisi mieleen. Turhauduin, kun en löytänyt lainausta, edes PCG:n kirjallisuudesta. Hämmäntävää oli, että löysin läheisiä lausuntoja, jotka eivät kuulostaneet täsmälleen oikein. Olin *varma*, että olin asiasta oikeassa, ja myös olin.

Tässä toinen tri Martinin kirjaama lausuma, ainakin 10–20 vuotta ennen H. Armstrongin kuolemaa: "Aikakausi 70–170 jKr. on tullut tunnetuksi nimellä kadotettu vuosisata, ainakin Uuden testamentin historiassa. Jumala tallensi kuitenkin Raamatun sivuille tämän keskeisen historian." Kyseessä on vavahduttava lausuma. Tri Martin jättää kertomatta, että *katolinen kirkko* tuhosi aikakauden historian! Hän *ei* anna myöskään H. Armstrongille kunniaa lausumasta!

”Kadotettu vuosisata” on olennainen, kriittinen osa historiaa. Miksi ilmausta oli vaikea löytää Jumalan seurakunnasta H. Armstrongin kuoleman jälkeen—vaikka ilmaus oli sähköistänyt seurakunnan vain muutamaa vuotta aikaisemmin?

Jumalan tosi seurakunnan Filadelfian aikakauden SAATANAN SYNAGOGA (Ilm. 3:9) HÄVITTI LÄHES TÄYDELLISESTI JUMALAN OMALLE SEURAKUNNALLE ILMOITETUN ”KADOTETTU VUOSISATA”- TOTUUDEN!

Lue edellinen lausuma uudelleen.

Lopunajan Jumalan seurakunta on ollut vaarallisen tietämätön saatanan kuolettavasta voimasta, miksi saatanan synagogasta muodostui Laodikean aikakausi.

H. Armstrong joutui taistelemaan saatanan synagogan hillitsemiseksi suurimman osan pastorikaudestaan (2. Tess. 2:1–9; tämä profetia on täysin selitetty ilmaiskirjassani *Malakian viesti Jumalan seurakunnalle tänään*).

MILLOIN JOHANNES KIRJOITTI?

H. Armstrong kirjoitti 21. helmikuuta 1974 jäsenkirjeen, josta esittää *seurakunnan historian ytimen*. Paina mieleesi ja pitäydy H. Armstrongin opettamaan totuuteen.

”Ensimmäisen vuosisadan loppuun mennessä vaino oli kutistanut tosi seurakunnan”, H. Armstrong kirjoitti. ”Monet jäsenet olivat jättäneet tosi seurakunnan vuoteen 90 jKr. mennessä (1. Joh. 2:19). Johannes varoitti uskonveljiä vääristä pastoreista (1. Joh. 2:4; 2. Joh. luku 7,10, jne.). PIAN VÄÄRÄN VALHEELLISEN KIRKON JÄSENMÄÄRÄ YLITTI TOSI SEURAKUNNAN JÄSENMÄÄRÄN.”

H. Armstrong asettaa tapahtuman ajanjaksoksi 90-luvun jKr.

H. Armstrong puhui kaikista Johanneksen kirjoista—evankeliumista, epistoloista ja Ilmestyskirjasta—jotka kirjattiin noin 85–90 jKr.

Ihmiset pyrkivät HÄVITTÄMÄÄN Jumalan seurakunnan historian, mutta Johannes toimi KUUMEISESTI HISTORIAN SÄILYTTÄMISEKSI–enimmäkseen kirjeissään, mutta myös yleisemmässä määrin evankeliumissaan ja Ilmestyskirjassa. *Kaikki* Johanneksen kirjat kertovat meneillään olevista tapahtumista, mutta etenkin kirjeet selventävät tapahtumia merkittävästi.

Johannes taisteli suurta saatanallista salaliittoa vastaan. Seurakunnan sisällä nousi henkilöitä, jotka alkoivat *heittää* Johannekselle uskollisia ja todella Jumalaa seuraavia *ulos*. Henkilöt eivät yrittäneet pelkästään hävittää historiaa vaan jopa MURHASIVAT MONIA JUMALAN OMIA!

Tämä on todellinen maailma. Jumalan omien ei pidä olla sinisilmäisiä julistaessaan Jumalan totuutta. Emme voi hiipiä pimeässä piilossa. Päinvastoin, Jumala haluaa, että julistamme rohkeasti hänen viestiään! Tapahtuu mitä tapahtuu–meidän täytyy *tietää*, että Jumala on kanssamme ja antaa meille voiman!

Jumala antoi minulle uutta totuutta Johanneksen kirjeistä alkaen 5. toukokuuta 2001, jolloin ensimmäinen saarnan aihe oli ”viimeinen tunti” (ks. 1. Joh 2:18), aika oli jo pitkälle Laodikean aikakautta. Johannes kirjoitti kirjeensä myös pitkälle Efeson aikakautta.

Miksi Jumala varmisti, että Johannes kirjasi tämän historian? Jumala kirjasi omilleen tämän totuuden, jotta kykenisimme taistelemaan sekä Simon Maguksen että muiden harhaoppien väitteitä vastaan!

Pietari oli jo kuollut marttyyrikuoleman, ja Johannes oli vastuussa seurakunnasta.

Uskon, että arvostamme asiaa enemmän, kun ymmärrämme, mikä vaivasi Johanneksen mieltä. Johannes vastasi Jumalan omien kaikkiin kysymyksiin. *Teksti sisältää Raamatun innoittavinta materiaalia!* Olen varma, että Kristus

puhui maanpäällisen elämänsä aikana Johannekselle pitkissä keskusteluissa, mitä oli tulossa, ja mitä Johanneksen piti tehdä auttaakseen Jumalan omia. Kyse ei ollut pelkästään Kristuksen sosiaalisesta kanssakäymisestä, Kristus opasti Johannesta saattamaan viestin ihmisille, pelastaakseen mahdollisimman monta.

Vieläkin tärkeämpi asia on, että kyseessä oli profetia Jumalan seurakunnan viimeiselle aikakaudelle–Jumalan omille juuri nyt. Toteat tämän yksityiskohtaisemmin kirjan myöhemmissä luvuissa.

JOHANNEKSEN VANKEUS

Rooman keisari Domitianus vangitsi ja karkotti apostoli Johanneksen intensiivisessä seurakunnan vainossa Egeanmeren Patmoksen saarelle noin 90 jKr. Perinnetieto valaisee tapahtumaa. Johannes pidätettiin ja karkotettiin pienelle Patmos-saarelle, koska hän saarnasi, että Jeesus Kristus syrjäyttäisi lopulta Rooman hallituksen. Johannes vastaanotti saarella Ilmestyskirjan.

Ilm. 1:9 Johannes paljastaa kirjoittavansa *vankeilasta*. Miksi? ”Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden.” Johannes oli *vangittuna* Jumalan sanoman julistuksen takia! Sana *todistus* on kreikan *marturia*, johtuu sanasta *martus*, ja liittyy sanaan *marttyyri*. Kaikki muut apostolit surmattiin samasta syystä!

Ilm. 6:9 profetoi Jumalan pyhistä, jotka tullaan surmaamaan uskonsa takia. Kieli on sama kuin Ilmestyskirjan 1:9: Ne ”jotka olivat surmatut Jumalan sanan tähden ja sen *todistuksen* tähden, joka heillä oli.” Nämä Jumalan palvelijat todistavat itsensä uskollisiksi kuolemaan asti. *Thayer's Lexicon* määrittelee *marturia*-sanan ”pitää kiinni todistuksesta, kantaa sitä taukoamatta.” Se selittää, että *martus* tarkoittaa, että ne, jotka pitivät kiinni todistuksesta ”[Kristuksen] esimerkin mukaisesti

ovat osoittaneet uskonsa voiman ja aitouden Kristukseen läpikäymällä väkivaltaisen kuoleman.”

Roomalaiskatolinen seurakunta omasi noina aikoina paljon valtaa, joka kasvoi kasvamistaan. Kun tarkastelet Ilmestyskirjan luvun 17 kuvausta valheellisesta kirkosta, näet, että sitä kutsutaan nimellä ”SUURI BABYLON, MAAN PORTTOJEN JA KAUHISTUKSIEN ÄITI”, myös ”juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä” (jakeet 5–6). Tämä on tosiasia! Profetia kertoo meille, että saamme todistaa VIELÄ ENTISTÄ VERISEMMÄN TAPAHTUMAN. Missä Jumalan tosi seurakunta esiintyy, tiedät, että vanha Babylonian mysteeriuskonto seuraa perässä! Tämä on historiallinen totuus. Saatanalla on valtava voima.

Ajattele asiaa: Miksi Jumala sallii apostoliensa kuolevan? Vainon keskellä luulisi apostolien olevan *tähteellisiä!* Jumala vastaa, *Ei-TARVITSET MINUA! Sinun täytyy tietää, että MINÄ olen kanssasi!* Liian monessa tapauksessa Jumalan omat eivät ymmärtäneet tätä asiaa.

Meillä on kaikki tarvitsemamme valta. Jeesus Kristus johtaa seurakuntaansa! Kaikki hajosi, kun IHMISET EIVÄT NÄHNEET JA SEURANNEET KRISTUSTA H. Armstrongin kuoleman jälkeen.

Jumala tahtoo tietää, RAKASTAMMEKO todella Jumalan lakia ja hallitusta. Jumala haluaa nähdä, kykenemmekö seisomaan *Jumalan kanssa yksin*–ilman muita ihmisiä.

JOHANNEKSEN KIRJOITUKSET OVAT AINUTLAATUISIA Johannes pyrki Patmoksella ollessaan, Pietarin ja Paavalin poissa ollessa, huolehtimaan seurakunnista, mikä oli vaikeaa. Johannes kykeni kommunikoidaan ainoastaan joko henkilökohtaisten sanansaattajan kautta tai kirjeitse.

Johanneksen kirjoitukset olivat kamppailevalle seurakunnalle korvaamattoman arvokkaita. Hän muistutti

vainon keskellä selviytymään pyrkiviä seurakuntalaisia: *Me vietimme aikaa Jumalan Sanan seurassa! Me katselimme ja käsin kosketimme Sanaa!* (1. Joh. 1:1). Ihmisten oli täytynyt alkaa kyseenalaistaa, mutta Johannes muistutti ja korosti, että Jumala oli tullut lihaksi! Kaiken myllerryksen keskellä Johannes tiesi, että totuuden piti leimautua seurakuntalaisten muistiin! *Seiso vakaana Jumalan asian puolesta! Älä pelkää, älä juokse ihmisiä karkuun äläkä liity heihin. JUMALA johtaa seurakuntaansa!*

Johannes kirjoittaa uskonveljiä kannustaakseen: ”Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika” (1. Joh. 2:18). Myöhemmässä viestissään hän varoittaa: ”Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus. Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan. Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika” (2. Joh. 1:7–9). Johannes halusi ihmisten käsittävän karun todellisuuden.

Johannes kirjoitti ainutlaatuisen evankeliuminsa petoksen estämiseksi. Johanneksen evankeliumi antaa hyvän käsityksen Jeesuksen Kristuksen lukuisista yksityisistä keskusteluista Johanneksen kanssa, joka eli muita johtajia paljon kauemmin erityistä työtehtävää varten. Evankeliumi paljastaa Johanneksen syvimmat ajatukset, rukoukset ja tunteet. Se selittää Kristuksen aikaisemman historian Logoksena, jumalapään Puhemiehenä.

Jumalan seurakunta oli edelleen suuressa vaarassa Johanneksen toimista huolimatta. Vain muutamat

uskolliset pastorit olivat luotettavia. Kolmannessa kirjeessään Johannes paljastaa, että eräs luopiopastori erotti tosi kristittyjä seurakunnasta (3. Joh 1:9–10). Osa pastoreista oli hylännyt Johanneksen auktoriteetin. Ne, jotka *halusivat* pysyä Johanneksen auktoriteetin alaisina, erotettiin seurakunnasta. Jumalan totuudelle uskolliset seurakuntalaiset ja alkuperäiset apostolit potkittiin nyt pois seurakunnasta.

MIKSI EI 'AAMEN'?

Johanneksen kolmas kirje ei pääty sanaan ”*aamen*”. KIRJASIN VANHOIHIN AMBASSADOR COLLEGEN RAAMATTUMUISTIINPANOIHINI, ETTÄ JOHANNES PÄÄTTI KIRJEEN ENNENAIKAISESTI, KOSKA JUMALA EI HALUNNUT PALJASTAA TUOLLOISTA KIRKON SALAHANKETTA; JUMALA EI HALUNNUT JOHANNEKSEN KIRJAAVAN, ETTÄ SUURI PORTTO NOUSI ROOMASSA. Tämä osoittaa myös, miksi H. Armstrong puhui salahankkeesta, ja kuinka Johannes taisteli epistoloissaan salahanketta vastaan.

Kun H. Armstrong selitti suuren salahankkeen, moni kuulijoista vakuuttui valtavasti. H. Armstrong välitti viestin taidollisesti, yksityiskohtaisesti ja esitti, kuinka se paljastui Johanneksen kirjeistä. *Selitys sähköisti seurakunnan niin voimallisesti ja silmiinpistävästi, että muistan sen elävästi tähän päivään saakka.*

Artikkelissaan ”Where did the Twelve Apostles Go?”, Mihin kaksitoista apostolia menivät? Tri Hoeh kirjoittaa: ”Ja miksi Johanneksen lyhyestä 3. kirjeestä puuttuu ’aamen’? Sallitaan Johanneksen itse kertoa meille: Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä (joe 13). JOHANNES PALJASTAA KIRJEESSÄÄN PAKANALLISEN SALAHANKKEEN. KYSEESSÄ ON SIMON MAGUKSEN JA TÄMÄN VALHEAPOSTOLIEN PAHAA TARKOITTAVA

YRITYS ANASTAA KRISTUKSEN NIMI, KAAPATA TOSI SEURAKUNTA MÄÄRÄYSVALTANSA ALAISEKSI, JA NAAMIOITUA 'KRISTINUSKOKSI'. Jumala ei salli Johanneksen tehdä selkokielellä tiettäväksi salahankkeen johtajien nimiä eikä toimintakaupunkia. Siksi Johannes päätti kirjeenä pikaisesti. Puuttuva 'aamen' kertoo, että meidän tulee etsiä vastausta toisaalta Raamatusta. Se löytyy, jos on silmät nähdä, Ilmestyskirjan luvusta 17, Apostolien tekojen luvusta 8 ja monista muista Raamatun luvuista" (*Plain Truth*, toukokuu 1964).

Tri Hoeh kertoi samasta asiasta kuin mitä H. Armstrong esitti Johanneksen epistoloista. Eikö totuus "kadotetun vuosisadan" tapahtumista ole *sähköistävä*? Eikö seurakunnan pastorien olettaisi puhuvan siitä paljon?

Valitettavasti tri Hoeh ja muut pastorit eivät seuranneet tunnollisesti, mitä H. Armstrong opasti. En tunnistanut aikanaan, mutta he aiheuttivat lähes totuuden menettämisen! Tri Hoeh ei kirjoittanut asiasta edes kirjasessaan *A True History of the True Church*, Tosi seurakunnan tosi historia. Kun katsomme ajassa taaksepäin, näemme nyt, mitä tapahtui.

SIMON MAGUKSEN PALJASTAMINEN

Ernest Martinin kirjoitus Simon Maguksesta vahvisti H. Armstrongin sanoman. Syyskuun 1964 *Good News* -artikkelissa hän kirjoitti: "Vaikka Apostolien teot antaa meille AVAIMEN, joka osoittaa Simon Maguksen väärän uskonnollisen järjestelmän alun, se ei kuvaa sen toimintaa yksityiskohtaisesti. APOSTOLIEN TEKOJEN TARKOITUS ON PALJASTAA, KUKA PANI ALKUUN KOKO SOTKUN. Jumala jättää epistolojen, Ilmestyskirjan ja myös Johanneksen evankeliumin tehtäväksi *kuvata harhaoppia YKSITYISKOHTAISESTI*. Sen iljettävät opetukset eivät jää todellakaan epäilyksen varaan."

Huomaa seuraava merkittävä lausunto: ”LÖYTYY TUSKIN EPISTOLAA, JOKA EI MAINITSE SIMON MAGUKSEN USKONTOA. JOPA SEURAKUNNAN HISTORIAA OPISKELLEET TUTKIJAT OVAT NÄHNEET SELVÄSTI, ETTÄ LÄHES KAIKKI UUDEN TESTAMENTIN KIRJEIDEN VIITTAUKSET ON KOHDISTETTU PALJASTAMAAN SEURAKUNNAN ENSIMMÄISELLÄ AIKAKAUDELLA YKSINOMAAN SIMON MAGUS TAI HÄNEN VÄLITTÖMÄT SEURAAJANSI.”

Tri Martin lainaa seuraavaksi kirkkohistorioitsijaa Philip Schaffia, joka kirjoittaa: Simon Magus ”*kiistatta väärensi kristinuskon pakanallisilla ideoilla ja käytännöillä, ja esitti itsensä... Jumalan ilmentymäksi*. Selvät jäljet väärennöksestä näkyvät Paavalin myöhemmissä kirjeissä (Kolossalaisille, Timoteukselle ja Tiitukselle), Pietarin toisessa kirjeessä, Johanneksen kahdessa ensimmäisessä kirjeessä, Juudaksen kirjeessä, ja Ilmestyskirjan viestissä seitsemälle seurakunnalle...”

”Tämä harhaoppi levisi toisella vuosisadalla koko seurakuntaan, itään ja länteen, gnostilaisuuden eri koulukunnissa” (*Apostolic Christianity: History of the Christian Church*).”

Sitten tri Martin kirjoittaa: ”Mutta yksi apostoli, joka näyttää tehneen tarkoituksellisimman, suunnatuimman iskun Simon Maguksen väärää kristinuskoa vastaan—ON JOHANNES.”

”Ota [Johanneksen] evankeliumi esimerkiksi”, tri Martin jatkaa. ”Kristuksen työn historiaa kirjatessaan hänen aiheen lähestymistapansa eroaa muista kolmesta täysin.”

”Johannes kirjoitti myöhään. Ajat olivat muuttuneet. Johannes tiesi, että Kristuksen opetuksia korruptoi tunnettu juoni TOTUUDEN tuhoamiseksi. Ymmärtääksemme Johanneksen evankeliumin lähestymistavan, meidän on tiedostettava Johanneksen pyrkimykset *paljastaa* syntynyt väärä liike, joka oli saamassa kannatusta.”

”HUOMAA, KUINKA JOHANNES PAINOTTAJAA JATKUVASTI, ETTÄ ON VÄLTÄMÄTÖNTÄ PITÄÄ JUMALAN KÄSKYT. MIKSI? KOSKA VALHEELLINEN JÄRJESTELMÄ JULISTI VAPAAMIELISYYDEN LIBERTIINIOPPEJA.” *Libertiini* tarkoittaa yleensä seksuaalisesti siveetöntä. Todellisuudessa tämä VALHEELLINEN JÄRJESTELMÄ JULISTI MONIA LAITTOJIA OPPEJA. (Myös Ernest Martin siirtyi tällaiseen ajatteluun, ja jätti seurakunnan vuosia ennen H. Armstrongin kuolemaa! Hän perusti oman seurakuntansa ja yritti johtaa ihmiset katsomaan itseensä.)

Hän jatkaa: ”Johanneksen kirjeet ovat lisäksi täpötäynnä tarkkoja tietoja salahankkeesta totuuden kumoamiseksi. Mikään Johanneksen edellä mainituista teoksista ei edusta hänen VIIMEISIÄ *pyrkimyksiään* varoittaa seurakuntaa vahvasti läsnä olevasta salahankkeesta. Ilmestyskirja oli Johanneksen viimeinen todistus Jumalan seurakunnalle ennen kuolemaansa.”

”Kristus antoi viimeisen kirjallisen VAROITUKSEN sanan salaliikkeestä Johanneksen Ilmestyskirjan kautta! Hän paljastaa meille merkittävällä ja peitetyllä tavalla NIMENOMAISET SALALIIKKEEN NIMET, JOITA TULEE TARKATA. Piilossa, mutta VARSIN SELVÄ, kun ymmärtää AVAIMET. Jumala EI jätä seurakuntaansa pimeään.”

Tämä kaikki on totta. Tri Martin osoitti, kuinka kukin mainituista Raamatun kirjoista tarjoaa eri palapelin palan valheellisesta seurakunnasta. ”APOSTOLIEN TEOT KUVAJAA VALHEELLISEN JÄRJESTELMÄN ALKUA; EPISTOLAT KESKITTYVÄT SEN OPPEIHIN JA KUVAJAVAT SEN TOIMINTAA; ILMESTYSKIRJA OSOITTAA VALHEELLISEN JÄRJESTELMÄN PROFEETALLISEN HISTORIAN KAIKKIEN SEURAKUNNAN AIKAKAUSIEN AIKANA. On muistettava, että Ilmestyskirjan tarkoitus on näyttää meille ’mitä tämän jälkeen on tapahtuva’. Tämä on sen velvollisuus—ja sen suuri tarkoitus.” Tämä perustavanlaatuinen totuus ilmoitettiin H. Armstrongille. Ernest Martin ei antanut kuitenkaan koskaan H. Armstrongille tunnustusta!

Tarkastellaan tarkemmin Johanneksen kirjoituksia, miten Johannes vastusti suorasti Simon Maguksen väärennetyn kristinuskon opetuksia.

TAISTELU KOLMINAISUUSOPPIA VASTAAN

Saatana perusti valheellisen kolminaisuuskäsitteen perustuen Semiramikseen ja Nimrodiin ja Horukseen muinaisen Babylonian uskonnon kautta, mistä Simon Magus otti oppinsa.

Johannes on ainoa Raamatun kirjoittaja, joka puhuu Kristuksesta, Jumalan Pojasta, *Sanana*. Jeesus Kristus opetti Johannesta erikoisen läheisesti; Johanneksen lausunnot Sanan eli *Logoksen* historiasta perustuvat varmasti läheisiin keskusteluihin.

Sana löytyy jakeista Joh. 1:1,14; 1. Joh. 1:1 ja Ilm. 19:13. Kyseessä on mahtava, alusta loppuun inspiroiva näky. Oli Jumala ja Sana, kun Sana tuli maapallolle Pojaksi ja Jumala Isäksi, meillä on Jumalan perhe. Tämä on Jumalan evankeliumi; kyseessä on perhe!

Tarkasti katsoessamme näemme, ETTÄ APOSTOLI JOHANNES ESITTI TÄMÄN TOTUUDEN SUORANA HYÖKKÄYKSENÄ SUURTA VALHEELLISTA SEURAKUNTAA VASTAAN.

Kolminaisuusoppi tuhoaa evankeliumin; se tuhoaa totuuden Jumalaperheestä. Simon Magus ja tämän saatanallinen kolminaisuusoppi väittää, että Jumaluus on pieni, muille sulkeutunut kolminaisuus. Raamatun totuus on, että Jumala avaa perheensä koko ihmiskunnalle! Jumala tahtoo perheen–miljardeista ihmisistä tulee lopulta Jumalan lapsia! Kaikkina aikoina eläneet saavat tilaisuuden elää Jumalan perheessä. Ihmiset, jotka eivät ole koskaan aikaisemmin tunteneet Jumalaa, herätetään fyysisessä ylösnousemuksessa eloon (esim. Ilm. 20:5, 11–12, Hes. 37:1–14; lisätietoja ilmaisartikkelissa ”The Three Resurrections”,

Kolme ylösnousemusta). Saatana ei tahdo kuitenkaan tämän hämmästyttävän, innoittavan totuuden ja tulevaisuuden paljastuvan meille ihmisille. Saatan vihaa ihmisen potentiaalia, koska hänelle ei tarjottu tilaisuutta tulla siitetyksi pojaksi. Suuri saatanallinen salahanke tämän mieltä huimaavan totuuden peittämiseksi alkoi 33 jKr. Simon Maguksen kautta.

Olen vakuuttunut, että Johanneksen ymmärrys Logoksesta oli seurausta keskusteluista Kristuksen kanssa. Jeesus omisti runsaasti aikaa Johannekselle, koska hän tiesi, että Johannes joutuisi kohtaamaan kovia pitkän elämänsä aikana. Jeesuksen päämääränä oli saada Johannes ymmärtämään totuus kyetäkseen torjumaan Simon Maguksen vastustus.

Joh. 1:1 kertoo: ”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.” Johannes kertoo näystä toistamiseen. Hän kertoo selvästi, että oli ainoastaan kaksi Jumalolentoa, ei kolmatta–ei kolminaisuutta. Johannes selitti asian selkeän yksinkertaisesti.

Jae 14 jatkaa: ”Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.” Jälleen on Isä ja Poika: *perhe*–ei *kolminaisuus*. Johannes toisti kerta toisensa jälkeen: *Isä, Poika–Isä, Poika*. Tämä on mieltä huikaiseva, kunnioitusta herättävä viesti.

Jae 18 kertoo, että Kristus tuli julistamaan Isän. Kyseessä on perhe! Evankeliumi on hyvä uutinen tulevasta Jumalan perheestä, joka tulee hallinnoimaan Jumalan hallitusta. Se paljastaa, että ihmisen tarkoitus on *syntyä Jumalan lapseksi* Jumalan perheeseen. Isä Jumala ja Jeesus Kristus ovat investoineet lähes kaikkensa perheen mahdollistamiseksi!

JOHANNES MURSKASI SIMON MAGUKSEN KOLMINAISUUS-
OPIN. JOHANNES TOISTAA YHÄ UUDESTAAN: *ISÄ JA POIKA*.

Johannes ilmoittaa lisäksi perusteellisesti, että Pyhä Henki on *voima*—ei henkilö—ja kuinka se antaa *meille voiman*. Kuinka kukaan voi lukea Johanneksen kirjoituksia ja uskoa kolminaisuusoppiin?

Tässä on toinen Johanneksen viite Sanasta: ”Ja hän oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana” (Ilm. 19:13). JUMALA LIHASSA TULI MAAPALLOLLE JA VUODATTI VERENSÄ, JOTTA VOIMME ELÄÄ JUMALAN PERHEESSÄ. JAE OSOITTA, KUINKA VAKAVASTI JUMALA AIKOO AVATA IHMISILLE JUMALAPERHEEN! Isä Jumala maksoi KALLIIN HINNAN ihmispotentiaalista. Jeesus Kristus kärsi mahdollistaakseen tulevaisuutemme! Ihmisen kärsiminen on OK, tarvittava asia jumalallisen mielen ja luonteen rakentamiseksi—vaikka meidän ei tarvitse uhrautua *heidän* laillaan.

Kristus kuoli jopa Simon Maguksen katkeruuden ja laittomuuden pettämien puolesta. Kristus antaa petetyille mahdollisuuden astua perheeseensä. Room. 11:31–32 kertoo, että Jumala armossaan sulki heidät epäuskoon, mikä tarkoittaa, että koska he eivät ymmärrä, heille voidaan antaa anteeksi. Jumala toimitti tämän armossaan—vaikka maailma halveksii, pilkkaa ja sylkee Jumalaa! Kristus armahtaa heitä siitä HUOLIMATTA, mitä he ovat tehneet, vaikka he palvovat pahoista. Tämä on rakkauden Jumala!

SAMARIALAINEN NAINEN

Ennen Jumalan Pyhän Hengen vastaanottamista opetuslapset saivat tuiman ojennuksen Jaakobin kaivolla Samariassa, Johanneksen 4 lukuun kirjattuna. Kukaan toinen evankeliumin kirjoittaja ei mainitse tapausta, luultavasti koska ei ymmärtänyt asian merkitystä. Kristus varmisti, että Johannes muisti ja ymmärsi tapahtuman.

Kun Jeesus saapui Samarian alueelle, hän puhutteli samarialaisnaista—juutalaisista *poiketen*. Kun nainen

tunnisti, että Jeesus oli juutalainen, hän hämmästyí ja kysyi: ”Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?” (jae 9). Naisen reaktio antaa käsityksen juutalaisten köyhästä hengellisestä tilasta! Jopa Kristuksen koulututtuja juutalaisia opetuslapsia piti ojentaa. Kun opetuslapset näkivät Kristuksen *puhuvan* naiselle, he ihmettelivät sydämessään: *Miksi Jeesus puhuu tuolle naiselle-moiselle koiralle?*

H. Armstrong ymmärsi kohtaamisen merkityksen, ja palaa loka-marraskuun 1978 *Plain Truth* -lehden artikkelissaan samarialaisten alkuperään, aikaan, jona Israelin valloittanut Assyria karkotti israelilaiset alueelta ja sijoitti sinne *Babylonian mysteeriuskonnon omaavia ihmisiä*: ”Nämä samarialaiset olivat Kristuksen aikana yhä paikalla. HEIDÄN USKONNOLLINEN JOHTAJANSA OLÍ NOITA SIMON-BABYLONIAN MYSTEERIUSKONNON ’PIETARI’ (TAI PATER, ISÄ, PAPA, JOHTAJA).”

H. Armstrong jatkaa: ”Kerroin teille tapauksen kaivolla Samariassa, koska on syytä uskoa, että *nainen asui tuona aikana noita Simonin kanssa*, maailman suurimman uskonnon perustajan luona. (Jos naisella ei ollut erityistä merkitystä, MIKSI Jumala mainitsi hänen Raamatussa?)”

Uskon, että H. Armstrongin päätelmä on oikea. Simon Magus oli laiton mies, jolla oli luultavasti laiton suhde tähän samarialaiseen naiseen! Jumala suunnittelee huolellisesti kaiken. Ei ollut pelkkä *sattuma*, että Jeesus Kristus puhutteli naista. Puhumme Jumalasta! Jumala ei suunnittele kuten me ihmiset-vaan suunnittelee kuin Jumala!

En usko, että tarvitsemme paljon todisteita olettaaksemme, että vaikka nainen ei olisi asunut Simonin kanssa, hän ainakin tunsí Simonin (Apt. 8:10). Jumala antoi samarialaisen naisen kautta varoituksen Simonille ja tämän seuraajille. Nainen yritti todistaa Kristukselle, että

heidän uskontonsa oli oikea uskonto, mutta Kristus vastasi heille: ”TE KUMARRATTE SITÄ, MITÄ ETTE TUNNE”! (Joh. 4:22). Kristuksen keskustelu naisen kanssa osoittaa, kuinka väärä heidän uskontonsa oli. Kristus sanoi, että se oli *arvoton*!

Kristus opasti naista, useimmat samarialaiset saavat tulla tulevaisuudessa osaksi Jumalan perhettä. Juutalaiset kutsuivat samarialaisia *koiriksi*—me kaikki olemme ”koiria” kunnes pääsemme Jumalan perheeseen!

Kristus käytti paljon aikaa naisen opettamiseen, puhui hänelle Pyhästä Hengestä, ”elävästä vedestä”. Kristus opetti samarialaiselle naiselle, että kun juomme elävää vettä, se on ”sen veden lähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään” (jae 14). Kristus haluaa meidän kaikkien ymmärtävän, että voimme kohdata kaiken elävän veden turvin, ja lausui ”*jos sinä tietäisit Jumalan lahjan*” Henkeen viitaten (jae 10). Jumalan Poika puhuu tässä lihalliselle naiselle Pyhästä Hengestä, ei paholaisen hengestä. Miksi Jeesus kertoi Hengestä, kun tiesi, ettei Pyhää Henkeä ei ollut vielä annettu? Tapaus liittyy todennäköisesti myöhemmän tapahtuman yhteyteen, kun Simon Magus yritti juonitella itselleen Hengen voimaa. Simon näki, että Pyhässä Hengessä oli voima. Ehkä samarialainen nainen tunnusti Hengen voiman Jeesuksessa Kristuksessa ja kertoi siitä Simonille.

Kristus tiesi, että Simon Maguksen seurakunta tulisi surmaamaan enemmän ihmisiä kuin mikään toinen organisaatio—että se surmaisi toistuvasti Jumalan pyhiä! Kristus halusi varoittaa tämän uskonnon seuraajia!

Jeesus Kristus sanoi samarialaiselle naiselle: ”Mutta tulee aika ja on jo, jolloin *totiset rukoilijat rukoilevat Isää HENGESSÄ JA TOTUUDESSA*; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo” (jae 23). Jeesus käski naista rukoilemaan Isää HENGESSÄ JA TOTUUDESSA. Totuus löytyy Raamatusta, mutta tämä valheellinen kirkko esittää, että sen *perinteet* tulevat ennen

Raamattua. Tällaiset perinteet ovat paljolti ihmisjärkeilyn tulosta, ja johtavat aina saatanan petokseen.

”Nainen sanoi hänelle: Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki. Jeesus sanoi hänelle: Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi” (jakeet 25–26). Nainen koki takuulla elämänsä syvimmän järkytyksen tajutessaan, että hän puhui Messiaalle! Profetian Messias seisoj hänen edessään ja kertoi, ettei hän palvonut totuudessa. Nainen kertoi varmasti tapauksesta Simonille.

KRISTUS PUHUTTELI NAISTA TORJUAKSEEN SUUREN SAATANALLINEN SALAHANKKEEN, JOKA OLI JUURTUMASSA SIMONIN TYÖN KAUTTA. Johannes tallensi kohtaamisen evankeliumiinsa varmistaakseen, että kuvaus säilyi salahankkeen edetessä.

JOHANNES KESKITTYY LAKIIN

Johannes teroittaa kirjeissään toistamiseen lakia, koska oli tekemisissä laittomien ihmisten kanssa, sekä seurakunnassa että sen ulkopuolella! ”Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä. Joka sanoo: Minä tunnen hänet, eikä pidä hänen käskyjensä, se on valhetteliija, ja totuus ei ole hänessä” (1. Joh. 2:3–4).

Johanneksen ”oikeudellinen laki” vihoittaa raamatunselitysteoksia, jotka tunnistavat, että Johannes pitäytyi tiiviisti lakiin. Tietysti hän pitäytyi! Simon Magus ja hänen seuraajansa opettivat, että laki oli lakkautettu, ettei ihmisten tarvinnut enää noudattaa lakia. Johannes torjui harhaopin opetuksellaan, että ON PARASTA OLLA VALMIS KUOLEMAAN, ENNEN KUIN RIKKOA LAKIA! Meidän kaikkien on kohottava jakeen hengelliselle tasolle.

1. Joh. 3:1 esittää: ”Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä *kutsutaan Jumalan*

lapsiksi...” Katso, huomaa! Me olemme Jumalan lapsia! Poika kunnioittaa Isäänsä tottelemalla Isän lakia ja vaeltamalla Kristuksen tavalla.

ON ISÄ, JA JOS OMAAMME PYHÄN HENGEN, OLEMME HÄNEN SIITETTYJÄ POIKIAAN JA SYNNYMME JUMALAN PERHEESEEN! Millä muulla voisi mahdollisesti olla merkitystä?

SIMON MAGUS TULI JA YRITTI TUHOTA TUON KAUNIIN TOTUUDEN KOLMINAISUUSOPILLA. JOHANNES TAISTELI KOLMINAISUUSOPPIA VASTAAN. Taistelemme tänään samaa taistelua, jopa Jumalan omia vastaan. Pian kolminaisuusopista luovutaan ikuisesti!

On todellinen Isä, ja on todellisia poikia! Synnymme todella Jumalan perheeseen. Unohda saatanallinen keksitty ”uudestisyntyminen” – TULEMME SYNTYMÄÄN UUDELLEEN JUMALAN PERHEESEEN! Emme saa suhtautua asiaan yliolkaisesti.

Luuletko, että Johannes–joka lepäsi lukuisia tunteja Kristuksen rinnalla ja oppi tunteman tämän syvällisesti–salli kieroutuneen, perverssin, täynnä katkeraa sappea olevan ihmisen anastaa totuuden?

Jos opimme Johanneksen syvällisen viestin, emme salli kenenkään KOSKAAN johtaa meitä Isämme tyköä pois!

”Jokainen, joka tekee synnin, *tekee myös laittomuuden*; ja synti on LAITTOMUUS” (jae 4). Johannes tarjoaa suurenmoisen näyn Jumalan pojista – ”tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen” (jakeet 1–3), ja puhuu sitten laista. JUMALA TIETÄÄ, ETTÄ EMME PUHDISTA ITSEÄMME EMMEKÄ SEURAA JUMALAN LAKIA JA HALLITUSTA ILMAN NÄKYÄ JUMALAN PERHEESTÄ. Jos Jumalan perhenäky on iskostunut mieleemme, puhdistaudumme ja kiitämme potentiaalistamme Jumalalaa.

Meidän on saatatettava näky ihmisille, jotta myös he toteavat: *Kyllä, näen, ymmärrän, mitä minun täytyy tehdä.*

”Ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, *koska pidämme hänen käskynsä* ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista” (jae 22). Jumala vastaa rukouksiimme hienovaraisella tavalla. Mitä hyvää ikinä pyydämme, Isämme antaa sen meille. Huomaa: *Saamme, koska pidämme hänen käskynsä.*

Jumalan tosi seurakunta on ainoa paikka maapallolla, jossa Jumalan hallitus opettaa lakia totuudenmukaisesti. On suuri siunaus saada kuulua tosi seurakuntaan!

TOTUUDESSA RAKASTAN

Simon Magus ja hänen seuraajansa väittivät olevansa rakkauden motivoimia. He puhuivat useasti rakkaudesta, mutta eivät rakastaneet ”totuudessa”! (2. Joh. luku 1). Heidän rakkautensa ei ollut *agape*–Jumalan rakkaus. Valheellisen liikkeen historia on profetia nykypäivän valheellisesta uskonnosta: ihmiset puhuvat rakkaudesta, mutta eivät ymmärrä *rakkautta totuudessa.*

Joh. 17:17 kertoo, että Jumalan sana on totuus. Jos ihmiset tutkisivat syvällisesti Jumalan sanaa, he eivät lankeaisi Simon Maguksen kaltaisen miesten väärennetyihin opetuksiin.

Valheellinen rakkaus on ilmeinen politiikassa. Poliitikot lupaavat tehdä aloitteita esimerkiksi köyhien puolesta. He lupaavat ihmisille *mitä tahansa* tullakseen valituiksi, kaappaavat verojärjestelmän laittomuutta ja laiskuutta kannustavalla tavalla. Ihmiset luottavat lyhytnäköisiin johtajiin ja äänestävät heitä–MIKÄ TUHOAA KANSAKUNNAN! Väärä ajattelutapa on myös pehmeän ulkopolitiikan, tuloksettomien neuvottelujen ja vaarallisten järjestelmien myönnytyspolitiikan taustalla. Moinen ajattelutapa saa maailman räjähtämään silmille!

Raamattu on kirja Jumalan rakkaudesta. Koska JUMALA ON RAKKAUS, eikö meidän tarvitse tietää, mitä on rakkaus? Jos Jumala on rakkaus, ja jos me tunnemme Jumalan,

meidän on tiedettävä, mitä rakkaus totuudessa tarkoittaa. Tuhlaat elämäsi vailla tätä rakkautta.

Jumalan seurakunta omaa totuuden. Emme kerro maailman ihmisille pelkästään *edessä olevasta* kolmannesta maailmansodasta vaan myös sen *syistä*, kerromme, miten henkilö voi muuttaa elämänsä ja olla Kristuksen palatessa mukana uuden maailman johtamisessa. Kyseessä on monumentaalinen, suurenmoinen kutsumus!

”Totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme iankaikkisesti” (2. Joh. luku 2). Totuus pysyy Jumalan omissa. Raamattu pysyy meissä, pysyy ikuisesti, jos annamme Jumalan tehdä meissä työtään.

Johannes jatkaa: ”Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, *Isän Pojalta*, on oleva meidän kanssamme, totuudessa ja rakkaudessa. Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka *totuudessa vaeltavat* sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä” (jakeet 3–4).

Tämä kaunis jae sisältää Johanneksen toisen kolminaisuutta tuhoamaan pyrkivän lausunnon Isästä ja Pojasta. Johannes lausuu seuraavaksi, Jumalan rakkautta huokuen: *Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat.*

JUMALA PUHUU JAKEESSA JOHANNEKSEN KAUTTA! Johannes rakasti seurakuntalaisia ja rakasti Jumalaa. Johannes tiesi, että Isä iloitsee suuresti joka kerta kun poika vaeltaa Jumalan totuudessa, ja ajatteli asiasta samalla tavalla kuin Jumala. JOHANNES OLI KAIKKEIN ONNELLISIN, KUN HÄN NÄKI JUMALAN OMIEN VAELTAVAN TOTUUDESSA. TÄMÄ ON VOIMALLINEN ESIMERKKI RAKKAUDESTA TOTUUDESSA!

3. Joh. 1:3 sanotaan myös, että Johannesta ”ilahutti SUURESTI, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi, niinkuin sinä *totuudessa vaellatkin*”. Onko

totuus sinulle arvokas? Totuus on *hengellisesti syvällinen asia*. Totuus oli Johanneksen elämä. Raamattu oli Johannekselle elävä. Jumalan perhe oli Johanneksen perhe.

KOETTELE HENKIÄ

Kristus valmisti Efeson aikakauden perin pohjin apostoli Johanneksen työpanoksen ja kirjoitusten kautta. Meidän on kuitenkin muistettava, että Kristuksen lopunajan sanoma on kohdistettu ensisijaisesti Jumalan valituille tänään. Jumala paljasti minulle tämän uuden totuuden Johanneksen kirjeistä *meitä varten!* Tieto on tarpeellinen edessä olevissa koettelemuksissa. (Tilaa Johanneksen kirjeitä käsittelevä ilmaiskirjaseni *Viimeinen tunti*.)

Apostoli Johannes valmistaa meitä selviytymään tällä *viimeisellä tunnilla*. Johannes valmisti Efeson aikakauden ankaraa vainoa varten, mutta muista, että Johanneksen kirjoitusten ensisijainen tarkoitus on valmistaa *meitä* edessä olevaa lopunaikaa varten.

Johannes kirjoitti: ”Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan” (1. Joh. 4:1).

Kuinka me ”koetellemme henget”? Johannes jatkaa: ”Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan [tulevaksi], on Jumalasta” (jaa 2). Jumalan Henki on aktiivinen – se tulee Jumalan tosi palvelijoiden lihassa. Jeesus Kristus manifestoituu heissä. Jumala kertoo, että tämä on monumentaalinen väärin ja tosi profeettojen välinen ero.

Miten voit kertoa eron? Olemalla hengellisesti hereillä. Jumalan omat *tietävät*, milloin Jeesus tulee lihassa. Ymmärryksemme ja oppimme syvenevät jatkuvasti.

Johanneksen päivän ihmiset alkoivat puhua maanpäällisestä ”pyhästä isästä”. He uskoivat, että mies istui

Kristuksen paikalla. KUKAAN MIES EI ISTU–ei muinoin eikä tänään! Seurakunnan, hengellisen ruumiin, Pää on aina ollut Kristus! Saatana yritti (ja yrittää) asettaa ihmisen Kristuksen tilalle.

Johanneksella oli suuri taistelu käsissään! ”Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. SIITÄ ME TUNNEMME TOTUUDEN HENGEN JA EKSITYKSEN HENGEN” (jae 6). Syvälinen selvitys!

Kaksi erilaista elämäntapaa. Meidän täytyy katsoa kauemmaksi, ei oppia tunnistamaan pelkästään totuus ja eksytys, vaan totuuden ja eksytyksen *henki*, jota maailma ei kykene havaitsemaan. Esim. maailman suuri valheellinen seurakunta, joka näyttää karitsalta, mutta puhuu kuin lohikäärme (Ilm. 13:11) – ja silti yli miljardi ihmistä seuraa sitä.

Johannes yritti saada aikansa ihmiset näkemään ja ymmärtämään asian, sinulle ja minulle tänään ensisijaisesti tarkoitetun profetian!

Jos olemme vastaanottavaisia, Jumala antaa meille kaiken tarvittavan. Jumala huolehtii kuuliaisesta ja uskollisesta perheestään. Jumala johti saatanallisen petoksen kohdatessa perhettään Johanneksen kautta. Kun fyysisen perheesi lapsi on vakavissa vaikeuksissa, pyrit auttamaan häntä kaiken tavoin, joskus jopa elämäsi uhraten. KUINKA PALJON ENEMMÄN ISÄ JUMALA RAKASTAA PERHETTÄÄN? Johanneksen kirjeet todistavat Jumalan rakkauden syvyyden harhapoluilla kulkevia Jumalan omia kohtaan.

DIOTREFES

3. Joh. 1:9 kertoo, kuinka suurta vahinkoa valheellinen pastori voi saada aikaan. Johannes esittää: ”Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.” Tässä pastori–

nähtävästi alueellinen johtaja–pyrki olemaan ”ylimmäinen”. Diotrefes, kuten Simon Magus, halusi valokeilaan Kristuksen ja Isän Jumalan sijaan. Olemme nähneet tämänkaltaisia miehiä Jumalan seurakunnassa myös lopunaikana.

”Sentähden minä, jos tulen, muistutan hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa...” (jae 10). Vaikka Johannes ei ollut paikalla, hän havaitsi, että tämä johtava pastori oli väärän hengen vaikutuksen alainen.

Johannes kertoo, että Diotrefes ”tyytymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitäkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta” (jae 10). Diotrefeen päätös erottaa totuudelle uskollisia seurakuntalaisia seurakunnasta muistuttaa tämän lopunajan tapahtumia. JAE ON PROFETIA MEILLE. Meidät, jotka katsoimme Filadelfian aikakauden rakentaneeseen vanhimpaan, erotettiin seurakunnasta. Diotrefes vastaa Jumalan oman seurakunnan sisäistä lopunajan antikristusta!

Johannes oli Jumalan viimeinen alkuperäinen apostoli–seurakunnan viholliset olivat surmanneet kaikki muut–ja Diotrefes vihasi Johannesta seuraavia seurakuntalaisia. Sana opasti henkilökohtaisesti Johannesta. Diotrefes, joka kuvitteli tietävänsä enemmän, oli matkalla kohti iankaikkista kuolemaa.

Johannes ilmoitti korjaavansa asiat, jos hän kykenisi tulemaan, mikä osoittaa että Johannes saattoi olla vankilassa kirjeen kirjoittaessaan. Johanneksen kyseisenä aikana kestävät vainot olisivat vavisuttaneet ketä tahansa. Johanneksen asenne oli kaikesta huolimatta ylevä, inspiroiva. Pelkästään vankeus olisi pidättänyt Johanneksen paikan päältä ankan seurakunnan kriisin keskellä.

Ekä Johannes kirjoitti kirjeensä Patmoksella. TIEDÄMME, että uskolliset jäsenet rukoilivat, että Johannes tulisi auttamaan heitä. Jumala vastasi: *En lähetä Johannesta.*

On aika, että seisotte kanssani. On aika nähdä, kykenettekö seuraamaan Jumalan tosi seurakunnan todellista johtajaa–Kristusta–kun apostoli Johannes ei ole kanssanne!

Pietari ja toiset apostolit eivät olleet auttamassa. Jäljelle jäänyt apostoli oli vankina eikä kyennyt saavuttamaan ihmisiä. Jumala esitti olennaisesti jokaiselle jäsenelle: *Teillä on kaikki Johanneksen antama arvokas tieto–syvääkin syvällisempi tieto. Kun sovellatte sitä, kaikki päättyy hyvin! Seisotteko kanssani?*

Vaikka Johannes koki äärimmäisen kovia koettelemuksia, hän kirjoitti suuresti kannustavia kirjeitä. Vaikka Johannes näki valtavia ongelmia, Jumala ei sallinut hänen matkata monien koetuksia kokevien uskonveljien tykö. Miksi ei? Jumala tahtoi tietää, kuinka moni valitsisi elämän tien. Sen sijaan että olisi sallinut Johanneksen ravistella seurakuntalaisten hämmennyksen, Jumala kehotti yksittäisiä seurakunnan jäseniä: *On aika, että SINÄ ymmärrät ja seuraat minua! Haluan, että SINÄ otat kantaa puolestani!* Jumalan tehtävä on kasvattaa enemmän kuin *yksi johtaja–Jumala tahtoo kasvattaa koko perheen johtajia!*

Omaatko riittävän syvyyden ja luonteen, jotta pysyt uskollisena totuudelle jopa tulisessa vainossa? Palaako näky Jumalan suunnitelmasta niin kirkkaasti, että kykenet seisomaan vakaana, jos Jumalan pastori ei ole opastamassa? *Ymmärrätkö syvällisesti, että kun Kristus elää sinussa, sinulla ei ole mitään syytä huoleen–että SINÄ OMAAT ELÄMÄN?* (1. Joh. 5:12).

Johannes antoi seurakuntalaisille totuuden, ja on antanut sen myös meille–jotta kykenemme vastaamaan kaikille kriitikoille. Kenenkään ei pitäisi joutua Simon Maguksen opetuksien pettämäksi. Jos pystyt erottamaan totuuden ja eksytyksen hengen (1. Joh. 4:6), et seuraa petettyjä, ylimielisiä, valokeilassa toimimista rakastavia miehiä.

Miksi Jumala salli H. Armstrongin kuolla? Jumala tahtoi tietää, kuinka kukin yksittäinen jäsen vastaisi. Jumala on päättänyt olla kurkistamatta tulevaisuuteen, olla tietämättä perimmäistä lopputulosta. Luulimme, että seurakuntalaiset olivat sitoutuneet Jumalan työlle, mutta H. Armstrongin kuoleman jälkeen huomasimme, ettei moni uskonut syvällisesti paljoakaan hän opettamastaan. Jumala tahtoi tietää, mitä meistä jokainen todellisuudessa uskoi.

Jumala tahtoo tietää, mihin *sinä* uskot. Jumala haluaa saada selville, mitä *sinun* mielessäsi on, kuinka paljon tunnet Jumalaa, mitata ymmärryksesi syvyyden. Jumala tahtoo tietää, **VAPISEEKO** meistä jokainen hänen sanansa edessä.

JOHANNEKSEN VIIMEISET PÄIVÄT

Johannes vapautettiin noin 96 jKr. Patmokselta, ja vietti viimeiset vuotensa Efesosssa. Hän pyrki koko loppuelämänsä vahvistamaan jäseniä, kannustamaan pysymään lujina totuudessa. Johannes koulutti muutaman erittäin tehokkaan johtajan. Johannes ja muut ymmärsivät pian, ettei Kristus palaisi heidän elinaikanaan.

Perinteen mukaan Johannes eli vanhaksi mieheksi. Kun Johannes kuoli, Efeson aikakausi päättyi. Seurakunta ei kuitenkaan kuollut vaan selvisi hengissä Kristuksen lupauksen mukaisesti (Matt. 16:18). Johanneksen kouluttamat uskolliset miehet säilyttivät totuuden elossa. Ilmestyskirjan luvut 2 ja 3 kertovat, että seurakunnalla olisi vielä kuusi tulevaa aikakautta.

VIISI

TAISTELU TOTUUDESTA

VAIN MUUTAMA VUOSIKYMMEN KRISTUKSEN KUOLEMAN jälkeen pimeyden verho piilotti Jumalan seurakunnan historian. H. Armstrong kirjoittaa teoksessaan *Ikuisten aikojan salaisuus tästä ajasta*: ”Pian seurakunnan toiminnan kulku jäi historian peittoon, ja ainoa saamamme tieto perustuu lähinnä Apostolien tekojen kirjaamaan tietoon. Seuraava tieto meillä on noin vuodelta 150 jKr., jolloin luemme kristillisestä kirkosta, joka eroaa alkuseurakunnasta yhtä totaalisesti kuin päivä yöstä. Silti se kutsui itseään kristityksi.”

Huomaa mitä Gibbon kirjoitti kirjassaan *The Decline and Fall of the Roman Empire*, Rooman valtakunnan rappeutuminen ja kukistuminen: ”Kirkkohistorian harvat, epäilyttävät lähteet eivät salli poistaa ensimmäisen aikakauden seurakunnan yllä leijuvaa tummaa pilveä.” H. Armstrong viittasi tähän aikakauteen usein ilmauksella ”kadotettu vuosisata”, koska maallisessa historiassa ”tämän seurakunnan historia oli kadotettu”.

Apostolien teot päättyy äkillisesti useita vuosia ennen

Paavalin kuolemaa. Johannes kirjoitti epistolansa ja Ilmestyskirjan noin 85–90 jKr.

Jatketaan *Ikuisten aikojen salaisuus* -teoksesta: ”Oppineet ja kirkkohistorioitsijat tunnustavat, ettei meillä ole selvää käsitystä vuosien 50 ja 150 jKr. välisistä tapahtumista. Aivankuin verho olisi laskeutunut sen tapahtumien ylle.” (Tämä on sama ”kadotettu aikakausi”, johon H. Armstrong viittasi kirjassaan *Ihmisen uskomattoman suuri potentiaali ajanjaksolla 70–170 jKr.*) Osa Raamatun kirjureista, jotka kirjoittivat 50 jKr. jälkeen, kuten Pietari, Juudas ja Johannes, tarjoavat joitakin yksityiskohtia 50–90 jKr. seurakunnan historian jaksolta. Koska kirjoitusten ensisijainen tarkoitus ei ollut kirjata heidän aikaisiaan tapahtumia, kyseisen ajanjakson historia jää epäselväksi ja epämääräisyys kasvaa huomattavasti vuoden 90 jKr. jälkeen.

H. Armstrong lainasi Samuel G. Greenen kirjaa nimeltä *A Handbook of Church History*, Seurakunnan historian käsikirja: ”Uuden testamentin kaanonin päättymistä ja Jerusalemin tuhoa seuranneet 30 vuotta ovat epämääräisin seurakunnan historian kausi. *Kun saavumme toiselle vuosisadalle, olemme suuressa määrin muuttuneessa maailmassa*” (oma korostukseni).

Saamme jonkinlaisen käsityksen hämärästä ajanjaksosta maallisista lähteistä, mutta meidän tulee tulkita varovaisesti maallista historiaa ensimmäisen ja varhaisen toisen vuosisadan seurakunnan aikakaudella. On äärimmäisen vaikea päätellä, kuka oli tosi kristitty ja kuka väärä. Historioitsija Edward Burton kirjoitti: ”Jerusalemin pakolaiset... osasta tuli Jeesuksen opetuslapsia, toiset taas, kuten uusien mielipiteiden levittämisen tapauksessa, saattoivat levittää tietämättään epätäydellisesti oppimaansa tai KIEROUTUNUTTA TOSI KRISTINUSKON OPPIA” (*Lectures Upon the Ecclesiastical History of the First Three Centuries*).

Maallisesta historiasta voimme turvallisesti mitata henkilöiden opettamien oppien pohjalta, ketkä ihmiset kuuluivat Jumalan tosi seurakuntaan ja ketkä eivät.

MUUTTUVAT OPIT, PERINTEET

Tiedämme varmasti, että tärkeimmät suojelijat ”sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu”, asuivat Vähässä-Aasiassa–eivät Roomassa.

Rooman johtamat lännen kirkot alkoivat noudattaa Vähän-Aasian uskovaisista poikkeavia oppeja. Läntisen kirkon johtajat alkoivat palvoa Mariaa. He muuttivat pyhäpäivän Jeesuksen ylösnousemuksen kunnioittamisen varjolla sunnuntaiksi, vaikka Raamatusta löytyy runsaita todisteita, ettei ylösnousemus ollut sunnuntaina. Todista tämä maksuttomasta uusintapainosartikkelista ”When Was Christ Crucified and Resurrected?”, Milloin oli Kristuksen ristiinnaulitseminen ja ylösnousemus?) He hylkäsivät alkuperäisen pesah-pääsiäisen ja alkoivat viettää sen sijaan uutta Easter-pääsiäistä. He kyseenalaistivat pyhäpäivät sekä kaikki ”juutalaismaiset” opit. Lännen johtajat kehittivät lisäksi teorioita Jumalan luonteesta, mm. kuten kuka ja mikä Jeesus oli–oliko hän Jumala ja ihminen? Opillisista kysymyksistä nousi paljon kiistaa.

Vaikka Rooma oli läntisen valtakunnan pääkaupunki, lopulta ns. ”kristillisyyden” pääkaupunki, sen edistämä uskonto poikkesi suuresti Kristuksen asettamasta uskonnosta, joka löytyi vielä idemmästä, Vähästä-Aasiasta.

Vähän-Aasian Smyrna-kaupungissa toimi Polykarpos–senaikaisen tosi seurakunnan ihmisjohtaja.

Tietoa apostoli Johanneksen kuoleman jälkeisestä seurakunnan historiasta saamme niukasta, hänen seuraajastaan jäljelle jääneestä historiasta. Perinteen mukaan Polykarpos syntyi kristityille vanhemmille

Jerusalemiin 70 jKr. kukistumisen aikoihin. Polykarpoksesta tuli Johanneksen opetuslapsi, kun Johannes vapautettiin Patmokselta ja perusti tukikohtansa Efesoon. Efesossa Johannes kanonisoii Uuden testamentin sellaiseksi kuin me tunnemme sen tänään. Johannes koulutti nuoren Polykarpoksen Efesossa luultavasti samassa Tyrannuksen koulussa, jossa apostoli Paavali oli opettanut vuosia aiemmin (Apt. 19:9).

Johannes valmisti Polykarpoksen johtamaan seurakuntaa toisella vuosisadalla. Polykarpos taisteli uskollisesti säilyttääkseen ”sen uskon, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu”.

TAISTELU USKON PELASTAMISEKSI

Ilm. 2:8–11 nimittää kyseistä Jumalan seurakunnan ajanjaksoa Smyrnan aikakaudeksi.

Edellisessä luvussa näimme, kuinka Efeson aikakausi siirtyi Smyrnan aikakaudelle. Seurakunnan ongelmat kasvoivat Johanneksen vankilassa ollessa (3. Joh. 1:9–10); paha Diotrefes kasvatti valtaansa ja erotti Johanneksen uskollisia seuraajia! Tämä oli Smyrnan aikakauden alku. Efeson aikakausi alkoi kunniallisesti, mutta päättyi häpeään! Kun Efeson aikakauden ihmiset menettivät ensirakkautensa, Jumalan oli siirrettävä *lamppunsa* Smyrnan aikakaudelle.

Johanneksen kuolema noin 100 jKr. symboloi Efeson aikakauden kuolemaa.

Smyrnassa pastorina palvellut Polykarpos nousi Johanneksen paikalle Kristuksen alaiseksi seurakunnan fyysiseksi pääksi johtamaan Jumalan seurakuntaa noin puoli vuosisataa Johanneksen kuoleman jälkeen. Polykarpoksen Smyrnasta käsin toimittama apostolinvirka edusti Smyrnan aikakauden alkuvuosia, lisäksi Vähässä-Aasiassa, Syyriassa ja Juudeassa oli pieniä hajallaan olevia Jumalan tosi seurakuntia.

Smyrnan muinaisen roomalaisen agora-torin (markkinapaikan) muinaiset rauniot sijaitsevat 56 km Efesosta pohjoiseen.

Jumalan seurakunta idässä pyrki noudattamaan Polykarpoksen johdolla uskollisesti Jeesuksen Kristuksen opettamia käskyjä ja perinteitä, mm. seitsemännen päivän sapatin, pyhäpäivät ja pääsiäistä nisan-kuukauden 14. päivänä.

Kirjoittaja Eusebius (260–340 jKr.) kuvaa Polykarpoksen taistelua totuuden säilyttämiseksi. Polykarpoksen pastorikauden ehkä tärkein työ oli taistelu pääsiäisen säilyttämiseksi. Lännen kirkot lakkasivat viettämästä alkuperäistä pesah-pääsiäistä ja vahvistivat pääsiäissunnuntain Kristuksen ylösnousemuksen muistomerikiksi, mutta Jumalan seurakunta idässä vietti edelleen alkuperäistä pääsiäistä illalla uuden leivän ja viinin symboleilla. Kehittyi *Quartodeciman*- nimellä tunnettu kiista. *Quartodeciman* on latinaa ja tarkoittaa 14. *Encyclopedia Britannica*-sanakirjan 11. painos kertoo kiistasta: ”Easter-juhlan vietosta ei löydy viitteitä Uudessa testamentissa, eikä apostolisten isien kirjoituksista... Ensimmäiset kristityt jatkoivat juutalaisjuhlien viettämistä, vaikka uudessa hengessä,

muistojuhlina niiden viittaaviin tuleviin tapahtumiin. Siten pääsiäistä, uutena käsityksenä Kristus tosi pääsiäiskaritsana ja ensihedelmä kuolleista, noudatettiin edelleen...”

Jopa kiistan *nimi* osoittaa, missä Jumalan tosi seurakunta oli; 14. päivän säilyttämisen puolesta taisteli *ainoastaan* tosi seurakunta. Juutalaiset viettivät nyt pesah-juhlaa heprealaisen ensimmäisen kuukauden 15. päivänä. Lännen kirkko vietti Easter-pääsiäistä. *Yksin* tosi seurakunta piti kiinni opista ja vietti sitä ainoaa päivää, joka muistuttaa Jumalan lunastussuunnitelman primaaritoimesta ihmiskunnalle–Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ruoskimisesta ja uhrityöstä.

Encyclopedia Britannica jatkaa: ”Yleisesti ottaen lännen kirkot viettivät pääsiäistä viikon ensimmäisenä päivänä, kun idän kirkot... viettivät [pääsiäistä] 14. päivänä. St. Polykarpos, evankelista Johanneksen opetuslapsi sekä Smyrnan piispa, vieraili Roomassa vuonna 159 neuvottelemassa piirin Anicetus- piispan kanssa asiasta; ja kehotti pitäytymään perinteessä, jonka hän oli saanut apostolilta, eli tarkkaamaan 14. päivää... Noin 40 vuotta myöhemmin (197) kysymyksestä keskusteltiin varsin eri hengessä Rooman piispa Viktorin, ja Polykratesin, suurkaupunkialueen Aasian prokonsulin välillä... Viktor vaati, että kaikkien oli hyväksyttävä Roomassa vallitseva käytäntö... Niitä harvoja, jotka jälkeensä eriytyivät kirkon ykseydestä ja jatkoivat 14. päivän viettämistä, nimettiin quartodecimaneiksi, ja itse kiista tuli tunnetuksi nimellä Quartodeciman-kiista.”

Perinne kertoo, että Polykarpos oli Anicetuksen kohdatessaan yli 80-vuotias. Polykarpos palasi Smyrnaan, missä hän kärsi jatkuvaa vainoa Rooman hallituksen taholta. Hän ei muuttanut oppaan, vaikka kärsi jatkuvaa Rooman kirkoista eristämistä. Vaikka Polykarpos oli vanha mies, hän taisteli voimakkaasti opillista harhaoppia vastaan. HÄNET

PIDÄTETTIIN PIAN KIISTAN JÄLKEEN JA POLTETTIIN ELÄVÄLTÄ, KOSKA EI SUOSTUNUT PALVOMAAN KEISARIA. (Eusebios kuvaa yksityiskohtaisesti tapausta ympäröiviä ihmeitä.)

Polykarpoksen kuoleman jälkeen apostolin vaippa- ja työ totuuden suojelemiseksi-siirtyi hänen opetuslapselleen Polykratekselle.

POLYKRATES

Opimme *Encyclopedia Britannica*-sankirjasta, että myös Polykrates kohtasi korruptoituneen Rooman piispan Rooman valtakunnan sydämessä. Kun Polykrates matkasi Roomaan, Viktor, joka istui suuren uskonnollisen ja poliittisen vaikutusvallan istuimella, vaati, että tosi seurakunta ja muut maalliset kristilliset kirkot idässä alistuisivat ja Rooman piispan vallan ja auktoriteetin alaisiksi.

Viktor halusi valvoa yleistä Easter-pääsiäisen viettämistä, mutta Polykrates kieltäytyi luopumasta alkuperäisen pääsiäisen noudattamisesta. Hän kirjoitti: ”Me omalta osaltamme vietämme päivää [alkuperäistä pääsiäistä] tunnollisesti, mitään lisäämättä tai pois ottamatta. Sillä Aasiassa nukkuvat suuret valonlähteet, jotka nousevat jälleen Herran päivänä kynnyksellä, kun Hän tulee taivaasta kunniansaan ja etsii kaikkien pyhiänsä...”, ja luetteli useita kuolleita Jumalan omia kuten Filippuksen, apostoli Johanneksen ja Polykarpoksen, ”Kaikki nämä viettivät kuun 14. päivää... evankeliumin mukaisesti, poikkeamatta ja uskon sääntöä seuraten.”

Polykrates vakuutti lopuksi päättävänsä noudattaa samaa sääntöä: ”Niinpä, ystäväni, vietettyäni 65 vuotta Herran palveluksessa ja keskustellessani kristittyjen kanssa eri puolilta maailmaa, ja käyden huolellisesti läpi kaikki pyhät kirjoitukset, en ole peloissani uhkan edessä. Paremmat

ihmiset kuin minä ovat sanoneet: Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.”

Edellinen on ollut aina Jumalan seurakunnan ja Jumalan tosi apostolien sääntö. Ensimmäisellä vuosisadalla juutalaisten suuri neuvosto käski Kristuksen apostoleja lopettamaan työnsä. ”Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: Päättäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa; mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet” (Apt. 4:19–20). He tiesivät, että heidän oli toteltava Jumalaa eikä välittää ihmisten vastustuksesta. Myöhemmin Pietari ja muut apostolit tuotiin korkean neuvoston eteen vielä toisen kerran. Neuvosto uhkaili heitä entistä kovemmin. ”Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: *Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä*” (Apt. 5:29). Polykrates lainasi rohkeasti sanoja kirjeessään Viktor i:lle.

Perimätiedon mukaan Polykrates kuoli vanhana miehenä elettyään suurimman osan toisesta vuosisadasta. Seuraavien vuosisatojen aikana taistelu totuuden säilyttämiseksi muodostui entistä intensiivisemmäksi. Nähtiin vainoja ja marttyyrikuolemia.

SAATANAN SYNAGOGA

On mielenkiintoista, että Kristus käyttää ilmaisua ”saatanan synagoga” viestissään Smyrnan aikakaudelle (Ilm. 2:9), ja mainitsee sen myös Filadelfian aikakaudelle (Ilm. 3:9).

Muista, että Jumalan seurakunta kehitti vakavia hengellisiä ongelmia Efeson aikakauden viimeisinä vuosina. Paavali varoitti tessalonikalaisia: ”Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa...” (2. Tess. 2:7). Paavali ymmärsi, että seurakuntaan oli pujahtanut häikäilemättömiä miehiä, jotka yrittivät viekotella opetuslapsia peräänsä. Paavali varoitti nimenomaan Efeson pastoreita varomaan

tekojaan ja opetuksiaan (Apt. 20:29–31). Paavali näki, mikä kohtaisi Jumalan seurakuntaa: monet pastorit ja jäsenet kääntyisivät pois Jumalasta.

Efeson aikakaudella muodostunut ”laittomuuden salaisuus” johti lopulta luopioseurakunnan muodostumiseen. Nämä valheelliset johtajat ja uskonveljet väittivät olevansa juutalaisia, mutta he eivät olleet. He väittivät, että Kristus johti heitä, mutta heitä johti saatana. Tämä ”saatanan synagoga” aiheutti suuria vaikeuksia Jumalan omille Smyrnan aikakaudella.

”Laittomuuden salaisuus” työskenteli seurakunnassa tänä lopunaikana myös H. Armstrongin elinaikana. H. Armstrongin auktoriteetti pidatti sitä, kunnes hänet otettiin pois tieltä. Lopunajan ”saatanan synagoga” kehittyi Laodikean aikakaudeksi. Laodikean aikakausi seurasi Filadelfian aikakautta (Ilm. 3:14–22). Laodikealaiset kääntyivät pois Jumalasta. Tämä oli merkki siitä, että 1970-luvulla oli vakavia ongelmia jo ennen Laodikean aikakautta, että Laodikean ongelma oli olemassa ennen H. Armstrongin kuolemaa. SAATANAN SYNAGOGA OLI ALKIOMUOTOINEN LAODIKEAN AIKAKAUSI! Kun H. Armstrong kuoli, Laodikean aikakausi syntyi kapinallisten laodikealaisten aktivoituessa. Kun he kääntyivät pois Jumalasta, he joutuivat tuhoisin seurauksin saatanan hallinnon alaisiksi. Tutkimme luvussa 10 aihetta vielä syvällisemmin.

SMYRNAN OMINAISUUDET

Kristuksen nimeämät Vähän-Aasian kaupungit, jotka ilmentävät Jumalan seurakunnan seitsemän aikakauden ominaisuuksia, tarjoavat meille tietoa kyseisiltä aikakausilta. Esimerkiksi osa Laodikean kaupungin ominaisuuksista vastaa vallitsevan nykyisen Laodikean aikakauden hengellisiä ominaisuuksia. Sama pätee Smyrnaan. Kristus

kuvasi itseään Smyrnan uskonveljille hän ”joka kuoli ja virkosi elämään”, ja myös kaupunki, joka oli kerran raunioina, rakennettiin myöhemmin uudelleen ja on tänään elävä kaupunki (Izmir, Turkki).

Smyrna ja Filadelfia ovat ainoita seurakunnan aikakausia, jota Jeesus Kristus ei oikaissut suorasti. Toisten aikakausien seurakunnat jakaantuivat, mutta nämä kaksi aikakautta säilyttivät Jumalan hallituksen ja pysyivät uskollisina.

Jumalan seurakunnan lähihistorialla on monta yhtäläisyyttä Smyrnan aikakauden kanssa. Filadelfian normista tällä Laodikean aikakaudella kiinni pitävät muistuttavat suuresti Smyrnan seurakuntalaisia, jotka jatkoivat työtä rajallisesta voimastaan huolimatta kun Efeson aikakausi menetti ensirakkautensa ja lakkasi julistamasta evankeliumia.

MARTTYYRIT

Smyrnan aikakautta leimasi kristittyjä vastaan kohdistettu vaino. *On tärkeää ymmärtää, etteivät kaikki kuolleet olleet välttämättä uskollisia kristittyjä.* Väärä kristillinen liike, toisin kuin ”se usko, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu”, oli kasvussa. ROOMAN VAINO EI SYRJINYT OIKEAN JA VÄÄRÄN KRISTINUSKON VÄLILLÄ.

Vuonna 98 Rooman senaatti valitsi keisariksi Marcus Ulpus Traianuksen, joka tunnetaan paremmin nimellä Trajanus. Trajanus piti kristinuskoa rangaistavana, pyhinhäväistyksellisenä uhkana valtion tukemalle uskonnolle, ja aloitti merkittävän uskovien vainon. Myös hänen seuraajansa Hadrianus ja Antoninus Pius jatkoivat verilöylyä. Polykarpos kärsi marttyyrikuoleman Antoninus Piuksen käsissä. VäkivaltaisuuDET jatkuivat Marcus Aureliuksen, Septimius Severuksen, Maximinus Thraxin ja Valerianuksen aikana. Kristittyjä metsästettiin

henkipattoina, heitä poltettiin roviolla, mestattiin ja ristiinnaulittiin.

Kun Diocletianus hallitsi keisarina (284–305 jKr.), hänen vainonsa ylitti kaikkien aiempien keisareiden vainot. Hänen 303 jKr. antamansa käsky vaati yhtenäistä palvontaa. Henkilö, joka kieltäytyi palvomasta pakanallisia Rooman jumalia tai keisarin kuvaa, julistettiin lainsuojattomaksi valtakunnassa. Käskyä valvottiin rautaisella otteella.

Kaikki kristityiksi tunnustautuivat olivat välittömässä vaarassa: Kristityt menettivät henkilökohtaisen omaisuutensa, jumalanpalveluspaikat poltettiin maan tasalle, pyhien kirjoitusten kopiot tuhottiin. On arvioitu, että satoja tuhansia ihmisiä kidutettiin ja he kärsivät kuoleman. Diocletianus painatti juhlarahan muistoksi kristittyjen hävittämisestä.

Diocletianuksen vaino ei erotellut väärrien ja tosi kristittyjen välillä. Monet Rooman piispat, vaikka eivät tosi uskovaisia, menettivät elämänsä

KONSTANTINUKSEN KÄÄNTYMYS

Kun Konstantinus voitti 28. lokakuuta 312 jKr. lankonsa ja tärkeimmän kilpailijansa Maxentiuksen (vanhan lännen keisari Maximianuksen poika) Mulviuksen sillan taistelussa lähellä Roomaa, tapahtui uskomaton muutos. Voitto varmisti, että Konstantinus hallitsi yksin läntistä valtakuntaa.

Konstantinus järjesti ennennäkemättömällä tavalla tapaamisen Miltiadeksen kanssa, joka vastasi paikallisista Rooman kristittyjen ryhmistä. TÄHÄN MENNESSÄ ROOMAN PIISPA OLI YLEISESTI HYVÄKSYTTY VALTAKUNNAN LÄNTISEN OSAN KRISTINUSKON JOHTAJA. ROOMAN PIISPA TUNNETTIIN EPÄVIRALLISESTI PAAVINA.

Konstantinus selitti kokouksessa pelokkaille Rooman piispoille olleensa jumalallisesta innoituksesta voitokas.

Konstantinus oli nähnyt välittömästi ennen taistelua taivaalla näyn liekehtivästä rististä, jonka yllä luki ”*in hoc signo vinces*” (”voita tällä merkillä”). Näystä liikuttunut Konstantinus leimautti ristin armeijansa kilpiin ja lippuihin ja taisteli taistelunsa kristillisen Jumalan nimessä, minkä hän uskoi tuoneen voiton Maxentiuksesta.

Konstantinus tunnusti uuden uskonsa, ”kristinuskon” Miltiadeksen edessä! Hän julisti 313 jKr. Milanon asetuksen, joka myönsi kaikille kristityille täyden vapauden harjoittaa uskontoaan. Konstantinus kannusti Rooman kansalaisia seuraamaan esimerkkiään ja kääntymään kristityiksi – vaikka *pakanallinen palvonta* suvaittiin vuosisadan loppuun. Konstantinus asetti Rooman piispan ylelliseksi virka-asunnoksi Lateraanipalatsin.

Kun Miltiades kuoli tammikuussa 314, hänen seuraajansa Sylvester kruunattiin maalliseksi ruhtinaaksi ja puettiin komeaan valtakunnan viittaan. Konstantinus nimitti monia ns. kristittyjä korkeisiin valtion virkoihin ja rahoitti myös monia uusia kirkkorakennuksia.

Vaikka Konstantinus ei ollut kastettu vasta kuin päiviä ennen kuolemaansa 337 jKr., hän tunnusti ja antoi siunauksensa väärälle kristinuskon versiolle ja tuki sitä valtion tuella kasvattaen sen valtaa merkittävästi. Kyseessä oli hämmästyttävä, historiallinen tapahtuma. Aikaisempien vuosisatojen kristittyjen olisi ollut vaikea uskoa moista päätöstä mahdolliseksi.

VALKEA HEVONEN

Keisarista oli tullut ”kristitty”! Kirkkoa vihamielisesti vainonnut hallitus oli nyt sen liittolainen. Vainon aikakausi oli virallisesti ohi. Vai oliko?

Alkuperäiset apostolit olivat opettaneet, että Rooman sortuisi ja että Jeesus Kristus palaisi perustamaan Jumalan

valtakunnan. Kristuksen maan päällä toimimisesta oli kulunut lähes 300 vuotta. Ihmiset kysyivät, miksei Kristus ollut palannut? Monet kristityt tiesivät, että kirjoitusten mukaan seurakunta olisi pieni ja vainottu, mutta vaino oli päättynyt. Valheelliset kristityt–erityisesti katolinen kirkko–rikastuivat ja saavuttivat poliittista valtaa. Missään Raamatun profetiassa ei todettu, että Jumalan seurakunnasta tulisi suuri, voimakas poliittinen voima. Raamatun mukaan seurakunta olisi ”pieni lauma”. Mitä tämä kaikki tarkoitti? Kristinuskon oli syvän sekaannuksen vallassa. Monet alkoivat kyseenalaistaa uskomuksiaan.

Harvat uskolliset kristityt alkoivat ymmärtää, että profetia oli täyttymässä. Uskollisen pastorit varoittivat laumojaan petoksesta. Jeesus Kristus oli varoittanut: ”Monta tulee minun nimessäni sanoen: Minä olen Kristus, ja he eksyttävät monta” (Matt. 24:5). Vaikka Konstantinus tunnusti kristinuskon, se ei tehnyt hänestä tosi kristittyä.

Jeesus Kristus oli ilmoittanut Johanneksen Ilmestyskirjassa lisäksi, että esiin nousisi SOTAA LIETSOVA USKONNOLLINEN VALTA. ”Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olennosta sanovan niinkuin ukkosen äänellä: Tule! Ja minä näin, ja katso: *valkea hevonen*; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppelä, ja hän lähti voittajana ja voittamaan” (Ilm. 6:1–2). Ilmestyskirjan ensimmäinen ratsumies kuvaa osuvasti Konstantinuksen kääntymistä kristinuskoon sekä myöhempää uskonnon kautta koko valtakunnassa aikaan saamaa. Historia osoittaa, että Konstantinus loi pohjan seuraavien vuosien valheelliselle kristinuskolle, erityisesti pyhän Rooman valtakunnan kristinuskolle. Moni sai surmansa valkean hevosen sotaa lietsovan ratsastajan–Kristuksen nousevasta *valheellisesta* kristinuskosta käyttämän symbolin–käden kautta!

KIISTA KOLMINAISUUSOPISTA

Vuonna 321 jKr. Konstantinus antoi asetuksen, jossa kiellettiin työ ”kunnioitettavana auringon päivänä [sunnuntaina]”. Lännen kirkot olivat alkaneet palvoa perjantain auringonlaskusta lauantain auringonlaskuun sijaan seitsemättä viikonpäivää sunnuntaita.

Kun Konstantinus voitti vuonna 324 itäisen valtakunnan keisari Liciniuksen ja julisti itsensä yksinomaiseksi keisariksi, hän teki kristinuskosta *koko* valtakuntaa hallitsevan uskonnon.

Vuonna 325 keisari Konstantinus kutsui kokoon valtakunnallisen piispaneuvoston, joka tuli tunnetuksi nimellä Nikean kirkolliskokous. Hänen koolle kutsumansa neuvoston päämäärä oli edistää kristikunnan yhtenäisyyttä ja yhdenmukaisuutta.

Koko ajan oli kiistelty totuudesta koskien Jumalaa valheellisten babylonialaisten aatteiden omaksumisen vuoksi. *Ikuisten aikojan salaisuus* -teoksessaan H. Armstrong kirjoittaa tästä ”Aleksandrian tri. Ariuksen, 336 jKr. kuolleen kristillisen johtajan, ja muiden piispojen välisestä kiistasta, koskien Jumalan kolminaisuudeksi kutsumista. Tri Arius vastusti kolminaisuusoppia tanakasti, mutta esitteli muita omia virheitään”.

Nikean kirkollisuuskokous ”asetti” kiistan. ”Konstantinus ei ollut silloin vielä ’kristitty’, mutta omi poliittisena hallitsijana määräysvallan. [Nikean] kirkolliskokous hyväksyi sekä Easter-pääsiäissunnuntaiopin sekä kolminaisuusopin, joista siviilihallitsija Konstantinus teki LAIN. Hän ei voinut muuttaa niitä kuitenkaan TOTUUDEKSI!”, H. Armstrong totesi.

KUVITTELE POLIITTISTA HALLITSIJAA VAKIINNUTTAMASSA KIRKON OPIA JA LAKIA. JUMALAN TOSI SEURAKUNNASSA TÄLLAINEN SAATANALLINEN TEKO EI OLE MAHDOLLINEN!

KESKUSTELU VIRALLISTI KOLMINAISUUSOPIN, KUTEN

**Sikstuksen kappelin 1590 fresko
kuvaa Nikean kirkolliskokousta.**

MONET KIRKOT YMMÄRTÄVÄT SEN TÄNÄÄN–KOLMESATAA VUOTTA
JEESUKSEN KRISTUKSEN TYÖKAUDEN JÄLKEEN!

Keskellä kiistaa saatana yritti ujuttaa kolminaisuusopin apostoli Johanneksen kirjoituksiin. Lue 1. Joh. 5:7–8: ”Sillä kolme on, jotka todistavat taivaassa, Isä, Sana, ja Pyhä Henki: ja nämä kolme ovat yksi. Ja on kolme, jotka todistavat maan päällä: Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät yhtä.” H. Armstrong kirjoitti kahden jakeen kursiivitekstistä: ”Ne lisättiin latinalaiseen *Vulgataan* Rooman, tri Areioksen ja Jumalan omien välisen kiistan ollessa kuumimmillaan” (ibid.).

Huomaa, että JOHANNES MAINITSEE PELKÄSTÄÄN EPISTOLOISSAAN ISÄN 16 KERTAA JA POJAN 24 KERTAA. HÄN KIRJOITTI KIRJEENSÄ SAMAAAN AIKAAN KUIN SIMON MAGUS OPETTI KOLMINAISUUSOPPIA! Johannes viittaa kirjeissään, evankeliumissaan sekä Ilmestyskirjassa kerta toisensa jälkeen Isään ja Poikaan–mutta tässä kirjoituksessa heitä on kolme! Jotain on väärin! Kuvittele, kuinka suuri pahalaisen voima on lisätä jollain keinoin kolminaisuoppi tähän pyhään

Raamatun tekstiin, ja myöhemmin jopa kuninkaalliseen kuningas Jaakon-käännökseen!

”Löytyy todellinen syy, miksi perimmäinen pettäjä saatana halusi, että väärä jae lisättiin latinalaiseen Vulgataan, josta se ujuttui viralliseen raamatunkäännökseen”, H. Armstrong jatkoi. ”KOLMINAISUUSOPPI PYYHKII TÄYSIN POIS JEESUKSEN KRISTUKSEN EVANKELIUMIN”, jota oltiin Johanneksen aikana jo tuhoamassa ja poistamassa–ja valitettavasti sama tapahtui nykyaikana myös Jumalan seurakunnassa.

Tämä saatanaallinen petos saatanan toimintatapa hämmensi ihmiset. Kun saatana onnistuu pyyhkimään pois henkilön käsityksen evankeliumista ja Jumalan perheestä, hän kykenee pettämään henkilön. Saatana ujutti tähän käännökseen evankeliumin tuhoavan väärän opin!

NÄETKÖ ELÄVÄSTI SAATANAN PAHOLAISEN VALLAN? Paholainen kykenee pettämään maailman ihmiset, koska he eivät tunne häntä (Ilm. 12:9).

H. Armstrong kirjoittaa tästä tärkeästä aiheesta teoksessaan *Ikuisten aikojan salaisuus*: ”Kolminaisuus-sanaa ei löydy Raamatusta... Kolminaisuusopin opetus alkoi toisen vuosisadan loppupuolella, sata vuotta suurimman osan Uuden testamentin valmistumisesta. SIMON-MAAGIKON ALKUUN SAATTAMA, KILPAILEVA KRISTINUSKO EDISTI VOIMALLISESTI KOLMINAISUUSOPPIA JA PAKANALLISTA PÄÄSIÄISTÄ. ALKUSEURAKUNTA VASTUSTI MUUTOKSIA KYNSIN JA HAMPAIN, JA PIAN KIISTA ALKOI UHATA JOPA MAAILMANRAUHAA.”

”Kolminaisuusoppi *rajaa* Jumalan vain kolmesta hengestä koostuvaksi ja TUHOAA Jeesuksen Kristuksen varsinaisen sanoman! Jeesuksen sanoma on tulevaa JUMALAN VALTAKUNTAA koskeva ilosanoma, turmeltuneen valtakunnan ainoa toivo”, hän kirjoitti. ”Kolminaisuusoppi kuuluu Ilmestyskirjan (17:5) suurelle, valheelliselle uskonnolle nimeltä: ’SUURI BABYLON, MAAN PORTTOJEN JA KAUHISTUKSIEN ÄITI’.”

"TÄMÄN OPIN AVULLA SAATANA HARHAUTTI PERINTEISEN KRISTINUSKON." KOKO KRISTINUSKON!

TOSI SEURAKUNTAA VASTAAN SUUNNATTU VAINO
 Toinen suuri Nikean kirkolliskokouksen tekemä päätös käsitteli, koska viettää pääsiäistä. Monet Vähän-Aasian asukkaat kunnioittivat Kristuksen kuoleman muistoa heprean nisan-kuukauden 14. päivänä, mitä pidettiin nyt "juutalaisena" päivänä (vaikka juutalaiset viettivät 15. päivää). Rooma ja lännen kirkot keskittyivät puolestaan Kristuksen ylösnousemukseen, eivät Kristuksen kuolemaan, ja viettivät "pääsiäis" - juhlaa sunnuntaiaamuna auringon noustessa. Nikean kirkolliskokous määräsi, ettei muinaista Jeesuksen kuolemaa muistanutta kristillistä pääsiäistä tullut enää viettää. Entistä pääsiäistä viettävät tuomittaisiin kuolemaan! Uutta lännen käytäntöä oli määrä noudattaa koko valtakunnassa, mikä muotoutui uudeksi pääsiäisjuhlaaksi, englanninkielellä nimellä Easter.

Useimmat "kristityt" hyväksyivät Nikean kirkolliskokouksen tuloksen, mutta tosi kristittyjen vähemmistö piti kiinni alkuperäisestä pääsiäisseremoniasta. Konstantinus ryhtyi ripeisiin toimiin kaikkia totuutta noudattavia vastaan. Alkoi uusi vainon aikakausi: valekristityt alkoivat tappaa *tos*i kristittyjä.

Huomaa, mitä Konstantinus kirjoitti Nikean kirkolliskokouksen jälkeen kaikille seurakunnille: "Tässä kokouksessa keskusteltiin Easter-kysymyksestä... Ensinnäkin vaikutti arvottomalta asialta, että juhlinta... seuraisi juutalaisten käytäntöä... Pysykäämme siis erossa inhottavasta juutalaisjoukosta... On määritetty kaikkien yhteisellä tuomiolla, että... Easter-juhla on säilytettävä yhtenä ja samana päivänä." Näin Konstantinuksen auktoriteetilla määrättiin, että Easter-pääsiäistä tuli viettää sunnuntaina- ja pääsiäispäivä kiellettiin!

TÄMÄ OLI KÄÄNNEKOHTA MAAILMANHISTORIASSA! Kaikki alkoi Konstantinuksesta ja Nikean kirkolliskokouksesta.

Niille, jotka jättivät huomioimatta kirkolliskokouksen asetukset, ja päättivät seurata Jumalan totuutta, Konstantinus kirjoitti seuraavan virallisen kirjeen: ”Rikollisuudestanne puhuminen vaatii enemmän aikaa kuin mitä voin antaa... Miksi ei heti iskeä, ikäänkuin suuren pahan juureen [viittasi Jumalan totuuteen] JULKISELLA PAHEKSUNNAN OSOITUKSELLE?”

”Semminkin, koska ei ole enää mahdollista kantaa turmiollisia virheitänne, annamme varoituksen tämänhetkisellä määräyksellä, ettei teistä kukaan vastedes kokoonnu yhteen. Olemme antaneet siis käskyn, että menetätte kaikki talot, joissa olette tottuneet pitämään kokoonpanoja ja... kiellämme taikauskoisten ja järjettömien kokoustenne pidon, ei pelkästään julkisesti, MUTTA MYÖS JOKAISessa YKSITYISESSÄ TALOSSA TAI PAIKASSA... VALITKAA PAREMPI TIE JA LIITTYKÄÄ KATOLISEEN KIRKKOON... Olemme antaneet käskyn... että teiltä positiivisesti evätään jokainen kokoontumispaikka taikauskoisiin kokouksiinne, tarkoitan kaikkia rukoushuoneita... ja että nämä luovutetaan viipymättä katoliselle kirkolle; että kaikki muut paikat takavarikoidaan julkisiksi tiloiksi, EIKÄ YHTÄKÄÄN TILAA JÄTETÄ TULEVAKSI KOKOUSPAIKAKSI; jotta tästä päivästä eteenpäin yksikään lainvastainen kokouksenne ei esiinny yksityisellä eikä julkisella paikalla. Tämä käsky olkoon julkinen” (*Eusebius, Life of Constantine, kirja 3*).

KONSTANTINUS EDISTI HENKILÖKOHTAISESTI AKTIIVISESTI SOTILASOPERAATIOTA sekä Jumalan tosi että maallisessa seurakunnassa olevien PÄÄSIÄISENVIETTÄJIEN KITKEMISEKSI.

KONSTANTINUksen TAVOITTEENA OLI PAKOTTA KAUKKI LIITTYMÄÄN KATOLISEEN KIRKKOON. MONI KATOLISEN KIRKON OPPIIN ALISTUMATON TAPETTIIN. Aikaisemmin

sorretuista–nyt Konstantinuksen valtion valta takanaan–tuli sortajia. ”Ne tosi seurakuntalaiset, joka uskalsivat olla eri mieltä opista, leimattiin kerettiläisiksi, rangaistuksen ansaitseviksi”, H. Armstrong kirjoittaa teoksessaan *Ikuisten aikojan salaisuus*.

KYSEESSÄ OLI ILM. LUVUN 12 JUMALAN TOSI SEURAKUNNAN JA KATOLISUUDEN VÄLINEN HENGELLINEN SOTA ALKIOMUODOSSA.

AHDISTUS

Tämä vainojen aalto täytti erityisesti Smyrnan aikakauden Jumalan seurakunnalle annetun profetian, joka löytyy Ilm. 2:10: ”Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, JA TEIDÄN ON OLTAVA AHDISTUKSESSA KYMMENEN PÄIVÄÄ. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.” Raamatun profetiassa päivä symboloi usein yhtä profeetallisen täyttymyksen vuotta (4. Moos. 14:34; Hes. 4:6). Periaate päti myös Konstantinuksen vainoon Nikean kirkolliskokouksesta seuraavalla kymmenvuotisjaksolla. Moni menehtyi tällä vuosikymmenellä.

Vaino edelsi ja seurasi kautta. Kristus kiinnittää kuitenkin erityistä huomiota Smyrnan aikakauden erityisen julmaan keskikauteen, joka liittyi varmasti suureen valheelliseen kirkkoon. Nikean kirkolliskokous vapautti katolilaiset vainosta, se mahdollisti ensimmäistä kertaa katolilaisten *ohjaamat* vainot. Koetus suunnattiin nyt suuremmin tosi seurakuntaan.

Smyrna-nimen juurisana on *mirha*. Mirha on tuoksuva, karvaanmakuinen yrtti, jota käytettiin muinoin kuolleiden balsamoinnissa. Smyrnan aikakausi oli varsin katkera kausi Jumalan tosi seurakunnalle, mutta sen teot olivat

suloisen tuoksuvia Jumalan edessä. Jumala kiittää Smyrnan aikakautta suuresti (Ilm. 2:9).

Kristus kehottaa Smyrnan seurakuntalaisia: ”Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään...” Pelkäätkö joskus? Pelkäätkö Jumalan työn haasteita? Kristus kehottaa meitä olemaan pelkäämättä tulevaa. Meidän ei tarvitse pelätä ketään muuta kuin Jumalaa.

Smyrnan aikakauden 10 vuotta kestänyt vaino oli julmin ja jatkuvimman – mutta ei loppunut siihen. Sitä seurasi entistä pahempia vainoja!

Konstantinus kuoli 337 jKr., mutta HÄNEN TUKEMANSA KIRKKO, JOKA VÄITTI OLEVANSA KRISTUKSEN PERUSTAMA, JATKUI VAHVANA – tosi Jumalan omien vihollisena. Laodikean katolinen kirkolliskokous kirjasi noin 365 jKr. seuraavan kuuluisan määräyksen: ”Kristittyjen ei tule noudattaa juutalaiskäytäntöä lepäämällä sapattina, vaan heidän täytyy pikemminkin työskennellä tuona päivänä, ja kunnioittaa Herran päivää [viitaten sunnuntaihin]... Jos jonkun todetaan noudattavan juutalaiskäytäntöä, olkoon hän kirottu pois Kristuksesta.”

”Tämä vuoden 365 jKr. määräys osoittaa varmasti, että tosi kristityt noudattivat sapattia”, H. Armstrong kirjoitti (ibid.).

Hieman yli kymmenen vuotta myöhemmin, vuonna 378 jKr., keisari Gratianus soi Rooman piispalle, paaville, ”ylipapin” arvonimen. Samana aikakautena Konstantinopolin kaupunki – jonka Konstantinus perusti 330 jKr. kontrolloimaan kaupankäyntiä, politiikkaa ja uskontoa Kaakkois-Euroopassa – saavutti vaikutusvaltansa huipun.

Tänä aikana uskolliset kristityt joutuivat pakenemaan jatkuvasti kodeistaan ja taloistaan. ”Pieni Smyrnan aikakauden jäännös pakeni taas kerran – etsimään uskonnonvapautta uskonsa harjoittamiseksi”, H. Armstrong jatkoi. ”Heistä jäi muutamia merkintöjä.

Toisinaan he esiintyvät historiassa hylättyinä kerettiläisinä, vihollisensa pilkkaamina ja vainoamina. Vahvin todistus tulee henkilökohtaisesti Jeesuksen kehotussanoista seurakunnalle, joka oli Smyrnassa” – kirjattuna Ilm. 2:8–11. ”Minä tiedän sinun ahdinkosi ja köyhyytesi–sinun, joka kuitenkin olet rikas...” (jae 9). Maailma nimitti heitä ebioniiteiksi, mikä tarkoittaa köyhiä tai varattomia. He elivät elämänsä köyhyydessä, mutta olivat rikkaita uskossa ja totuudessa!

HAJAANNUS

Rooma poisti kaiken kristillisen vastustuksen katolilaisuudelta, mutta tosi seurakunta ei koskaan kuolisi (Matt. 16:18). Apostolisille perinteille uskolliset seurakunnan jäsenet joutuivat selviytyäkseen muuttamaan pois Rooman valtakunnan suurista asutuskeskuksista ja asutusalueilta, hajaantuen valtakunnan vaikutusvallan äärirajoille.

Vaikka yksityiskohdat ovat summittaisia, voimme jäljittää seurakunnan Euroopan läpi vaelluksen; paon itään, länteen ja pohjoiseen. He asettuivat Euroopan ja Vähän-Aasian vuorille ja laaksoihin, Brittein saarilta Pohjois- ja Länsi-Eurooppaan ja Kappadokiaan ja Armeniaan saakka idässä. William Jonesin kirja *The History of the Christian Church*, Kristillisen seurakunnan historia, kirjaa: ”Suuret joukot... pakenivat kuin viattomat ja puolustuskyvyttömät lampaat näiltä ahmivilta susilta. He ylittivät Alpit; ja matkustivat joka suuntaan... Saksaan, Englantiin, Ranskaan, Italiaan ja muihin maihin.” Andrew Duggerin ja Clarence Doddin kirja *A History of True Religion*, Tosi uskonnon historia, toteaa: ”Jäljitämme nyt Jumalan seurakunnan yleisen hajaantumisen eri Euroopan ja Aasian maihin... Tunnistamme tosi seurakunnan, sekä nimeltä ja opilta, hajallaan Palestiinasta Espanjaan, ja Italian Piemonten laaksosta Skotlantiin, Irlantiin ja Englantiin.”

Jumalan omien elämästä eikä työstä tänä aikana löytyy vain harvoja dokumentteja. Yhtenä syynä oli elämän vaikeus. Heillä oli epäilemättä johtajia, mutta tieto johtajuudesta tai saavutuksista puuttuu tallennettuna asiakirjoihin seuraavan 200–250 vuoden aikana. Historia osoittaa lisäksi, että sen ajan siviili- ja uskonnolliset johtajat tukahduttivat ja tuhosivat aggressiivisesti uskonnollisia asiakirjoja.

Tunnettu maailma oli tällä historian aikakaudella lisäksi kaaoksen partaalla. Maailma oli ollut suhteellisen vakaa noin 400 vuoden ajan Rooman valtakunnan Pax Romanan aikakaudella, mutta Rooma rapistui huolestuttavasti neljännen vuosisadan loppuun mennessä. Kun keisari Theodosius kuoli 395 jKr., valtakunta jaettiin hänen kahdelle pojalleen, eikä yhdistynyt uudelleen yli 150 vuoteen.

Näinä vuosina roomalaismaailmaa hallitsivat barbaariset, militaristiset kansat. Gootti- ja germaaniheimot saapuivat Pohjois-Euroopasta. Osa hyökkäsi Pohjois-Afrikasta. Jopa Hunni Attila hyökkäsi Aasiasta Eurooppaan, ilmaantuen 452 jKr. Italiassa.

Vandaalit dominoivat entistä Rooman valtakuntaa kuningas Geiserikin aikana viidennen vuosisadan keskellä. Vandaalit valloittivat ja ryöstivät Rooman, he tuhosivat ja turmelivat sen suuresti. Moderni *vandalismi*-sana peräytyy juuri tähän historiaan!

Vandaalien jälkeen toinen germaaniheimo, herulit, valloitti Rooman. Heitä johti Odovakar, joka tunnetaan ensimmäisenä Italian kuninkaana 476 jKr.

Teoderik, toisen eurooppalaisheimon, germaanisten ostrogoottien kuningas, hyökkäsi Italiaan ja tappoi Odovakarin 493 omin käsin kolmen vuoden sodan jälkeen. Hän siirsi yli 100 000 ihmistä alueelle ja hallitsi Roomassa kuolemaansa asti vuoteen 526.

Tästä historiallisesta katsauksesta käy ilmi, millaisten tapahtumien keskellä Jumalan omien piti selviytyä viidennellä ja kuudennella vuosisadalla. Voitko kuvitella, millaista oli toimia kaiken sodankäynnin ja barbarismin keskellä? Voimme kuvitella, ettei dokumenttiaineiston säilyttäminen ollut yksinkertaista. Ei ihme, että Jumalan omat näyttäytyivät tänä aikana ani harvoin, ja silloinkin ainoastaan historian alaviitteissä.

'JUUTALAISKÄYTÄNTÖJÄ' BRITANNIASSA

Osa haki turvaa vainolta Rooman valtakunnan reuna-alueelta Brittein saarilta. Britannia lakkasi olemasta roomalaissiirtokunta 410 jKr., kun Rooma kulutti voimansa goottien pois hätyyttämiseksi. Vielä lännempänä sijaitseva Irlanti-SAARI, JOTA ROOMA EI KOSKAAN VALLANNUT-salli myös pienen määrän uskonnonvapautta olennaisesti sapatin vieton kieltäneeltä valtakunnalta. Historia on tallentanut näihin aikoihin tapahtuneen siirtolaisten muuttoliikkeen Vähästä-Aasiasta Irlantiin.

430 jKr. paavi Celestinus lähetti Palladiuksen Irlannin ”jo Kristukseen uskoville”, mutta tämä vietti siellä vain vähän aikaa, ilmeisesti koska häntä ei otettu hyvin vastaan. Paavi Gregorius lähetti myöhemmin 598 jKr. Augustinuksen viemään ”kristillisyyttä” alueelle. Augustinuksen saapuessa ”hän havaitsi, että asukkaat olivat jo tunnustavia kristittyjä!” (Herman Hoeh ”Where Did the Twelve Apostles Go”, Mihin kaksitoista apostolia menivät?).

Vaikka alueen ihmiset, Rooman ulottumattomissa, olivat harjoittaneet jo kristinuskon muotoa, tämä ei miellyttänyt Rooman piispaa! Heidän kristinuskonsa erosi katolilaisuudesta. Heidän joukossaan oli hajallaan kautta Irlannin ja Skotlannin pieni ryhmä sapattia ja pääsiäistä heprealaisen kalenterin ensimmäisen kuukauden 14.

päivänä noudattavia ihmisiä, jotka uskoivat Raamatun ylimmäksi auktoriteetiksi ja sen kirjaimelliseen tulkintaan. He noudattivat jokaista kymmentä käskyä–uskoivat, että Jumalan laki määritteli synnin ja että Jumalan armo vakiinnutti lain. He pidättäytyivät 3. Moos. luvun 11 kielletystä saastaisesta lihasta. Löytyy myös näyttöä, että he harjoittivat jalkojen pesukäytäntöä (Joh. luku 13) ja siunasivat lapsia (esim. Matt. 19:13–15) – eivätkä noudattaneet lapsikastetta. He opettivat, että parannuksen teko ja usko ovat kasteen edellytys. He odottivat Kristuksen toista tulemistä ja ensihedelmien ylösnousemusta Kristuksen palatessa. He opettivat, että parannusta tekemättömiä syntisiä rangaistaan toisen kuoleman tulisessa järvessä, ei kuvitteellisessa ikuisessa helvetin tulella.

Kelttien saarten vähemmistön joukossa löydämme siis Hepr. 6:1–2 mukaisen ”Kristuksen opin”, joka on ”... parannusta kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan, oppia kasteista ja kätten päällepanemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta.” He vastustivat kolminaisuusoppia, pappien selibaattia, toistavia rukouksia, rukouksia pyhimyksille ja enkeleille, ja ajatusta ’perisynnistä’.”

Augustinuksen vieraillessa paavin käskystä alueella, hän kertoi kohdanneensa ihmisiä, jotka uskoivat ”raskaita ja sietämättömiä harhaoppeja”, ja jotka harrastivat ”juutalaiskäytäntöjä”.

Sylvester O’Halloran toteaa 1850 kirjassaan *A General History of Ireland*, Irlannin yleishistoria: ”Irlannin ja muinaisen Rooman välinen jatkuva vihollisuus esti minkäänlaisen ystävällisyysuhteen. Kristuksen oppi ei tullut sieltä [Roomasta] tänne, vaan Aasian seurakunnista.” Hän kirjoittaa, että kuudennella vuosisadalla ”kristillisyys oli kaikkein kukoistavimmassa tilassa Irlannissa. He olivat... saanut [sen] aasialaisilta” – se on, Vähästä-Aasiasta, ei Roomasta.”

Rooman uskontoon yhteyttä tahtovat pilkkasivat ja vainosivat näitä ihmisiä. Wilfrid, yksi kuuluisa roomalaisuuden kannattaja, esitti: ”Voitko kuvitella, että heitä, harvoja miehiä syrjäisen saaren kulmalla, tulisi suosia ennen universaalista kirkkoa?” Paljon näiden ihmisten uskosta käy ilmi roomalaistavien voimien vastaan käynnistämästä vainosta, joka lopulta vallitsi alueen (ts. Whitbyn synodi 664 jKr., Skotlannin kuningatar Margaretin hyvin dokumentoitu julkisesti julistettu operaatio päästä eroon maan sabattia noudattavista ja Easter-pääsiäisen sijasta alkuperäiseen pääsiäiseen pitäytyivistä ihmisistä).

Katolinen kirkko valtasi lopulta alueen. Katolisen perinteen ja jo juurtuneen druidismin sekoitus loi alueella myrkyllisen valheellisen uskonnon sekoituksen, joka esti tosiuskovien merkittävän toiminnan vuosisatojen ajaksi. Moni tosiuskova alistui noudattamaan valheellista uskontoa ja kulki harhaan. Jumalan seurakunta oli juurtunut tähän aikaan mennessä Rooman valtakunnan itärajalle ja jossain määrin Euroopan mantereelle.

USKOLLINEN KUOLEMAAN SAAKKA

Kristuksen viimeiset sanat Smyrnan aikaudelle kuuluvat: ”Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita” (Ilm. 2:10–11). Jeesus Kristus kehotti Smyrnan pyhiä–sekä meitä–olemaan pelkäämättä tulevaa. Meidän ei tarvitse pelätä ketään toista kuin Jumalaa.

Smyrnan uskonveljet kokivat kovan haasteen–ja lopun! Jakeen 10 ensimmäinen osa kertoo: ”Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen”. Eivät *ihmiset* vaan *paholainen* heitti seurakuntalaisia vankilaan! Saatana toimii ihmisten kautta. Saatana organisoi kaikki Jumalalle

uskollisten pyhien vakavat vainot. Monet pilkkaavat saatanaa, koska he eivät tunne häntä eivätkä ymmärrä hänen viheliäisesti orjuuttavaa voimaansa! Nämä viestit seurakunnille välittänyt Johannes tunsu sekä Jumalan että paholaisen. Saatana oli Johannekselle todellinen. Johannes tiesi, että *saatana* on suuri vihollisemme. Jos meidät heitetään vankilaan tai surmataa, paha on *paholaisen* valtuuttama. *Saatana* on todellinen vainon lähde. Saatanan ensisijainen tavoite on tuhota Jumalan työ ja Jumalan omat.

Jumala lupasi Smyrnan seurakuntalaisille, ettei toinen kuolema vahingoittaisi heitä. Toinen kuolema vahingoittaa ikuisesti, koska henkilö KUOLEE IKUISESTI! Kyseessä on suurin mahdollinen vahinko. Saatat kuolla ensimmäisen kuoleman Jumalalle, mutta heräät seuraavalla tajunnan hetkellä iankaikkisen kirkkauden kruunun haltijana ikuiseen majesteettiseen loistoon!

KUUSI

PAIKKA ERÄMAASSA

N OIN 300 VUOTTA NIKEAN KIRKOLLISKOKOUKSESTA löydämme seurakunnan Rooman valtakunnan alueella itäisellä rajalla, nykyisessä Armeniassa. Nämä tosi kristityt tulivat tunnetuksi maallisessa historiassa nimellä ”paulikiaanit”. Sekulaaritutkijat eivät ole päässeet sopimukseen nimen alkuperäistä. Armeniaksi paulikiaani on kirjaimellisesti käännettynä ”viheliäisen pikku Paavalin seuraajat”. Osa tutkijoista uskoo, että nimi perustuu läntisten kirkkojen kohtuuttomaan Pietarin painottamiseen. JOKAISTA, JOKA HYLKÄSI SIMON MAGUKSEN SEURAAJIEN PAINOTTAMAN PIETARIN, SYYTETTIIN PAAVALIN SEURAAJAKSI, JONKA TEOLOGIAN KATSOTTIIN OLEVAN ALEMPIARVOINEN. Toiset tutkijat epäilevät paulikiaani-nimen periytyvän kolmannen vuosisadan seurakunnan johtajasta.

A. H. Newman kuvaa paulikiaanien asuinpaikkaa: ”Taurusvuoriston ’valtava uoma tai pato’ oli verrattain turvallinen olinpaikka tälle muinaiselle kristinuskon muodolle” (*A Manual of Church History*). Vaikka nämä kristityt olivat järjestäytyneitä piiloutuessaan neljännen

vuosisadan alussa, maailma tunnisti heidät vasta 600-luvulta.

Tämä Armenian ryhmä täsmää täydellisesti kuvausta Jumalan seurakunnan kolmannesta aikakaudesta; Pergamon aikakautta.

'SAATANAN ISTUIN' IDÄSSÄ

Huomaa, kuinka Jeesuksen Kristuksen viesti alkaa Pergamon aikakaudelle: ”Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka: Minä tiedän, *missä sinä asut: siellä, missä saatanan valtaistuin on*; ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, *missä saatana asuu*” (Ilm. 2:12–13).

Muista, että viestit seitsemälle seurakunnalle ovat kaksijakoisia; kirjaimellisella alkuperäiselle ensimmäisen vuosisadan seurakunnan kaupungille löytyi usein profeetallinen vastine. Kuvaus ensimmäisen vuosisadan seurakunnasta vastaa myös suurempaa profeetallista täyttymistä seurakunnan myöhemmillä aikakausilla (mm. Laodikean seurakuntaa yli 1900 vuotta myöhemmin). Kaksinaisuus pätee myös Pergamon aikakauteen.

Jae 13 ilmoittaa, että Pergamon aikakauden uskonveljet asuivat, missä saatana asui. Ensimmäisen vuosisadan Pergamon kaupunki oli Rooman hallituspaikka Turkin maakunnassa. Se oli myös suuren KALDEALAISEN MYSTEERIUSKONTO-oppilaitoksen kotipaikka. Kappadokia, Mesopotamia ja Armenia olivat olleet pitkään Nimrodin uskonnon ydinpaikkoja. Tämä alue oli ollut vuosituhansia saatanan linnoitus. Pergamon kaupunki oli kirjaimellisesti saatanan hallituksen ja uskonnon istuin!

Bible Knowledge Commentary kertoo, että tämä muinainen kaupunki oli ”kuten Efesos ja Smyrna varakas

kaupunki, mutta jumalaton. Pakanakultit palvoivat Athenea, Asklepiosta, Dionysosta ja Zeusta. Pergamon yliopiston kuuluisassa kirjastossa oli noin 200 000 opusta ja sen kuuluisa pergamenttivalmistamo tulosti pergamenttipaperia. *Pergamon kaupungin ilmapiiri vastusti kaikenlaista tuottoisaa kristityn elämää ja todistusta.*

Jumalan omat elivät tässä haitallisessa ilmapiirissä seitsemännen vuosisadan puolivälissä. Itse asiassa koko aikakausi oli tuottoisalle kristitylle elämälle haitallinen. Pergamon aikakaudella saatanan hallitus ja uskonto saivat vankan jalansijan tunnetussa maailmassa – etenkin idässä, jossa moni Jumalan oma asui. Useat maallisen historian esimerkit todistavat asiasta.

Asia johtaa meidät yhteen seurakunnan historian tärkeimpään, upeaan Raamatun ennustukseen.

1260 PÄIVÄN PROFETIA

Tarkastellaan uudelleen Ilmestyskirjan luvun 12 Jumalan tosi seurakuntaa ja suurta valheellista seurakuntaa koskevaa profetiaa, josta löytyy kuvaus itse saatanaista: ”suuri, tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea” (jae 3, saatanaa kuvataan myös lohikäärmeeksi jakeissa 9, 12–13, Ilm. 20:2). Raamattu selittää symboliikan. H. Armstrong osoittaa kirjasessaan *Kuka tai mikä on profeettinen peto?* (tilaa ilmaiskirja itsellesi), että profeetallisella kielellä ”seitsemän päätä ja kymmenen sarvea” esittää neljää maailmaa hallitsevaa pakanavaltakuntaa. Danielin kuvaamat neljää olentoa edustavat neljää maailmaa hallitsevaa valtakuntaa (Dan. 7:1–7). Yhdellä pedoista oli neljä päätä (yhteensä seitsemän päätä). Ilm. 12:3 osoittaa, että saatana on näiden kaikkien valtakuntien HALLITSIJA. Paholainen omaa maailmassa valtavan voiman.

Danielin kirjan luvun 7 neljäs peto edustaa Rooman valtakuntaa. Tämä pedon päässä on 10 sarvea, jotka edustavat 10 kuningasta (jakeet 7,24). Nämä 10 sarvea edustavat 10 Rooman valtakunnan heräämistä. Viimeiset seitsemän sarvea edustavat *Pyhää Rooman valtakuntaa*, joka ohjaa saatanan suurta valheellista kirkkoa!

Ilm. 12:6 osoittaa, että saatana *vainosi* Jumalan seurakuntaa pakottaen se PAKENEMAAN: ”Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä elätettäisiin siellä *tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää*.” Raamatun profetiat, jotka mainitsevat ”päivän”, merkitsevät useasti vuosia (4. Moos. 14:34; Hes. 4:6). Saatanan maapallolla olevien agenttien ankaran vainon vuoksi JUMALAN TOSI SEURAKUNTA JOUTUI PAKENEMAAN ERÄMAAHAN 1260 VUODEN AJAKSI.

Tämä seurakunnan historian todellisuus osoittaa, miten kovia Jumalan omat voivat joutua kokemaan saatanan maailmassa!

Milloin tämä historiallinen aikakausi oli? Historian lehdet kertovat.

’KUOLINHAAVA’ PARANTUU

Ilmestyskirjan luku 13 puhuu *pedosta*, joka vastaa Danielin kirjan luvun 7 neljättä petoa: ”Ja minä näin PEDON nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä [nämä ovat Danielin kirjan luvun 7 neljän eläimen seitsemän päätä, jotka Rooman valtakunta sulautti itseensä; *Kuka tai mikä on profeettinen peto?* selittää asian] ja sarvissansa kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaavia nimiä” (Ilm. 13:1). Tämän Rooman valtakuntaa edustavan pedon ominaispiirre on jumalanpilkka! Peto on saatanan pahalaisen, ”lohikäärmeen”, valtuuttama (jae 2).

”Ja minä näin yhden sen päistä olevan *ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun*, mutta SEN KUOLINHAAVA PARANTUI. Ja koko

maa seurasi ihmetellen petoa” (jae 3). Mikä oli kuolettava haava? H. Armstrong selittää kirjassaan *Kuka tai mikä on profeettinen peto*, miten haava aiheutui seitsemännelle päälle – ”päälle, josta 10 sarvea kasvoivat. Danielin kirjan tulkitsee, että nämä 10 sarvea edustavat 10 peräkkäistä Rooman valtakunnasta lähtevää hallitusta, jotka jatkuisivat aina Jumalan valtakunnan perustamiseen Kristuksen toisessa tulemuksessa.”

”Kuolettava haava aiheutui siis Rooman valtakunnalle, kun barbaarit valloittivat sen viimeisellä rappiokaudella ja päättivät sen hallituksen 476 jKr.”, H. Armstrong selitti. Tämä haava aiheutui yli sata vuotta Konstantinuksen ja Nikean kirkolliskokouksen jälkeen. Rooman valtakunta oli tässä vaiheessa *kuolemaisillaan*, MUTTA ELVYTETTIIN. Millä tavalla?

H. Armstrong osoitti, ettei 10 peräkkäisen hallituksen kolme ensimmäistä, ulkomaista vandaalien, herulien ja ostrogoottien barbaarihallitusta parantanut haavaa – nämä hallitsivat *Roomassa*, mutta eivät olleet roomalaisia. Tämän jälkeen tilanne muuttui. Dan. 7:8 kirjaa, että nuo kolme ensimmäistä sarvea ”reväistiin pois”, sitten ”pieni sarvi” puhkesi niiden välistä. ”Jäljelle jää tulevat seitsemän sarvea”, H. Armstrong selvitti. ”Ja pieni sarvi, Danielin luvun 7 mukaan, näytti ’suuremmalta kuin ne muut’ (jae 20). PAAVINVALTA HALLITSI TÄYDELLISESTI KAIKKIA SEURAAVIA SARVIA” (oma korostukseni).

ROOMAN VALTAKUNNALLE AIHEUTETTU HAAVA PARANTUI
ROOMAN KATOLISEN KIRKON TOIMESTA!

Justinianus astui 527 jKr. itäiselle valtaistuimelle Konstantinopolissa (nykyisessä Istanbulissa). Hänen henkilökohtainen unelmansa oli palauttaa Rooman valtakunta täyteen loistonsa – tietenkin alaisuudessaan. Justinianus näki itsensä laillisenä roomalaismaailman hallitsijana. Hän murskasi onnistuneesti barbaarien otteen

läntisestä valtakunnasta ja yhdisti pikaisesti valtakunnan itä- ja länsiosan hallintaansa. Historia ikuisti Justinianuksen saavutuksen, kutsuen sitä ”keisarilliseksi yhteyttämiseksi”. Aivan kuten Jumala oli profetoinut Ilmestyskirjan jakeessa 13:3, Rooman valtakunta elvytettiin! Kuolinhaava parantui!

JUSTINIANUS YMMÄRSI, ETTÄ YHDISTYNYT IMPERIUMI TARVITSI YHDISTYNEEN USKONNON. Hän päätti yhtenäistää koko valtakuntaan roomalaiskatolisen kristinuskon alaiseksi. Justinianus julkaisi vuonna paavin valtaa lisäävän 554 Pragmatic sanction -asiakirjan, joka antoi tarkat ohjeet seurakunnan ja valtion asioista Roomassa ja Italiassa.

Justinianuksen 554 keisarillisen yhteyttämisen kautta KATOLINEN KIRKKO ELVYTTI SIIS VALTAKUNNAN! KIRKKO OHJASI MYÖS JATKOSSA KAIKKI IMPERIUMIN SEURAAVAT ELOON HERÄÄMISET.

Kyseessä oli yksi tärkeimmistä maailmanhistorian tapahtumista! Saatanan hallinnon ja uskonnon istuin oli perusteellisesti vakiintunut. (Voit lukea lisää tästä maallisen historian ajanjaksosta ilmaiskirjastamme *The Holy Roman Empire in prophecy*, Pyhä Rooman valtakunta profetioissa.)

Huomaa mitä Jumala sanoo siitä: ”Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle...” (jae 4). Peto omaa vallan ja se tuhoaa–mutta voima tulee lohikäärmeeltä, jota ihmiset palvovat! Pedon takana on SUURI VALHEELLINEN KIRKKO! Kirkko ohjaa pedon valtaa, se hallitsee pyhää Rooman valtakuntaa. Jae 5 ilmoittaa, että sillä on ”suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita”. Missä näemme tämän kirkon? Ainoastaan yhtä kirkkoa johtaa ”Kristuksen käskynhaltija” – Kristuksen *sijalla oleva* mies, joka esittää ”erehtymättömiä” lausuntoja.

Jae 4 päättää: ”ja kumarsivat petoa sanoen: Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?” Ihmiset *palvovat* tätä sotakonetta!

Pyhä Rooman valtakunta paljastaa Justinianuksesta alkaen paholaisen mielen, saatanan ajattelutavan. Saatana haluaa ihmisten palvovan *itseään!* Saatana tekee kaikkensa, jotta ihmiset palvovat häntä itseään, jopa *tappaa* kaikki vastaan hangoittelevat! Kristus profetoi Joh. 16:2: ”Ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.”

KONSTANTINUS LOI PERUSTAN SUUREN VALHEELLISEN KIRKON JA ROOMAN VALTAKUNNAN YHDISTYMISELLE, MUTTA RAAMATTU OSOITTAA, ETTÄ JUSTINIANUS ALOITTI RAAMATULLISET 1260 VUOTTA. KONSTANTINUS TOIMI KAUAN ENNEN KUOLINHAAVAA. Rooman valtakunta muodosti epäpyhän liiton katolisen kirkon kanssa vasta kuolinhaavan *jälkeen*. Justinianuksesta alkaen, tämä ns. pyhän Rooman valtakunta alkoi *TODELLA* vainota ja saalistaa Jumalan omia!

VERTAANSA VAILLA OLEVA VAINO

On tärkeää ymmärtää, että Raamattu tekee eron Rooman valtakunnan ja pyhän Rooman valtakunnan välillä. Danielin kirjan luvuissa 2 ja 7, sekä Ilmestyskirjan luvussa 13 näitä kahta kuvataan yhdellä symbolilla. Pyhä Rooman valtakunta, joka alkoi vuonna 554 Justinianuksesta, oli jatkoa Rooman valtakunnalle, *saattoi* Rooman valtakunnan *alkuun*, mutta lisäulottuvuutena oli roomalaiskatolisuus, joka ylitti Konstantinuksen ajan tapahtumat. Ilmestyskirjan luvussa 17 pyhää Rooman valtakuntaa symboloi *nainen, joka ratsastaa pedolla*–katolinen kirkko, joka *kontrolloi* tätä Euroopan valtakunnan poliittista petoa! Jakeessa 11, koska se *eroaa* kaikista edellisistä valtakunnista (tässä kohtaa ”seitsemästä päästä”), sitä kutsutaan ”kahdeksanneksi”. Se *eroaa* kaikista muista päistä–*ollen huomattavasti kuolettavampi!* Koskaan aikaisemmin ei ole nähty sen kaltaista järjestelmää.

Kartassa Armenian kaupungit, joihin seurakuntalaiset asettuivat ja jotka omivat Vähä-Aasian alkuperäisten seurakuntapaikkojen nimet (suluissa).

Suuri syy, miksi se eroaa suuresti seitsemästä päästä on sitä ohjaava valheellinen kirkko, joka on surmannut suuremman määrän ihmisiä kuin mikään toinen kirkko koskaan aikaisemmin! Pahin on vielä edessä!

Vaikka aikaisemmat Rooman valtakunnan eloon heräämiset olivat pahoja, ne kalpenevat verrattaessa uskonnon valtakuntaa johtavaan merkittävään voimaan. Esimerkiksi *Ambassador College raamattukirjekurssin* oppitunti 50 esittää: ”Eusebius, jatkuva Konstantinuksen kannattaja, esittää nimenomaisesti että Konstantinus poisti kaikki muut kirkot Rooman valtakunnasta, tai hävitti ne... Konstantinus pakotti jokaisen, pakanan sekä kristityn, joko mukautumaan–tai maanpakoon!”

Konstantinus vainosi aivan varmasti katolista kirkkoa vastustavia–jotkut jopa surmattiin, mutta hän ei ollut läheskään yhtä julma kuin häntä myöhemmässä pyhässä

Rooman valtakunnassa seuraavat johtajat. Konstantinus kastettiin kuin hätiköidyssä seremoniassa vasta juuri ennen kuolemaansa piispojen toimesta.

Kuvatessaan Jumalan omien uhkaa, Raamattu painottaa *paljon* enemmän pyhää Rooman valtakuntaa kuin Rooman valtakuntaa. Jae 6 kertoo, että tämä nainen on ”*juovuksissa* pyhien verestä”! Näemme kohta, että profetian mukaisesti eloon herännyt pyhä Rooman valtakunta tulee jälleen vainoamaan lopunajan seurakuntaa!

Konstantinus ja Rooman valtakunta ajoivat ihmisiä *maanpakoon*. Koeta löytää jae tai historiallinen esimerkki, jossa pyhän Rooman valtakunta rankaisee pelkällä *maanpaolla*. Historia osoittaa, että pyhä Rooman valtakunta *tappoi* Jumalan pyhiä! Tämä ”pyhä” valtakunta ei aja ihmisiä maanpakoon–VAAN TAPPAA HEIDÄT! Se on toiminut juuri näin koko historiansa aikana. Missä tahansa pyhän Rooman valtakuntalla on ollut kontrolli vuosisatojen ajan ja koko pimeällä keskiajalla, se on *tappanut* Jumalan omia!

MEIDÄN ON TUNNUSTETTAVA PYHÄN ROOMAN VALTAKUNNAN TÄYSIMITTAINEN VAIKUTUS. Moni historioitsija on yrittänyt arvioida roomalaiskatolisten vuosisatojen aikana surmaamaa ihmismäärää. Konservatiivinen luku on 50 miljoonaa! Esimerkiksi 1871 kirjassa *The History of Romanism* kirjailija Johannes Dowling kirjoittaa: ”Paavisnvallan syntymästä vuonna 606 nykyhetkeen saakka historioitsijat ovat arvioineet huolellisesti ja uskottavasti, että ihmisperheestä yli 50 miljoonaa on teurastettu harhaoppisuuden rikoksesta paavilaisvainoajien toimesta, jokaisen paavinvallan vuonna keskimäärin yli 40 000 uskonnollista murhaa.” *Halley’s* Raamatun käsikirja on samaa mieltä: ”Historioitsijat arvioivat, että keskiajalla ja varhaisen uskonpuhdistuksen aikakaudella menehtyi yli 50 miljoonaa marttyyria.”

Viisikymmentä miljoonaa ihmisuhria! Emme saa unohtaa uhrimäärää. Useimmat ihmiset ovat kuitenkin koko asiasta tietämättömiä. Moni joutuu maksamaan tietämättömyydestään, kun joutuu tämän valtakunnan uhriksi! Puhumme tappavan vaarallisesta jokaista ihmistä vaarantavasta asiasta. Erityisesti järjestön piipun tähtäimessä olevista: Jumalan omista ja Israelin jälkeläisistä, erityisesti Britannian, Yhdysvaltojen ja Lähi-idän juutalaisvaltion kansalaisista.

Jumala korostaa–Jumalan täytyy korostaa–tämän kirkon työn syvällistä pahaa, koska saatana on pettänyt maailman uskomaan, että peto on hurskas ja pyhä, vaikka on helppo todistaa toisin. Kirkko näyttää *hyvältä* ja *vanhurskaalta*! Katso, kuinka se toimii–mitä speaktaakkeli, mitä show! Maailma rakastaa petoa, vaikka se tappoi 50 miljoonaa ihmistä. Se ei ole katunut koskaan vuosisatoja kestävää verenvuodatusta–ja on kykeneväinen siihen uudestaan.

Pyhän Rooman valtakunnan viimeinen henkiin herääminen tappaa huomattavasti enemmän kuin 50 miljoonaa ihmistä!

NELJÄKYMMENTÄKÄSI KUUKAUTTA

Huomaa Ilm. 13:5: ”Ja sille annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin valta tehdä sitä NELJÄKYMMENTÄ KAKSI KUUKAUTTA.” Jälleen kerran näemme aikajakson 42 kuukautta. NELJÄKYMMENTÄKÄSI 30 PÄIVÄISTÄ KUUKAUTTA VASTAA 1260 PÄIVÄÄ, MIKÄ MERKITSEE 1260 PROFEETALLISEN TÄYTTÄMYKSEN VUOTTA. MIKÄ ON ASIAYHTEYS? PYHÄ ROOMAN VALTAKUNTA.

H. Armstrong opetti aina, että Ilm. 13:5 1260 vuotta koskee ainoastaan pyhää Rooman valtakuntaa. Hän kirjoittaa esim. kirjassa *Kuka tai mikä on profeettinen peto?*: ”Parantumisen jälkeen, vuonna 554, seurasi Frankkien valtakunta (Ranska),

**Pergamon aikakausi teki työtä nykyisen
Turkin Tuncelin maakunnan alueella.**

Pyhä saksalais-roomalainen keisarikunta (Saksa, sitten Itävallan Habsburgit) ja Napoleonin valtakunta (Ranska). Mutta kun Napoleon murskattiin vuonna 1814, parantunut peto ei jatkanut enää. *West's Modern History*, sivu 337 mukaan: 'Lakkasi keisari Augustuksesta (31 eKr.) alkanut hallitus' Se meni maan alle!"

"JA 'PARANTUNEEN PEDON' KESTO VUOSINA 554–1814 OLI TASAN 1260 VUOTTA!"

Ilm. 12:6 ja 13:5 1260 vuotta on *sama* ajanjakso. Kyseinen ajanjakso alkoi keisarillisesta yhteyttämisestä vuonna 554. PYHÄ ROOMAN VALTAKUNTA saattoi Jumalan omat pakenemaan paljon raivoisammalla vihalla ja tuhovoimalla kuin Konstantinus koskaan aikaisemmin. Ilmestyskirjan lukujen 12 ja 13 1260 vuotta kertoo samaisesta pyhästä Rooman valtakunnasta.

Pyhä Rooman valtakunta vainosi Jumalan seurakuntaa 554–1814. Seurakunta joutui pakenemaan 1260 vuoden ajan. Jeesus Kristus ja Isä Jumala liittävät Johanneksen kautta tämän 1260 päivän vainon ajan nimenomaisesti suureen valheelliseen

kirkkoon. Jopa *Lange's Commentary*, Raamatun selitysteos ilmoittaa, että se viittaa roomalaiskatoliseen kirkkoon.

Teoksessaan *Ikuisten aikojan salaisuus* H. Armstrong kirjoittaa tämän aikaisista Jumalan omista, heidät ”kutsuttiin kantamaan totuutta yhtenä historian vaikeimpana aikana: pimeänä keskiaikana (engl. Dark Ages).”

”ROOMAN VALTAKIRKKO LEVITTÄYTYI LAAJASTI AJAEN JUMALAN ANTAMASSA TOTUUDESSA PYSYVÄT TIELTÄÄN ERÄMAAHAN. *He eivät olleet koskaan vainoista ja marttyriydestä kaukana.*” ’Pyhä’ Rooman valtakunta soti jatkuvasti Jumalan tosi seurakuntaa vastaan!

Monet, elleivät useimmat tänä aikana Raamatun opetuksille uskollisina pysyneet joutuivat elämään kuten muut Jumalan pyhät olivat eläneet aiemmin kestäen ”pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannahoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä—he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle—;he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa” (Hepr. 11:36–38).

Kristus ennusti, että moni hänen seuraajistaan kärsisi tällaista vainoa—niinkuin hän itse oli kärsinyt! (Joh. 15:20). Hän esitti, että tosiuskovat joutuisivat pakenemaan vainon takia jopa kaupungista toiseen (Matt. 10:23). Ilmestyskirja osoittaa, kuinka tämä paha, valheellinen kirkko teurasti monia Jumalan omia (Ilm. 17:6; 20:4).

ANTIPAS-USKOLLINEN MARTTYYRINI

Tosi seurakuntaa vainottiin tänä aikakautena jatkuvasti ja ankarasti—niin suuresti, että sen täytyi piiloutua selvitäkseen hengissä! Rooman jälleen rakennetulla, vahvalla valtakunnalla oli nyt takanaan lisäksi Rooman uskonnon

voima. Paaviuden valta ja arvostus olivat kasvaneet voimallisesti! Paavilla oli luja ote kansasta *sekä hallituksesta!*

Jopa tällaisena vaikeana aikakautena Pergamon aikakausi saavutti voimallisen työn Jumalalle, ainakin sen alussa. Kristus lausuu: ”Ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt minun uskoani” (Ilm. 2:13). Kristus ilmoittaa, että tämä aikakausi pysyi erityisesti uskollisena Antipaksen päivinä.

Antipas on mielenkiintoinen nimi, yhdistelmä sanoista *anti* ja *pater*. *Pater* on kreikaksi isä. *Antipas* on sanan *Antipater* lyhennetty muoto, kirjaimellisesti Anti-isä. Kun ymmärrämme, mitä tänä seurakunnan aikakaudella Rooman valtakunnassa ja roomalaiskatolisessa seurakunnassa oli tapahtumassa, ei ole vaikea ymmärtää, että *Antipas* tarkoittaa todellisuudessa *anti-paavia*.

Kuka oli *Antipas*? Yhteiset ponnistelut totuuden salaamiseksi estää tosi seurakunnan historian tutkimista puuttuvien asiakirjojen vuoksi. Yksi historiallinen hahmo näyttää täyttävän *Antipaksen* rooliin tai virkanimen. Historiankirjoissa mies tunnetaan nimellä Konstantinus Silvanus, Syyrian Manalista, joka alkoi saarnata noin 650 jKr. Hänen toimiessaan pyhä Rooman valtakunta oli yhdistänyt kirkon ja valtion jo 100 vuoden ajan. Voit lukea hänen tarinansa Edward Gibbonin kirjan *The Decline and Fall of the Roman Empire* luvusta 54. Manalan kaupunki sijaitsi pienessä Anatolian piirikunnassa Armeniassa.

Yksityiskohdat Konstantinus Silvanuksen kääntymisestä on seuraavan suuntainen. Konstantinus tapasi Syyriassa vankeudesta palaavan paikallisasukkaan, joka oli saanut käsiinsä Uuden testamentin käsikirjoituksen, jota he alkoivat tutkivat yhdessä. Kun Konstantinus vakuuttui opista, hän alkoi opettaa käskyjen noudattamisen peruseriaatteita ja sapatin noudattamista. KONSTANTINUKSEN VIHOLLISET KIRJASIVAT, ETTÄ HÄN OPETTI NIMENOMAAN PAAVIN

AUKTORITEETTIA VASTAAN. Konstantinus levitti näitä Raamatun innoittamia oppeja.

PAULIKIAANITYÖ

Konstantinus ja hänen kannattajansa näyttävät olleen erityisen kiintyneitä Paavaliin. Osa tutkijoista uskoo tämän *paulikiaani*-nimen alkuperäksi. Lukuisat Konstantinuksen paikkakuntalaiset uskoivat ja omaksuivat Paavalin pastoreiden raamatullisia nimiä, kuten Timoteus ja Silvanus, ja kutsuivat seurakuntiaan Paavalin palvelemien seurakuntien nimellä. He olivat motivoituneita elämään oppimiensa opetusten mukaisesti. Historia kertoo, että heidän lukumääränsä kasvoi nopeasti.

Rooman keisari, Bysanttiin silloin paikannettu, lähetti Simeon-nimisen SOTURIN murskaamaan uuden liikkeen. Simeon kokosi useita Konstantinuksen seuraajia ja määräsi heidät kuolemanrangaistuksen uhalla kivittämään Konstantinuksen kuolemaan. Konstantinuksen seuraajat järkyttyivät moisesta käskystä. Ainakin yksi hänen seuraajistaan heikentyi ja liittyi kivitykseen.

Konstantinuksen pastorikaudeksi on arvioitu noin 650–684 jKr. Konstantinusta pidetään yhtenä Pergamon aikakauden värikkäimmistä persoonista.

Konstantinuksen kuolema johti myönteiseen tulokseen. Simeon liikuttui Konstantinuksen uskosta niin suuresti että myös hänestä tuli käännynnäinen! Apostoli Paavalin lailla myös Simeon omaksui uskon, joka hänen oli määrä kitkeä pois. Historia kirjaa, että Simon jätti taakseen entisen elämänsä, ja tuli Tiitus-nimellä paulikiaanien johtavaksi pastoriksi. Simeon saarnasi 684–687. Hän kärsi marttyyrikuoleman Justinianus II kaudella.

Tunnumme myös muita paulikiaani-johtajia. Löytyy mies nimeltä Paavali Armenialainen, josta historia kertoo

kuitenkin vain vähän. Noin vuonna 702 hänen poikansa Gegnesius nousi johtavaksi pastoriksi nimellä Timoteus ja johti seurakuntaa noin 717–745. Gegnesius onnistui vakuuttamaan keisari Leo III:lle, etteivät paulikiaanien opit olleet harhaoppeja. Löytyy myös Joosef-niminen mies, joka evankelioi Armenian maakunnissa nimellä Efafroditos.

Yksi tunnetuimmista myöhemmistä paulikiaanisaarnaajista on mies nimeltä Sergius, jonka pastorikausi nimellä Tykikus kesti noin 801–835. Hän teki 34 vuotta uutterasti työtä saattaakseen asiat kuntoon seurakunnassa, joka alkoi tehdä kompromisseja väärän uskonnon kanssa. Hän työskenteli väsymättä, lausuen seuraavan kuuluisan lainauksen: ”Olen juossut idästä länteen, pohjoisesta etelään, polveni väsyksissä saarnaten Kristuksen evankeliumia.”

Jumala tarjosi Pergamon aikakaudelle vahvan johtajasarjan. Edward Gibbon kirjoittaa paulikiaaneista: ”ENSIMMÄISTEN UHRIEN VERESTÄ JA TUHASTA NOUSI OPETTAJASARJA JA JATKUVIA SEURAKUNTIA” (*The Decline and Fall of the Roman Empire*). Vaikka Armeniassa useita vuosisatoja piilossa, Jumalan omilla oli satunnaista suurempi vaikutus maailmaan. Pergamolaiset olivat todellisia elävän Jumalan sotilaita!

TOTUUDEN AVAIN

Merkittävä kirjallisuuslöytö tehtiin koskien myöhäisen 1800-luvun paulikiaaneja, kun brittiläistutkija ja teologi Fred C. Conybeare löysi seitsemännen tai kahdeksannen vuosisadan paulikiaanilaisia koskevia käsikirjoituksia armenialaisluostarissa varastoituna. Tämä hämmästyttävä asiakirjasarja tunnetaan nimellä *The Key of Truth*, Totuuden avain. Ne antavat hyvän käsityksen paulikiaanien tavoista ja uskomuksista. Tässä yhteenveto osasta paulikiaanien

pääuskomuksista. Voit lukea niistä Conybearen *The Key of Truth* -kirjasta ja *Encyclopedia Britannica* (11. painos) -sanakirjasta.

- He eivät kastaneet lapsia–vain aikuisia. He pitivät esimerkkinä Kristuksen elämää, joka oli kastettaessa 30-vuotias.
- He kastoivat upottamalla.
- He uskoivat, että todellinen parannuksen teko oli kasteen edellytys.
- He uskoivat, että seurakunta oli ihmisjoukko, ei rakennus.
- He uskoivat, että tosi kristitty on henkilö, joka tuntee Kristuksen ja noudattaa kymmentä käskyä.
- He uskoivat, että Kristus, joka ristiinnaulittiin miehenä, ei määrännyt ristin palvontaa.
- He eivät uskoneet, että Maria, Jeesuksen äiti, pysyi neitsyenä koko elämänsä ajan. He eivät katsoneet Marian toimivan naisvälittäjänä.
- He hylkäsivät katolisen messun, ehtoollisen ja uskontunnustuksen.

Conybeare kirjoittaa paulikiaaneista seuraavasti: ”Sapattia ehkä vietettiin, eikä ollut erityistä sunnuntain viettoa... Keskiviikko ja perjantai eivät olleet paastopäiviä. Tämä seurakunnan vaihe ei tiennyt mitään modernista joulusta, Marian ilmestyksestä eikä muista Jeesuksen elämään ennen 30 vuoden ikävaiheeseen liittyvistä juhlista. Yleisvaikutelma tutkimuksen jälkeen jää, että edessämme on seurakunta, joka ei ole kaukana primitiivisestä juutalaisesta kristinuskosta Palestiinassa.”

Radiolähetyksessä seurakunnan historiasta Herbert W. Armstrong esitti seuraavaa *The Key of Truth* -kirjasta: ”Tämä osittain säilynyt esitys Jumalan omista todistaa, että he julistivat valtakunnan evankeliumia, Jumalan hallitusta.

Ja he kastoivat upottamalla–eivät pirsskottelemalla tai millään pirskontamiseen liittyvällä tavalla.” Hän totesi, että he seurasivat Uuden testamentin opetusta, ja että ennen kastetta ihmisten täytyi olla ”perusteellisesti parannuksen tehnyt, ehdoitta Jumalalle ja Jumalan tahtoon, Jumalan hallituksen alaiseksi antautunut–tahtonsa alistanut, [ja] maailmasta ulos astunut.” Ja kun ihmiset kastettiin, nämä uskovaiset ”tekivät kuin apostolit: he rukoilivat heidän puolestaan ja asettivat kätensä heidän päälleen, että he saisivat Pyhän Hengen. He eivät ainoastaan jatkaneet Jumalan ensimmäisestä kuukauden, nissanin (keväällä eikä tammikuussa) 14. päivän pääsiäisen viettämistä, mutta noudattivat myös sapattia–viikkosapattia, usko tai älä–ja happamattoman leivän juhlaa.”

Kertaa luettelo näistä uskomuksista, jotka ovat täydessä ristiriidassa katolisen oppien kanssa, oista jokainen on raamatullinen!

JUMALAN KANSA JOUTUI PAKENEMAAN ARMENIAAN–ENSISIJAISESTI USKONOPPINSA TAKIA.

Maallisissa kirjoituksissa Pergamon tämän alueen maailman *paulikiaaneina* tunnettuja seurakunnan jäseniä paneteltiin monin tavoin, heitä kutsuttiin mm. harhaoppisiksi ”juutalaisen” uskontonsa takia. He lepäsivät seitsemännen päivän sapattina ja noudattivat 3. Moos. luvussa 23 esitettyä pääsiäistä ja muita pyhäpäiviä. He hylkäsivät tiukasti sunnuntai- ja Easter-pääsiäisjumalanpalveluksen. Apostoli Paavaliin liittyvän yhteytensä takia heitä syytettiin usein Pietarin hylkäämisestä. Syytös oli kuitenkin täysin aiheeton, sillä

TODELLISUUDESSA HE HYLKÄSIVÄT VASTAPERUSTETUN PAAVIN AUKTORITEETIN.

Seurakuntalaisia vainottiin väkivaltaisesti, koska he pitivät kiinni Raamatusta. Kun Jeesus Kristus palaa, nämä

Jumalan omat palkitaan teoistaan–ikuisuuden suurimmilla palkinnoilla!

HENGELLISEN SODAN LOPUSSA JUMALAA TOTELLEET
JUMALAN OMAT VOITTAVAT.

BILEAMIN OPPI

Vaikka Pergamon aikakauden teot olivat ajoittain esimerkillisiä, sen aikakaudella oli myös vakavia hengellisiä ongelmia, joista Kristus varoitti sitä: ”Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat. Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista. Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla” (Ilm. 2:14–16).

Osa oli sallinut opillisten virheiden hiipiä seurakuntaan. Kristus tunnistaa virheelliset opit nimellä ”Bileamin oppi” ja ”nikolaiittain oppi”. Kristus varoitti ”niistä”, jotka pitivät kiinni näistä opeista; toisin sanoen kaikki eivät noudattaneet oppeja. Kreikan sana ”pitävät kiinni” tarkoittaa ”pitää kiinni voimalla”. Osa Pergamon jäsenistä noudatti virheoppeja kokosydämisesti.

Kristus tunsu vahvasti näitä kahta oppia vastaan, ja myös kaikkien tosi käristyjen pitää suhtautua niihin Kristuksen tavalla.

Mikä on Bileamin oppi? Kristus kertoo jakeessa 14, että Bileam sai Israelin lapset syömään epäjumalille uhrattua ja harjoittamaan haureutta. Ymmärtääksesi Bileamin oppia muista, mitä Bileam teki historiassa muinaiselle Israelille 4. Mooseksen kirjan luvuissa 22–24.

Nimi *Bileam* tulee heprean sanasta *bilam*, joka tarkoittaa PERIKATOA. Bileam aiheutti muinaiselle Israelille todellisen

PERIKADON. Kristus varoitti Pergamon aikakauden seurakuntalaisia, että jos he jatkaisivat Bileamin erheessä, myös heitä odottaisi *perikato*. *Bileam* voidaan kääntää myös ”ihmisten valloittaja”, ja sitä vastaava kreikkalainen nimi on *Nikolaos*.

Bileam oli mesopotamialainen tietäjä. 4. Mooseksen kirja toteaa, että hän oli Beorin poika. Hän oli tunnettu taikuri– *pakanapappi*–kuten Simon Magus. Osa tutkijoista uskoo, että hän oli Jumalan profeetta. 2. Piet. 2:15 ja Juud. 1:11 esittävät, että hän oli VÄÄRÄ profeetta. H. Armstrong osoitti, että BILEAM OLI itse asiassa, ”PAKANALLISEN MAAILMAN PONTIFEX MAXIMUS–PAKANUUDEN YLIN ORAAKKELI” (*Good News*, tammikuu 1982).

Bileam oli Nimrodin seuraaja. Nimiä *Bileam* ja *Nikolaos* käytetään usein kuvaamaan Nimrodin virkaa. Nimrod oli yksi ensimmäisistä johtajista, joka kapinoi Jumalan hallitusta ja lakeja vastaan vedenpaisumuksen jälkeen. Nimrod perusti ihmisen poliittisen ja uskonnollisen järjestelmän väärille periaatteille. Bileam asui Petorissa lähellä Eufrat-jokea, Babylonian mysteeriuskonnon keskuspaikassa. Ylipappi Bileam teki taikoja ja harjoitti noituutta. H. Armstrong uskoi, että hän saattoi olla jopa saatanan vallassa. Bileam omasi huomattavan aseman ja vaikutusvallan kansansa keskuudessa.

Israelilaiset pystyttivät matkalla luvattuun maahan telttansa Mooabin arolle. Baalak, Mooabin kuningas, oli huolissaan kansakuntansa asemasta. Hän oli kuullut vakavia uutisia naapureidensa amorilaisten tuhoamisesta. Jumala oli rankaissut amorilaisia Israelin sotajoukon välityksellä näiden vakavien syntien takia. Suuri tuho sai Baalakin ja mooabilaiset voimakkaan pelon valtaan.

Baalak kehitti Israelin tuhoamiseksi suunnitelman. Hän lähetti korkea-arvoisia, rikkaita hakemaan apua taikuri

Bileamilta houkutellakseen tätä kiroamaan israelilaiset. Rahaa rakastava Bileam oli varsin halukas kiroamaan Israelin. Jumalalla oli Israelille mielessä kuitenkin vain siunauksia, eikä hän sallinut Bileamin toimia. Baalakin alustava suunnitelma epäonnistui.

Lopulta Bileam kykeni kuitenkin auttamaan Baalakia Israelia vastaan. Aineelliseen hyödyn tavoittelu sai Bileamin antamaan Baalakille neuvon houkutella israelilaiset *epäjumalanpalvontaan ja haureuteen*. Mooses kirjasi Bileamin neuvon Baalakille: ”Katso, nehän ne olivat, jotka Bileamin neuvosta saivat israelilaiset antautumaan uskottomuuteen Herraa vastaan Peorin vuoksi, niin että vitsaus kohtasi Herran seurakuntaa” (4. Moos. 31:16). (Huomaa, että Bileam menetti henkensä neuvonsa takia Mooabin kuninkaalle–jae 8.)

Israelilaiset antoivat periksi kiusaukselle, lankesivat epäjumalanpalvelukseen ja alkoivat palvoa Baal-Peoria ja harjoittaa laajasti haureutta mooabilaisnaisten kanssa. Synneistä vihoisaan Jumala käski Mooseksen ripustaa heimojohtajien päät kansan eteen auringonlaskuun saakka (4. Moos. 25:1–4). Israelin johtajat olivat johtaneet kansan raskaisiin kansallisiin synteihin. Luultavasti jopa tuhat johtajaa teloitettiin. Jumalan vakava vitsaus tappoi myös 24 000 israelilaista (jae 9).

BILEAMIN OPPI ON YKSINKERTAISESTI BAALIN PALVONTAA. BAALIN PALVOJAT SEURAAVAT BABYLONIAN MYSTEERIUSKONTOA (Ilm. 17:1,5). He elävät irstaillen ja haureutta harjoittaen. Bileamin opin seuraajat seuraavat saatanaa ja tämän pakanallisia uskonnollisia käytäntöjä.

Jumala varoitti muinaisia israelilaisia: ”Kun Herra, sinun Jumalasi, on hävittänyt ne kansat, joita sinä menet karkoittamaan tieltäsi, ja kun olet karkoittanut heidät ja asettunut heidän maahansa, niin varo, sittenkuin he ovat

hävitetyt sinun tieltäsi, ettet kietoudu heidän pauloihinsa, heitä seuraamaan, ja ettet etsi heidän jumaliansa ja kysy: Miten oli näiden kansojen tapana palvella jumaliansa, että minäkin tekisin niin? Älä tee niin Herraa, sinun Jumalaasi, kohtaan, sillä kaikkea, mikä on Herralle kauhistus ja mitä hän vihaa, he ovat tehneet palvellessaan jumaliansa: omia poikiansakin ja tyttäriänsä he ovat jumalillensa polttaneet” (5. Moos. 12:29–31). Koska israelilaiset eivät ottaneet vaaria Jumalan varotuksesta Mooabin tasangolla, koko kansa joutui kärsimään raskaasti.

Osa Pergamon aikakauden Jumalan seurakunnasta lankesi samaan erheeseen. He seurasivat Bileamin oppia sallimalla pakanallisia tapoja ja uskomuksia palvoessaan Kristusta. Jeesus varoitti aikanaan omiaan moisista käytännöistä: ”Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana, mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä” (Matt. 15:8–9).

Jumala odottaa, että palvomme Jumalaa hänen lakiensa, säädöstensä ja tuomioittensa mukaisesti. Jumalan omat palvovat Jumalaa sapattina, seitsemäntenä viikonpäivänä (2. Moos. 20:8–11) ja pitävät Jumalan pyhäpäivät 3. Moos. luvussa 23 määrätysti.

Babylonian mysteeriuskonto oli juurtunut Pergamon aikakauteen mennessä kiinteästi lännen valheellisiin kirkkoihin. ROOMAN KIRKOLLA OLI VALTA YLI KAIKKIEN MUIDEN KIRKKOJEN PAITSI ARMENIASSA PIILOSSA OLEVIEN. Alkuperäinen pääsiäinen oli korvattu Easter-pääsiäisellä, sapatin vietto sunnuntailla. Joulukuoliin läntiseen kirkkoon neljännessä vuosisadalla. ROOMAN KIRKOLLA OLI HUOMATTAVA POLIITTINEN VALTA, JOLLA SE KÄYTTI TAITAVASTI OIKEUTTAAN VALVOA USKONNOLLISIA PERINTEITÄ. ROOMAN KIRKON VASTUSTAMINEN MERKITSI USEASTI KUOLEMAA.

MINKÄÄN MUUN VALHEELLISEN KRISTILLISEN KIRKON VALTA EI OLLUT EDES ETÄISESTI KATOLISEN KIRKON VALTAAN VERRATTAVA. Muut kirkot olivat katolisen kirkon rinnalla kuin hyttynen elefantin rinnalla.

Moni Pergamon pyhä antautui ja omaksui Jumalan totuuden rinnalle pakanallisia katolisia oppeja.

NIKOLAIITTAIN OPPI

Mikä on ”nikolaiittain oppi”? Kun Jeesus Kristus sanoo *vihaavansa*, INHOAVANSA tätä oppia (Ilm. 2:15, alkuteksti), kyseessä ei ole mikään pieni asia! Ei myöskään pieni asia Jumalan omille.

Muista, että *nikolaiittain*-nimi mainitaan ensimmäisen kerran Efesoksen aikakauden yhteydessä. Efesolaiset vihasivat nikolaiittain tekoja (jae 6). Nikolaiittain tekojen ymmärtäminen valottaa heidän oppiaan.

Nikolaiittain lahko jäljittää juurensa Nikolaus-nimiseen mieheen. *Catholic Encyclopedia* -sanakirjan mukaan nikolaiittain väitettiin johtavan oppinsa Nikolauksen haureuden opista. Ja mitkä olivat heidän tekonsa? He ”johtivat hillittömän hekumallisuuden elämää”. He uskoivat voivansa olla samaan aikaan uskonnollisia ja siveettömiä.

Kuka oli tämä Nikolaus? Jotkut tutkijat ovat sekoittaneet Nikolauksen Apt. 6:5 Antiokiasta peräisin olevaan, yhteen alkuperäiseen seitsemästä diakonista, mikä on karkea virhe. *Hastings' Dictionary of the Bible* -raamatunsanakirja tunnistaa NIKOLAUS ANTIOKIALAISEN ’SAMARIAN PIISPA NIKOLAUKSEKSI’, SIMON MAGUKSEN HARHAOPPISEKSI TYÖTOVERIKSI.

Ambassador College raamattukirjekurssi toteaa: ”Mutta miksi häntä kutsuttiin ’Antiokian’ Nikolaukseksi? Eusebios antaa vihjeen. Ennen kuin Simon Magus matkasi Roomaan – luultavasti 42 jKr. – hän vietti jonkin aikaa Antiokiassa.

Eusebios kertoo, että Jeesuksen apostoli Pietari lähetettiin Antiokiaan (Gal. 2:11–42 jKr.) Simon Maguksen julistaman myrkyn vastapainoksi.

”[ANTIOKIASTA] HÄN [SIMON MAGUS] MATKASI ROOMAAN. ON MAHDOLLISTA, ETTÄ NÄMÄ KAKSI NIMEÄ VIITTAAVAT SAMAAN MIEHEEN, ETTÄ SAMARIAN NIKOLAUS OLI ITSE SIMON. TAI ETTÄ NIKOLAUS OLI SIMONIN SEURAAJA SIMONIN ROOMASTA LÄHTEMISEN JÄLKEEN. NIKOLAIITTAIN LIIKE TUNNISTETAAN JOKA TAPAUKSESSAVÄÄRENNETTYNÄ KRISTINUSKONA, JONKA ”PERUSTAJA OLI SIMON MAGUS” (oppitunti 50). Katolisen kirkon sota Jumalan tosi seurakuntaa on loputon!

”Nikolaiittain oppi, oli sekin VAILLA LAKIA – ’pidättelemättömyyden heikentäminen’, ’haureellisuutta’. Nikolaiittain oppi ja Bileamin oppi saivat alkunsa samasta lähteestä. Itse asiassa, kuten olemme jo todenneet, nimi ’nikolaiittain’ saatetaan hyvinkin kääntää ’Bileamin’ ja päinvastoin, sillä sekä Bileam Mooseksen päivinä ja Simon Magus ensimmäisellä vuosisadalla toimivat Nimrodin ’virassa’.” (ibid).

Nyt ei pitäisi olla vaikea ymmärtää, miksi Kristus inhoaa tätä oppia. Tosi kristitty ei voi rikkoa Jumalan lakeja ja olla samanaikaisesti Jumalalle otollinen.

Ei unohdeta, että BILEAMIN JA NIKOLAIITTAIN OPIT OVAT PROFEETTINEN VAROITUS LOPUN AJALLE!

Saattamme kysyä, mikä on näiden kahden samanlaiselta vaikuttavan opin välinen ero? Miksi Jeesus syytti Pergamon jäseniä Bileamin ja nikolaiittain opista, *molemmista*?

Bileamin oppi oli Vähän-Aasian alkuperäinen, Nimrodin ajoista peräisin oleva, yleinen uskonto. Bileamin asuinpaikka Petor (4. Moos. 22:5) sijaitsi tosi seurakunnan alueella. Osa paikallisseurakuntalaisista ei ollut koskaan luopunut esi-isänsä vääristä opeista täysin vaan salli eläinuhreja epäjumalille ja söi ajoittain uhrilihaa. Ilm. 2:14 kertoo asiasta yksityiskohtaisesti!

Nikolaiittain oppi edusti väärän uskonnon uudempaa versiota. TÄMÄ PAKANUUDEN JA ”KRISTILLISYYDEN” YHTEEN SULAUTTAMINEN LEIMASI KRISTILLISILTÄ KUULOSTAVAT NIMET PAKANALLISIIN PERINTEISIIN JA KÄYTÄNTÖIHIN.

PERGAMON SEURAKUNTALAISTEN JOUKOSSA OLII SIIS IHMISIÄ, JOTKA EIVÄT OLLEET KOSKAAN LUOPUNEET BABYLONIALAISESTA MYSTEERIUSKONNOSTA. Lisäksi oli niitä, jotka olivat omaksuneet saman uskonnon uuden muodossa. Valitettavasti molempia siedettiin.

SUUNI MIEKALLA

Pergamon aikakauden alku muodostui ensimmäisellä vuosisadalla tunnetun maailman kolkista Armeniaan muuttaneiden kristittyjen jälkeläisistä. Osa oli paennut Kreikasta ja Vähästä-Aasiasta yli kaksi vuosisataa aiemmin. Moni säilytti alkuperäisen seurakunnan nimen ja kutsui itseään ”Makedonian seurakunnaksi” tai ”Efesoksen seurakunnaksi”.

Jumalan Konstantinus Silvanuksen kautta toimittama julistus elvytti nämä Jumalan seurakunnan jäsenet ja toi myös seuraajien toimien kautta uusia uskon kääntyneitä. Käännynnäisten paulikiaanien luku nousi kymmeniin tuhansiin.

Kaikki eivät olleet kuitenkaan tehneet tosi kääntymystä. Usea seurakuntaan liittynyt ei ollut tosi seurakunnan varsinainen jäsen. Usean tausta oli vahvasti pakanallinen, osalle pelkästään entisen uskonnon uusi muoto.

Paulikiaanit huomattiin, vaikka he olivat piilossa yhteiskunnan valtavirrasta, ja heitä vainottiin myöhemmin. Moni kärsi marttyyrikuoleman. Kokonaisia perheitä tapettiin.

Historian myöhemmässä vaiheessa paulikiaanien enemmistö sortui Bileamin ja nikolaiittain oppeihin.

Vainoon väsyneinä he päättelivät voivansa vaikuttaa ulkonaisesti katolisilta, mutta olla tosi kristittyjä sisäisesti. Ongelmia välttääkseen moni mukautui ulkoisesti noudattamaan roomalaiskatolisen kirkon käytäntöjä. He uskoivat olevansa turvassa, koska ”sydämessään he tiesivät paremmin”. Monet kastattivat pikkulapsiaan ja osallistuivat sapattijumalanpalveluksen lisäksi sunnuntaimessuun. Harva tajusi, että kompromissi johtaa aina katastrofiin.

Jeesus Kristus kehotti Pergamon aikakautta kääntymään takaisin luokseen. Kristus varoittaa: ”Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla” (Ilm. 2:16). Kristuksen oli tarpeen rangaista tämän aikakauden syntiä tekeviä jäseniä, ja hän lupasi taistelevansa suunsa miekalla.

Tämä oli toinen kerta kun Kristus puhui miekasta Pergamon yhteydessä. Kirjeen alussa, jossa Kristuksella on kaksiteräinen miekka (jae 12), Kristus puhuu hengellisesti: Jumalan Sana, jota Kristus ilmentää, on kaksiteräiseen miekkaan verrattava (Hepr. 4:12). Kristus kehottaa Pergamon jäseniä tuomitsemaan toimensa Raamattua käyttämällä. Paavali kehotti Efeson uskonveljiä toimimaan samoin: ”ja ottaa pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana” (Ef. 6:17).

MILITANTIT PAULIKIAANIT

Jeesus Kristus varoitti rakkaudesta Pergamon seurakuntaan sitä palaamaan Raamatun puhtaaseen oppiin, muuten hän lähettäisi heidän peräänsä fyysisen miekan. Seurakuntalaisilla oli mahdollisuus valita; joko uskollisesti noudattaa *Kristuksen miekan* hallintoa tai KUOLLA FYYSISEEN MIEKKAAN.

Historia osoittaa, että Pergamon aikakauden jälkimmäisinä vuosina jäseniä vaivasi jatkuva miekka. Osa

turvautui jopa väkivaltaan–tarttui kirjaimellisesti miekkaan ja ryhtyi soturiksi.

Tätä eteenpäin paulikiaanit tunnettiin kuuluisina sutureina. Bysantin valtakunta värväsi ”paulikiaaneja” puolustamaan jopa Euroopan rajoja. Miekka *ei* jättänyt heitä milloinkaan.

H. Armstrong kuvaa *Ikuisten aikojan salaisuus* -teoksessa tämän synkän maailmanhistorian aikakauden Pergamon seurakunnan ankaraa vainoa ja marttyyrikuolemia tokaisten: ”Ani harva Pergamon kristitty pysyi uskollisena...Tuhat vuotta Jeesuksen perustettua seurakuntansa uupunut Pergamon aikakauden jäännös joutui viestikapulan eteenpäin”.

Tämä ”uupunut jäännös” koostui niistä ”ani harvoista”, jotka pysyivät uskollisina. Löytyy aina osa, joka pitää kiinni uskosta, muuten seurakunta kuolisi!

Keitä olivat nämä uskolliset? Eivät siihen valtajoukkoon kuuluvia, jotka tekivät kompromissin väärän uskonnon kanssa. Eivät myöskään militantteja ”paulikiaaneja”, joka tarttuivat miekkaan ja taistelivat roomalaisia vastaan.

Tämä on suuri oppiläksy meille tänään. Jeesus Kristus on antanut Jumalan Filadelfian seurakunnalle H. Armstrongin kautta hämmästyttävän totuuden, ja myös paljon uutta ilmoitusta H. Armstrongin kuoleman jälkeen. Tehtävämme on arvostaa ja säilyttää meille annettu totuus, vaikka joutuisimme kokemaan intensiivistä vainoa. Suuri miekka, suuren ahdistuksen muodossa, laskeutuu Israelin kansan ja laodikealaisten päälle. Jos *uskomme, säilytämme* annetun totuuden ja *elämme* sen kautta, meille luvataan pako miekasta (Mal. 3:16–17; Ilm. 3:10).

H. Armstrong esitti seurakunnan historiaa koskevassa radiolähetyksessä, että suurin osa Pergamon uskonveljistä suhtautui Kristuksen Ilmestyskirjan 2:16 varoitukseen kevyesti. He ”luottivat omiin maallisiin poliittisiin

liittoihinsa naapurimaiden arabien kanssa sen sijaan että olisivat turvanneet Jeesuksen suojelukseen. Heidät petettiin–100 000 teurastettiin. Näin tapahtui historian kirjojen mukaan.”

Kristus lupasi Pergamon aikakauden uskollisille seurakuntalaisille: ”Sille, joka voittaa, minä annan kätkeytyä mannaa ja valkoisen kiven, ja siihen kiveen on kirjoitettu uusi nimi, jota ei tunne kukaan muu kuin sen nimen saaja” (Ilm. 2:17). Jumala tarjosi heille salattua mannaa–ilmoituksensa, hengellistä ravintoa. Tarvitsemme Jumalan ilmoitusta selvitäksemme hengissä!

Ilmaisu ”valkoinen kivi” on kreikaksi ”tuomiosta vapautettu”. Jos sallimme Jumalan opettaa meitä hallituksensa ja ilmoituksensa kautta ja oikaista meitä Sanansa kautta, meidät julistetaan syyttömiksi.

UUDEN AIKAKAUDEN POHJATYÖ

Yhdessä mielessä Pergamon aikakauden loppu sisältää kaksi tarinaa–kuten seurakunta nykyään. Ensimmäisessä valtaosa, väärille opeille periksi antaneet, pois kulkeneet eivät anna ojentaa itseään Kristuksen miekalla ja menettävät annetun ilmestyksen. Jolleivät he tee parannusta, heitä ei vapauteta! Toisessa totuudesta kiinni pitänyt vähemmistö pakenee Armeniasta fyysistä miekkaa Eurooppaan ja saa suojan. Vieläkin suurempi aisa on, että he saavat *hengellisen* pelastuksen.

Historia osoittaa, että *uskolliset* paulikiaanit muuttivat militanttijäsenten mukana. Tiedämme tämän todeksi, sillä he evankelioivat matkatessaan länteen. Moni Balkanilla oli yhteydessä paulikiaani-uskontoon, mutta emme tiedä tarkalleen, kuinka monta käännytettiin. Slaavilaiskielellä nämä Balkanin paulikiaanit tunnettiin nimellä *bogomiilit*, joka tarkoittaa ”Jumalan ystävät”.

Encyclopedia Britannica kirjoittaa: ”Bogomiilit olivat epäilemättä yhdysside idän ns. harhaoppisten ja toisaalta lännen lahkojen välillä”.

Tietomme bogomiileistä on peräisin suurimmaksi osaksi heidän vainoojiltaan. Cosmas-papin mukaan liike sai alkunsa noin 927–969 toimineesta Bogomiil-nimisestä miehestä. Cosmas arvosteli ”saarnassaan kerettiläisiä”, kohdisti arvostelunsa erityisesti bogomiilejä vastaan, erityisesti katolisten uskomuksien hylkäämisestä, mm. Marian kunnioittamisesta, pyhäinkuvien, Kristuksen ja ristin käytöstä jumalanpalveluksessa, lapsikasteesta ja katolisen kirkon käytännön ”pyhäpäivistä” pyhimysten kunniaksi.

Bogomiilit olivat 10. vuosisadalla bulgarialaisen keisari Samuelin vallan aikana suhteellisen vapaita vainosta. Samuelin isä oli bulgarialainen armenialaisen prinsessan kanssa avioitunut aatelismies. Samuelin veljesten nimet olivat Daavid, Mooses ja Aaron. Ehkä raamatulliset nimet ja äidin Armenian yhteys todistavat kuninkaallisen talouden suotuisasta suhtautumisesta tätä pientä tosi kristittyjen ryhmää kohtaan, mikä auttoi sitä selviytymään.

Myöhemmin noin vuonna 1000 jKr. Turkin Balkanin sodat pakottivat uskolliset paulikialaiset ja bogomiilit siirtymään lännemmäksi Pohjois-Italian ja Etelä-Ranskan laaksoihin. Tämä alppi-Euroopan toimi linnakkeena paavin auktoriteetille neljänneltä vuosisadalta alkaen, mikä oli todennäköisesti ainakin osittain keisari Konstantinuksen aikaisten Roomasta tosi kristittyjen paenneiden vaikutusta. Tämä uskollinen uskovien ryhmä loi perustan seurakunnan seuraavalle aikakaudelle. Jeesus Kristus elvytti työnsä näissä alppilaaksoissa. Uusi aikakausi, Tyatira, oli valmis astumaan esiin.

SEITSEMÄN

TYATIRAN LIEKKI

J EESUS KRISTUS KIRJASI APOSTOLI JOHANNEKSEN KAUTTA seuraavan viestin tosi seurakuntansa neljännelle aikakaudelle: ”Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät niinkuin *tulen liekki* ja jonka jalat ovat niinkuin kiiltävä vaski: Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset” (Ilm. 2:18–19).

JEESUS MUISTUTTA TYATIRAN AIKAKAUTTA VIESTISSÄÄN ENSIN AIEMMIN ILM. 1:14–16 KUVATUSTA KIRKASTETUSTA RUUMIISTAAN. Jeesus kertoo, että hänen silmänsä ovat kuin tulen liekki ja hänen jalkansa ”ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset”! KRISTUS MAINITSEE NÄMÄ TOSIASIAT ERITYISESTÄ SYYSTÄ.

ROOMAN KIRKKO OLI 1000 JKr. MENNESSÄ NOUSSUT VIHDOIN VALVOMAAN IMPERIUMIN USKONNOLLISTA AJATUSMAAILMAA, LISÄKSI SE OMASI HUOMATTAVAN POLIITTISEN VALLAN. PAAVI LEO III:N KAARLE SUUREN VUONNA 800 JKr. ”ROOMALAISTEN KEISARIKSI” KRUUNAAMINEN OLI YKSI MERKITTÄVIMMISTÄ

KESKIAJAN TAPAHTUMISTA. Se asetti ennakkotapauksen tulevien germaanisen kuninkaiden kruunaamiseksi Euroopassa.

Tänä aikana syvästi häikäilemättömät miehet ottivat itselleen paavin määräysvallan. Rooma oli hengellisesti kaaoksen partaalla. Paavin virkoja ostettiin ja myytiin, osa omi sen juonittelulla ja jopa murhalla. Haureus oli niin pahamaineista, että osa historioitsijoista nimittää tätä paavinvallan kautta ”pornohulluudeksi”. Aikakauteen kuului 897 jKr. pahamaineinen synodi, jossa paavi Stefanus VI kaivatutti paavi Formosuksen (891–896 jKr.) ruumiin ylös haudasta ja syytti ruumista maanpetoksesta. Kun Formosus todettiin oikeudessa syylliseksi, hänen ruumiinsa raahattiin väkijoukon pilkatessa katua pitkin. Myöhemmin samana vuonna Stefanus VI vangittiin ja kuristettiin hengiltä.

Sergius III, paavina 904–911 jKr., sai virkansa murhaamalla edeltäjänsä. Hän eli avoimesti synnissä Marozia-prostituoidun kanssa, jonka kanssa hänellä oli useita lapsia, joista yksi nousi valtaan nimellä Johannes XI. Historioitsijat kutsuvat Sergiuksen toimikautta ”porttojen hallinnoksi”.

PIMEÄ KESKIAIKA

Kyseessä oli pimeä keskiaika, valoton aika Euroopassa ja länsimaissa.

Kristuksen viesti seurakunnalle muistuttaa Tyatiran ajanjaksoa, että Kristuksen silmät ovat pimeyden läpi loistava tulen liekki. Kristus näkee kaikki ihmisten teot. Kristus kertoo Tyatiralle: ”Ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskuut ja sydämet; ja minä annan teille kullekin tekojenne mukaan” (Ilm. 2:23). Jeesus Kristus koettelee henkilökohtaisesti kaikki seurakunnan jäsenet nähdäkseen, missä heidän sydämensä

on. Tahallaan tottelemattomat heitetään tuliseen järveen. Kristus muistuttaa Tyatiraa myös, että hänen jalkansa ovat niinkuin kiiltävä vaski. Kristuksella on valta tallata vihollisensa tomuksi jalkojen alle (Mal. 4:3).

Kristuksen kaikkinäkevien silmien tulisi olla suuri lohtu kaikille kuuliaisille. Kristus ei unohda ihmisten kärsimyksiä eikä tekoja vaan lupaa palkita kaikki hyvin tekevät. Kristuksen jalanjäljissä seuraavat ovat maailmalle valkeus–kynttilänjalkaan asetettu lamppu (Matt. 5:14). Tulemme näkemään, kuinka Tyatira oli kirkas liekki keskellä pimeää keskiaikaa.

POLTETTIIN ROVIOLLA

Viittauksella liekkeihin Tyatiran yhteydessä voi olla myös toinen merkitys. *Ambassador College raamattukirjekurssi* toteaa: ”Harvat ihmiset ovat tietoisia, että roviolla polttamisesta tuli tänä aikana rangaistus harhaoppisuudesta. Roomalaisten, goottien ja muiden heimojen keskuudessa roviolla polttaminen oli siviilirangaistus, ja pelkästään kaikkein vakavimmista rikoksista. Joukkotoimet, kuten Polykarpoksen toisella vuosisadalla roviolla polttaminen, olivat laittomia. Lisäksi varhaiset katoliset ’kirkkoisät’ opettivat, että kirkon harhaoppisen hengen ottaminen oli anteeksiantamaton synti, ja sallivat korkeintaan karkotuksen tai vankeuden. Koska siviiliviranomaiset olivat määränneet roviolla polttamisen noituudesta, noituus alettiin vähitellen rinnastaa harhaoppisuuteen, mikä teki roviolla polttamisesta uuden virallisen rangaistuksen kerettiläisyydestä” (oppitunti 51).

Kristus kehottaa Tyatiraa työskentelemään yhtenä ihmiskunnan historian vaikeimmista ajoista. Koska Euroopan siviilihallitukset olivat usein hajanaisia, uskonnolliset johtajat täyttivät tyhjiön–ja kontrolloivat

ihmisiä säälimättä. AINOA VAIHTOEHTO OLI JOKO ALISTUA PAAVIN AUKTORITEETTIIN TAI KUOLLA.

Jeesuksen Kristuksen valtuuttama seurakunta oli pahan eteenpäin vyöryessä tulinen toivon liekki.

TYATIRAN TYÖ

Jeesus Kristus ylistää Tyatiran seurakuntalaisten tekoja tänä äärimmäisen vaikeana aikana. Hän sanoo: ”*Minä tiedän sinun tekosi* ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset” (Ilm. 2:19). Tämän aikakauden tekoihin kuului rakkaus, palvelu, usko ja kärsivällisyys. Nämä neljä ominaisuutta ovat erittäin tärkeitä Kristuksen työssä.

Rakkaus tulee kreikan sanasta *agape*, joka viittaa Jumalan rakkauteen. Tämä ihmeellinen rakkaus kyllästää kaikki Jumalan teot, mm. pastorien teot ja Jeesuksen Kristuksen uhrityö (Joh. 3:16). Jumala istuttaa rakkautensa pyhiinsä Pyhän Hengen kautta (Room. 5:5), kääntää meitä harjoittamaan ja demonstroimaan rakkauttaan käytännön elämässä (esim. Joh. 13:34–35; 1. Kor. luku 13, Gal. 5:22–25; 1. Joh. 5:1–3). Koko Jumalan työ ilmentää Jumalan rakkautta maailmaa kohtaan, halustaan vetää ihmisiä tykönsä (esim. 1. Tim. 2:1–7).

Thayer’s määritelmä *palvelusta*, kreikaksi *diakonia*, on ”palvelu, palvelustyö, erityisesti niiden jotka noudattavat toisten käskyjä... jotka Jumalan käskystä julistavat ja edistävät uskontoa ihmisten keskuudessa”. Palvelu-sana osoittaa, että Tyatiran aikakausi vastasi onnistuneesti Kristuksen työtoimeksiantoon. Tulemme näkemään, että Tyatiran vahvat pastorit tiesivät, että heillä oli Jumalan toimeksianto julistaa Kristuksen evankeliumia. Tyatiran aikakausi palveli kokonaisuudessaan rakastavan uskollisesti ihmisten hengellisiä tarpeita. Ihmiset olivat pimeällä keskiajalla hengellisessä konkurssissa. Tyatira täytti tämän moraalisen tyhjiön, ja julisti kaikille sitä kuuleville.

Tyatira säilytti Jumalan totuuden energisesti elossa ja opetti muita seuraamaan totuutta esimerkillään.

Ilman *uskoa* on mahdotonta olla otollinen Jumalalle (Hepr. 11:6). Usko Jumalan loistaviin lupauksiin on mahdollistanut joka aika Jumalan omien sinnikkään etenemisen valtavasta vastustuksesta ja vainosta huolimatta (esim. jakeet 32–40). Usko oli Tyatiran pyhille tähdellinen ominaisuus tällä vaarallisella aikakaudella.

Thayer's määrittelee kreikan sanan *kärsivällisyys* ”sinnikkyudeksi, muuttumattomuudeksi, kestävyudeksi.” *Strong's* määrittelee sen ”iloiseksi kestävyudeksi”. Meidän tulee rakentaa usko ja kärsivällisyys. Kärsivällisyyttä tarvitaan kestävyteen, *iloiseen* kestävyteen. Vaikka Jumalan omia kiusatiin, vainottiin ja surmattiin aikakaudella marttyyreina, moni jatkoi Raamatulle ja Jumalan työlle vakaana, lujana ja totena.

Jeesus Kristus osoittaa lisäksi jakeessa 19, että Tyatiran myöhemmät teot olivat suurempia kuin sen alun teot. Tulemme näkemään, kuinka sen omaamat rakkaus, palvelu, usko ja kärsivällisyys tuottivat suuren kasvun.

TEKSTIILITEOLLISUUS

Jumala valitsi *Tyatira*-nimen kuvaamaan aikakautta hyvästä syystä. Tyatiran kaupunki mainitaan ensimmäisen kerran Apostolien teoissa: ”Ja eräs Lydia niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkääväinen nainen, oli kuulemassa; ja Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui” (Apt. 16:14). Muinainen Tyatiran kaupunki oli tunnettu kangas- ja tekstiiliteollisuudestaan. Se oli kauppiaiden ja kutojien kaupunki, joka oli erityisen kuuluisa hienosta purppuraksi värjätystä villakankaastaan.

Lydia, kuuluisa Tyatiran käännyttäjä, myi purppuraliinoja. Kristus avasi hänen sydämensä ymmärtämään Paavalia ja muita näiden joella rukoillessa.

Keskiajan Keski-Eurooppa tunnettiin myös tekstiilituotannosta. Alppinen Etelä-Ranska, jossa Tyatiran aikakausi sai alkunsa, oli tuolloisen Euroopan tekstiiliteollisuuden sydän. Historioitsijat ovat arvelleet, että paulikiaani- ja bogomiili-lähetysaarnaat harjoittivat tekstiiliteollisuutta. Uskotaan, että paulikiaani-lähetysaarnaat kuljettivat kudottua silkkiä Bysantista ja idästä lännen nälkäisille markkinoille. Raamattu ei mainitse Tyatiran tekstiiliteollisuutta varsinaisena hengellisenä merkinä aikakaudesta, mutta se on silti yhteydessä aikakauteen.

HARHAOPIN KESKUS

Keski-Eurooppa tunnettiin tänä aikana myös HARHAOPIN keskuksena. Muista, että roomalaiskatolinen kirkko lähti alun perin levittämään *harhaoppinen*-nimikettä. Aivan kuten Lyydia muinaisesta Tyatirasta, Kristus valmisti alueen vastaanottamaan totuuden.

Alueen ihmiset paheksuivat paaviutta, miksi heidän mielensä oli avoin totuudelle. Italian paulikiaaneja ja bogomiileja kutsuttiin myös *kataareiksi*, mikä tarkoitti puritaania. Ranskassa heidät tunnettiin kataareina, publikaaneina, bulgaareina ja lopulta albigenesseinä. *Encyclopedia Britannica* kuvaa Saksassa Kölnin alueelle asettuneita kataareja ”keskiajan harhaopin pysyväksi paikkaksi”. Heihin viitataan myös ”aikaisemman kristinuskon jätteeksi” (11. painos). Yhdeksi kataarien tärkeimmiksi ammateiksi listataan kudonta.

Eivät kaikki kataarit, publikiaanit, bulgaarit ja albigenssit kuuluneet tosi seurakuntaan. Tosi seurakunnan jäsenet assosioitiin usein erehdyksessä näihin ryhmiin.

Encyclopedia Britannica osoittaa, että alueen harhaopin historialla näytti olevan ikivanhat juuret. Osa historiikeista

osoittaa, että alueella oli runsaita vaikutteita alkuperäisistä apostoleista. Aikaisimman kristinuskon jäänteet pysyivät tällä maantieteellisellä alueella kuitenkin piilossa. J.A. Wylie kirjoittaa teoksessaan *History of Waldenses:* ” [Alppi-Euroopan] vuorivallin takana, jonka Johdatus oli näyttänyt kasvattavan tarkoituksellisesti nähdessään tulevat pahat ajat, varhaisen apostolisen Italian seurakunnan jäännös sytytti lamppunsa, ja täällä lamppu jatkoi palamistaan läpi kristikunnan laskeutuneen pitkän yön... Heidän perinteensä viittaavat poikkeuksetta katkeamattomaan varhaisimmista ajoista polveutuvaan uskonnolliseen vakaumukseen.”

TODELLINEN KATUMUS

Tyatira-nimen yksi merkittävä *kreikan* määritelmä on ”katumusuhraus” – mikä viittaa aitoon katumukseen. Historia osoittaa, että osa aikaisista Tyatiran pastoreista saarnasi todellista parannuksen tekoa.

VUONNA 1096 PAAVI JULISTI RANSKAN VAL LOUISE DAUPHINÉN HARHAOPIN TARTUTTAMAKSI. JULISTUS OLI SEURAUSTA PAULIKIAANIEN, JUMALAN TOSI SEURAKUNNAN, ALUEEN EVANKELIOIMISTYÖSTÄ. Vuodelta 1104 löytyy kirjaus laaksosta kotoisin olevasta parannusta saarnanneesta miehestä nimeltä Pierre de Bruys (de Bruis, de Brois, Petrus Brusius, Peter of Bruis), jota pidetään ensimmäisenä Tyatiran pastorina.

Pierren pastorikausi alkoi Embrunissa ja levisi Languedociin ja Provenceen. Pierre opetti, että lapsikaste oli merkityksetön. Hän kastoi vain todelliseen parannukseen tulleita aikuisia, jotka ymmärsivät täysin, mitä he tekivät. ”Tyatiran aikakausi lähti voimalliseen alkuun, se saarnasi parannusta koko Etelä-Ranskan ja Pohjois-Italian alppilaaksoissa. Monet kuulivat sanoman ja tekivät parannuksen”, *Ikuisten aikojen salaisuus* -teos kertoo.

Historian kirjat osoittavat myös, että Pierre de Bruys hylkäsi roomalaiskatolisen opetuksen *mysteereistä*. Hän ei hyväksynyt opetusta, että pappi muutti messun aikana leivän kirjaimellisesti Jeesuksen lihaksi. Hän vastusti ristin palvontaa, seurakuntarakennusten painotusta ja väärää opetusta koskien kiirastulta, rukouksia kuolleiden puolesta ja lahjuksia uskonnollisille johtajille. Pierre saarnasi kymmenen käskyn jatkuvaa ja ikuista auktoriteettia.

Uskotaan, että Pierre kykeni julistamaan tosi evankeliumia lähes 20 vuoden ajan. Kääntymykseen tehneet kerääntyivät Pierren ympärille, joka koulutti kaksi miestä, Henryn ja Arnoldin, joiden julistuksen kautta totuutta seuraavien ihmisten määrä monikertaistui.

Katolinen seurakunta raivostui, kun Pierre de Bruys hylkäsi sen auktoriteetin. Kun Pierre teki kokon risteistä–joka on pakanallinen Babylonian mysteeriuskontoon liittyvä symboli–väkijoukko kauhistui ja poltti hänet raivoissaan kuoliaaksi.

SAPATIN VIETTÄJÄT

Tri. Hoeh kirjoittaa Seurakunnan historia -kirjasessaan Tyatiran alusta: ”Paulikiaanien ja Bulgarian bogomiilien, kuten Jumalan omia kutsuttiin, Alppien alueiden evankelioimisen seurauksena syntyi lukuisia pastoreita ja uskollisia seurakuntia noin 1000 jKr. Yksi miehistä oli Pierre de Bruys, joka saarnasi valtakunnan evankeliumia Etelä-Ranskassa (Jones, *Church History*). Kaksi muuta ajan saarnaajaa oli Arnold ja Henry, joita katolinen kirkko syytti koko Jumalan laille uskollisena pysymisestä ja sapatin viettämisestä (Peter Allix, *Ecclesiastical History*).”

Tri Hoeh lainaaa sitten luterilaista historioitsija Mosheimia, joka kirjoitti, että nämä 12. vuosisadan uskovat pitivät kiinni ”käsityksestä, että koko Mooseksen

lain, paitsi uhritoimitusten, noudattaminen oli pakollista kristityille; jonka seurauksena he... pidättyivät Mooseksen kirjoituksissa kiellettyjen lihojen nauttimisesta, ja viettivät juutalaista sapattia. Toinen tämän lahkon erottama oppi oli, että se vastusti oppia kolmesta jumalallisen luonnon henkilöisyydestä...”He hylkäsivät kolminaisuusopin—he tiesivät, että Jumala on perhe!

Pierre de Bruysin elinaikana tosi seurakunta tunnettiin nimellä petrobrusialaiset. Pierren marttyyrikuoleman jälkeen Lausannen alueelta oleva Henry otti seurakuntien johdon käsiinsä. HENRY TUNNETAAN PARHAITEN KRITIKISTÄÄN KATAAREJA JA KATOLISIA ERHEITÄ KOHTAAN. HÄN PALJASTAA SAARNOISSAAN ROOMALAISJUHLAPYHÄT JOULUN JA EASTER-PÄÄSIÄISEN MAALLISISKSI. HÄN OPETTI LAPSIKASTETTA VASTAAN. HÄN HALVEKSI PAPPIEN KORRUPTIOTA JA MORAALITTOMUUTTA. Henryn alaiset tosi Jumalan omat tunnettiin nimellä henriläiset. Arnoldin alaiset seurakunnan jäsenet tunnettiin nimellä arnoldilaiset.

ENSIMMÄISET TEOT PYSÄYTETÄÄN

Ambassador College raamattukirjekurssi kiteyttää tämän Tyatiran aikakauden vaiheen: ”Pierrellä ja Henryllä oli apostolin virka. ’Onko koko maailma niin sokaistunut [että sen piti] odottaa niin kauan, ja valita Pierre de Bruys ja Henry, hänen opetuslapsensa, varsin viimeaikaiksi apostoleiksi, pitkällisen virheen korjaamiseksi’, torui ajan apotti Clungy, katolinen. Osa väheksyy tänään samalla tavalla Jumalan seurakuntaa!

”Vuodet kuluivat. Jopa papit hyväksyivät totuuden. Silti vaino lisääntyi. Henry vangittiin vuonna 1135, mutta vapautettiin myöhemmin. Henry muutti päämajansa Albi-Toulousen alueelle, ja jatkoi julistusta usean vuoden ajan. Hän kuoli vankilassa 1149...”

”Pierren ja Henryn saarnat houkuttelivat monia ihmisiä. Ihmiset käyttäytyivät samalla tavalla kuin tänään. Moni kuulee ja hyväksyy osan totuutta, mutta ei tee kääntymystä, jättää toimimatta tai liittyy ’oman valintansa mukaiseen seurakuntaan’” (oppitunti 51).

Henryn kuoleman jälkeen Tyatiran työ lähti vakavaan laskuun. Maailma unohti lähes kokonaan Jumalan seurakunnan työn, jolta puuttui johto ja organisaatio, ja pysyi noin 12 vuoden ajan tuntemattomana.

Tässä Tyatiran historian vaiheessa työ vaikutti olevan ohi, mutta sen suurin työpanos oli vielä toteuttamatta. Kristus toteaa viestissään seurakunnalle: ”Minä tiedän SINUN TEKOSI ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset TEKOSI ovat useammat kuin ensimmäiset” (Ilm. 2:19).

Jeesus Kristus ei puhu sanojaan turhaan. *Tekosi*-sana toistetaan syystä: Kristus aikoi elvyttää Tyatiran työn! Kristus profetoi, että Tyatiran ”viimeiset” teot olivat lukuseitsesivat enemmän kuin sen ensimmäiset.

PIENTEN ALKUJEN PÄIVÄ

Kristuksen Tyatiran työn elvyttäminen alkoi pienimuotoisesti. Jumala ja Kristus aloittavat aina pienimuotoisesti ihmisten kanssa (Matt. 13:31–32). Meidän on opittava arvostamaan ”pienten alkujen päivää” (Sak. 4:10). Jumala kehittää pienistä asioista johdonmukaisesti suurempia asioita. Tämä on pätenyt jokaiseen seurakunnan aikakauteen. Jos haluat löytää Jumalan työn, tarkkaa työtä, jonka alku on hyvin nöyrä.

Senaikainen maailma tuskin huomasi, että Tyatiran työ elvytettiin. Kristus elvytti työn varsin epätavallisella tavalla. Vuonna 1161, kun mies nimeltä Pierre Valdes (Vaudès, Valdo) – varakas kauppias Lyonista, Euroopan

kudontapääkaupungista–alkoi saarnata julkisesti Jumalan totuutta, syntyi merkittävä, organisoitu työ. Vaikka tiedämme miehestä vain vähän, katoliset kirjoittajat kertovat jonkin verran Pierren elämän historiaa.

Pierre Valdes kohtasi 12–15 vuotta ennen julistuksensa aloittamista ystävänsä äkkikuoleman. Tämä traaginen tapahtuma, joka järkytti Pierren vakavasti, sai hänet kyseenalaistamaan elämän tarkoituksen. Valdes oli kotoisin Dauphinéstä, samalta Ranskan alueelta kuin Bruys. Uskotaan, että hänen perheensä tuli Walden-alueelta ja oli suorassa kosketuksessa Jumalan seurakuntaan. Pierre Valdes omasi siis jonkin verran tietoa Jumalasta todistaessaan ystävänsä äkkikuoleman.

Valdes periytyi äärimmäisen varakkaasta vaatekauppiaiden perheestä. Uskoen, että raha oli pitänyt hänet erossa Jumalasta, Pierre luopui ruhtinaallisen runsaasta omaisuudestaan, ja lähti seuraamaan kokonaisvaltaisesti Kristusta. Hän antoi suurimman osan varoistaan tarvitseville ja omisti osan Raamatun kirjoitusten kääntämiseen kansanihmisten kielelle. Hän alkoi tutkia ahkerasti Jumalan sanaa, etsi tosissaan Jumalan totuutta. Jeesus Kristus avasi Valdeksen mielen ymmärtämään totuuksia, jotka hän oli todennäköisesti aiemmin hylännyt.

LYONIN KÖYHÄT MIEHET

Valdeksen katolisen vaimon ja tyttärien silmissä Pierre oli menettänyt järkensä, ja he erkanivat hänestä. Historia kirjaa, että yksi tyttäristä liittyi luostariin. Pierren vaimo palasi myöhemmin auttamaan miehensä työtä hänelle jälkeensä jättämällään varoilla.

”Valdes toimi samalla käytännön järjellä kuin aikaisemmin liikemiehenä organisaatioon ja seurakunnan työhön” *Ambassador College raamattukirjekurssi* toteaa.

”Hän omasi koulutuksen ja kokemuksen, kuten harva Jumalan seurakunnassa (1. Kor. 1:26). Jeesus Kristus oli luultavasti opastanut Valdeksen kehitystä tämän tietämättä jo kauan ennen kääntymystä.

”Kun hän saarnasi, toiset yhdistäytyivät ja pyrkivät auttamaan. Heistä tuli ns. ’hänen monia työtovereitaan’. He omistivat elämänsä ja omaisuutensa Kristuksen evankeliumin levittämiseksi.”

”Tämä pieni ryhmä tuli tunnetuksi nimellä ’Lyonin köyhät miehet’. Se ei ollut kuitenkaan seurakunnan nimi. He kutsuivat itseään Jumalan seurakunnaksi, tai yksinkertaisesti kristityiksi.”

”Vähän tiedetään työn edistymisestä ensimmäisen 19 vuoden aikana. Tarkemmin määrittelemättä, mutta todennäköisesti työn alkuvaiheessa, Valdes ja ryhmä työtovereita matkasivat Picardyyn (Pohjois-Ranskassa). Kun siellä nousi vaino, osa matkasi edelleen Flanderiin ja Alankomaihin–raamatunkäännös aina mukana. Jo 1182 heidän opillaan oli monia kannattajia Hollannissa, joiden joukossa oli huomattavasti kutojia. Picardit, kuinka näitä valdolaisia kutsuttiin, levittäytyivät lopulta jopa Itä-Saksaan, Puolaan ja erityisesti Böömiin” (oppitunti 51).

TOTTELE ENNEMMIN JUMALAA KUIN IHMISIÄ

Rooman kirkko tunnisti Valdeksen ja hänen työtoveriensa vaikutuksen Keski-Euroopassa. LYONIN ARKKIPIISPA ALKOI VAINOTA VALDESTA JA ”LYONIN KÖYHIÄ MIEHIÄ”, KIELSI VUONNA 1176 HEITÄ VIRALLISESTI SAARNAAMASTA. Valdens ja seurakunta kieltäytyivät noudattamasta käskyä. Valdes vastasi samoilla sanoilla kuin niin monet rohkeat pyhät häntä ennen: ”Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.”

Valdesen sinnikäs evankeliumin saarnaaminen tuli paavin tietoon, jonka vaikutus oli saavuttamassa huippunsa.

Valdes kutsuttiin loppuvuonna 1178 Aleksanteri III kuultavaksi Roomaan. Kokous oli kriittinen: vaakalaudalla oli työn jatkuminen Keski-Euroopassa.

Valdes toimi Rooman kokouksessa suurella viisaudella. Hän käänsi keskustelun tietyistä opillisista kiistoista, ja keskittyi olennaiseen kysymykseen: RAAMATUN KÄYTTÖÖN. Hän otti mukaansa kopion kansankielellä kirjoitetuista Raamatun kirjoituksista ja osoitti paaville, miten kipeästi ihmiset tarvitsivat Raamattua. Hän esitti, kuinka kirjoitukset olivat auttaneet ihmisiä ympäri Etelä-Ranskaa ja osissa Italiaa ja Espanjaa.

Aleksanteri III näytti aluksi myöntyvän Valdeksen vaatimukseen, mutta jätti lopullisen päätöksen 1179 lateraanineuvostolle. Pierre Valdes jätti kaksi ”köyhää miestä” odottamaan neuvoston päätöstä, joka tuomitsi miehet ja kertoi Valdeksen työtovereille, että heillä oli lupa saarnata vain, jos paikallinen pappi pyytäisi heitä. Miksi? ”Rooman kirkko ei kestä saarnaamistanne!” Myös tänään Jumalan omille tullaan kertomaan, ettei maa kestä kaikkea, mitä he puhuvat (Aam. 7:10).

Valdeksen apulaiset vastustivat päätöstä. On kirjattu, että he vastasivat: ”Kristus lähetti meidät. Jos olisitte hänen seurakuntaansa, ette estäisi meitä.”

Nämä uskolliset miehet jatkoivat työtään. ”ARKKIPIISPA VAATI 5½ VUOTTA, UUDEN PAAVIN, JA UUDEN BULLAN [PAAVIN ASETUKSEN], ENNEN KUIN HÄN ONNISTUI ASETTAMAAN VALDEKSEN JA KAIKKI HÄNEN SEURAAJIENSA PANNAAN JA AJAMAAN POIS LYONISTA” Ambassador-kirjekurssi toteaa. ”Mutta Valdes oli jo matkannut muualle Jeesuksen Kristuksen avaaman oven kautta (2. Kor. 2:12).”

Kristuksen avaama ovi oli todella merkittävä. Samassa lateraanineuvostossa, joka tuomitsi Valdeksen työn, kasvavan katolisen kirkon sisäisen askeettinen liikkeen

edustajat hakivat itselleen myös oikeutta saarnata. Myös heidät evättiin. Pettyneenä mutta lannistumatta he toimivat poikkeuksellisesti: He uhmasivat katolista kirkkoa ja pyysivät Pierre Valdesta johtajakseen.

Ranskasta pois ajettu Valdes ylitti Alpit ja opetti näitä ihmisiä. Näin perustettiin toinen valdolaishäiriö Italiaan.

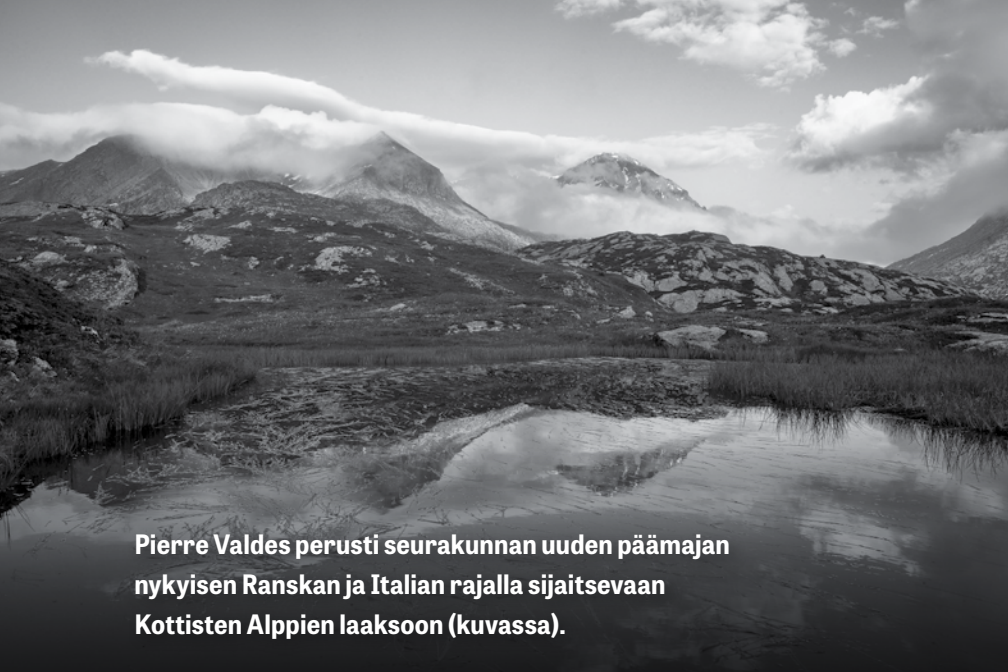
Tapahtumat vahvistavat tärkeän oppiläksyn meille tänään: vaino vahvistaa usein Jumalan seurakuntaa ja työtä. Jos seurakunta ei kykene kasvamaan vakavan opposition takia, Kristus siirtää uskollisten seuraajiensa jäännöksen turvapaikkaan (esim. Ilm. 12:6,14).

OPPILAITOKSEN PERUSTAMINEN

Valdeksen muutettua Italiaan työ lähti nopeaan kasvuun, ja hän perusti pikaisesti oppilaitoksen kouluttaakseen miehiä pastoreiksi. Koulu sijaitsi Angrogna laaksossa Kottisten Alppien alueen kolmessa kivirakennuksissa. Oppilaitoksesta ja La Torren kaupungista tuli uuden työn ja kasvavan Jumalan seurakunnan päämaja.

Pastorit, opiskelijat ja seurakunnan jäsenet tuottivat kirjasia ja artikkeleita evankeliumin saarnaamisen tukemiseksi. Painokonetta ei ollut vielä keksitty. Kirja tai muu kirjallinen materiaali oli kopioitava vaivalloisen huolellisesti käsin. Voimme ymmärtää, miksi Kristus ylisti Tyatiran aikakauden toista työponnistusta. Seurakunnan kirjallisuutta jaettiin vapaasti kaikille kiinnostuneille. Kristus opetti opetuslapsilleen: ”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa” (Matt. 10:8). Pierre Valdes ja seurakunta seurasivat Kristuksen käskyjä. Miten kaikki maksettiin? Seurakunnan jäsenet ja työtoverit maksoivat kustannukset oppilaitokseen ja päämajaan lähetetyillä kymmenyksillä ja uhrilahjoituksilla.

”Useiden vuosien ajan 12. vuosisadalla valdolaiset kukoistivat alppilaaksoissa saarnaten, mitä totuutta heillä oli.

Pierre Valdes perusti seurakunnan uuden päämajan nykyisen Ranskan ja Italian rajalla sijaitsevaan Kottisten Alppien laaksoon (kuvassa).

Kirjasia ja artikkeleita kirjoitettiin ja kopioitiin käsin. Tämä tapahtui ennen painoteollisuutta”, *Ikuisten aikojen salaisuus* -teos kertoo. ”Kuten Jeesus profetoi Tyatiran aikakaudesta, he omasivat uskon ja työskentelivät ahkerasti. Heidän jälkimmäiset työnsä olivat suurempia kuin ensimmäiset.”

Koska tuolloinen työ laajeni useisiin eri Euroopan maihin, Raamattu käännettiin useille eri kielille. Historia osoittaa, että nämä ihmiset tulkitsivat Raamattua kirjaimellisesti. Yksi ainutlaatuinen raamatunkäännös, alasaksan käännös, käännettiin riimitetysti ulkoluvun helpottamiseksi. Varhaiset Valdesin seuraajat kykenivät toistamaan ulkoa kokonaisia Raamatun kappaleita.

KOULUTETUT PASTORIT

Opiskelijoiksi valittiin nuoria noin 25-vuotiaita miehiä, jotka osallistuivat opetukseen talvikuukausina noin kolmen tai neljän vuoden ajan ja tekivät peltotyötä ja toimivat muissa ammateissa kesäkuukausina. Kukin pastori oppi ammatin pystyäkseen tukemaan itseään. Koska Raamattuja oli

niukasti (niittä oli vaarallista kuljettaa mukana), jokaisen potentiaallisen pastorin piti painaa muistiin kokonaisia Raamatun kappaleita, ja oppia selittämään Raamattua. Useimmat pastorit koulutettiin vähintään kolmekielisiksi. Heitä koulutettiin myös fyysisen terveyden asioissa. Kaikki koeteltiin, hedelmiä kantavat nimitettiin pastoreiksi.

Pierre Valdesin palvelutehtävän hedelmät todistavat, että hän oli Jeesuksen Kristuksen apostoli. Hän salli kutsua itseään kuitenkin ainoastaan johtavaksi vanhimmaksi. Jopa roomalaiskatolinen kirkko viittasi Valdesiin asiakirjoissaan häntä ja Jumalan seurakunnan vastaan nimellä ”johtava vanhin”.

Myös monia muita vanhimpia ja diakoneja asetettiin toimiin. Osa vanhimmista valvoi toisten työtä, osa toimi pastorina seurakunnissa. Toiset toimivat evankelistoina kantaen evankeliumin ulkomaille. Kristus palautti Pierre Valdesin kautta kaikki raamatulliset pastoritason toimet seurakuntaan.

Työn kasvaessa myös vaino kasvoi. Pastorien piti salata henkilöllisyytensä suojellakseen itseään ja tulivat tunnetuksi nimellä ”barbes”, joka tarkoittaa *setä*. Ajat muuttuivat varsin vaarallisiksi. Pastorit vierailivat jatkuvasti hajallaan olevien veljien luona. Valdolaiset pastorit matkustivat yleensä pareittain; vanhempi nuoremman kanssa. Kiinteän toimeksiannon pastoreja kierrätettiin kahden, kolmen vuoden välein.

Harva valdolaispastori avioitui. Ei kuitenkaan uskonnollisesta filosofisesta syystä vaan toimen vaarallisuuden tähden. Työmatkat olivat petollisia, vaimon kanssa ei voinut matkata. Paavali asetti saman esimerkin pastorikaudellaan (1. Kor. 7:25–26). Vaikka Paavali olisi voinut avioitua, vaimon ja perheen tukeminen olisi ollut äärimmäisen vaikeaa Kristuksen työtehtävän yhteydessä.

Jumalan seurakunnan
Tyatiran aikakauden
evankeliointialue.
Alakuvassa päämaja ja
osa "valdolaaislaaksoa".
Oppilaitos oli noin 8 km
La Torren kaupungista.

VALDES JA TYATIRAN PASTORIT TUOMITSIVAT PAAVALIN
LAILLA ROOMALAISKATOLISEN OPIN PAPPIEN SELIBAATISTA
(esim. 1. Tim. 3:2, 4:1,3).

VALDOLAISET JUMALAN OMAT

"Varhaiset valdolaiset pyrkivät voittamaan ja harjoittivat
koulutusta kaikilla elämänaloilla", *Ambassador College*
raamattukirjekurssi toteaa. "He olivat kuuliaisia, puhtaita,

Valdolaisten tunnuskuva, josta löytyy monia muunnelmia. Jokaisessa versiossa kynttilänjalan liekki viittaa neljänteen tähteen (joka edustaa Jumalan tosi seurakunnan neljättä, Tyatiran aikakautta). Tunnuksen latinankielinen teksti kuuluu "valo paistaa pimeydessä" – soveltuva tunnuslause Jumalan työlle pimeällä keskiajalla.

rehellisiä. Jopa heidän vihollisensa myönsivät, etteivät kyenneet löytämään vikaa heidän elämästään. He eivät valehdelleet eivätkä vannoneet (Matt. 5:34), eivätkä tehneet lähimmäiselleen mitään, mitä eivät olisi tehneet itselleen (Matt. 7:12). He pukeutuivat ja esiintyivät vaatimattomasti (1. Tim. 2:9; 1. Piet. 3:3). He olivat kaikessa siveellisiä, hillitseviä, hallitsivat tunteensa, ahkeria, jatkuvasti kiireisiä, perustaen koko opetuksensa Raamattuun. Heidän vihollisensa ihmettelivät heidän käytöstään.

”He eivät rukoilleet julkisia rukouksia, eivät hukanneet tuntikausia turhien, merkityksettömien sanojen toistamiseen (Matt. 6:7). He opettivat ja harjoittivat oppiaan tosissaan, uskoen hedelmälliseen rukoukseen yksityisellä paikalla...”

”Collegea alempitasoinen peruskoulutus perustettiin myöhemmin. Sekä pojat että tytöt ottivat osaa. Jopa pienet lapset oppivat muistamaan ja lausumaan kokonaisia Raamatun lukuja ulkoa...”

”Valdolaiset tunnistivat olevansa tosi apostolisen seurakunnan seuraajia” (oppitunti 51).

Nämä uskovat tottelivat Vanhan testamentin lakeja. He viettivät viikoittaista sapattia. He viettivät pääsiäistä joka kevät. Joka syksy he järjestivät päämajassa suurien konferenssin, johon osallistui peräti 700 ihmistä, jotka matkasivat varta vasten. Konferenssissa julkistettiin pastorin komennukset ja valittiin uudet opiskelijat. Tärkein osa olivat päivittäiset saarnat kokoontuneelle väkijoukolle. Nykyiset Jumalan seurakuntalaiset tunnistavat toimet nykyiseksi lehtimajanjuhlaaksi (3. Moos 23:34).

Kirjeenvaihtokurssi päättelee: ”Kuinka paljon enemmän tietäisimme näistä keskiajan lehtimajanjuhlista, jolleivat inkvisiittorit olisivat niin innokkaasti polttaneet arkistoja!”

PANNA KRISTUKSELTA

Ajan kuluessa vakava vaino kohtasi seurakuntaa ja sen työtä. PAAVI LUCIUKSEN VUODEN 1184 BULLA TUOMITSI RYHMÄN KAPINALLISIA USKONNOLLISIA RYHMIÄ, MUKAAN LUKIEN LYONIN KÖYHÄT MIEHET, ARNOLDILAISET JA PASSAGINELAISET (toinen koko Vanhan testamentin lakia noudattava ryhmä). JUMALAN SEURAKUNTAA ALETTIIN VAINOTA.

Luciuksen käsky luki: ”Meitä tukee rakkaimman poikamme Frederikin läsnäolo ja valta, kaikkein maineikkaimman roomalaiskeisarin, ainaisen imperiumin lisääjän, ja uskonveljiemme ja muiden patriarkkojen, arkkiepiispojen ja monien ruhtinain ohjeet ja neuvot, jotka ovat eri puolilta maailmaa kokoontuneet, ja me asetamme itsemme näitä harhaoppisia vastaan, jotka ovat saaneet nimensä niistä useista vääristä opeista joita he tunnustavat...”

”Erityisesti ilmoittamme kaikki kataarit, partariinit, ja ne, jotka kutsuvat itseään köyhiksi Lyonin miehiksi, passagineläiset, joosefilaiset, arnoldilaiset, ikuiseen pannaan...”

”Kuka tunnetusti tuomitaan näistä virheistä, pappi tai joka pyrkii piiloutumaan uskonnolliseen järjestykseen,

häneltä riistetään välittömästi kaikki kirkolliset etuoikeudet; ja riisutaan kaikista eduistaan-toimitettavaksi maallisen vallan alaiseksi, RANGAISTAVAKSI VIKANSA MUKAAN, ELLEI HETI HUOMATTUAAN PALAA VAPAAEHTOISESTI KATOLISEN USKON TOTUUTEEN JA JULKISESTI TUNNUSTA VIRHEITÄÄN, JA HIIPPAKUNNAN PIISPAN HARKINNAN MUKAAN TEKEE SOPIVAN MYÖNNYTYKSEN. Ja maallikko, joka on todettu syylliseksi, joko julkisesti tai yksityisesti, mihin tahansa edellä mainittuihin rikoksiin, ellei tunnusta harhaoppiaan, ja tekee sopivan myönnytyksen, ja palaa heti ortodoksiseen uskoon, määräämme asetuksella hänet maallisen tuomarin tuomittavaksi, vastaanottamaan ansaitun rangaistuksen, rikoksensa laadun mukaan...”

”Määräämme lisäksi, että kaikki kreivit, baronit, kuvernöörit ja kaupunkien konsulit... lupaavat valalla, että kaikissa näissä asioissa, jolloin vaaditaan niin tekemään, he auttavat voimallisesti ja tehokkaasti kirkkoa kerettiläisiä vastaan.”

BULLALLA EI OLLUT KUITENKAAN PAAVIN TARKOITTAMAA VAIKUTUSTA. TYÖ KUKOISTI EDELLEEN, ERITYISESTI ETELÄ-RANSKASSA. MONET SIVIILIHALLITSIJAT PYRKIVÄT SUOJAAMAAN SEURAKUNNAN JÄSENIÄ.

Vuonna 1194 Alphonso II, Aragonian ja Barcelonan ja Provencen kuningas, julisti kuitenkin valdolaiset rangaistuksen arvoisiksi ja käski heitä poistumaan maaltaan välittömästi. Jokainen valdolaiskokoukseen osallistuva henkilö vaaransi maansa takavarikoinnin.

Vuonna 1197 vaino tehostui: KAIKKI VALDOLAISET KÄSKETTIIN POLTTAA MAILLA ROVIOLLA. VALDOLAISET PAKENIVAT KASTILIAAN, MUTTA MONI JÄLJITETTIIN JA TEURASTETTIIN ARMOTTOMASTI.

Vuonna 1208 Paavi Innocentius III julisti albigenssiritiretken-hyökkäyksen Jumalan omien lisäksi myös heitä suojelevia siviilihallitsijoita vastaan. Moni siviilihallitsija

ja osa pettyneestä papistosta tympääntyi vallanhaluisen Rooman kirkon korruptiosta. Albigenssi-ristiretki asetti pohjimmiltaan paavin, uskollisen papiston ja Pohjois-Ranskan siviilihallitsijat Etelä-Ranskaa vastaan.

”Kun sota alkoi vuonna 1209, Provencen sivilisaatio oli Euroopan loistavin. Kun sota päättyi 20 katkeran vuoden jälkeen, loistokas sivilisaatio oli täysin tuhoutunut”, *Ambassador College raamattukirjekurssi* toteaa. ”Etelä-Ranskasta oli tullut kokonaan Pariisiin ja Rooman alainen takapajula.”

”Kuuluksa inkvisitio asennettiin sitten saattamaan työ päätökseen, poistamaan uskonnolliset vastustukset. Paavin bulla sääti ankaran rangaistuksen epäiltyä henkilöä vastaan, jopa myötätunnosta ’kerettiläisiä’ kohtaan. TAKAVARIKOINNIT, VANKEUS, POLTTAMISET SEKÄ KAIKKI KUVITELTAVISSA OLEVA VAINO JATKUI YLI SADAN VUODEN AJAN. TUHANSIA KUOLI. YKSIIN MONTSÉGURIN KAUPUNGISSA POLTETTIIN YHDESSÄ PÄIVÄSSÄ 200 IHMISTÄ.”

IISEBELIN VIETTELEMÄ

Innocentius III osoittautui yhdeksi kaikkien aikojen pahamaineisimmista paaveista. Hän suoritti virkansa voimalla ja energialla jahdaten valdolaisia kaikilla rintamilla. Hän kitki pois Raamattua käyttävät seurakunnan edustajat ja varmisti, että heidän Raamattunsa poltettiin. Lisäksi hän kehitti katolisen seurakunnan omat ”köyhät miehet”, jotka olivat huonosti puettuja karusti eläviä ja Roomalle lojaaleja. Paavi lähetti heidät kaksittain torjumaan todellisen Jumalan palvelijoiden työtä. Vuonna 1209 hän elvytti valdolaismieliseen katolisen seurakunnan sisällä houkutellakseen jäseniä Jumalan seurakunnasta.

Ulkoisesti pyrkimyksillä oli varsin vähän vaikutusta, moni ei liittynyt katoliseen seurakuntaan. Jumalan seurakunnalle se saattoi kuitenkin sisäisen sairauden.

Kristus varoittaa tyatiralaisia: ”Mutta se minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, Iisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua. Ja minä olen antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon, mutta hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan. Katso, minä syökseen hänet tautivuoteeseen, ja ne, jotka hänen kanssaan tekevät huorin, minä syökseen suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistansa; ja hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskuut ja sydämet; ja minä annan teille kullekin tekojenne mukaan” (Ilm. 2:20–23). Moni tyatiralainen alkoi uskoa katolisen kirkon edistämiin vääriin oppeihin.

IISEBEL

Jeesus Kristus varoittaa Vanhan testamentin Iisebelin kautta tyatiralaisia väärän kirkon seurakunnan erheopista. Muista, että Jumala käyttää naista symboloimaan hengellistä Israelia eli seurakuntaa (Ilm. luku 12). Iisebel edustaa suurta *valheellista* kirkkoa (Ilm. luku 17). Yhteys tämän Uuden testamentin Iisebeliin merkitsi hengellistä sairautta ja kuolemaa.

Tutki Iisebelin historiaa (1. Kun. luku 16–2. Kun. luku 9). Iisebel oli pakana, joka vietti miehensä palvelemaan Baalia (1. Kun. 16:31) ja seuraamaan Jerobeamin synneissä. Tämä äärimmäisen jumalaton–kokonaan itsekäs, viekas ja murhanhimoinen (ks. erityisesti 1. Kun luku 21) nainen saavutti tarkoituksensa petoksella. Iisebel anasti miehensä auktoriteetin, harjoitti noituutta ja haureutta poliittisen suosion saavuttamiseksi (2. Kun. 9:22,30). Kaikkein pahinta oli, että hän sai aikaan Jumalan profeettojen marttyyrikuoleman (1. Kun. 18:4; 19:1–2).

IISEBEL KUVAA OSUVASTI ROOMAN KIRKON TEKOJA KESKIAJALLA, MORAALISEN TURMELUKSEN SYVYYKSISSÄ. Arvostetut tutkijat ja historioitsijat ovat kirjanneet sen historian. Monelle ”selibaatissa” oleville papeille syntyi lukuisia jälkeläisiä, Rooman paavin palatsista tuli bordelli. Todettiin poliittisia juonitteluja, paavin virka voitettiin usein juonittelun ja murhan kautta. Kaikesta huolimatta ylimielinen katolinen kirkko kutsui itseään profeetaksi (Ilm. 2:20), joka katsoi kykenevänsä hallita ja opettaa tosi kristittyjä.

Rooman olosuhteet vajosivat niin huonoksi, että lukuisat uskolliset katoliset ryhtyivät lopulta protestanttiseen kapinaan. Jae 23 kutsuu protestanttikirkkoja Iisebelin lapsiksi.

Valitettavasti myös osa tosi kristityistä lankesi väärän kirkon viettelyyn. Osa valdolaisista päätyi uskonnolliseen kompromissiin, osa salli vainosta väsyneenä katolisen kirkon kastaa lapsiaan päätellen seremonian merkityksettömäksi. Osa osallistui vainon välttämiseksi sekä sapattijumalanpalvelukseen että sunnuntaimeisuun.

Raamatun voimalliset totuudet vaarantuivat pikku hiljaa. Jumalan Tyatiran aikakauden seurakunta rapistui vakavasti. Vuoteen 1532 mennessä, kauan sen jälkeen kun lamppu oli siirretty Sardeen aikakaudelle, useat hajallaan olevat ”valdolais” -ryhmät yhdistivät voimansa protestanttisen uskonpuhdistuksen kanssa ja tuomitsevat entisen Raamattuun pohjautuvan opetuksensa.

Nykyään elossa olevat valdolaisryhmät vaikuttavat minkä tahansa modernin ”kristillisen” kirkon kaltaiselta.

AIKAA PARANNUKSEN TEKOON

Huomaa Ilm. 2:21, jossa Jumala ilmoittaa, että hän antoi tälle suurelle väärälle kirkolle ”aikaa parannuksen tekoon, mutta

hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan”. Tämä on poikkeuksellinen yksityiskohtainen profetia!

Kyllä, Jumala antoi roomalaiskatoliselle kirkolle mahdollisuuden parannuksen tekoon–ja antaa myös tulevaisuudessa. Isä Jumala rakastaa suuresti *kaikkia!* Apostoli Pietari kirjoitti, että Jumala ”ei tahdo, että *kukaan* hukkuu, vaan että *KAIKKI* tulevat parannukseen” (2. Piet. 3:9).

Kun katsot historiallisia yksityiskohtia, voit havaita, mihin Kristuksen ilmaisu ”aikaa parannuksen tekoon”, viittaa.

Pastorit Pierre de Bruys, Henry ja Pierre Valdes toimivat kaikki maantieteellisesti lähellä Roomaa. Henry oli entinen katolinen pappi, joka lähti pois valheellisesta organisaatiosta Pierre de Bruysin saarnaamisen tuloksena, jätti taakseen roomalaiskatoliset opetuksensa ja ilmoitti uskovansa Raamattuun. Asia vaikutti suuresti sekä maallikkojäsenistön että papiston keskuudessa, voimallinen vaikutus ulottui aina Roomaan asti! Kääntyminen vaikutti moniin ihmisiin–myös ihmisiin, jotka eivät liittyneet Jumalan tosi seurakunnan jäseniksi–jotka nyt vastustivat kiivaasti paavin valtaa ja senaikaisia väärinkäytöksiä. Painostus muodostui niin voimakkaaksi, että se pakotti lopulta Eugenius III maanpakoon! Tämä uskomattoman ainutlaatuinen tapahtuma koettiin vuonna 1146–keskellä Tyatiran aikakautta.

Saman vuosisadan loppupuoliskolla Pierre Valdes ja hänen kannattajansa kopioivat ja jakoivat Raamattuja kansan kielellä. Oli ennennäkemätöntä, että tavalliset ihmiset kykenivät lukemaan itse, mitä Raamattu sanoi. Tämä pakotti katolisen papiston käsittelemään kysymyksiä, joihin heillä ei ollut vastauksia. Maallikkojäsenet totesivat omin silmin, että Jumalan sanan ilmoitus erosi suuresti katolisen seurakunnan opetuksista.

Jälleen ”Iisebelillä” oli suuri, ainutlaatuinen tilaisuus parannuksen tekoon!

Jumalan tosi omien työllä oli jälleen kerran niin suuri vaikutus, että se saavutti Rooman korkeimman-paavin virka-aseman huomion. Kun paavi Aleksanteri III kutsutti Pierre Valdeksen Roomaan 1178, hän kuuli rohkean, Raamattuun perustuvan, henkilökohtaisen todistuksen, josta hän ilmeisesti lähes vakuuttui. Näytti siltä, että tämä oli uusi, suuri mahdollisuus tehdä parannus, mutta Ilm. 2:21 ennustuksen mukaisesti ”hän ei tahdo parannusta tehdä”. Aleksanteri jätti lopullisen päätöksen lateraanineuvostolle, joka tuomitsi Valdeksen ja hänen seuraajansa.

Lopulta katolilaiset kaksinkertaistaisivat vainonsa Jumalan seurakuntaa vastaan, ja parannuksen ikkuna sulkeutui. He käynnistivät 1100-luvun loppupuolella 10 vuotta kestäneen inkquisition Etelä-Ranskassa, alueella, jolla Jumalan seurakunta oli vaikuttanut suuresti moniin ihmiselämiin. Seurasi 20 vuotta kestänyt albigenssiristiretki-ensimmäinen sotilaallinen ristiretki Euroopan rajojen sisällä! Sen *tarkoituksena on tuhota katolisen kirkon vastaiset opetukset*—TYATIRAN PASTOREIDEN VIIME VUOSISADAN OPETUKSET.

Encyclopedia Dictionary of Religion selittää: ”13. vuosisadan alkuun mennessä albigenssiläistä muodostui uhka [roomalaiskatolisen] kirkon olemassaololle Etelä-Ranskassa.” Katolisen seurakunnan olemassaolo oli uhattu! Jumalan työllä oli suuri vaikutus 12-vuosisadalla! ”Seuraavien 10 vuoden aikana [katolisen] armeijan johtama Simon de Montfort pakotti tärkeimmät harhaopin linnoitukset antautumaan, hän käytti jopa keskiaikaisen standardin mukaisesti erittäin julmia menetelmiä. Taistelut jatkuivat vuoteen 1229, mutta tarkoituksena muuttui poliittiseksi: Languedocin Ranskaan liittäminen. Jäätyään vaille paronin

suojelua albigenssiläiset katsoivat tarpeelliseksi joko paeta tai painua maan alle. He katosivat lopullisesti Gregorius IX vuoden 1233 inkvisitiossa. 14. vuosisadan loppuun mennessä heidän valtansa oli täysin murtunut.”

Jumala antoi katoliselle kirkolle todella ”aikaa parannuksen tekoon, mutta hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan”.

TYATIRAN PALKKA

Tyatiran aikakausi oli täynnä vainoa, ja moni luopui uskosta. Kuitenkin jopa intensiivisen koettelemuksen keskellä jäännös pysyi Kristukselle ja Raamatulle uskollisen totena. Kristus kiittää uskollisia suuresti: ”Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin ne sanovat, saatanan syvyys, minä sanon: en minä pane teidän päällemme muuta kuormaa; pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin minä tulen. Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita, ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niinkuin saviastiat heidät särjetään–niinkuin minäkin sen vallan Isältäni sain–ja minä annan hänelle kointähden. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo” (Ilm. 2:24–29).

Tyatiralaisia, jotka pitivät kiinni siitä, mitä heillä oli, jotka pysyivät uskollisina, odottaa upea palkinto: He saavat vallan hallita pakanoita, he hallitsevat Kristuksen kanssa. Vieläkin täsmällisemmin, he saavat merkittävän roolin opettaa Jumalan totuuksia maailman ihmisille. He saavat ”kointähden”, joka on Jeesus Kristus (Ilm. 22:16). Kristus on Aviomies, tosi seurakunta on Kristuksen vaimo (Ilm. 19:7), jolle Kristus antaa valtansa ja kyvyn valaista maailmaa.

Muista, että TYATIRALAISET OLIVAT KIRKAS VALO PIMEÄLLÄ AIKAKAUDELLA. HE PITIVÄT KRISTUKSEN LAMPUN KIRKKAASTI

PALAMASSA, KUN SAATANA YRITTI KIIVAASTI TUKAHDUTTAA
SEN. TYATIRALAISET OLIVAT, JA TULEVAT OLEMAAN JUMALAN
VALTAKUNNASSA, KIRKAS, LOISTAVA TÄHTI.

KAHDEKSAN

MUUTAMA NIMI SARDEESSA

VUONNA 1315 WALTER LOLLARD NIMINEN MIES, YKSI tärkeimmistä valdolaispastoreista, muutti veljensä Raymondin kanssa Hollannista Englantiin. Veljekset työskentelivät yhdessä väsymättä, ja myös toiset liittyivät heidän tarkoituksensa edistämiseen.

On selvää, että lollardien työllä oli merkittävä vaikutus Englannissa. Tosi seurakunta kykeni juurtumaan vankasti joksikin aikaa–ensimmäistä kertaa alkuperäisten apostolien vaikutuksen hiivuttua. Sen jäseniä, sekä toisia saman aikakauden harhaoppisia, kutsuttiin ”lollardeiksi.” Yksi lollardiksi leimattu mies–ei kuitenkaan koskaan tosi seurakunnan jäsen–oli Johannes Wycliffe.

Wycliffe, joka eli 1320–1384, on tunnettu Raamatun englanninkielelle kääntämisestä, mikä oli huomattava edistysaskel. Historioitsijoiden mukaan Wycliffe oli oxfordilaistutkija, teologi ja kirkkomies, joka arvosti Raamattua erittäin suuresti. Vaikka Wycliffe ei kuulunut

Jumalan seurakuntaan, hänen raamatunkäännöksensä auttoi takuulla tosi seurakuntaa.

Osa Wycliffen tovereista oli valdolaisia–tosi seurakunnan jäännös–jotka olivat muuttaneet mantereelta Englantiin. Vaikka Wycliffen käännös oli kesken, kun hän kuoli 1384, hänen kanssaan työskennelleet oppineet saattoivat hankkeen menestyksekkäästi päätökseen. Wycliffen käännös levitettiin lähivuosina läpi Englannin, mikä hyödytti Jumalan omia tässä osassa maailmaa suuresti.

Tässä ilmapiirissä Jumala perusti seurakuntansa viidennen aikakauden: Sardeen.

'MUUTAMIA NIMIÄ'

Ilmestyskirja 3:1–6 kuvaa Sardeen aikakautta. Jae 1 esittää: ”Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut.”

Kristus painottaa, että hänellä on ”Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä”. Raamattu selittää symboliikan. ”Ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit” ja ”valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisoihntua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä” (Ilm. 1:20, 4:5). Kuvakieli korostaa tosi seurakunnan *jatkuvuutta* kautta seitsemän aikakauden.

Kristus lupasi, ettei seurakunta kuolisi koskaan–*mutta tässä* Kristus sanoo, että SARDEEN AIKAKAUSI kuolisi *lopulta HENGELLISESTI*. Ilm. 3:1 kertoo, että Sardeella oli jonkin aikaa ”tekoja”. Sillä oli ”nimi, että elät” – nimi ”Jumalan seurakunta” – jota tuonelan portit eivät voita (Matt. 16:18). Lopulta Sardeen aikakausi kuitenkin kuoli, ja Kristuksen täytyi herättää henkiin uusi aikakausi.

Kiitettävästi kuitenkin kaikki Jumalan pyhät eivät vajonneet Sardeen aikakauden uinuvaan henkeen. Ilm. 3:4–5 esittää innoittavasti: ”KUITENKIN ON SINULLA SARDEESSA MUUTAMIA HARVOJA NIMIÄ, JOTKA EIVÄT OLE TAHRANNEET VAATTEITAAN, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset. Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliansa edessä.”

Vuosisatojen ajan–siitä hetkestä kun tietyt lollardit saapuivat 1300-luvulla Englantiin aina siihen asti kun Jumala asettaisi 1900-luvulla lopun ajan Elian kautta kaikki kohdalleen (Matt. 17:10–11) – ”muutama harva nimi” ei ollut tahrannut vaatteitaan. Valkeat vaatteet symboloivat vanhurskautta ja Kristuksen vuodatetussa veressä puhdistautumista (katso Ilm. 19:8, 7:14). Sardes-nimi voi tarkoittaa ”punaiset”, väriä joka symboloi syntiä (Jes. 1:18). Nämä ”muutamat” pitäytyivät jumalalliseen vanhurskauteen ja säilyttivät totuuden elossa.

Nämä ”muutama harvat nimet” säilyvät elämän kirjassa, Kristus tunnustaa heidän nimensä Isän ja enkelien edessä. Kristus vakuuttaa Matt. 10:32 tekevänsä näin sille, joka ”tunnustaa minut ihmisten edessä”.

Sardeen aikakauden vuosisatoina puhkeaa esiin tiettyjä, ihailtavasti Jumalan työtä tehneiden pyhien nimiä.

RENESSANSSI

Ymmärretään Sardeen aikakauden alun historiallinen aikayhteys. Italiassa 1300-luvun alussa uusi liike muokkasi länsimaista ajattelua. Ihmiset olivat kärsimättömän tyytymättömiä roomalaiskatolista kirkkoa kohtaan. Monet tunnistivat, että heitä oli sorrettu taloudellisesti,

**Muinaisen Sardeen kaupungin
rauniot nykyisessä Turkissa.**

kasvatuksellisesti ja kulttuurisesti. Liikehdintä sytytti uuden kiinnostuksen koulutusta kohtaan; kiinnostuksen filosofiaa, tiedettä, kulttuuria, kirjallisuutta, taiteita ja uutta uskonnollista ajattelua kohtaan. Liikehdintä tuli tunnetuksi renessanssiksi.

Kyseessä oli akateemisen vapauden aikakausi, runsaan myönteisen kehityksen kausi, mutta kaikki uusi oppi ei ollut pelkästään hyvää. Renessanssi herätti ”uuden” arvostelun ja epäilyksen hengen, mikä johti lopulta nykyajan Saksan rationalismiin, joka kyseenalaisti Jumalan olemassaolon.

1400-luvulla tutkijat ja papisto hylkäsivät pikkuhiljaa katolisen kirkon auktoriteetin ja määräykset. Osa USKONNOLLISISTA AJATTELIJOISTA TUNNUSTI ROOMAN KIRKON VAKAVAN MORAALISEN KORRUPTION. Roomassa vierailevat tyrmistyivät todistaessaan Lateraanipalatsin avoimen haureuden ja rappion.

Vuonna 1517 saksalaismunkki Martin Luther naulasi kuuluisat ”95 teesiä” Saksan Wittenbergin linnankirkon ovelle. Luther protestoi mm. paavin anekauppaa syntien

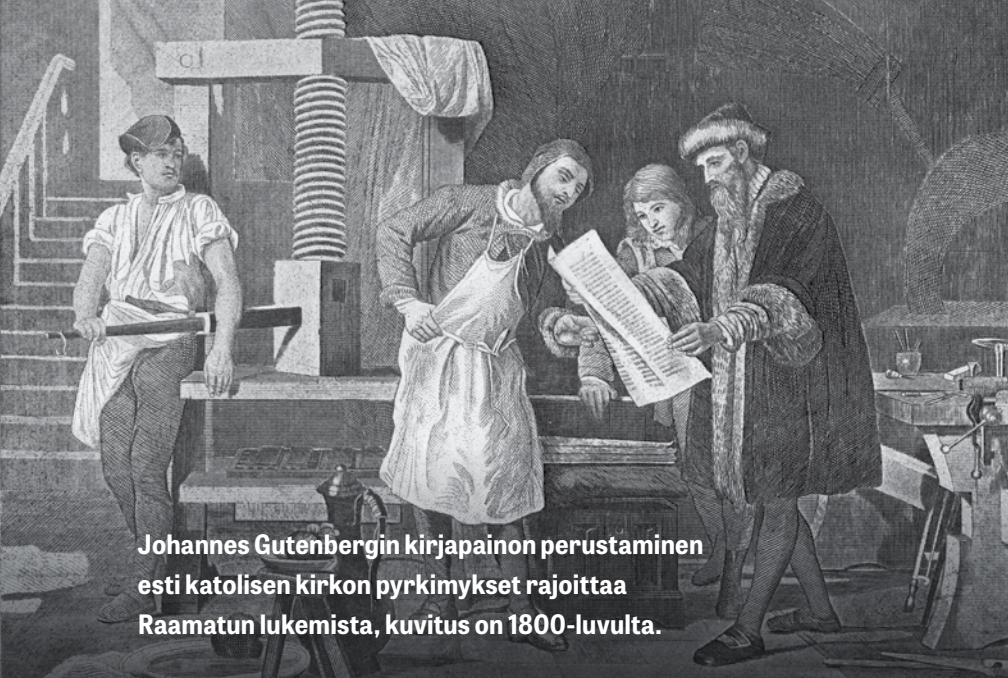
anteeksiantamiseksi vastaan. Luther erotettiin kirkosta ja määrättiin peruuttamaan puheensa. Paavi Leo x paavin bulla, asetus, tuomitsi Lutherin opetukset, mutta Luther poltti sen julkisesti. Kaarle v pyrki pysäyttämään uuden liikkeen sotilastoimin, mutta turkkilaisten miehityshäikä pysäytti hänet.

Lutherin alkuperäistarkoitus ei ollut aloittaa protestanttista uskonpuhdistusta. Hän ei kuulunut koskaan Jumalan tosi seurakuntaan. Pohjois-Saksasta tuli luterilainen. John Calvin ja Huldrych Zwingli käynnistivät vastaavan liikkeen Sveitsissä, ja Johannes Knox Skotlannissa. Vuoteen 1531 mennessä Henrik viii oli päättänyt, että Englannin kirkko toimisi kuninkaan kruunun alaisuudessa. Roomalaiskatolisuuden uskonnollinen auktoriteetti ja valta-asema kyseenalaistettiin voimallisesti.

Muutoksen tuulet olivat renessanssin ja uskonpuhdistuksen etenemisen myötä vasta alussa. Kun vuonna 1587 Skotlannin kuningatar Maria Stuart teloitettiin salaliitosta kuningatar Elisabet i murhaamiseksi, tämä poisti jatkuvan uhan Britannian valtaistuimen katolisten haltuun ottamiseksi. Kun vuonna 1588 suuri myrsky kukisti "voittamattoman" Espanjan Armadan merellä, Englannin ja koko Euroopan ihmiset tiedostivat sen suureksi Jumalan ihmeeksi. Näin varmistui Britannian poliittinen riippumattomuus Euroopasta. Kansa uskoi vakaammin kuin koskaan katolilaisuudesta vapautumiseen. Voiton pysyvä vaikutus oli erillinen, suurimmaksi osaksi protestanttinen Britannia.

KIRJAPAINOTAITO

Yksi renessanssin ajan tärkein teknologinen edistysaskel vaikutti merkittävästi seurakunnan ja jopa koko maailman historiaan: PAINOKONEEN KEKSIMINEN. Harvalla ihmiskunnan historian keksinnöllä on ollut suurempi

Johannes Gutenbergin kirjapainon perustaminen esti katolisen kirkon pyrkimykset rajoittaa Raamatun lukemista, kuvitus on 1800-luvulta.

vaikutus. Muista, että valdolaiset kopioivat Raamattunsa vaivalloisen hitaasti ja työläästi käsin. Harvoin koko teos saatiin kopioitua. Ennen kirjapainoteollisuutta oli vain suhteellisen harvoja Raamatun kopioita, jotka eivät olleet yleisesti yleisön saatavilla.

Johannes Gutenbergin kirjapainokone muutti asian. Yksi Gutenbergin ensimmäisistä painotuotteista, josta hän tuli tunnetuksi, oli Raamattu, kaikkein tärkein kirja. Pian Raamatusta oli olemassa tuhansia- ja miljoonia kopioita.

Euroopassa perustettu uskonto oli yrittänyt estää Jumalan sanan pääsyn suurelle ihmisyleisölle. Katolinen seurakunta jopa takavarikoi ja poltti Raamattuja.

Mieti asiaa! Jeesus Kristus käski meitä elämään ”jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee” (Matt. 4:4) – sanan, jota useimmat kristityt kutsuvat Vanhaksi ja Uudeksi testamentiksi. TOSI KRISTITTYJÄ OVAT, JOTKA SEURAAVAT KRISTUSTA.

KATOLISELLA KIRKOLLA ON PITKÄ, VÄKIVALTAINEN HISTORIA, JONKA AIKANA SE ON POLTTANUT RAAMATTUJA JA AJOITTAIN

MYÖS RAAMATTUA TOTTELEVIA IHMISIÄ! MAAILMAN IHMISTEN ON YMMÄRRETTÄVÄ, ETTÄ TÄMÄN HENGELLISEN KAUHISTUKSEN TEOT OVAT TÄYSIN JUMALAN TOSI SEURAKUNNAN VASTAKOHTAISIA!

KATOLISTA KIRKKOA OHJAAVAT PRIMAARISTI SEN PERINTEET, mikä tarkoittaa, että katolista kirkkoa johtaa ihmispäättelei Raamattu, joka on Jeesus Kristus painoasussa.

Hengellisesti kyseessä on kuolettava katastrofi! Katolinen kirkko on yksi tärkein tekijä, jonka kautta saatana pettää kristillisen maailman (Ilm. 12:9, villitsijä, alkuteksti pettäjä).

Maailman on aika herätä ja tiedostaa katolisen kirkon todellinen historia!

Kiitos Jumalalle, että kirjapainotaito torpedoi katolisen kirkon pyrkimykset rajoittaa Raamatun luku. Jumalan sana vapautui ihmisten käsiin!

Katolisen kirkon pahimmat marttyyrikuolemat ovat vasta edessä – tapahtuen kuukausia ennen peljättävää Herran päivää ja Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä!

Muistaa seuraava suuri totuus: Jumala aikoo pelastaa valtaosan katolisista ja kaikkien uskontojen edustajista. Jumala ”ei tahdo, että kukaan hukkuu” (2. Piet. 3:9). Jumala pelastaa vuosituhannen lopussa valtaosan kaikkina aikoina eläneistä ihmisistä *viimeisen suuren päivän* väkevässä eloon herättämisessä.

Totisen parannuksen tehtyään, uskossa, he saavat oppia tuntemaan Jumalan.

Jumala rakastaa tosissaan maailmaa. Jumala tarjosi Sardeen aikakauden seurakuntalaisille kaikkien aikojen tärkeimmän viestintätekniikan, jonka avulla lukuisia Raamattuja kyettiin painamaan, ja selittämään.

Maailma oli kuitenkin edelleen tietämätön ja paha-vielä saatanan maailma. Elettiin edelleen ”erämaavuosia” (Ilm. 12:6), ja kuten kohta näemme, Jumalan seurakunta

joutui kohtaamaan vielä mittavia haasteita. Jumala käski omiaan toimittamaan taas sanomansa valon! Jumalan valo on maailman ainoa toivo.

SAPATINVIETTÄJÄT EUROOPASSA

ROOMALAISKATOLINEN KIRKKO HEIKENTYI, MUTTA JUMALAN OMIEN ELÄMÄ JATKUI VAIKEANA.

Sapattia viettäviä seurakuntia löytyi hajallaan Manner-Euroopassa. Venäjältä löytyi noin 1470–1503 vain vähän tunnettu sapattia viettävä ryhmä, jonka hallitus ja kirkko murskasivat suurella julmuudella.

Lutherin päivänä ainakin yksi sapattia viettävä teloitettiin (1529) Itä-Friesinmaassa (nyky-Saksan alueella).

Samoihin aikoihin Ranskassa julkaistiin sapattia puolustavia kirjoja. Siellä (Picardien alueen mukaan) picardeiksi kutsuttu ryhmä pakeni kaupungista toiseen ja muille alueille välttääkseen asepalvelusta. Monet heistä kokoontuivat Itävaltaan.

Vaino ajoi monia katolista kirkkoa vastustavia myös Böömiin ja Määriin. Määristä löytyi kolme ihmisryhmää, jotka kastoivat vain aikuisia (nimeltä ”anabaptistit” tai ”uudelleenkastajat”) sekä yksi sapattia viettänyt ryhmä.

Böömi kapinoi aktiivisesti valtion tukemaa uskontoa vastaan. Erasmus, kuuluisa uskonpuhdistuksen aikainen oppinut, kertoo alueen sapatinviettäjistä, jotka olivat samoja picardeina tunnettuja ihmisiä, ja valdolaisten jälkeläisiä. Löytyy jopa näyttöä, että Martin Luther-seurakuntalaulua elvyttäessään tapasi näitä Böömissä Michael Weissin alaisuudessa säilyneitä käytäntöjä.

Katoliset arkistot Norjassa mainitsevat sapatinviettäjistä Bergenissä ja Oslossa noin vuonna 1435. Nämä osallistuivat sunnuntaimessuun, mutta viettivät yksityisesti sapattia–mikä on vaarallinen kompromissi.

Suomessa Ruotsin kuningas Gustav Vasa I vakuutti tavallisille kansalaisille, että kovat ajat johtuivat kun ”EI NOUDATETTU SEITSEMÄTTÄ PÄIVÄÄ NIMELTÄ LAUANTAI”. Kirje kuninkaalta 1554 määräsi heidät ”hylkäämään kerralla tämän kadotukseen johtavan tien”!

Mikä oli tämän seitsemännen päivän opetuksen lähde? Lars Anton Anjoun *The History of Reformation in Sweden*, Uskonpuhdistuksen historia Ruotsissa, puhuu ”kirkon vastaisesta osapuolesta” – EI-KATOLISESTA ja EI-LUTERILAISESTA ryhmästä, joka opetti totuutta.

Löytyy myös toinen, suurempi lauantaita viettänyt ryhmä, joka ei erottautunut luterilaisesta kirkosta ja joka osallistui myös sunnuntaimeissuun.

Kompromissit johtivat sapatinvieton tukahtumiseen Skandinaviassa kolmikymmenvuotisen noin sodan jakson alkupuolella 1618. ”Kyseessä oli SAMA sapattia viettänyt SEURAKUNTA koko Skandinaviassa! Se osallistui kuitenkin hengelliseen huorintekoon-laittomaan suhteeseen saatanan perustamien kirkkojen kanssa”, kertoo kirjekurssi (oppitunti 52).

Valtaosa Jumalan seurakuntalaisista oli ”näännyksissä”, kirjeenvaihtokurssi kertoo. ”Kun Luther ilmestyi, vain muutama hajaantunut sapatinviettäjä oli jäljellä. Jopa Jumalan seurakuntaan kuulumattomat ihmiset, jotka tunnettiin nimellä ’anabaptistit’ (uudelleenkastajat) olivat väsyneitä vainoon, ja valmiita antautumaan totaalisesti roomalaiskatoliselle kirkolle... Kun Luther vaati, että he lakkaisivat ehdottomasti kastamasta aikuisia uudelleen, MONI MYÖNTYI. Loput kokivat, ettei Rooma ollut ainoa vainoaja. Suurempi määrä kärsi marttyyrikuoleman Lutherin, Zwinglin ja Calvinin menestyksen jälkeen kuin koskaan aikaisemmin... 16. vuosisata oli suuren suvaitsemattomuuden ja julmuuden aikaa.”

Osa sapatinviettäjistä hajosi Brandenburgiin ja Transilvaniaan (nykyinen Länsi-Romania, silloinen Unkarin

alue). Francis David oli yksi Jumalan omien johtavista miehistä Transylvaniassa. Yksi hänen seuraajistaan, Andreas Eössi, opetti, että sapatti enteili Kristuksen ja seurakunnan tulevaa avioitumista. Vaikka hän ja hänen seuraajansa tunnistivat olevansa fyysisesti pakanoita, he tiesivät voivansa olla silti osa ”Kristuksen morsianta” ja hallita Kristuksen kanssa ihmiskunnan historian seitsemännellä 1000 vuosikaudella. He pukivat joka sapatti päälleen parhaat vaatteensa, ja viettivät lisäksi pääsiäisjuhlaa ja pasuunansoiton juhlaa. He opettivat juhlapyhät kuten joulun ja pääsiäisen paavien keksimiksi. He tunnustivat myös Raamatun opetuksen puhtaista ja saastaisista lihoista.

”Noin vuonna 1600 he kokosivat–ja painattivat–virsikirjan, joka koostui 110 psalmien ja muiden Raamatun runollisten tekstien lainauksista, joista 44 liittyi sapattiin, uuteen kuuhun, 11 pääsiäiseen ja happamattoman leivän päiviin, 6 helluntaihin, 3 pasuunansoiton juhlaan, yksi sovituspäivään ja kuusi lehtimajajuhlaan” (ibid).

Simon Péchi, Eössin adoptoitu poika, oli joukon seuraava fyysinen johtaja. Hän oli myös Transilvanian hallituksen korkea-arvoinen virkamies, joka kutsuttiin sotaan 1619 kolmikymmenvuotisen sodan aikana. ”Tämä oli käännekohta–ja myös toisen 19 vuoden syklin loppu–näiden ihmisten historiassa. Henkilö ei voi samanaikaisesti olla todellinen kristitty ja osa maailmaa!” (ibid.).

Seurakunnan hengellinen tila Manner-Euroopassa ei toipunut tästä kompromissista. Lait sapatin noudattajia vastaan painoivat heidät piiloutumaan entistä enemmän tai maastamuuttoon.

SAPATINVIETTÄJÄT ENGLANNISSA

Samoina vuosina Englannissa kehittyi samanlainen sapatinviettoa koskeva murhenäytelmä. Vaikka Henry

VIII sysäsi 1534 Rooman syrjään ja otti kontrollin Englannin kirkosta, Englanti ei nauttinut todellisesta uskonnonvapaudesta. Ja vaikka Henryn tytär Queen Elizabeth I salli teloittaa Skotlannin kuningatar Maria Stuartin–Elizabethin vankan katolisen kilpailijan, joka halusi palauttaa Englannin Vatikaanin kontrolliin–opillinen intoleranssi säilyi edelleen. Rooman kirkko heikkeni, mutta uusi vainon aalto suuntautui Jumalan seurakuntaan *protestanttisen liikkeen kautta*.

1600-luvun ensimmäisillä vuosikymmenillä oli vielä laitonta pitää sapattijumalanpalveluksia. Julkinen saarnaaminen ja jumalanpalvelukseen osallistuminen olivat hengenvaarallisia toimia, miksi sen aikaisia Jumalan seurakuntaa koskevia yksityiskohtia on vaikea löytää. Tiedämme varsin vähän paikallisseurakuntien jäsenistä ja sijainnista.

On kuitenkin selvää, että Walter Lollardin ja hänen veljensä Raymondin aikaisempi työ saattoi monet tosi Raamatun opetukset tunnetuksi Britanniassa. Sadat ihmiset olivat tietoisia, että henkilö tuli upottaa kasteessa täysin veden alle. Tuhannet olivat oppineet, että maailman uskonnolliset juhlapäivät periytyivät pakanuuteen. Monet oppivat, ettei sunnuntai ollut Jumalan tosi sapatti.

PALJON SARDEEN AIKAKAUDEN KASVUSTA JOHTUI SAPATIN OPETUKSESTA. Kuningatar Elizabeth I (1558–1603) valtakaudella ”monet tunnolliset ja riippumattomat ajattelijat” kannattivat seitsemättä päivää (*Chambers’ Encyclopedia*).

Yksi näistä oli pastori Johannes Traske. Traske vihki noin 1616 neljä evankelistaa virkaan, joiden yhteenlaskettu työpanos saattoi lukuisia ihmisiä Jumalan tykö.

Englannin Westminsterin tuomioistuin tuomitsi ja sensuroi Trasken julkisesti ruoskittavaksi ja vangittavaksi saarnaamisesta. Valitettavasti Traske luopui tässä vainossa

uskostaan, hänen vaimonsa vietti 15 vuotta kuolemaansa saakka vankilassa uskonsa säilyttäen.

Kirjekurssi kertoo Sardeen seurakunnista Englannissa: ”Tiedämme, että yksi Lontoon seurakunnista ulottuu ainakin Trasken ja tämän virkaan vihkimään neljään evankelistaan virkakauteen. Läytyy todisteita, että tämä ’Mill Yard’ -seurakunnan oli olemassa jo vuonna 1607, ja jopa 1580-luvulla. On säilynyt positiivista näyttöä, että 1650-luvulla oli olemassa useita muita seurakuntia” (oppitunti 53).

Tunnumme muutamia muita Englannissa sapattia saarnanneita ajanjohtavia miehiä, joista yksi oli Theophilus Barbourne, entinen puritaanipastori Norfolkista (jonne monet anabaptistit olivat muuttaneet Hollannista). Hän julkaisi 1628 ja 1632 sapatinvieton puolesta puhuvia kirjoja, ja Robert Coxin *Literature of the Sabbath Question*, Kirjallisuus sapattikysymyksestä, ilmoittaa, että häntä ”voidaan pitää Englannissa ainakin aluksi sapatinviettäjät nimellä tunnetun lahkoon perustajana, mutta jotka kutsuvat nyt itseään seitsemännen päivän baptisteiksi.”

Vaikka maailman ihmiset nimittivät heitä sabatariaaneiksi tai sapattibaptisteiksi, näiden seurakuntien muodostaneet ihmiset kutsuivat *itseään* Jumalan seurakunnaksi. Vasta myöhemmin ryhmä sapatinviettäjiä järjestäytyi seitsemännen päivän baptisteiksi.

Tunnettu seitsemännen päivän pastori Edward Stennett kirjoitti, että 1668 Englannissa oli ”9–10 sapattia viettävää seurakuntaa, monien hajallaan olevien opetuslasten lisäksi”. Hän kirjoitti jäsenryhmälle Rhode Islandissa, joka ei ollut vielä järjestäytynyt seurakunnaksi–ja puhutteli heitä nimellä ”Rhode Island -jäännös, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus” – viitaten Ilm. 12:17 (Cox, et.).

Tänä aikana Jumalan omat alkoivat hyödyntää kirjapainotaitoa. Sapattia käsitteleviä kirjoja ja lehtisiä

levitettiin laajalti, ja monia muita Raamatun totuuksia koskevia teoksia julkaistiin

Vaikka monet ihmiset tunnustivat totuuden sapatista ja kannattivat sitä, useimmat eivät tehneet parannusta eivätkä antautuneet täysin Jumalalle, eivätkä olleet siis kääntymyksen tehneitä. Sardeen aikakaudella moni ihminen esiintyi seurakunnan yhteydessä, mutta vain pieni osa oli todellisen kääntymyksen parannuksen tehnyt.

JATKUVA VAINO

Tosi seurakunta oli edelleen keskellä 1260 erämaavuotta (Ilm. 12:6), hallitsevan pyhän Rooman valtakunnan takia se joutui pysymään pitkälti piilossa. Protestantit ovat roomalaiskatolisen äidin lapsia (Jes. 47:1,8–9), jotka säilyttivät suurimman osan katolisten opeista, mutta joidenka on profetoitu palaavan näinä viimeisinä päivinä äitiseurakuntaan.

Englannin kirkon puritaanit olivat vastuullisia protestanttisesta päävainosta. He edistivät voimallisesti jumalanpalvelusta sunnuntaina. Sapattikiista tuotiin maan korkeimman johdon eteen, joka hyväksyi sapatin vieton vastaisen lain.

Muutama Sardeen pastori Englannissa taisteli kieltoa vastaan, mutta vangittiin. Monet Jumalalle uskollinen, joka tunnusti rohkeasti julkisesti viettävänsä sapattia, ruoskittiin, ja moni kuoli vankilassa. Erityinen rankaisu sai monen sydämen vapisemaan pelosta. Seurakunnalleen sapattina saarnannut pastori Johannes James tuomittiin hirtettäväksi, sydän ruumiista kaivettavaksi ja poltettavaksi, ruumis hevosen takana vedettäväksi ja neljään osaan pilkottavaksi!

VALITETTAVASTI TÄMÄN VAINON JOHDOSTA VAIN MUUTAMA PITÄYTYI SIINÄ TOSI USKOSSA, JOKA KERTA KAIKKIAAN ON PYHILLE ANNETTU. Valtaosa Sardeen uskovista antoi peloissaan periksi ja hyväksyi protestanttiopin–jopa väärän

kolminaisuusopin. USEA PASTORI LUOPUI VANKEUDESSA USKOSTA PROTESTANTTIREFORMOIJIEN TOIMIEN KAUTTA. Protestanttivihollisten vastustamisen sijasta moni joutui näiden vaikutuksen alaiseksi.

Kristus varoitti Sardeen aikakautta: ”Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi” (Ilm. 3:2). Sardeen jäsenet säilyttivät osan Jumalan tosi opeista. He olivat Jumalan omia, mutta eivät seuranneet maailmantapahtumia. Kreikan ”heräjä valvomaan” käännetty sana tarkoittaa HERÄÄ. Nämä ihmiset olivat henkisesti uneliaita, he eivät varoittaneet maailmaa ennen Jeesuksen Kristuksen paluuta tulevista tapahtumista.

”Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen” (jae 3). Vaino sai Sardeen aikakauden ihmiset luopumaan Tyatiran aikakauden ojentamista totuuksista. Jeesus Kristus varoitti sardelaisia vahvistamaan jäljellä olevaa uskoa.

Ambassador kirjekurssi toteaa: ”Kuitenkin vainon pelon takia–Englannissa ja myöhemmin myös Amerikassa–monet Jumalan omat jatkoivat yhteydessä luopuneihin, ja jopa joihinkin maailman seurakuntiin! Monet valdolaisten jälkeläiset olivat nyt puritaaneja Englannin kirkossa. Osasta kirkon ulkopuolella olevista oli tullut baptisteja.” Osa Sardeen pastoreista ylläpiti ystävyyttä näiden ihmisten kanssa.

”Jeesus Kristus lausui olevansa huolissaan väistämättömästä seurauksesta seurakuntansa ylläpitämästä suhteesta maailmaan. Seurakunta salli, jopa kannusti yhä enemmän väärin oppeja keskuudessaan, seurauksena yhä suuremmassa määrin uskosta poiskääntyminen...”

”Sardeen aikakauden Jumalan seurakunnan olisi pitänyt hyötyä Tyatiran ja Pergamon seurakunnan aikakausten

aikaisemmista kokemuksista–ja Kristuksen viesteistä. Heidän ei olisi tullut sallia paatuneisuutta ja epäuskoisia keskuudessaan!”

”Jumalan koko Sardeen aikakauden omat katsoivat, että heidän tuli ’rakastaa’ eriävien mielipiteiden omaavia, miksi he kutsuivat näitä jopa kokouksiinsa ja pyysivät puhumaan! He eivät ymmärtäneet, että valheen, joka haittaa niin uskovaa kuin kuulijaa, suvaitseminen ei osoita todellista rakkautta...”

”1700-luvun loppupuoliskoon mennessä nämä ihmiset olivat hyväksyneet protestanttinäkökulman, ja jopa valitsivat itse pastorinsa sen sijaan että olisivat antaneet Jeesuksen Kristuksen valita heidät ” (oppitunti 53). *Paljon* Jumalan seurakunnan totuudesta katosi Sardeen johtajien alaisuudessa.

Vaikka tosi Jumalan seurakunnalla ei ole koskaan ollut lukuisia jäseniä Englannissa, vuoteen 1800 mennessä se oli kuollut lähes sukupuuttoon. Sillä ei ollut pastoreita, jotka olisivat huolehtineet kolmesta jäljellä olevasta Englannin seurakunnasta. Amerikasta lähetettiin pastori tukemaan seurakuntia, ja sai ne kukoistamaan lyhytkestoisesti. Nämä seurakunnat kutsuivat itseään kuitenkin seitsemännen päivän baptisteiksi, eivät Jumalan seurakunnaksi.

Kaikki ei ollut kuollut. Vainolle periksi antamattomat matkasivat syvemmälle ”erämaahan” – uskonnonvapauden katolisen Euroopan ja protestanttisen Englannin vaikutuksesta takaavaan uuteen maailmaan, jossa Jumalan seurakunta selvisi hengissä. Amerikkalaisen Sardeen seurakunnan perustaminen mahdollisti ”muutaman harvan” pysymisen uskollisena tällä piiritetyllä, heikentyneellä viidennellä aikakaudella.

UUSI ELÄMÄ AMERIKASSA

Vuonna 1620 puritaanipyhiinvaeltajat lähtivät liikkeelle etsimään uskonnonvapautta, ja muita tavoitteita. Uuden

maailman siirtomaiden perustaminen innoitti monia, etenkin Englannin uskonnolliseen tilaan pettyneitä, Englannin kirkon epäraamatullisia käytäntöjä vastustavia henkilöitä.

Roger Williamsia, joka muutti 1631 Massachusetts Bay Colony -siirtomaalle, innostutti uuden maailman potentiaalinen vapaus, mutta hän huomasi pikaisesti olevansa siirtomaan hallituksen puritaanijohtaien kanssa vakavasti eri mieltä. Puritaanijohtajat vaativat siviilihallinnolle jumalallisen oikeuden määrätä alaisilleen puritaaninen uskonnollinen näkemys. Puritaanit hylkäsivät jyrkästi Rooman auktoriteetin, mutta korvasivat sen *omalla intoleranssillaan!*

Williams katsoi siviilihallinnon oikeudeksi valvoa julkista moraalia, mutta vailla oikeutta rajoittaa henkilön uskonnollista katsantokantaa. Hän uskoi, että yksilöillä oli oikeus päättää, kuinka palvoa Jumalaa, ja vaati kirkon ja valtion erottamista.

Williams joutui lopulta pakenemaan Massachusettsissa. Vuonna 1636 hän perusti Rhode Islandiin uuden, pienen yhteisön, jonka laki salli uskonnonvapauden ja jossa enemmistö hallitsi kaikissa siviiliasioissa. Vuonna 1643 hän purjehti Englantiin uuden siirtomaan perustamiskirjaa varten; vuoteen 1647 mennessä siirtomaan ainutlaatuiset lait oli vakautettu.

”RHODE ISLAND OLI ENSIMMÄINEN PAIKKA MAAILMASSA, JOKA TAKASI USKONNONVAPAUDEN PERUSTUSLAKINSA PERUSPERIAATTEEKSI”, H. Armstrong kirjoittaa teoksessaan *Ikuisten aikojen salaisuus* (oma painotukseni). Tästä siirtomaasta muodostui pian turvapaikka eroavia uskonnollisia vakaumuksia ilmentäville. Monet muissa siirtomaissa ankaraa uskonnollista suvaitsemattomuutta kokeneet baptistit ja kveekarit siirtyivät Rhode Islandille.

RHODE ISLAND -SIIRTOMAAN ASETTAMASTA STANDARDISTA MUODOSTUI PIAN NUOREN YHDYSVALTOJEN STANDARDI.

RHODE ISLAND PÄÄMAJA

Vuonna 1664 Lontoon, Englannin, Bell Lane Jumalan seurakunta–sapattia viettävä seurakunta lähetti Stephen Mumfordin Newportiin, Rhode Islandiin. Uutiset pienen siirtokunnan uskonnonvapaudesta toi vihatulle Jumalan seurakunnalle uuden toivon. Kun Mumford ja hänen vaimonsa eivät löytäneet muita sapatinviettäjiä, he liittyivät vähäksi aikaa Newportin baptistikirkon jäsenien yhteyteen. ”Hän ei pyrkinyt kääntymään muita, mutta ylläpiti hiljaa kiinni omasta uskostaan. Useat seurakunnan sunnuntaita viettävät jäsenet vakuutuivat, että myös heidän piti viettää sapattia”, H. Armstrong kirjoitti. Seitsemän vuoden jälkeen he perustivat alle 10 jäsenestä koostuvan seurakunnan, Amerikan ensimmäisen sapattia viettävän seurakunnan.

”Aluksi he kokoontuivat yksityisisissä kodeissa,” H. Armstrong kirjoitti. ”Newportin historiallisessa museossa on säilynyt heidän-nimiä ja osallistumislouetteloita sisältävä–rekisterikirjansa, jopa kirjaus virkaanasettajaisjumalanpalveluksista.”

Newport Historical Society -yhdistyksen julkaisema lehtinen tarjoaa merkittävää tietoa Jumalan tosi seurakunnasta: ”Newportissa seitsemännen päivän sapatina viettäminen ulottuu vuodelle 1664, jolloin Stephen Mumford saapui Lontoosta ja esitti mielipiteensä, että koko kymmenen käskyä, kuten ne toimitettiin Siinain vuorella, olivat pysyviä moraalisesti, ja että kristillisyyden vastainen voima ajatteli muuttaa ajat ja lain, ja muutti sapatin seitsemänneksi ensimmäiseksi viikonpäiväksi” (*Bulletin of the Newport Historical Society* 58, kevät 1975, osa. 48, nro 2).

Nämä ihmiset jatkoivat jonkin aikaa yhteydessä First Church Newport -kirkkoon. *Newport Daily News* raportoi 25. toukokuuta 1870, että jonkin ajan kuluttua, ”seurakunnan johtavat palvelevat veljet alkoivat saarnata sabatariaarien sapattia koskevia näkemyksiä vastaan, mikä aiheutti riitoja ja erimielisyyttä, ja kun he totesivat, että kyseinen asiointila ei ollut miellyttävä, 7. joulukuuta 1671, he vetäytyivät First Church -seurakunnasta ja loivat sapattia puolustavan pastori William Hiscoxin johdolla toimivan seurakunnan.” Tämän uuden seurakunnan jäseniä olivat Samuel Hubbard, Stephen Mumford, Roger Baster, Tacy Hubbard ja Rachel Langworthy; kaikkiaan seitsemän.”

”Se, että osa ajan parhaista kansalaisista vastaanotti uuden Stephen Mumfordin Englannista tuoman uskon, käy ilmi esiin Newportilaisen Samuel Hubbardin kirjoittamasta kirjeestä Lontoon Bell Lane Church -seurakunnan pastori tri Edward Stennettille, päivätty 29. kesäkuuta 1678, vain seitsemän vuotta seurakunnan synnystä. Kirje esittää mm.: ’Kuvernöörimme kuoli 19. kesäkuuta 1678 ja haudattiin 20. päivä; koko saari oli kutsuttu; monta muuta oli paikalla, arveltavasti lähes tuhat ihmistä; veli Hiscox puhui siellä erinomaisesti, ylistän Jumalaa.’ Tämä ei ollut kukaan muu kuin kuvernööri Benedict Arnold” (*Bulletin of the Newport Historical Society*, mt.).

Lyhyt ote osoittaa, että vaikka Jumalan ensimmäinen seurakunta Amerikassa alkoi alle 10 henkilön turvin, se juurtui lopulta vakaasti. Jopa osa Rhode Islandin kuvernööreistä vietti sapattia!

Lisää yksityiskohtia tämän Amerikan ensimmäisen seurakunnan historiasta löytyy *The Seventh day Baptist Memorial* -kirjan osasta 1, joka tallentaa First Baptist Church -kirkon pastorien ja Jumalan seurakunnan viiden alkuperäisen jäsenen välisen jyrkän sapattia koskevan

erimielisyyden. Tulisilla saarnoillaan baptistipastorit hyökkäsivät Mumfordin kymmentä käskyä, erityisesti sapatin viettämistä koskevaa opetusta vastaan. Yksi pastoreista oli John Clarke, Rhode Islandin perustajajäsen ja Roger Williamsin läheinen ystävä. Saarnat aiheuttivat konfliktin.

Sapattia viettävät kutsuivat joulukuussa 1671 kokoon kokouksen, jossa he päättivät erota baptistikirkosta. Tarkka kokouspöytäkirja on löydettävissä Newportin First Baptist Church -kirkon arkistoista. Jokainen viidestä jäsenestä sai puheenvuoron. Muistion mukaan ensimmäisenä puhui Tacy Hubbard, joka oli kirjattu ensimmäiseksi seitsemännen päivän sapattiin kääntyneeksi. Muistio osoittaa selvästi, että jokainen viidestä jäsenestä piti tiukasti kiinni kaikesta kymmenestä käskystä, eikä kukaan pelännyt erottamista uskonsa vuoksi.

Newportin seurakunta kasvoi seuraavan 30 vuoden ajan, joskin hitaasti. 1700-luvun alkuvuosina seurakunta rakensi yksinkertainen tyylikkään kokouspaikan, joska osa on jopa tällä hetkellä osa Newportin historiallista järjestöä.

Vuonna 1708 seurakunta oli kasvanut riittävän suureksi laajentuakseen kahdeksi seurakunnaksi. Westerlyn, eli Hopkintonin seurakunta tunnettiin päämajana. Historialliset tiedot osoittavat, että muiden seurakuntien pastorit lähetettiin Westerlyyn virkaan asettamista varten.

SEURAKUNNAT AMERIKASSA

Vuonna 1705 perustettiin toinen paikallisseurakunta Piscataway, New Jerseyhin, nimellä ”Jumalan seurakunta”. *Seventh Day Baptist Memorial* (osa 2, nro 3) mukaan seurakunnan pastori lähetettiin Westerlyyn virkaan vihittäväksi. Seurakunnan yhteys Rhode Islandin päämajaan on siis selvä.

Myöhempi *Seventh Day Baptist Memorial* (osa 2, nro 4) kertoo Shrewsbury, New Jersey:n dokumentista, joka puhuu

”Jumalan seurakunnan rakennuksesta Shrewsburyssa”, mitä tukee Corliss Fitz Randolphin teosta *A History of Seventh Day Baptists in West Virginia*. ”Ulkopuoliset puhuivat ajoittain ’sabatariaanisesta’ seurakunnasta siinä ja siinä paikassa, mutta mikään näistä ei ollut *virallinen* nimi”, kirjeenvaihtokurssi kertoo. ”Kristus osoittaa, että hänen omansa olisi pidettävä Isän nimessä (Joh. 17:11), miksi virallinen nimi on ”*Jumalan seurakunta*” (oppitunti 53).

Hopkintonin seurakunta ”kasvoi pian kukoistavaksi, sadoista koostuvaksi seurakunnaksi”, H. Armstrong kirjoittaa teoksessaan *Ikuisten aikojan salaisuus*. ”Nykyään heidän muinaisen kokoushuoneensa paikalla on silta. Useita tuhansia kastettiin täällä Pawkatuk-joen pientareella.”

Amerikan seurakunnat kasvoivat läpi 1700-luvun. LÖYTYY NÄYTTÖÄ, ETTÄ NE VIETTIVÄT VUOSITTAISIA PYHÄPÄIVIÄ. Vaikka ei tarkasti kirjattu, syy, miksi Newportin seurakunnasta muodostui kaksi seurakuntaa, saattoi olla, että seurakunta oli kasvanut liian suureksi kyetäkseen viettämään tiloissaan lehtimajanjuhlaa.

Ambassador College kurssi toteaa: ” ’Westerlyn’ tai ’Hopkintonin’ seurakunta säilytti alkuperäiset muistiot- ja tunnustettiin johtavaksi *päämajapaikaksi*.

”Syy siirtoon on varsin mielenkiintoinen. Ennen tätä aikaa ’Westerly’ tai ’Hopkinton’ paikka oli muodostunut säännölliseksi ’*vuotuisen kokouksen*’ kohtauspaikaksi jäsenille kaikkialta! Tällaisessa kokouksessa – 28. syyskuuta (gregoriaaninen kalenteri) – päätettiin perustaa uusi seurakunta. Tiedot puuttuvat, mutta on erittäin merkittävää, että tämä päivämäärä osuu kyseisen vuoden lehtimajanjuhlan ajalle!”

Seitsemännen päivän baptistien Euroopassa ja Amerikassa -järjestön vuosikokousten kirjanpito osoittaa, että päivät osuivat johdonmukaisesti joko syksyn pyhäpäiväkausille tai

Yhdysvalloissa vuoteen 1745 mennessä perustettujen
aikaisimpien sapattia viettävien seurakuntien sijainnit.

lähelle helluntaita. Yksikään ei ollut jouluna, pääsiäisenä eikä kesällä. Jumalan omat yrittivät, ainakin osittain, tarkata Jumalan määräämiä pyhäpäiviä.

”Sillä välin useita muita sapattia viettäviä seurakuntia oli muodostettu–koostuen enimmäkseen uusista käännynnäisistä ja Englannista maahan muuttaneista. Ja vaikka nämä tunnistivat suhteensa Rhode Islandin emoseurakuntaan, etäisyys pakotti New Jerseyyn, Connecticutin ja Pennsylvanian uskonveljet kokoontumaan vuosikokouksiin omille alueilleen. Nämä kokoonpanot tervehtivät toisiaan usein kirjeitse ja edustajia lähettämällä.

Näinä aikoina ”sapatti, yleisine kokoontumisineen, oli todellakin *suuri päivä*” (*The Seventh Day Baptists in Europe and America*).

Vasta jonkin ajan kuluttua monet näistä ihmisistä hyväksyivät protestanttiopin, että Jumalan pyhäpäivät oli poistettu.

HARHAOPPISUUDEN SIEMENET

Sardeen aikakauden varsinainen heikkous oli suuriman osan seurakunnan jäseniksi lukeutuvien parissa vallitseva tosi hengellisen parannuksen teon ja kääntymyksen puute, eikä vakaumusta Jumalan suurien totuuksien ylläpitämiseksi. Jeesus Kristus sanoi selvästi: ”Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen. Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset” (Ilm. 3:3–4).

Sardeen seurakunnan suurin tilaisuus julistaa Jumalan viestiä oli sen saapuessa Amerikkaan. Seurakunta epäonnistui järkyttävästi, miksi se kuoli hengellisesti!

Vaikka Jumalan uskolliset pastorit perustivat totuudelle seurakuntia, jotka lähtivät hyvään kasvuun, jonkin ajan päästä ihmiset antoivat totuuden lipsua. Kuten Kristus sanoo jakeessa 4, muutama pysyi aina uskollisena, mutta enemmistö unohti kuulemansa. Sardeen seurakunta Amerikassa päätyi saman hämmennyksen valtaan kuin Englannissa. Monet liittyivät sapattia viettäviin seurakuntiin, mutta pelkästään sapattia puoltavien vakuuttavien opillisten argumenttien perusteella, eivät todellisen parannuksen tehtyään.

Seurakunnan joukkoon, kuten Juudan päivänä, oli ”pujahtanut eräitä ihmisiä” (Juud. 1:4) nimenomaisesti

vetääkseen käännynnäisiä itseään seuraamaan. Monet hengellisesti pinnalliset ihmiset seurasivat näitä harhaoppisia pastoreita.

Yksi tällainen harhaopin saarnaaja oli William Davis, joka lähti opiskelemaan Oxfordissa papiksi, muutti mielensä, ja siirtyi kveekariksi. Pennsylvaniaan muutettuaan hän alkoi riidellä kveekarien keskuudessa ja liittyi baptisteihin, mutta alkoi pian sen jälkeen uskoa sapatin viettoon. Davis perusti seitsemännen päivän seurakunnan lähelle Filadelfiaa.

”W. Davis *saapui* vuonna 1706 Newport, Rhode Island Jumalan seurakunnan *joukkoon* ja haki jäsenyyttä. Hänet hylättiin sillä perusteella, että hänellä oli väärässä oppeja!” Ambassador College -kurssin toteaa. ”Neljä vuotta myöhemmin hän yritti jälleen Westerlyssä ja luvattiin hyväksyä, jos vuosikokous tukisi hakemusta. Hyväksyntä myönnettiin lopulta osan vastustuksesta huolimatta. Vuonna 1713 Davis sai luvan saarnata ja kastaa.

”Mutta oliko tästä miehestä tullut Jumalan seurakunnan todellinen jäsen? Hänen hedelmänsä osoittavat, ettei näin ollut. Hän oli vaikeuksissa seurakunnan kanssa, ja oli ’sisällä’ ja ’ulkona’ loppuelämänsä...” (oppitunti 53).

Miehen todellinen luonne ja hänen oppinsa käyvät ilmi kirjeestä, jonka hän kirjoitti itseään puolustaakseen ja totuutta syyttääkseen: ”Kaikki tämä vihamielisyys MINUA vastaan seitsemännen päivän miesten keskuudessa nousi MINUA vastaan alun perin huomattavan seitsemännen päivän miehen ja sielunukkuja toimesta tässä maassa”, hän kirjoitti, ”joka yli 20 vuotta sitten vastusti MINUA periaatteistani koskien *ihmissielujen kuolemattomuutta*, ja sitten eteni eroamaan MINUN kanssani MINUN uskostani Kristukseen ja *kolminaisuusoppiin*...” ”Nämä uskomukset erosivat ilmeisen jyrkästi Jumalan tosi seurakunnan opeista. VALITETTAVASTI DAVISIA EI EROTETTU, MIKSI HÄN SAI AIKAAN HUOMATTAVAA VAHINKOA!

USKONTOKUNTIA MUODOSTUU

William Davisin jälkeläiset ja seuraajat jatkoivat tämän seurakuntaan tuoman väärän opin levittämistä. Vuoteen 1800 mennessä sielun kuolemattomuus, kolminaisuusoppi ja muita valheellisen kirkon oppeja oli vallalla New Yorkin, New Jersey, Pennsylvanian ja Länsi-Virginian sapattia viettävien seurakuntien keskuudessa. Sodassa taistelevien sallittiin. Monet Davisin seuraajat ryhtyivät muodostamaan uskontokuntaa, joka otti vuonna 1818 nimekseen ”seitsemännen päivän baptistit”.

Viime vuosina osa on uskonut virheellisesti, että seitsemännen päivän adventtiliike erosi Jumalan seurakunnasta. Adventtiliike sai alkunsa sunnuntaita viettävissä seurakunnissa. William Miller, joka tulkitsi Danielin ”2300 päivän” ennustuksen väärin, alkoi odottaa Kristuksen paluuta vuonna 1844. Hänen seuraajansa tunnettiin ensin milleriläisiksi ja myöhemmin nimellä adventistit, odottamansa toisen tulemisen mukaan.

Kun Jeesus Kristus ei palannut vuonna 1844 ja adventistien odotukset osoittautuivat harhaksi, liike jakautui useisiin ryhmittymiin. Suurin ryhmä, joka ei halunnut myöntää olevansa väärässä, alkoi opettaa, että Jumalan valtaistuin puhdistettiin 1844. Seitsemännen päivän baptistijäsen esitti tähän ryhmään sapatin. Noin 1846 mennessä sapatti sai laajaa julkisuutta jäsenten keskuudessa.

Tämä ryhmä ei liittynyt kuitenkaan seitsemännen päivän baptistikirkkoon vaan oli sidoksissa pieneen Jumalan tosi seurakuntaan. He luopuivat jopa kolminaisuususkostaan ja ihmisen kuolematon sielu -uskomuksesta. Nämä adventistit eivät olleet milloinkaan osa Jumalan tosi seurakuntaa. Vuonna 1854 he alkoivat laskuttaa jakamastaan kirjallisuudesta. Vuoteen 1860 mennessä *enemmistö* oli hylännyt Jumalan seurakunta -nimen ja otti virallisesti

nimekseen seitsemännen päivän adventistit. Nämä seurasivat Ellen G. Whiten opetuksia. Valitettavasti jotkut Jumalan seurakunnan jäsenet seurasivat perässä.

”Tosi evankeliumin, Jumalan valtakunnan, sijaan he omivat Ellen G. Whiten opit, jota kutsutaan ’suljettujen ovien opiksi’ ’tutkivaksi tuomioksi’, ’2300 päivän’ opiksi ja ’prophetian hengeksi’, tunnistivat E. Whiten seurakunnan profeetaksi, joka asetti seurakunnan opin”, H. Armstrong selittää teoksessaan *Ikuisten aikojan salaisuus*. ”He ottivat nimekseen seitsemännen päivän adventistit, jolla heidät tunnetaan yhä tänä päivänä.”

Kaikki tämä tapahtui Sardeen aikakaudella, ja osa Jumalan omista joutui opin viettelemäksi.

Löytyi uskollisia harvoja –enimmäkseen Ohiossa, Michiganissa, Iowassa ja Missourissa–jotka kieltäytyivät seuraamasta adventistien väärää opetuksia, ja jotka ”palauttivat tiettyjä totuuksia, jotka olivat hävinneet edellisellä vuosisadalla” H. Armstrong jatkaa. ”He siirsivät päämajansa Marion, Iowaan, ja sitten Stanberry, Missouriin.”

Tällä Sardeen ajanjaksolla, Ambassador College -kurssin toteaa, ”adventistit ottivat haltuunsa kirjapainon ja aikaisemmin Jumalan seurakunnan nimellä julkaiseman lehden. Ryhmä uskollisia alkoi 1861 julkaista uutta kuukausijulkaisua nimeltä *The remnant of Israel*, Israelin jäännös, joka muutettiin myöhemmin *Sabbath Advocate*, Sapatin puoltaja, ja lopuksi *Bible Advocate*, Raamatun puolustaja nimeksi” (oppitunti 53).

VILLAMETTE-LAAKSO

Jumalan seurakunnan ponnistelut eivät kantaneet paljon hedelmää seuraavan 70 vuoden aikana adventistien lähdöstä. Vaikka ihmiset säilyttivät sapatin ja kymmenen käskyn tuntemisen, he menettivät täysin Jumalan hallitusmuodon.

Seurakunta järjestettiin äänestäväksi demokraattiseksi yleiskonferenssiksi. Paljon Jumalan arvokasta totuutta oli menetetty.

1800-luvun loppujaksolla jäsenmäärä lisääntyi hitaasti. Lähetystyötä tehtiin Meksikossa, Chilessä, Argentiinassa ja Filippiineillä. Näiden seurakuntien jälkeläisiä löytyy tänään edelleen Latinalaisessa Amerikassa. Amerikassa muutama vahva perheryhmä jatkoi heikonlaisesti seurakuntaa. Nämä perheet sijaitsivat pääosin Missourissa, Oklahomassa ja Oregonissa.

”Ja niin kävi, että jossain vaiheessa 1800-luvulla pieni tosi Jumalan seurakunta perustettiin rauhallisessa Willamette-laaksossa Oregonissa”, H. Armstrong kirjoitti. ”He olivat maanviljelijöitä, vailla muodollista koulutusta. Heillä ei ollut koulutettuja pastoreita opettamassa ja ohjaamassa, mutta heillä oli oikea nimi, Jumalan seurakunta, ja he viettivät uskollisesti sapattia.”

”Jumalan seurakunta oli kulkenut pitkän myrskyisän vuosisatoja pitkän tien sitten helluntaipäivän.”

”Se oli heikko, ja vailla vaikutusvaltaa. Vuosien vaino ja kompromissi vaativat veronsa. Paljon totuudesta oli hävinnyt, mutta he olivat pysyneet kurssissa.”

”He odottivat Willamette-laaksossa. Oli lähes aika ojentaa viestikapula eteenpäin–niiden käsiin, jotka Jumala kutsuisi suorittamaan lopun ajan työnsä” (*Ikuisten aikojan salaisuus*).

Tiedosta Sardeen aikakauden kohtalokkaat virheet. Ihmiset unohtivat, keltä he vastaanottivat totuuden. He eivät muistaneet miehiä ja naisia, jotka olivat vapaaehtoisesti kuolleet säilyttääkseen totuuden. Kun vaino iski, moni epäonnistui ja hellitti! ”Paljon puuttui Tyatiran aikakauden loppukaudelta [Sardeen] saamista opeista ja käytännöistä. Seurakunnan hallituksen asianmukainen rakenne ja hallitus vaativat vahvistamista. Ja he tarvitsivat

kipeästi oppilaitoksen pastorien kouluttamiseksi”, kirjeenvaihtokurssi kertoo (oppitunti 53). *He tarvitsivat kipeästi* OPPILAITOKSEN-COLLEGEN-jotta työ saattoi kasvaa!

Näiden ongelmien lisäksi, kuten tulemme näkemään, Sardeen aikakauden vakava synty oli, että kun sille osoitettiin sen virheet, sen johtajat eivät tehneet parannusta.

Heikentyneestä Efesosta Sardeen aikaan suurin osa Jeesuksen Kristuksen seurakunnalle paljastamista totuuksista oli menetetty. Vuoteen 1930 mennessä seurakunnan tosi evankeliumin saarnaaminen oli tehotonta. Kristus valmisti kuitenkin henkilön palauttamaan ja saattamaan evankeliumin kaikkialle maailmaan.

YHDEKSÄN

FILADELFIAN AVOIN OVI

VAIKKA SARDIS OSOITTAUTUI HENGELLISESTI KUOLLEEKSI, Isä Jumalan ja Kristuksen tarkoituksena oli verestää työ, elvyttää se täysin. Johannes kirjoittaa: ”Ja *Filadelfian* seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen AVANNUT sinun eteesi OVEN, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt” (Ilm. 3:7–8). Jeesus lupasi Jumalan seurakunnan Filadelfian aikakauden työlle avoimen oven.

Vuoden 70 jälkeen seurakunta oli hajallaan. Voimallisen, yli 18 vuosisataa kestäneen vainon jälkeen seurakunta ei ollut enää se hyvin järjestetty, yhdistynyt ruumis kuin perustamisen aikaan. Seurakunta ei kyennyt ensimmäisen vuosisadan lopun jälkeen aina nykyaikaan saakka saavuttamaan maailmaa evankeliumilla – ”tuli heille kaikille

uni, ja he nukkuivat” (Matt. 25:5). Kristuksen avasi oven evankeliumille Filadelfian aikakaudella.

KRISTUKSEN TYÖN UUDISTAMINEN SAI ALKUNSA YHDESTÄ MIEHESTÄ: HERBERT W. ARMSTRONGISTA. Sardeen aikakausi oli kuoleman partaalla, mutta Kristus täytti lupauksensa, ei sallinut seurakunnan koskaan tukahtua täysin. H. Armstrongin yhteys Sardeen Jumalan omiin on enemmän kuin pelkästään yhden miehen historia. Se on inspiroiva dokumentti, kuinka Jumala toimii ihmisen kautta. Valitettavasti nykyiset uskonnolliset piirit eivät tunnista asiaa.

Kaikki ihmiset oppivat lopulta, että Isä Jumala ja Kristus aloittavat työnsä *yhden miehen* kautta, pienimuotoisen nöyrällä tavalla. Katso Raamatun historiaa. Kun Jumala loi ihmisen, hän loi yhden miehen, Aadamin. Perustaessaan Israelin kansan, Jumala aloitti yhdestä miehestä, Aabrahamista. Kun Jumala johti israelilaiset pois Egyptistä, hän suoritti sen yhden miehen, Mooseksen kautta. Mainitut miehet ja mitä Jumala sai aikaan heidän kauttaan ovat vain muutamia esimerkkejä tästä tärkeästä Jumalan hallitusperiaatteesta.

Isä Jumala ja Kristus kouluttavat ja valmentavat ihmiset, joidenka kautta he toimivat. H. Armstrongia koulutettiin ja valmistettiin suuremmin kuin ketään toista uskonnollinen johtajaa tänä lopunaikana.

VARHAISVUODET

Herbert Armstrong syntyi 31. heinäkuuta, 1892 Iowan Des Moinesissa vauraaseen, suhteellisen rauhalliseen maailmaan, joka muuttui nopeasti myrskyisällä 1900-luvulla.

Nuori huoleton Herbert varttui kuten useimmat aikansa pojat – ja sai varhaisteini-ikäisenä vähitellen vastuullisempia työpaikkoja. Hänen ensimmäisen varsinaisen työpaikkansa

oli 16-vuotiaana, poissa kotoa, lomahotellin tarjoilijana. Hotellin omistaja vakuuttui Herbertin työmoraalista ja rohkaisi tätä kehittämään kykyjään ja työskentelemään ahkerasti menestyäkseen.

Työnantajan luottamus herätti ensimmäisen kunnianhimon kipinän. Nyt Herbert-teini sai ”halun kiivetä menestyksen tikkaita-pätevöityä tärkeäksi mieheksi”, H. Armstrong kirjoittaa omaelämäkerrassaan. Hotellinomistajan opastuksesta hän tiesi, että hänen piti opiskella ja tehdä ahkerasti töitä tavoitteensa saavuttamiseksi, ei antaa periksi lyhyen aikavälin hakoteille saattaville oikuille. Yleinen kunnianhimo ja halu menestyä ohjasivat hänen elämäänsä. ”Tämä oli elämäni käännekohta”, H. Armstrong kirjoittaa myöhemmin.

H. Armstrong löysi 18-vuotiaana kirjastossa *Choosing a Vocation* -ammatinvalintaoppaan, joka auttoi intensiiviseen itseanalyysiin. Kävi ilmi, että paras työ olisi journalismin tai mainonnan alalla. H. Armstrong kehitti menestyksekkään uran mainosalalla setänsä Frank Armstrongin ohjauksen alaisena. Hän valitsi journalismin ja mainonnan collegen sijaan itseopiskelun.

Monet H. Armstrongin alkuvuosien kokemukset, kuten ahkera itseopiskelu ja ura mainonnan alalla, valmistsivat häntä tärkeää elämäntyöstä varten.

KÄÄNTYMYS

H. Armstrong ei kiinnostunut uskonnosta omasta halustaan. ”Synnyin vakaille ja rehellisille vanhemmille, kveekarisukulaiseni olivat muuttaneet Englannista Pennsylvaniaan William Pennin kanssa sata vuotta ennen kuin Yhdysvalloista muodostui kansakunta”, hän kirjoitti. ”18 vuoden iässä olin kiinnostunut uskonnosta vain passiivisesti” (*Good News*, 20. marraskuuta 1978). H. Armstrong omistautui vuosikausia menestyksekkäälle liikeuralleen.

Vuoteen 1926 mennessä H. Armstrong oli kärsinyt useita liiketoiminnan kolhuja. Hän kertoo omaelämäkerrassaan Chicagon yritystoiminnan PAINAJAISESTA. Näihin aikoihin hän siirsi perheensä keskilänneestä Oregoniin.

Yhdeksän vuotta avioitumisesta H. Armstrongin vaimo Loma ryhtyi viettämään seitsemännen päivän sapattia. Hän itse ei ollut kiinnostunut uskonnosta, ja seitsemännen päivän sapatin viettäminen vaikutti hänestä ”uskonnolliselta fanaattisuudelta”. Liikekumppanien ja ystävien pilkkaa peläten hän yritti saada Loman luopumaan ajatuksesta. Loma pysyi kuitenkin vakaana, ja vakuutti uskomuksensa perustuvan Raamattuun. H. Armstrong väitti, että Raamattu opetti ”muista pyhittää sunnuntai” – koska *kaikki* kirkot viettivät sunnuntaita. Loma haastoi miehensä osoittamaan asian Raamatusta, ja lupasi palata todisteen jälkeen viettämään päivää. H. Armstrong otti vastaan haasteen, koska uskoi avioliittonsa olevan vaakalaudalla.

Samoihin aikoihin Armstrongin college-koulutettu käly pilkkasi häntä evoluutioteorian kieltämisestä. Käly syytti Armstrongia tietämättömäksi ja esitti, että jokaisen koulutetun henkilön tiedossa oli, että ihmiselämä perustui evoluutioon.

Liiketoiminnan epäonnistumisen myötä H. Armstrongilla oli aikaa ottaa sapattia ja evoluutiota koskeva kaksinainen haaste vastaan. Hän opiskeli Portlandin kirjastossa sulkemisaikaan asti ja kotona pitkälle yöhön. Kuuden kuukauden intensiivisen opiskelun jälkeen, keväällä 1927, hän oli saanut vastauksen esitettyihin haasteisiin.

Yrittäessään tuloksetta todistaa sunnuntaita raamatulliseksi, H. Armstrong ymmärsi, että *monet* perinteiset ”kristityt” uskomukset eivät perustuneet Raamattuun. Ymmärryksen myötä seurasi hämmentävä kysymys: Jos mikään kirkoista ei perustanut uskoaan Raamattuun, missä oli Kristuksen perustama seurakunta?

H. Armstrong tajusi myöhemmin sen suuren tarkoituksensa, miksi hänen yrityshankkeensa olivat epäonnistuneet ja miksi hän oli muuttanut maan luoteisosaan. Jumala valmisti H. Armstrongia *tärkeämpää* työtä varten. Jumala pakotti kuuden kuukauden lähes ympärivuorokautisen opiskelun kautta H. Armstrongia todistamaan totuuden ja korvaamaan kautta sukupolvien omaksutut oletukset ja uskon.

Se, että H. Armstrong joutui myöntämään, että hänen vaimonsa oli oikeassa, useiden liiketoiminnan epäonnistumisien kannoilla, murskasi hänen egonsa. Kun H. Armstrong näki ”riittämättömyytensä” ja ”tyhjyytensä”, Jumala johdatti hänet todelliseen parannuksen tekoon ja antoi innostuksen Raamatun opiskeluun. ”Mitä kerran vihasin, nyt RAKASTIN”, hän kirjoitti. ”Löysin elämäni suurimman, innostavimman ilon saadessani *jatkuvasti* kaivaa esiin Jumalan sanan TOTUUDEN kultahippuja” (ibid.).

Jumala paljasti H. Armstrongille totuuden toisensa jälkeen. Ensimmäinen totuus oli sapatti, ja pikku hiljaa hän oppi yhä uusia Jumalan totuuksia. Joka totuuden ymmärtäminen vaati ahkeraa Raamatun tutkimista, työtä ja vaivaa.

Tätä historiaa muistelllessamme voimme todeta, kuinka yksi merkittävimmistä Uuden testamentin profetioista täyttyi: ”Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää tulla ensin? Jeesus vastasi ja sanoi: Elias [Elia] tosin tulee ja *asettaa kaikki kohdalleen*” (Matt. 17:10–11). Matteuksen evankeliumin luvun aihe on Jeesuksen Kristuksen paluu. Jeesus profetoi, että juuri ennen hänen toista tulemistaan tulisi mies *Eliaan hengessä ja voimassa*, joka ”asettaa kaikki kohdalleen”. Kristus palautti seurakunnasta vuosisatojen kautta hävinneet totuudet H. Armstrongin kautta.

Missä oli tosi seurakunta? Kysymys johti Herbert Armstrongin Jumalan innoittamaan seikkailuun.

HERBERT ARMSTRONG JA SARDIS

Kääntymyksensä jälkeen H. Armstrong alkoi etsiä tosi seurakuntaa poissulkuperiaatteella. Tosi seurakunnan piti pitää kymmenen käskyä–kuten Ilmestyskirjan 12:17 (ja monet muut Raamatun kirjoitukset) ilmoitettavat. Hän ymmärsi, että seitsemännen päivän sapatin vietto oli yksi kymmenestä käskystä. Kaikki sunnuntaita viettävät kyettäisiin välittömästi eliminoimaan. Hän keskitti etsintänsä kolmeen seurakuntaryhmään.

H. Armstrong kävi adventistien ja seitsemännen päivän baptistien opetukset läpi, todisti ne vääriksi, mutta löysi yhden tietyt todisteet täyttävän seurakunnan. H. Armstrong kirjoitti: ”Mutta näistä kolmesta seurakunnasta, joihin etsintä kaventui, vain *yksi* omasi oikean tosi seurakunnan NIMEN. Kyseessä oli pieni, tuntematon Jumalan seurakunta, jonka päämaja oli Stanberry, Missouriissa.

”Kaksitoista kertaa Uudessa testamentissa löysin Kristuksen perustaman seurakunnan NIMEN, selvästi ’JUMALAN SEURAKUNTA’...”

”Ainoa tähän mennessä löytämäni seurakunta, joka ’piti Jumalan käskyt ja jolla on Jeesuksen Kristuksen todistus’, ja samaan aikaan kantoi alkuperäisen tosi seurakunnan nimen, oli lähes tuntematon pieni Jumalan seurakunta pienine kustantamoineen Stanberry, Missouriissa.”

”Asia hämmensi minua. Tämä oli *pieni* seurakunta, varsinkin verrattuna roomalaiskatoliseen, metodisti, baptisti, presbyteriseen luterilaiseen ja muihin suuriin seurakuntiin verrattuna, joissa oli miljoonia jäseniä. Sitten luin kohdan, jossa Jeesus kutsuu seurakuntaa ’piskuiseksi laumaksi’ [Luuk. 12:32].”

”Silti en ollut täysin tyytyväinen. Olin syvästi huolestunut. Rukoilin paljon asian puolesta. Tässä oli seurakunta, jonka toiminta suuren mittakaavan katoliseen ja laajaan protestanttiseen elimiin verrattuna oli tehoton. Saatoin nähdä, ettei se ollut täydellinen. Se ei omannut suurta valtaa... sen hajanaisia jäseniä oli todennäköisesti alle 2000–enimmäkseen maaseudulla. Sillä oli ilmeisesti vain hyvin rajallinen määrä paikallisseurakuntia, kaikissa alle 100 jäsentä.”

”Kun tulin kosketuksiin osan johtajien kanssa, he näyttivät olevan vähänkoulutettuja miehiä–vailla collegekoulututkintoa–pastoreita saattoi tuskin kutsua koulutetuiksi pastoreiksi. Heidän saarnansa vaikuttivat tulisilta, mutta vailla VOIMAA, joka houkuttelisi suuria ihmisryhmiä, liikuttaisi ihmisiä, *liikuttaisi* sydämiä ja muuttaisi ihmiselämiä. En voinut nähdä minkäänlaisia näkyviä tuloksia.”

”Voisiko *tämä* olla Jumalan yksi ja ainoa tosi seurakunta maan päällä? Kysymys vaikutti järjettömältä!...”

”Samaan aikaan, mitä minun tuli tehdä? En ollut ollenkaan vakuuttunut, että tämä oli se yksi ja ainoa oikea seurakunta. Silti, jos se ei ollut, *mikä oli?* Tämä oli lähempänä Raamattuun pätevyyttä kuin mikään toinen tuntemani, miksi aloin olla yhteydessä heidän muutamiin hajanaisiin jäseniinsä Oregonissa, samaan aikaan pidättäytyen jäsenyydestä” (*Autobiography*, Herbert W. Armstrong).

KRISTUKSEN PASTORIKSI NIMITTÄMINEN

Jumala alkoi valmistella H. Armstrongia pastoriksi tähän pieneen ihmisjoukkoon yhteydessä. H. Armstrong oli osoittanut aikaisemmassa elämässään innokkaaksi, kunnianhimoiseksi ja itsekuriseksi itsenäiseksi kouluttajaksi. Kristus käytti H. Armstrongin asennetta ja

kykyjä tämän pastoriksi kouluttamisessa. H. Armstrong kirjoitti: ”Ja niin tässä irrallisessa yhteydessä rouva Armstrong ja minä jatkoimme ensimmäisen 3½ vuoden ajan lakkaamatonta ympäri vuorokautista Raamatun TUTKIMISTA–varsinkin Raamatun historian ja profetiaan liittyvän historian–ja asiaankuuluvien aiheiden TUTKIMISTA.”

”Myös nämä olivat runsaan hartaan rukouksen vuosia. Suoritin suuren osan Raamatun opiskelua kotona *polvillani* opiskelun ja rukouksen yhdistäen. Käytin näinä vuosina, kuten ensimmäisenä kuutena kuukautena, paljon aikaa julkisessa kirjastossa” (ibid.).

H. Armstrong kirjasi monet tutkimuksensa omaksi henkilökohtaiseksi hyödykseen artikkelimuotoon. Vaimonsa ja muiden seurakunnan Armstrongit tunteneiden naisten ehdotuksesta H. Armstrong lähetti nämä artikkelit Stanberry, Missourin *Bible Advokate* -julkaisuun, jonka päätoimittaja ja seurakunnan johtaja oli tuolloin Andrew Nugget Dugger.

H. Armstrongilla oli muutama merkittävävuorovaikutus A. Duggerin kanssa. Kun yksi H. Armstrongin tutkimuksista paljasti, että seurakunta oli ollut väärässä vähäisessä opinasiassa, hän lähetti 16-sivuisen käsikirjoituksen Stanberryyn nähdäkseen, oikaisisiko seurakunta virheen. *Autobiography*-omaelämäkerrassaan hän kertoo, että A. Dugger myönsi vastauksessaan H. Armstrongin olevan oikeassa, mutta selitti, etteivät jäsenet reagoisi myönteisesti muutokseen. H. Armstrong lähetti myöhemmin Stanberryyn 300-sivuisen käsikirjoituksen, jossa hän osoitti 10 Israelin kadonneen heimon sijainnin. A. Dugger vastasi H. Armstrongille noin kuusi kuukautta myöhemmin kirjeitse myöntäen, että hyväksyi tutkimuksen, muttei tietänyt, miten totuus olisi seurakunnan toimeksiannolle merkityksellinen.

Jumala lähetti suoran viestin Sardeen tuolloiselle fyysisen johtajalle, joka kieltäytyi ottamasta ojennusta vastaan!

Marraskuussa 1930 H. Armstrong kutsuttiin ottamaan osaa Jumalan Oregonin seurakunnan kokoukseen. Kokouksessa kehittyi pikaisesti kiista, pitikö Oregonin jäsenten pitäytyä yhdessä Stanberryn jäsenten kanssa. Oregonin jäsenet eivät pitäneet A. Duggerista eivätkä Stanberryn huhutusta ”politiikasta”. Oregonin jäsenet halusivat järjestää oman osavaltiollisen konferenssinsa, ja pitää Jumalan kymmenykset Oregonissa. H. Armstrong rauhoitti kokouksen julkisella rukouksella. Kokouksen tulos oli Oregon konferenssin perusta.

Vuonna 1931 Oregonin konferenssi päätti edistää seurakunnan kasvua. He päättivät järjestää evankelointikampanjoita Herbert Armstrong puhujana, mikä edellytti H. Armstrongin pastoriksi vihkimistä. H. Armstrong kirjoitti: ”Kokopäiväiseksi pastoriksi vihkiminen merkitsi täydellistä muutosta elämässäni. Aikaisempina vuosina ajatus pastoriksi nimittämisestä olisi ollut *vihoviimeinen* toive, mutta kesäkuuhun 1931 mennessä olin saarnannut runsaasti jo 3 ½ vuoden ajan. Tällä kertaa koko sydämeni oli asiassa mukana...”

”En unohda koskaan virkaan vihkimistä.”

”Kokous pidettiin ulkona. En muista missä-paitsi että se oli maaseudulla Jeffersonissa... Muistan varsinaisen virkaan vihkimisen, joka on yksi elämän ainutlaatuinen kokemus, kuten avioituminen ja kaste. Tämä tuntui koko elämäni kaikkein tärkeimmältä tapahtumalta.”

”Kaikki uskonveljet–niin monet kuin ylettivät–asettivat kätensä päälleni–pääni, hartioitteni, rintani ja selkäni päälle [kuten Apt. 13:1–3].”

”Olen varma, että *kokemuksen* painoarvo, hengellisestä ja emotionaalisesta näkökulmasta, ei fyysisten käsien ja käsivarsien painosta–vaikutti ylläni olevan raskaimman kokemani taakan.”

”Minulle tämä symboloi nyt päälleni ja hartioilleni laskeutunutta valtavaa vastuuta” (ibid.).

H. ARMSTRONGIN KOKEMUKSEN TULISI VALISTAA JA INNOSTAA MEISTÄ JOKAISTA! Kiinnitä huomiota hänen sanoihinsa.

SARDIS 'KUOLLUT'

H. Armstrong piti monia evankelointikampanjoita, peräkkäisiä iltoja viikkoja kerrallaan. Kaikki energia ja aika, jonka hän oli kerran aikaisemmin omistanut mainostoimeen, omistettiin nyt Jumalan työlle. Lähes välittömästi Oregonin seurakunta lähti kasvuun ja näki työn hedelmiä.

Lopulta Sardes ja Filadelfia kuitenkin erkautuivat. Kun Jumala asetti H. Armstrongin virkaansa, Stanberryn työn (ja myöhemmin uudelleen järjestellyn Salemin, West Virginian) ponnistelut lakkasivat tuottamasta hedelmää. Omaelämäkerta kertoo yksityiskohtaisesti, että joka kerta kun ”Sardeen” pastorit lähtivät evankelointikampanjalle H. Armstrongin kanssa, kampanja ei tuottanut positiivisia tuloksia, mutta kun H. Armstrong meni itseksensä, se tuotti tuloksia!

Huomaa: ”Yhä etsiessäni yhtä todellista seurakuntaa, edelleen kyseenalaistaessani, voisiko tämä olla se seurakunta, kun en ollut löytänyt sitä muualta, pyysin rouva Runcornia (jota vaimoni ja minä pidimme ’hengellisenä äitinämme’), tunsiko hän yhtäkään todellista, ulkoa tullutta, ’Stanberryn’ pastorien toimien tuloksena tullutta käännynnäistä. Hän mietti vakavasti jonkin aikaa, ja pudisti sitten hitaasti päätään. Hän ei tuntenut yhtään. Tiedustelin samaa myös useilta muilta vuosia seurakunnassa olleilta, mutta myös heidän vastauksensa oli sama.” Kuinka häpeällistä!

He olivat hylänneet Jumalan H. Armstrongin kautta ilmoittaman totuuden. Jopa kesällä 1927, kun ”Jumalan mies”

voiteli Loma Armstrongin öljyllä monen samanaikaisen terveystoiminnan aikana, mies lakkasi saamasta rukouksiinsa vastauksia pari viikkoa hylättyään H. Armstrongin osoittaneen, Jeesuksen ylösnousemusta koskevan totuuden. Mies lakkasi kantamasta hedelmää!

Myöhemmällä pastorikaudellaan (touko-kesäkuussa 1936), H. Armstrong lainasi Sardeen uskonveljiltä suuren 400 henkilön teltan, mutta kun hänen kampanjansa oli määrä alkaa, seurakuntalaiset pyysivät ison teltan takaisin ja antoivat hänelle korvikkeeksi 50-paikkaisen teltan. H. Armstrongin kampanja sulloi pienemmän teltan pullolleen, kun 400-paikkaisessa teltassa oli vain 2–4 ihmistä illassa! ”Tämä oli ainoastaan yksi monista yhteistyökokemuksista näiden ihmisten kanssa”, H. Armstrong muistutti (ibid.).

H. Armstrong kirjoitti 6. marraskuun 1978 *Good news* -artikkelissaan: ”Kun yksi heidän pastoreistaan järjesti pienen ’evankelointiyrityksen’, se osoittautui aina tuloksettomaksi... mutta aina kun saarnasin yksin, näimme tuloksia. En ymmärtänyt silloin, toisin kuin nyt, että Jumala ’lisää seurakuntaan’. Jumala lisäsi kaikkialla minne menin.

”Sitten huomasin, että Kristus kuvaa heitä Ilmestyskirjan jakeissa 3:1–6. Heillä oli ollut, pari sukupolvea tai kauemmin ennen aikaani elinvoimaisempi, jäsenmäärään suurempi seurakunta, joka oli kutistunut Ilmestyskirjan 3:1 kaltaiseksi – omaten edelleen tosi seurakunnan NIMEN, mutta ollen HENGELLISESTI KUOLLUT. Sukupolvi tai kaksi ennen aikaani, se ei ollut ilmeisesti yhtä hengellisesti kuollut.”

Kreikan Ilm. 3:1 sana ”kuollut” on *nekros*. *Thayer’s* määrittelee sanan *fyysisesti*: ”joka on ottanut viimeisen henkäyksensä”. *Thayer’s* määrittelee sanan hengellisesti: ”vailla elämää, joka tunnistaa ja on omistettu Jumalalle, koska luopunut rikkomuksiin ja synteihin; toimeton oikein tekemisessä.”

Mikä aiheutti Sardeen aikakauden hengellisen epäonnistumisen?

Raamattu kertoo, että henkilö voi olla *kuollut* ”rikoksiin ja synteihin” (Ef. 2:1,5). Voimme olla *kuolleita* kun elämme–jos elämme vääränlaisessa ilossa (1. Tim. 5:6). Ef. 5:14 vertaa hengellistä kuolemaa hengelliseen uneen. Ei ihme, että Kristus kehottaa Sardista: ”heräjä valvomaan” – ja ”heräjä!” (Ilm. 3:2).

H. Armstrongin *Autobiography* -omaelämäkerta esittää omakohtaisia huomioita tältä aikakaudelta: ”Tässä oli seurakunta, jolla näytti olevan enemmän totuutta ja vähemmän erhettä kuin millään muulla. Se ’ilmoitti omaavansa’ Jumalan käskyt ja ’Jeesuksen Kristuksen todistuksen’. Sillä oli Kristuksen rakentaman seurakunnan oikea NIMI. Sen jäsenet rakastivat omaamaansa totuutta ja uhrasivat sen puolesta! Huolimatta siitä, että tämä seurakunta EI NÄYTTÄNYT OLEVAN DYNAAMISESTI ELOSSA HENGELLISESTI–huolimatta sen vähistä, lähes olemattomista saavutuksista–se oli silti lähempänä Raamatun Kristuksen tosi seurakunnan ominaisuuksia kuin mikään toinen tuntemani!”

H. Armstrong kirjoitti *Bible Advocate* -artikkeleissaan, että Jumalan omat olivat tuona aikana kuin koomassa! ”Ihmiset, herätään eloon! Herätään tästä koomaisesta tilasta. Irtaudutaan velttoudesta” (16. lokakuuta 1928). H. Armstrong lausui, ettei heillä ollut tarvittavaa vaikutusta maailmassa.

Myöhemmin, viimeisessä ”Sardeen” pastorien kanssa järjestämässä yhteisessä evankelointikampanjassa–joka pidettiin Cabin Cityssä, jossa he yrittivät häpäistä ja vietellä ihmisiä pois H. Armstrongilta–tämä totesi: ”Me kaikki Eugenien seurakunnassa, ja puolet Jeffersonin jäsenistä, olemme katkaisseet kaiken yhteydenpidon ja yhteistyöhalukkuuden niiden kanssa, jotka olivat

osoittautuneet halukkaiksi palvelemaan saatanaa ja omaa henkilökohtaista ahneuttaan, ja vahingoittamaan JUMALAN työtä! Aion LOPETTAA kaikki kommentit kyseisestä ryhmästä tässä. Viimeiset sanani ovat, että he ovat kuin kuollut puu- ja ovat sittemmin jakautuneet kerta toisensa jälkeen lukuisiksi, vähäisiksi pieniksi ryhmiksi, jotka kaikki vihaavat toisiaan, eikä kukaan tunnu tietävän, missä he kaikki ovat.”

H. Armstrong kirjoitti vuoden 1978 *Good News* -julkaisussa tästä seurakunnan historian ajanjaksosta: ”Nyt, tiesin, että Jumala oli johtanut minut todelliseen JUMALAN TYÖHÖN! Työ oli elinvoimainen. Se kantoi rikasta hedelmää. Ja löydettyäni Ilm. 3:1–6 ja 7–11 tunnistuksen, huomasin vihdoinkin, missä JUMALAN TOSI SEURAKUNTA oli! Nämä Stanberryn ja Salemin [West Virginian] ihmiset olivat alun perin todella Jumalan seurakunta- tai Sardeen aikakausi. Mutta aikakausi oli ohi, ja tutkimalla sen hedelmiä ymmärsin, että Jumala rakensi seurakuntansa Filadelfian aikakauden.

”Ja kun kasvoimme, Jumala opetti minulle RAAMATUSTA SEURAKUNNAN ORGANISAATIOMUODON” (et.).

VAINO

H. Armstrong jatkoi jonkin aikaa yhteistyötä Sardeen jäsenten kanssa. Osa pastoreista alkoi kuitenkin kadehtia H. Armstrongin pastorikauden hedelmiä. Osa syytti, ettei hän kastanut oikein käännynnäisiä, koska ei vaatinut opastusta saastaista lihoista ennen kastetta. Apt. luvun 2 perusteella H. Armstrong tiesi, ettei Raamatun vaatinut tätä.

Oregonin konferenssin erityiskokouksessa H. Armstrongia syytettiin julkisesti; kaksi pastoria syytti aamulla ja iltapäivällä häntä kahdessa saarnassa väärästä toiminnasta. H. Armstrong pyysi lupaa puolustaa itseään. Aluksi syyttävät pastorit protestoivat, mutta kun H. Armstrong luki edeltä valmistamansa 15 minuuttia

kestäneen vastauksen, yli puolet läsnä olevista jäsenistä päättivät tukea häntä.

Kun H. Armstrong lähti iltaevankelistakokoukseen ja jätti kutsumansa ”koko päivän kädenväännön”, hän pyysi, ettei päätöslauselmaa annettaisi ennen uutta kokousta. Kaikki myöntyivät pyyntöön yksimielisestään, mutta heti kun H. Armstrong poistui, kokous vaati tältä opetusta saastaisista lihoista ennen kastetta, tai eroamaan konferenssista. H. Armstrong kieltäytyi noudattamasta päätöstä. Hän ei myöskään eronnut konferenssissa, ja kieltäytyi konferenssin tarjoamasta 3 dollarin viikkopalkasta. Heti tämän tapahtuman jälkeen Filadelfian aikakauden työ käynnistyi.

HUOMISEN MAAILMA -LÄHETYS

Valtavat ovet alkoivat avautua pienelle jäsenjoukolle, joka hyväksyi mitä Jumala paljasti H. Armstrongin kautta. ”Syyskuussa [1933] – varsin pian hylättyään palkkatulon, ihmisohjauksen ja vaijennamisyrikykset, elävä Kristus alkoi avata ovet evankeliuminsa MASSAJulistukselle”, hän kirjoittaa *Autobiography*-omaelämäkerrassaan. ”Silloin joku saattoi tietooni, että paikallisella Eugenien, KORE-radioasemalla oli minimitohoinen 100-wattinen aamuhartausohjelma, jota juontamaan oli vaikeaa saada paikallispastoreita. Kyseessä oli aseman ylläpitämä 15-minuuttinen 7.45–8 am ohjelma.

”Lähdin välittömästi radioasemalle. Naissihteeri vakuutti, että saisin varmaan luvan lähettää ohjelmaa viikon ajan, ja käski soittaa myöhemmin kyseisenä päivänä.

”Soittaessani minut ajoitettiin lokakuun 9. päivän viikolle.”

”Lokakuun 9. päivä oli suuri päivä–ensimmäistä kertaa mikrofonin takana *RADIOÄHETYKSESSÄ!*

”Suhtauduin tilaisuuteen varsin vakavasti. Sain tilaisuuden puhutella SATOJA ihmisiä yhdellä kertaa! En ollut koskaan aikaisemmin puhutellut yhtä monia.”

Jumala avasi Herbert W. Armstrongille joukkoviestinnän oven 9. lokakuuta 1933 Jumalan valtakunnan evankeliumia maailmaan julistavan 15-minuuttisen radiolähetyksen kautta.

”Valmistin viikkoa aikaisemmin yksityiskohtaisen käsikirjoituksen. Tilaisuus saattaisi jäädä ainutlaatuiseksi, miksi päätin esittää kuulijoille Jumalan valtakunnan evankeliumin ytimen. Koska Jumalan valtakunta perustuu Aabrahamille annetuille lupauksiin, aloitin maanantain aamupäiväohjelman Aabrahamille annetuilla LUPAUKSILLA...”

”Torstaiaamuna kuuluttaja esitti, että radioaseman omistaja Frank Hill halusi tavata minut myöhemmin samana aamuna toimistossaan.”

”Hän oli vastaanottanut useita kirjeitä ja puhelinsoittoja kuulijoilta, jotka olivat pyytäneet kopioita puheistani. En ollut tarjonnut kirjallisuutta. En ollut kehottanut kirjoittamaan. En ollut kehottanut postivastauksia.”

”Tämä on varsin yllättävää”, totesi F. Hill. ’Aamuhartausohjelma ei ole koskaan aikaisemmin tuottanut minkäänlaista palautetta. Kuulijasi kertoivat, etteivät he kirjoittaneet kehotuksesta, silti kirjeet saapuvat. Kuuntelin ohjelmää itse tänä aamuna saadakseni selville syyn palautteeseen. Sinulla on erinomainen radioääni ja

kiinnostusta herättävä tapa toimittaa yleisöä kiinnostava viesti.”

”Nyt, herra Armstrong’, hän jatkoi, ’Ehdotan, että toimitat säännöllisen sunnuntaiaamun jumalanpalveluksen tiivistettynä puoleen tuntiin. Haluan tarjota sen säännöllisenä-aseman ilmaisohjelmana–miksi minun täytyy tarjota saman verran aikaa jokaiselle kaupungin kirkolle. Voin kuitenkin myydä sinulle lähetysaikaa lähetyskustannusta pienemmällä 2,50 dollarilla per puoli tuntia.”

”TÄMÄ Frank Hillin ehdotus saattoi mieleeni ajatuksen *Huomisen maailma* -ohjelmasta!...”

”Jumala AVASI OVEN MASSAEVANKELIOINNILLE! Tiesin, että Jumala halusi meidän kulkevan ovesta. Tiesin, että Jumala toimittaisi jollain tavalla joka viikko vaadittavat 2,50 dollaria. Tiesin myös, että meidän piti suorittaa oma osamme, ei odottaa passiivisena Jumalan tekevän kaiken ilman omaa työpanostamme.”

H. Armstrong suunnitteli uuden puolen tunnin ohjelman alkavaksi tammikuussa 1934. Hän tajusi, että uusi radio-ohjelma tarvitsi viestiä tukevaa kirjallisuutta. Oli aika julkaista uusi, jo lähes seitsemän vuotta suunnitteluvaiheessa ollut lehti.

PALJAS TOTUUS

H. Armstrong ymmärsi, että radio-ohjelma edusti uskomattoman suurta tilaisuutta saarnata ja levittää Jumalan totuutta. Hän kehitti työtä varten kolmen kohdan ohjelman. Uuden radio-ohjelman lisäksi hän päätti jatkaa julkisia kokouksia, joita oli järjestänyt jo yli viiden vuoden ajan. Hän aikoi julkaista myös *Plain Truth* -lehteä, joka osoittautui aikanaan aintulaatuiseksi lehdeksi kustannusmaailmassa.

H. Armstrongin innostus lehdestä käy elävästi ilmi *Autobiography*-omaelämäkerrasta, jossa hän kirjoittaa: ”Päätin ponnekkaasti lähettää radio-ohjelmaa, ja lisäksi tajusin tarvitsevani seurantaa (enkä tarkoita rahallista seurantaa), jotta tämä uusi työ toisi tuloksia.”

”Välittömästi mieleeni tuli ajatus, vuodesta 1927 vaalimani unelman toteutuminen–lehden julkaisu, jonka nimeksi tulisi *Plain Truth*. Jo vuonna 1927 olin laatinut koko lehden ’raakaversion’; olin jopa kirjoittanut artikkeleita sitä varten. Olin pyytänyt vuonna 1927 ammattitypografia luomaan sitä varten myös etukannen–lisäksi olin yrittänyt suunnitella kantta itse. Meitä puuttui kuitenkin ’keinot’ alkaa julkaista lehteä.”

”Pyrkimys julkaista *Plain Truth* oli luonnollinen seuraus aikaisemmasta liiketoiminnan kokemuksesta. Suuri osa 20 vuoden mainosalan kokemuksestani oli kulunut lehtijulkaisuissa.”

”Tajusin vihdoin, että lehti oli ’*välttämättömyys*’ radiolähetysten seurannassa. Emme olleet kuitenkaan taloudellisesti kykenevämpiä kuin vuonna 1927.”

”Tarve on keksintöjen äiti. Jos meillä ei ollut varaa julkaista laadukasta, ammattimaista, vaikuttavaa lehteä, päätin muuttaa monistuspainatetun, Willamette-laakson hajallaan asuville seurakuntaveljille jakamamme *Bulletin*-tiedotteen *Plain Truth* -lehdeksi.”

”Ajatukseni oli alusta alkaen julkaista lehteä, *ei* seurakunnan jäsenille vaan suurelle yleisölle–kääntymystä tekemättömille ja kirkosta vieraantuneille–evankeliointityypistä julkaisua, joka tekisi Jumalan TOTUUDEN SELVÄKSI maailman ihmisille–esittäisi PALJAAN totuuden!”

”Joten nyt, vaikka kyseessä oli aluksi noin 250 käsin painettua kopiota, asettaisin sen alulle! Kuten sinapinsiemen,

lehden alku oli luultavasti pienin mahdollinen. Mutta se on kasvanut ammattimaiseksi 32-sivuiseksi lehdeksi, jonka levikki on yli 8 000 000.”

Plain Truth - lehden alku ei voinut olla vaatimattomampi. Mutta lehti oli Jumalan, ja sen oli tarkoitus kasvaa. Niin myös *World Tomorrow* -radiolähetyksen. Ensimmäinen radiolähetys tapahtui sunnuntaina 1934, ja sitä lähetettiin joka ikinen viikko aina muutama vuosi H. Armstrongin kuolemaan saakka. *World Tomorrow* -televisio-ohjelma lisättiin myöhemmin vuonna 1955. Molemmat lähetykset sekä *Plain Truth* olivat avainasemassa, vaikuttaen useisiin tuhansiin ihmishenkiin.

Mutta työ, jota H. Armstrong kutsuttiin tekemään, ei pysähtynyt radiolähetyksiin ja lehtijulkaisuihin. Jumala herätti seurakunnan tukemaan H. Armstrongin julistamaa evankeliumia.

WORLDWIDE CHURCH OF GOD

Ensimmäiset radio-ohjelmat tuottivat hyvän hedelmän. Alkuperäinen lähetys muistutti jumalanpalvelusta. Siinä mielessä alun perin ohjelma veti vain ”kirkossa käyvää” yleisöä.

Kasvavaan jäsenmäärään perustuen H. Armstrongin valvomasta organisaatiosta muodostui Jumalan radioseurakunta, the Radio Church of God. Vuosien mittaan ohjelma kohdistettiin myös laajemmalle kuin vain kirkossa käyväälle yleisölle. Jumalan radioseurakunta kasvoi edelleen. Lopulta evankeliumin sanoma meni ympäri maailmaa, ja *Radio Church of God* muutettiin nimeksi *Worldwide Church of God* (wgc), Maailmanlaatuinen Jumalan seurakunta.

H. Armstrong tunnisti seurakunnan osan tärkeyden työssä. Hän kirjoitti: ”Nykyinen Worldwide Church of God muodostettiin elokuussa 1933 Eugenessa, Oregonissa. Se

sai aikansa evankelointikampanjasta kuuden viikon ajan kuutena päivänä viikossa, jonka pidin Eugenen ulkorajalla. Jumala oli kutsunut minut pastoriksi–tosiasia, jota en koskaan kyseenalaistanut. Viimeisen 45 vuoden ajan 'hedelmät' todistivat, että Jumala oli antanut minulle SUUREN TOIMEKSIANNON–saattaa Kristuksen evankeliumin sanoma *Jumalan valtakunnasta* KAIKKIALLE MAAILMAAN.

"Mutta vaikka Jumala oli kutsunut ja valinnut minut apostolikseen, olin silti IHMINEN, ja kuten sanoin edellä, en oppinut KAIKKIA Jumalan totuuksia kerralla. Olin tätä ennen tullut ymmärtämään totuuden perustavat 'juuret ja rungon', mutta Jumala on paljastanut jatkuvasti, kautta vuosien, yhä *enemmän* totuuttaan, aina nykyhetkeen saakka..."

"Seurakunnan organisaatioon ja hallitukseen, minä asetin Eugenessa, Oregonissa, *alaisekseni*, seurakunnan vanhimman ja kaksi seurakunnanpalvelijaa; tiukasti Jumalan Raamatun ohjeen mukaisesti."

"Jumalan TYÖN, jota varten seurakunta oli lisätty tukemaan ja auttamaan, aloitettiin itse, vain vaimoni päätoimisena avustajani. Aloitin radiolähetykset tammikuussa 1934 ja *Plain Truth*-lehden helmikuussa 1934. *Good News*-lehti jäsenillemme oli aloitettu aiemmin vuonna 1933."

"Työ KASVOI. Jumala LISÄSI jatkuvasti seurakuntaansa ITSE kutsumiaan ihmisiä, tukemaan SUURTA TOIMEKSIANTOA sekä kehittämään heihin jumalallinen, pyhä ja vanhurskas luonne päteväytyäkseen Kristuksen alaisiksi kuninkaiksi ja papeiksi, kun Kristus palaa maapallolle Kuninkaana tuhatvuotisen valtakunnan alussa."

"35 vuoden ajan JUMALAN TYÖ kasvoi tasaisesti noin 30 prosentilla vuodessa. En tunne mitään toista järjestöä, maallista tai Jumalallista, joka olisi kasvanut yhtä merkittävästi, alkanut taloudellisesti TYHJÄSTÄ (vaikka aloitimme suuremmasta-USKOSTA elävään Kristukseen,

joka on seurakunnan ja työn PÄÄ). Tämä työ on rakennettu kirjaimellisesti USKOLLA. Elävä Kristus siunasi työtä runsaasti, lihallisesta vastustuksesta ja vainosta huolimatta alusta alkaen” (*Good News* 5. kesäkuuta 1978).

H. Armstrongin kuolemaan asti 16. tammikuuta 1986 Worldwide Church of God oli kasvanut 19:stä 140 000 jäseneseen. Vaikka edelleen vielä pieni maailman standardilla, määrä on tosi seurakunnan historian suurin, jona seurakunnan jäsenet ovat toimineet samanaikaisesti yhden keskeisen organisaation alaisuudessa.

H. Armstrong selitti: ”Kutsuttuaan apostolinsa ja alkuperäisen opetuksen jälkeen, Jumala asetti hänet virkaan, ja lisäsi 19 jäsentä, jotka aloittivat tämän Filadelfia aikakauden seurakunnan. Sitten Kristus avasi apostolilleen, ’LÄHETETYLLE’, joukkoviestinnän keinot evankeliumin sanoman levittämiseksi painetun sanan, radio- ja myöhemmin television välityksellä.”

”Tällaisen valtavan massanviestinnän kautta, *yksi* apostoli kykeni saavuttamaan evankeliumin sanomalla *moninkertaisen määrän* ihmisiä alkuperäiseen 12, apostoli Paavaliin ja toisiin pakanakansojen pariin lähetettyihin verrattuna. Pian näin, kuten Jumalan Sana lähettää SEURAKUNNAN, evankelistojen, pastoreiden, muiden vanhimpien ja opettajien–sekä hallintotehtäviin koulutettujen ihmisten tarpeen.

”Jumala herätti Ambassador Collegien, joka tarjosi koulutusta tukemaan apostolia SUURESSA TOIMEKSIANNOSSA...”

”SUUREN TOIMEKSIANNON työtehtävä, etenkin tällä 20-vuosisadalla, edellyttää, kuten Uusi testamentti toteaa selvästi, organisaatiota.”

”Joten Jumala asetti HALLITUKSENSA seurakuntaansa. Ja Jumalan hallitus on auktoriteetti YLHÄÄLTÄ ALAS. Isä

Jumalalla on ylin valta. Seuraavassa auktoriteettiasemassa, Isän alaisena, on Jeesus Kristus, elävän seurakunnan *Pää*. Ihmisen ja maallisen tason seuraavassa auktoriteettiasemassa, on sen jälkeen Hänen valitsemansa apostoli. Jumala järjesti muinaisen Israelin Mooseksen johdolla...”

”Jumalan seurakunta EI ole maallinen ORGANISAATIO–vaan HENGELLINEN ORGANISMI, Kristuksen pois maailmasta ja sen tavoilta kutsuma. Silti se on ERINOMAIESTI ORGANISOITU–sen täytyy olla toimiakseen. Seurakuntan koostuu Jumalan siittämistä lapsista–TULEVASTA JUMALALLISESTA PERHEESTÄ!” (*Good News*, 4. joulukuuta 1978).

Jumala ei ainoastaan perustanut seurakuntaa H. Armstrongin kautta vaan myös selitti seurakunnan *tarkoituksen*. Herbert Armstrong ymmärsi ja selitti lisäksi myös täysin, miksi seurakunta nousi suuriin korkeuksiin tänä lopunaikana. Jumalan hallitus antoi seurakunnalle sen vahvuuden ja sai seurakunnan kukoistamaan sen kollektiivisilla lahjoilla, kyvyillä ja voimalla.

MAAILMANRAUHAN SUURLÄHETILÄS

Filadelfia aikakautta Ilm. 3:7–13 kuvaavat jakeet kuuluvat Raamatun positiivisimpiin. On selvää, että Isä Jumala ja Jeesus Kristus olivat tyytyväisiä tähän aikakauteen. Jeesus Kristus lausui: ”Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt” (jae 8). Kristus tarjosi avoimen oven Filadelfian aikakauden työlle. ”Avoin ovi”, josta Kristus puhui, oli radion, painoteollisuuden ja television mahdollistama massaevankeliointi. H. Armstrong ja hänen alaisensa työ hyödynsi näitä medioita Jeesuksen

Kristuksen tosi evankeliumin–Jumalan valtakunnan evankeliumin–levitystyössä.

H. Armstrong käveli Kristuksen hänelle avaamista ovista läpi. H. Armstrong kantoi Matt. 24:14 profetian mukaisesti valtakunnan evankeliumin menestyksekkäästi kaikkeen maailmaan.

Herbert W. Armstrong varoitti jatkuvasti Saksan johtamasta ja katolisen kirkon ohjaamasta, tulevasta pyhän Rooman valtakunnasta. Hän eli läpi toisen maailmansodan, ja profetoidusta valtakunnan seitsemästä heräämisestä kuusi. Hän varoitti, että pyhän Rooman valtakunta aloittaisi kolmannen maailmansodan.

H. Armstrong ihmetteli jatkuvasti vastaanottamaansa epätavallista suosiota maailman johtajien parissa. Hän kirjoitti pastoreille 22. helmikuuta 1974: ”Elävä JUMALA on näiden neljän vuoden aikana antanut minulle, pastorityötoverillenne, jota TE kutsutte Jumalan apostoliksi, ja Jumalan valitsemalle palvelijalle, jolle hän on antanut tehtävän saattaa tosi EVANKELIUMIN kaikkialle maailmaan todistukseksi KAIKILLE KANSOILLE, juuri ennen tämän aikakauden LOPPUA, lähes uskomattoman arvovallan, suosion ja aseman monien kuninkaiden, keisarien, presidenttien, pääministerien ja muiden MONIEN KANSOJEN KORKEIDEN JOHTAJIEN silmissä. Jumalan armosta nyt minut vastaanotetaan monissa maailman pääkaupungeissa MAAILMANRAUHAN SUURLÄHETTILÄÄNÄ. Voin vakuuttaa, vallalla ja luottamuksella, maailman johtajille ja valtionpäämiehille, että MAAILMANRAUHA ei ole pelkästään mahdollinen, mutta tulee varmasti meidän aikaamme. Ja tämä siitä huolimatta, että maailman johtajien 6000 vuotta kestäneet ponnistelut eivät ole tuottaneet rauhaa vaan toistuvia SOTIA.”

Evankeliumia saarnatessaan H. Armstrongista tuli monen maailman johtajan henkilökohtainen ystävä. Hänen

tapaamiaan johtohenkilöitä olivat mm. Menachem Begin, Espanjan kuningas Juan Carlos, Britannian prinssi Charles, Indira Gandhi, Jordanian kuningas Hussein, Belgian Leopold III, Golda Meir, Anwar Sadat ja Margaret Thatcher. MIKSI NÄMÄ VAIKUTUSVALTAISET MAAILMANJOHTAJAT TOIVOTTIVAT PIENEN VALTAVIRTAUSKONNON ULKOPUOLISEN SEURAKUNNAN JOHTAJAN TERVETULLEEKSI, TAPAAMAAN HEITÄ HENKILÖKOHTAISESTI? AINOA SELITYS ON, ETTÄ KRISTUS AVASI NÄMÄ OVET.

Lisäksi, kuten Kristus toteaa Ilm. 3:8, H. Armstrong ja seurakunta ottivat vaarin Kristuksen sanasta eivätkä kieltäneet Kristuksen nimeä. Tämä on suuri kiitos. Seurakunta, jonka Kristus perusti H. Armstrongin kautta, säilytti, totteli ja opetti Kristuksen opettamaa viestiä ja oppeja.

Kristuksen sanaan pitäytyminen toi mukanaan tietyn määrän vainoa. H. Armstrongin totuuden opetus massaevankelioinnin kautta todisti vääräksi enemmistökirkkujen ja muiden evankelistojen opetukset. Jeesus Kristus oli varoittanut seurakuntaa: ”Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa. Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: Ei ole palvelija herraansa suurempi. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne. Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt” (Joh. 15:19–21). Kristuksen sanaan pitäytyminen on ollut aina vaikea tehtävä, ja on myös lopunaikana. Luonnollisesti seurakunnan ulkopuolella löytyi ihmisiä, joka halusivat häpäistä H. Armstrongin, seurakunnan ja Jumalan työn.

H. Armstrong, seurakunta ja Jumalan työ kestivät kuitenkin ulkopuolisen vainon kieltämättä koskaan Jumalan nimeä. Kun H. Armstrong johti seurakuntaa, hän ei tehnyt koskaan kompromisseja, mistä Jeesus Kristus ylisti Filadelfian aikakautta.

HEDELMISTÄÄN

H. Armstrong tiivistä Filadelfian aikakauden Ikuisten aikojan salaisuus -teoksessa seuraavasti: ”Tämän aikakauden oli määrä tuottaa hedelmää. Tälle aikakaudelle tai sen johtajalle Jumala asetti avoimet ovet. Kristus avasi Paavalille ovet moniin maihin evankeliumia julistamaan (2. Kor. 2:12, Apt. 14:27). Tällä seurakunnalla tai sen johtajalla näytti olevan vain vähän voimaa, eikä siten suurta ja mahtavaa asemaa saatanan maailmassa. Silti tämän aikakauden ihmiset olivat uskollisia Jumalan sanalle. Vaikka paljon alkuperäisestä Jeesuksen henkilökohtaisesti apostoleille antamasta evankeliumin totuudesta oli kadonnut, se palautettiin Raamatun kautta tälle uskollisesti sanasta kiinni pitävälle Jumalan seurakunnan aikakaudelle.”

”Malakian kirjassa (3:1–5, 4:5–6) ilmoitettiin, että Jumala tulisi nostamaan miehen Eliaan hengessä ja voimassa juuri ennen Kristuksen toista tulemusta. Jeesus sanoi Matteuksen evankeliumissa, että Johannes Kastajan tehtyä tehtävänsä tämä ennustettu ’Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen’ (17:11). Vaikka Johannes Kastajan ilmoitettiin tulevan Eliaan voimassa ja hengessä, hän ei kuitenkaan asettanut mitään kohdalleen. Tämän ihmisjohtajan, jonka Jumala antaisi ilmestyä, oli määrä valmistaa seurakunta ja sen tie Kristuksen tulemusta varten ja palauttaa edellisten aikakausien kadottama oppi entiseksi. Myös oven piti avautua tälle johtajalle ja/tai Filadelfian aikakauden seurakunnalle, jotta Matteuksen 24:14 jae tulisi täytettyä: ’Ja tämän valtakunnan

Suuren Jumalan kunniaksi omistettu Ambassador Auditorium avasi ovensa 1974 palvelemaan Jumalan työtä.

evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu”

”Näin piti tapahtua aikana, jolloin joukkotuhoaseet olisi kehitelty ja ensimmäisen kerran ihmiskunnan historiassa ihmiskunta voitaisiin pyyhkäistä maan päältä kerralla pois (Matt. 24:21–22). Näin piti tapahtua juuri ennen Kristuksen toista tulemusta (jakeet 29–30).”

”Näiden profetioiden asetelma on nyt varmasti täyttynyt. Alkuperäinen evankeliumi on palautettu ennalleen ja on voimallisesti löytänyt tiensä jokaiseen valtioon maan päällä.”

”Hengen voima on antanut seurakunnalle uuden elämän.”

H. Armstrong aloitti *Autobiography*-omaelämäkertansa: ”Vertaansa vailla olevasta vaatimattoman pienestä alusta huolimatta, KASVU nykypäivän yritysten suuruiseksi ja maailmanlaajuisen vaikutuksen kaltaiseksi, on ollut uskomaton! Kyseessä on hämmästyttävä kertomus hankkeesta, jota ei ole koskaan aikaisemmin suoritettu *tällä* tavalla–näennäisen mahdoton saavutus, luonteeltaan täysin ainutlaatuinen maailmassa!”

H. Armstrong todisti elämänsä aikana valtavan määrän muutoksia maailmassa. Alle 100 vuodessa hän todisti, kuinka opetuksen ja tieteen edistys kiidatti ihmisyhteiskunnan hevostärryäkäudelta avaruusaikaan. Koulutuksen ja tieteen edistysaskeleiden myötä maailma vajosi kauhistuttavaan pahuuteen. H. Armstrong todisti kahden maailmansodan aiheuttamat valtavat tuhot. Hän näki atomiaikakauden groteskit aseet, jotka kykenivät tuhoamaan kaiken elämän planeetalta.

Herbert Armstrong tunnisti, että maailmansodat aiheuttivat ihmisyhteisön perustan murentumisen. Kristinuskokutistui pelkäsi rituaaliksi. Intellektuellit väittivät, että Jumala oli kuollut. Evoluutioteoria korvasi Jumalan korkeakoulutuksessa. Koko yhteiskunta alkoi hylätä perheen yhteiskunnan peruskivenä. Hän näki omakohtaisesti seksuaalisen vallankumouksen mädät hedelmät. Yhdysvalloissa hän todisti rotujännitteiden tuhoiset rotumellakat.

H. Armstrong oli ”ÄÄNI”, joka kuului keskellä maailman sekaannusta. Hän pyrki aina tarjoamaan Jumalan näkökulman maailman ihmisille. Saatuaan kutsun pastoriksi, hän toimitti uskollisesti tehtävänsä Jumalalle, seurakunnalle ja tämän maailman ihmisille. Jumalalla oli H. Armstrongin kautta suuri vaikutus moniin maailman johtajiin.

On huomattavaa, että vertaansa vailla olevan hengellisen menestyksen keskellä seurakunnan aikakaudella rakentui salaperäinen laittomuus, joka oli uhkaava merkki tulevista tapahtumista.

KYMMENEN

LAODIKEAN HÄPEÄ

SEURAKUNTA JA SEN TYÖ, MUKAAN LUKIEN AMBASSADOR College, kasvoivat ennennäkemätöntä vauhtia vuoteen 1969 asti. Sitten vakavat ongelmat astuivat seurakuntaan, jossa kaikki eivät olleet palautetulle opille uskollisia. 1970-luku käynnisti kapinat H. Armstrongia ja totuutta vastaan–vuonna 1974 ja vuonna 1979.

Nämä olivat profetoituja kapinoita. Jeesus Kristus varoitti Filadelfian aikakautta: ”Katso, minä annan sinulle *saatanan synagoogasta* niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan” (Ilm. 3:9). Nämä ovat Kristuksen, punaisilla kirjaimilla painettuja, omia sanoja.

Mikä on tämä *saatanan synagoga*? Aiemmin monet uskoivat, että ilmaisu viittasi maallisiin, itsensä yhdeksi tosi seurakunnaksi väärennettyihin kirkkoihin. Totuus on, että jae on profeettinen ilmoitus laodikealaiskapinoista Jumalan omassa seurakunnassa Filadelfian aikakaudella.

Jumala innoitti Ilm. 3:9 *synagoga*-sanan, koska hänen tunnistamansa kapinalliset väittävät olevansa valheellisesti hengellisiä juutalaisia. *Synagoga* antaa ymmärtää, että he ovat–saatanan harhaan johtamia–Jumalan omia. Jopa *Lange's Commentary* esittää, että Ilm. 3:9 puhuu Jumalan seurakunnasta. Asiayhteys ilmoittaa, että kyseessä on kaksi synagogaa, kaksi Jumalan seurakuntaa, joista yksi on Jumalan ja toinen saatanan johtama–mutta että Jumalan hallitus hillitsisi jälkimmäistä H. Armstrongin kautta. Nämä vaikuttivat jonkin aikaa *samassa organisaatiossa* rinnakkain.

VÄITETTY 'ERITYINEN AUKTORITEETTI'

Tri Herman Hoeh oli luultavasti nerokkain ja korkeasti koulutetuin pastori Worldwide Church of God -seurakunnassa. Hän omasi H. Armstrongin jälkeen näennäisesti enemmän tietoa kuin kukaan toinen. Hän kirjoitti ja saarnasi Jumalan totuutta ainutlaatuisella, voimallisella tavalla, mutta salli saatanan pettää itsensä perustavanlaatuisesti. Kun tarkastelin H. Hoehin kirjoituksia–mm. mitä hän kirjoitti elintärkeästä seurakunnan historiasta–totesin, että jo aikaisempina vuosina jotain oli ollut vaarallisen pielessä. Vaikka H. Hoeh ja H. Armstrong toimivat suorassa työyhteydessä, H. Hoeh ei arvostanut osaa H. Armstrongin kirjoituksista, mikä saattoi tämän hengellisesti vaaralliseen tilanteeseen.

Tri Hoeh teki vakavan virheen vuonna 1959 kirjoittamassaan kirjasessa *A True History of the True Church*, mikä johti puolestaan muihin virheisiin.

Voit havaita tehdyn virheen seuraavassa ensimmäisen vuosisadan seurakuntaa koskevassa lausumassa: ”Jerusalemmissä sijainnut Jumalan seurakunta oli seurakunnan ’päämaja’, johon kaikki katsoivat TOTUUTTA etsiessään! Paikallisseurakunnat hämmentyivät usein.

Syntyi tiettyjä asioita koskevia ristiriitoja ja kiistoja, mutta kaikki kääntyivät nyt Pellaan siirretyn Jerusalemin seurakunnan puoleen, JOKA OMASI JUMALAN AUKTORITEETIN” (kirjoittajan painotus).

Jumalan auktoriteetti ei ollut *todellisuudessa* Jerusalemin seurakunnassa. Meidän täytyy olla tarkkoja asiassa. Kristus teki selväksi, että valta oli *apostoli Pietarilla*. Myöhemmin valta oli *Johanneksella EFESOSSA*. Jumala ei sano koskaan, että valta olisi uskottu Jerusalemin seurakunnalle. Meidän täytyy *varmistaa*, että noudatamme Kristuksen hallinnon rakennetta, muuten joudumme vakaviin vaikeuksiin.

Jumalan auktoriteetti Pasadenassa ei ollut päämajan seurakunnalla–vaan Jumalan työtä tekemään lähetyllä *H. Armstrongilla*–jota Jumala kutsui toisia ihmisiä tukemaan, jotka työskentelivät H. Armstrongin alaisina. Kun H. Armstrong matkasi Britanniaan tai Etiopiaan, Jumalan hallituksen ylin taso oli *missä hän oli*. Auktoriteetti oli apostolilla, ei päämajan seurakunnalla–muuten olisi ollut mahdollista saada lopullinen päätös Pasadenasta H. Armstrongin kaupungista poissa ollessa. Tiedämme, ettei asia toiminut näin.

Kun tarkastelemme samanlaisia lausuntoja seurakunnan historiaa koskevasta kirjasesta, näen nyt, että tri Hoeh ja jotkin toiset Pasadenassa alkoivat korottaa itsensä H. Armstrongin tasolle.

Tri. Hoeh jatkoi: ”Apt. 15:1–2 luemme syntyneestä kiistasta Antiokian, Syyrian ja Kilikian paikallisseurakunnissa, joiden keskuudessa toimivat suuren auktoriteetin omaavat Paavali ja Barnabas. Silti, kenen puoleen uskonveljet kääntyivät kiistan ratkaisemiseksi? PÄÄMAJAN SEURAKUNNAN PUOLEEN–JERUSALEMISSA–JONNE TOISET APOSTOLIT JA VANHIMMAT OLIVAT KOKOONTUNEET!” Lausuma ylenkatsoo Pietarin viran–ja seurakunnan Pään Jeesuksen Kristuksen!

”Miksi kysymys käsiteltäisiin ja PÄÄTETTÄISIIN–Jerusalemissa?”, tri. Hoeh jatkoi, ”Koska uskonveljet TIESIVÄT, että Jeesus oli antanut erityisen AUKTORITEETIN pastoreilleen, jotka olivat päämajan seurakunnassa Jerusalemissa” (kirjoittajan painotus). Hänen kirjoittamansa ei pidä paikkansa. Lähetän ajoittain päämajasta kentälle pastoreita, joille saatan antaa erityisauktoriteetin tiettyä työtehtävää varten. Nämä omaavat Jumalan heille antaman virkanimikkeen ja toimensa valtuuttaman vallan, mutta tri Hoehin kirjoitus antaa ymmärtää, että *kaikki* päämajan pastorit omasivat erityisen auktoriteetin Jumalan ja Raamatun *vastaisesti!*

Jokainen, tri. Hoehin kannoilla seuraava päätyy samoihin vaikeuksiin. Tri. Hoehin loppu ei ollut kunniallinen. Meidän TÄRYY käsittää tämä asia oikein ja seurata Päättämme Jeesusta Kristusta!

VALTAKUNNAN AVAIMET

Tri Hoehin virhe muuttui pahemmaksi seuraavalla järkeilyllä: ”Jeesus uskoi edustajilleen [monikossa] Jumalan valtakunnan avaimet ja auktoriteetin ohjata seurakuntaa Pyhän Hengen innoituksella.” Lausuma on erheellinen, kuten kohta toteamme.

Hän jatkoi: ”Nämä saattoivat joko ’sitoa’ tai EVÄTÄ tietyt asiat, ja he saattoivat ’päästää’ tai sallia tietyt asiat.” Tämä osa on totta, jos ymmärrämme sen oikeassa asiayhteydessä, mutta Matt. 16:18–19, Kristus sanoi erityisesti *Pietarille*: ”Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle [K]alliolle [Kristus] minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita. Minä olen antava SINULLE [PIETARI] *taivasten valtakunnan avaimet*, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa.”

Kristus sanoi, että Pietari oli kivi (kreikaksi *petros*), ja *hän, Kristus*, oli kallio (kreikaksi *petra*). Kristus antoi selvästi Pietarille Jumalan valtakunnan avaimet ja valtuudet sitoa ja päästää koko tuolloisen maailman työssä. PELKÄSTÄÄN PIETARILLE ANNETTIIN VALTAKUNNAN AVAIMET JA AUKTORITEETTI VALVOA TOIMEENPANOAA. Kristus ei sanonut antavansa kyseistä auktoriteettia ”edustajille”, ei pastoreille, ei seurakunnan vanhimille eikä muille apostoleille. *Pietari* valvoi *koko seurakuntaa*; Kristus teki asian selväksi.

Valtakunnan avaimet on Jumalan tuntemus (esim. Luuk. 11:52; Hoos. 4:6). Perustavia avaimia ovat sapatti–joka kuvaa 1000 vuoden lepoa 6000 vuoden levottomuuksien jälkeen– ja pyhäpäivät, eli Jumalan pelastussuunnitelma. Nämä avaimet avaavat Jumalan yleissuunnitelman ihmiskunnan pelastamiseksi.

Avaimet ovat arvottomia, ellei hallitus tai auktoriteetti toteuta totuutta sen jälkeen kun Jumala ILMOITTAA sen *yhdelle* miehelle, jonka kautta hän toimii, tässä tapauksessa Pietarille. Kaikki Jumalan seurakunnan uusi ilmestys annettiin Pietarille (Matt. 18:18).

Tri. Hoehin puhe valtakunnan avaimien antamisesta ”edustajille” on Koorahin sanoihin verrattava: *Olemme kaikki samalla tasolla. Olemme kaikki pyhiä. Miksi omit kaiken vallan itsellesi, Mooses?* (4. Moos. 16:1–3).

Tri Hoeh jatkoi vielä: ”Matt. 18:18 Jeesus antaa pastoreille auktoriteetin tehdä SITOVIA PÄÄTÖKSIÄ, jotka perustuvat Jumalan ilmoitukseen [joka annetaan vain Jumalan apostolille, Ef. 3:5] ja Pyhän Hengen innoituksesta, seurakunnan yhtenäisyyden säilyttämiseksi, RAKKAUDESSA ja TOTUUDESSA!” Voit nähdä Matt. luvusta 18 että toisilla pastoreilla *on tietty* auktoriteetti tehdä suuria päätöksiä– mutta eri tasolla, paikallisella tasolla. Esimerkiksi nykyseurakunnassa paikallisten pastorien täytyy ajoittain

poistaa seurakunnasta äärimmäisen syntisiä jäseniä, ja päästää heidät takaisin parannuksen tehtyään, omaten auktoriteetin tähän paikallisseurakunnassa. Jumalan seurakunnan fyysinen johtaja seuraa ja valvoo kuitenkin myös paikallispastorien päätöksiä. Jumalan pastorien täytyy ilmeisesti tehdä joitakin suuria päätöksiä, mutta heillä EI OLE auktoriteettia yli koko seurakunnan, kuten Jumala antoi Pietarille! Raamattu ei sano, että muilla pastoreilla oli avaimet taivasten valtakuntaan. Nämä avaimet ilmoitettiin vain Pietarille.

Miksi luulet, että tri Hoeh jätti mainitsematta Matt. luvun 16 tekstin Pietarista? Eikö hän mahdollisesti tuntenut jakeita? Vai luuletko, että hän *tunsi* ne, mutta ei pitänyt niiden sisällöstä? Jumala on hänen tuomarinsa. Oli syy mikä oli, kyseessä oli *vaarallinen* virhe. Voimme todeta tämän heidän hedelmistään.

'JOKU PÄÄMAJASTA'

Tri Hoeh jatkoi: "Jerusalemin seurakunta pidettiin PUHTAANA seurakunnan vanhimpien ja apostolien jatkuvan kehotuksen ja oikaisun kautta ESIMERKKINÄ kaikille muille seurakunnille." Totta, päämajan *on pyrittävä* vahvistamaan esimerkkinä olemista, mutta huomaa, mitä tri Hoeh lisäsi toteamukseen: "Kristittyjen, kuten kaikkien ihmisten, täytyy oppia ESIMERKIN KAUTTA... Seurakunta Jerusalemissa, myöhemmin Pellassa, tunnusti vastuun, ja toimi sen mukaisesti. Apostolit ja vanhimmat tekivät päätökset, jotka olivat sitovia kaikissa muissa seurakunnissa." Tämä ei pidä paikkansa! TÄLLAINEN AJATTELU TUHOSI HERBERT W. ARMSTRONGIN PERUSTAMAN SEURAKUNNAN! H. Armstrong ei opettanut heille aikanaan tällä tavalla.

Pietari teki päätökset, jotka olivat sitovia kaikissa seurakunnissa. Jumalan hallitus toimii tällä tavalla. Se

on toiminut AINA tällä tavalla! Apostolit ja vanhimmat Jerusalemissa *eivät* tehneet kaikkia muita seurakuntia koskevia päätöksiä ellei, Kristuksen johtama pääapostoli käskenyt heitä tekemään niitä.

Moinen ajattelu syntyi ja nousi esiin myöhemmin H. Armstrongin kuoltua, kun seurakunta siirtyi viimeiselle Laodikean aikakaudelle. Toinen merkittävä kautta vuosien toiminut WCG:n pastori oli Roderick Meredith. Hänen hedelmänsä todistavat, että myös hän omasi monia samoja vääriä näkemyksiä kuin tri Hoeh.

Kun Jumala siirsi lamppunsa, läsnäolonsa, Worldwide Church of God -seurakunnasta ja saattoi alkuun Filadelfia Church of God (PCG) -seurakunnan, tri Meredith hylkäsi sen, koska ei hyväksynyt *henkilökohtaisesti minua*. Hän sanoi: ”Jos Jumala asettaa jonkun H. Armstrongin seuraajaksi, hän valitsee jonkun seurakunnan päämajasta.” Missä Jumala sanoo näin Raamatussa? Ei missään! Tri Meredith julistaa edelleen samaa tri Hoehin omaksumaa käsitystä.

Uskon, että nämä kaksi pastoria–tri Meredith ja tri Hoeh–olivat suuressa määrin vastuullisia koko seurakunnan (paitsi PCG:n) eksymykseen. Herman Hoeh oli ylin akateemikko ja Rod Meredith oli vuosien ajan pastoreista vastuussa. H. Armstrong tajusi myöhemmin, että tri Meredithin virka-asema asetti hänet seurakunnan johtoon–sillä pastoreita johtava ohjaa myös seurakuntaa. Seurakuntalaiset omaksuivat moisen ajattelun. Saatanan käsissä oli nyt mies, jonka hän halusi hallitsevan seurakuntaa, ja saatana onnistui vaikuttamaan mieheen. Nämä kaksi päämajan pastoria muokkasivat ja valmistivat osaltaan seurakuntalaisten mielet pahan johdon kaappausta varten.

H. Armstrong kirjoitti myöhemmin: ”Tein tajuamattani virheen salliessani auktoriteettiaseman ITSENI JA PASTORIEN SEKÄ SEURAKUNNAN VÄLIIN!” Hän viittasi Rod Meredithin

virkaan, joka ei toiminut vaan aiheutti pahaenteisiä ongelmia 1970-luvulla. ”Tiesin, että JUMALAN ORGANISAATIOKAAVA ON YLHÄÄLTÄ ALASPÄIN. EN TAJUNNUT, että auktoriteettiviran minun ja seurakunnan välille salliminen oli vastoin Jumalan ihmisorganisaatiota” (*Good News*, 19. kesäkuuta 1978). Meidän täytyy ymmärtää tämä opetus syvällisesti. Jumalan apostolin ja seurakunnan tai pastorien välille asetettu ihminen tulee SYRJÄYTTÄÄ KRISTUKSEN!

Kristus hallitsee apostolia, evankelistoja ja *meitä kaikkia!* Kristus HALLITSEE! Kristus, eivät ihmiset, VAHVISTAA JUMALAN HALLITUKSEN! Jumalan hallitusvalta on ainoa toimiva hallitusmuoto!

VALEHTELEVAT HENGELLISET JUUTALAISET

Tri Hoeh kutsui H. Armstrongia *apostoliksi* kauan ennen kuin tämä kutsui *itse* itseään. Vaikka tri Hoeh kutsui H. Armstrongia pitkän aikaa *apostoliksi*, hän ei *alistunut* Jumalan apostolin alaiseksi! Tämä osoittaa ihmisluonnon harhaanjohtuvuuden. H. Armstrong käytännössä *kasvatti* tri Hoehin seurakunnassa hengellisesti! Moinen osoittaa monin tavoin jopa fyysiseen isään verrattavaa oppi-isää kohtaan osoitettua kiitollisuuden puutetta!

Tri Hoehin kirjanen *A True History of the True Church* ei opeta seurakunnan todellista historiaa! Näen nyt, miksi H. Armstrong hylkäsi sen; koska hän tunnisti perustavan hallitusongelman ja siitä johtuneita ongelmia.

Kun tri Hoeh päätti myöhemmin jatkaa massiivista väitöskirjatyötään *Compendium of World History*, H. Armstrong eväsi sen. Heti kun H. Armstrongin seuraaja Joseph Tkach sai H. Armstrongin kuoleman jälkeen määräysvallan, hän käski tohtori Hoehia jatkamaan maailmanhistoria väitöskirjaa. Miesten kapina oli jo varhain julkea. Tietämäni mukaan *Compendium*-teosta ei

julkaistu koskaan suurelle yleisölle. Ehkä Kristus valvoi H. Armstrongin päätöstä.

Kun Kristus puhuu ”saatanan *synagogasta*” Filadelfia aikakaudella, hän puhuu ihmisistä, jotka VALEHTELEVAT! Heidän johdossaan oli valhettelijoiden isä (Joh. 8:44). He valehtelevat Raamatusta, mikä on erittäin tuhoisaa hengellisesti!

Nämä ”akateemikot” toimivat saatanan synagogassa, Jumalan seurakunnan kaikkien aikojen suurimmassa seurakunnassa. He omasivat valtavan määrän tietoa, mutta olivat paholaisen pettämiä! He eivät olleet lapsenomaista eivätkä oppivaisia. He kadottivat Jumalan tuntemisen. Kapina johti 95 prosenttia Jumalan omista pois Jumalasta!

Meidän on ymmärrettävä, että saatana omaa pelottavan voiman pettää, miksi meidän on pysyttävä lähellä rakastavan Isämme suojelusta.

Ikuiset ihmishenget ovat vaakalaudalla. Meidän on pysyttävä nöyrinä, jotta Jumala kykenee ojentamaan ja pitämään rakkaat poikansa oikealla tiellä. Täten Kristus, joka voitti paholaisen, kykenee johtamaan meidät voittamaan paholaisen (Ilm. 3:21).

LUOTU PERUSTUS

Tri Hoehin kirjoitukset ja toimet osoittavat selvästi, että hän halusi kaikki pastorit samalle tasolle. Hän perusteli asiaa ajattelulla: *H. Armstrong omaa johtavan aseman, mutta Jumala paljastaa totuuttaan meille kaikille, jotta kykenemme opettamaan Jumalan seurakunnassa.* Raamattu ei sano kuitenkaan näin!

H. Armstrong opetti Jumalan hallituksen oikean rakenteen, mutta moni johtava pastori ei rakastanut Jumalan hallitusta eikä Jumalan asettamaa apostolia. He pettivät itseään kuvitellessaan toimivansa oikein. Joitain oli pahasti vialla.

Herman Hoeh opetti meille *runsaasti*. Hän opetti Jumalan sanaa, mutta puhui hämmästyttävästi ennen kuolemaansa ”uudestisyntymisestä” samalla tavalla kuin nykypäivän ns. ”uudestisyntyneet kristityt” – opetti oppia, jonka H. Armstrong (ja tri Hoeh itse) olivat osoittaneet vuosikymmeniä aikaisemmin vääräksi! Kun tri Hoeh heikkeni, saatana PAKOTTI ajatuksia tämän mieleen. Saatana hätyytti ja painosti häntä, *kunnes kykeni pettämään tri Hoehin!* Kun alat heiketä saatanan edessä, alat hyväksyä vaarallisia ajatuksia.

Nämä miehet omasivat valtavan määrän tietoa, mutta toistavat nyt *julkeasti* saatanan paholaisen oppeja! HÄPEÄLLINEN TRAGEDIA!

Seurakunnan historiaa tutkiessani pyrin seuraamaan Raamatun pohjalta H. Armstrongin päättelyä ja ajattelua. On tärkeää, että rakennamme rakentamalle perustukselle, että myötäämme, *rakennamme sille, mitä H. Armstrong opetti*. Jumala on antanut meille innostavan, suurenmoisen työn H. Armstrongin työn *lisäksi* – mutta muista, että H. Armstrong ASETTI KAIKEN KOHDALLEEN! Ei kohdella H. Armstrongia pelkkänä seurakuntapalvelijana! Jumala asetti H. Armstrongin kautta kaiken kohdalleen! (Matt. 17:10–11). JUMALA KYKENI ASETTAMAAN H. ARMSTRONGIN KAUTTA KAIKKI KOHDALLEEN VAIN KOSKA H. ARMSTRONG ALISTUI NÖYRÄSTI JUMALAN HALLITUKSEN JA LAIN ALAISEKSI.

Tarkastellessani lähemmin, mitä Jumalan seurakunta kirjoitti seurakunnan historiasta WCG:n aikana, ja jopa PCG:n alkuaikoina, huomasin, ettemme ole pitäytyneet kirjoittaessamme ja puhuessamme aiheesta riittävän tarkasti H. Armstrongin opettamaan. Olemme joko loitonneet ajoittain liiallisesti maallisiin tutkijoihin tai emme ole keskittyneet esittämään H. Armstrongin lailla historiaa yksinkertaisesti. Meidän on keskityttävä tietoon,

mitä Jumala esitti tekevänsä tämän miehen kautta: H. Armstrong ASETTI KAIKEN KOHDALLEEN. Meillä *ei* ole varaa jättää käyttämättä, mitä H. Armstrong asetti kohdalleen. H. ARMSTRONGIN LOPUNAJAN AIKAANSAANNOS OLI VALTAVA!

Emme palvo H. Armstrongia, PALVOMME JUMALAA–Jumalaa, joka asetti kaiken kohdalleen H. Armstrongin kautta. Toisin kuin tri Hoeh ja tri Meredith, yritämme kunnioittaa H. Armstrongia *Jumalan* antamalla kunnioituksella. H. Armstrong, joka teki harvan virheen mutta katui niitä, oli Jumalan lopunajan Elia, joka asetti totuuden kohdalleen. Totuuden omaava hengellinen ihminen voi helposti tunnistaa tämän. Totuudelle tulee rakentaa, ei purkaa sitä.

Katso, kuinka käy, kun emme kunnioita Jumalan Eliaa. Happamat hedelmät ovat kaikkien nähtävillä.

LAODIKEAN JUURI

Vuonna 1974 saatanan synagoga manifestoitui suurena kapinana. Väärinkäsitykset avioerosta ja uudelleen avioitumisesta ja muista opeista aiheuttivat vakavia ongelmia. H. Armstrongia ja muita syytettiin pääpaikan varojen väärinkäytöstä. Moni aluejohtaja, pastori ja seurakuntapalvelija erosi seurakunnasta.

1977–1979 nähtiin vielä suurempi ja laajempi kapina. Kun H. Armstrong kärsi pahan sydänkohtauksen elokuussa 1977, päämajassa Pasadenassa alkoi valtataistelu. Osa alkoi ihmetellä, kuka nousisi H. Armstrongin paikalle, jos tämä kuolisi.

Näihin aikoihin vapaamieliset pastorit liittyvät Pasadenan johtoon ja alkoivat vesittää seurakunnan oppia; ”systemaattinen teologiaprojekti” alkoi H. Armstrongin selän takana. Projektin päämäärä oli siirtää seurakunta vähitellen valheoppiin. Keskellä valtataistelua pastorit

sallivat saatanan ujuttaa erheellisen opin seurakuntaan, mikä vaurioitti seurakuntaa valtavasti. Kristus ei siunannut enää seurakuntaa eikä sen työtä. Seurakunta ja sen työ lakkasivat kasvamasta.

H. Armstrongin sydänkohtaus osoittautui hyödylliseksi; pakotti pysähtymään ja kartoittamaan seurakunnan ja työn tilan. Toivuttuaan H. Armstrong työskenteli loppuelämänsä asettaakseen seurakunnan ”oikeille raiteille” ja pitääkseen sen niillä. Hän palautti rohkeasti seurakunnan organisaation Jumalan rakenteiseksi, hyökkäsi voimallisesti systemaattista teologiaprojektia vastaan ja ojensi seurakunnan opillisesti. Hän erotti useita pastoreita, mm. poikansa Garner Ted Armstrongin. Muutama tuhat jäsentä päätti tukea erotettuja pastoreita ja muodosti sirpaleryhmiä, mutta seurakunta ja sen työ nousivat jälleen kasvuun.

Syntynyttä vahinkoa oikaistessaan H. Armstrong diagnosoi useissa saarnoissaan ja artikkeleissaan ongelman syyn. Hän paljasti seurakuntaan vallanhimoisten liberaalien pastorien kautta astuneen *Laodikean juuren*.

”Niin kauan kuin seurakunta uskoi ja puhui SAMAA kuin Kristus apostolinsa kautta, KRISTUS SIUNASI SITÄ, ja työ kasvoi 30 prosenttia vuodessa 35 vuoden ajan”, H. Armstrong esitti vuonna 1979. ”Mutta kun poikani Garner Ted omi itselleen suuremman auktoriteetin kuin mitä hänelle oli annettu ja ympäröi itsensä liberaaliryhmällä, joka JOHTI häntä ja johti hänet HARHAAN vesittämään Jumalan oppeja-väärä vaikutus ja laodikealainen penseys ja välinpitämättömyys, Jumalan RAKKAUDEN TOTUUTEEN menetys ottivat juurta seurakunnassa. Kristus RAKENSI seurakunnan valitsemansa apostolin johdolla! Puhuimme kenties epätäydellisesti, mutta puhuimme varmasti yleisesti SAMAA ASIAA! KASVOIMME Kristuksen tuntemisessa ja totuudessa, kasvoimme työn koolla ja laajuudella” (*Worldwide News*, 19. helmikuuta 1979).

H. Armstrong varoitti voimallisesti seurakunnan laodikealaiseksi muuttumisesta. Saman vuoden myöhemmässä *Worldwide News* -artikkelissa hän varoittaa: ”Tänään elävä Kristus, seurakunnan Pää, ASETTAA SEN TAKAISIN JUMALAN RAITEILLE, mutta nämä toisinajattelijat haluavat sinun ajattelevan, että Kristuksen apostoli ja jopa seurakunta ovat hapatuksessa—he kuvaannollisesti leijailevat korppikotkien lailla odottaen tapahtumien etenemistä ja jäsenen HENGELLISTÄ KUOLEMAA, hotkaistakseen kitaansa jäännökset! He eivät pyri enää rakentamaan—he pyrkivät TUHOAMAAN!”

”Uskonveljet, missä olemme TÄLLÄ HETKELLÄ? Kuluneen vuoden aikana elävä Jumalan seurakunta on asetettu vähintään 75 prosenttisesti takaisin Jumalan raiteille. Saavumme pelottavan lähelle tämän aikakauden loppua. Seurakunta oli ajautumassa laodikealaiseen tilaan. Huomautan, että sekä Sardeen ja Laodikean seurakunnan aikakaudet olivat JUMALAN–EI SAATANAN SEURAKUNTIA!”

”Joku levittää väärää huhua, että olen kutsunut näitä muita saatanan seurakunniksi. Sardeen aikakausi oli suurimmalta osalta hengellisesti kuollut—se oli hylännyt liian suuren määrän Jumalan TOTUUTTA—ei tehnyt käytännöllisesti katsoen lähes MITÄÄN tosi evankeliumin maailmalle levittämiseksi (sillä ei ollut edes selkeää käsitystä, mikä evankeliumi oli). Laodikean seurakuntaa leimaa hengellinen penseys—puolet sen jäsenistä (Matt. 25:1–13) suljetaan pois Jumalan valtakunnasta.”

”Mutta tänään vaikuttava HUONO UUTINEN ON, että me, rakkaat veljet, epäilemättä Filadelfian aikakausi—poikani pilkasta huolimatta—olemme suuressa vaarassa MUUTTUA Laodikean aikakaudeksi. Olen henkilökohtaisesti erittäin huolissani asiasta. Jos SINÄ ET ole asiasta huolissasi, *olemme todella hengenVAARASSA!*”

”Saatana tekee tällä hetkellä KAIKKENSA TUHOTAKSEEN TÄMÄN JUMALAN SEURAKUNNAN!” (25. kesäkuuta 1979).

Kun Herbert Armstrong oli elossa, seurakunta pysyi oikealla radalla. Laodikealaisuuden juuri-saatanan synagoga-pysyi kurissa, eli pidättyi (ks. 2. Tess. 2:7). vaikka H. Armstrong hälytti seurakuntaa koskien liberalismia ja penseyttä, tapahtumat toivat Jumalan työhön pikaisesti radikaaleja, traagisia muutoksia.

H. ARMSTRONG KUOLEE

Herbert W. Armstrong kuoli 16. tammikuuta 1986. Tämä päivä muistetaan pitkään, todellisessa Filadelfian hengessä.

Kuusi päivää aikaisemmin, 10. tammikuuta, H. Armstrong kirjoitti seurakunnalle: ”Tämä on ensimmäinen kirjeeni teille vuonna 1986, ja saattaa hyvinkin jäädä viimeiseksi. Tänä 94. ikävuotenani olen fyysisesti heikentynyt ja kärsin voimakasta kipua, eikä jäljellä ole paljon voimaa...”

”Viime kuukausien paljon neuvon ja rukouksen avulla Jumala on johtanut minut ilmoittamaan viime viikon päätöksen nimittää Joseph W. Tkach, seurakunnan hallinnon toiminnanjohtaja, sijaispastorin virkaan, auttamaan heikentyneessä tilassani, ja jos Jumalan päättää ottaa elämäni, asettamaan itsensä Kristuksen käsiin johtamaan Jumalan seurakuntaa Kristuksen alaisuudessa, seuraamaan minua pastorin virassa, tulevina vaikeina aikoina...”

”Muistakaa, veljet, ettei tämä ei ole Herbert W. Armstrongin työ, ei J. Tkachin eikä jonkun muun työ, vaan elävän Luoja Jumalan työ.”

Kun H. Armstrong kuoli, monet ihmettelivät, mitä seurakunnassa ja Jumalan työssä tapahtuisi. J. Tkachin alustavat kirjeet seurakunnan jäsenille olivat rohkaisevia. Seurakunnan jäsenet uskoivat, että Kristuksen

H. Armstrongin kautta perustama seurakunta jatkuisi samassa hengessä. J. Tkach ylisti H. Armstrongia suuresti. 16. tammikuuta hän ilmoitti seurakunnalle H. Armstrongin kuolemasta kirjeitse: ”Jumala antoi H. Armstrongille 93½ dynaamista vuotta, joista viimeiset 53 hän teki kaikin voimin Jumalan työtä julistaen Jumalan valtakunnan evankeliumia maailmalle, joka on tämän maailman jumalan, saatana paholaisen, petoksen sokaisema (Ilm. 12:9).”

”Jopa viimeisenä elinvuotenaan, heikkenevässä tilassa, hän sai Jumalan avulla aikaan voimallisimman teoksensa *Ikuisten aikojan salaisuus*. Takana oli puoli vuosisataa artikkeleita, kirjeitä, kirjasten, kirjoja, saarnoja ja lähetyksiä, jotka julistivat ja opettivat Jumalan sanan totuutta, Jumalan suunnitelmaa ihmiskunnalle, kunniakasta ja säteilevää tulevaisuutta, joka on ihmiskunnan lopullinen kohtalo...”

”Pysytään lujina. Jatketaan eteenpäin, kaksinkertaistetaan pyrkimyksemme lähestyä Jumalaa rukouksessa ja Raamatun tutkimisessa, paastossa ja voittamisessa, sekä asetetaan sydämemme Jumalan työhön! H. Armstrong totesi usein: ”Kun tiemme miellyttävät Jumalaa, hän siunaa meitä.”

19. tammikuuta, päämaja lähetti H. Armstrongin hautajaispuheen kaikille seurakunnan jäsenille. Herman Hoeh toimitti muistotilaisuuden, jonka lopussa hän totesi: ”Tarkoituksemme tammikuussa 1986 on jatkaa H. Armstrongin työtä, ja vakuutamme monista maista ympäri maailmaa paikalle kokoontuneille edustajille, että pyrimme jatkamaan vakautettuja suhteita ja tarjoamaan palvelujamme sekä tavoittamaan ihmisiä, joita Jumala voi kutsua ja kouluttaa Kristuksen tahdon alaiseksi, jotta he voivat täyttyä Hengellä voittamaan.”

J. Tkach esitti päätösrukouksessaan: ”Ja nyt uuden Apostolien tekojen luvun sulkiessamme ja uuden aloittaessamme, myönnämme ja tunnustamme, ettei

löydy toista hänen kaltaistaan miestä, mutta Isä, pyrimme seuraamaan hänen jalanjäljissään. Ymmärrämme, että olemme kaikissa asioissa ja pyrkimyksissä avuttomia. Pyydämme sinulta voimanlähteeltämme samaa voimaa ja ohjausta, jonka annoit edesmenneelle palvelijallesi.”

H. Armstrongin aloittama työ näytti jatkuvan kaikesta päätelleen keskeytyksettä, mutta muuttui pian dramaattisesti.

’LUOPUMUS’

Apostoli Paavali profetoi tulevasta traagisesta tapahtumasta seurakunnassa juuri ennen Jeesuksen Kristuksen paluuta. Hän varoitti: ”Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttyä, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ENNENKUIN LUOPUMUS ENSIN TAPAHTUU ja *laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi*” (2. Tess. 2:1–3).

Monet eksyttäjät häiritsivät seurakuntaa Paavalin aikana, yrittäen hämmentää jäseniä toista tulemista koskien. Yksi keskeinen Paavalin kuvaama Jeesuksen Kristuksen paluuta osoittava tapahtuma, oli ”luopumus” totuudesta. Nämä jakeet pätevät Paavalin elinaikana, mutta kirjattiin myös meille, ollen jopa *suuremmin* sovellettavissa tänään, juuri ennen Kristuksen paluuta!

Tämä ”luopumus” tapahtuu *Jumalan seurakunnan sisällä*– ei jossain maallisessa seurakunnassa. Kyseessä ei ole mikään pieni tapahtuma vaan selvästi–seurakunnalle–näkyvä

merkki Kristuksen välittömästä paluusta. Williams-käännös kirjaa ”luopumuksen” ”suureksi kapinaksi”. Weymouth kääntää sen ”uskosta luopumukseksi”; *New English Bible* ”lopulliseksi kapinaksi”.

Tämä kapina tuli näkyville Worldwide Church of God -seurakunnassa melko pian H. Armstrongin kuoleman jälkeen. Päämajan Pasadenan johtajat alkoivat poiketa H. Armstrongin opettamista Raamatun totuuksista. Heidän esittämistään muutoksista seurakunnan tärkeään oppiin muodostui nopeasti kasvava luettelo.

Pian Jumalan työn kasvu pysähtyi. Kuten niin monilla seurakunnan aikakausilla aikaisemmin, Jumalan omat olivat sallineet itsensä etääntyä Jumalasta eivätkä täyttäneet enää sitä varsinaista tarkoitusta, jota varten Jumala oli perustanut seurakunnan.

2. Tess. 2:1–2 profetia täyttyi silmiemme edessä! Traagisesti kapinaa Jumalan totuutta ja oppia vastaan johtivat ne samat miehet, joille H. Armstrong oli uskonut seurakunnan valvomisen.

Paavalin varoitus tästä ”laittomuuden ihmisestä” jatkuu ”tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että *hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala...* Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy. Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; JAHKA VAIN TULEE TIELTÄ POISTETUKSI SE, joka nyt vielä *pidättää*” (2. Tess 2:4,6–7).

Jakeet ovat suora profetia *Jumalan seurakunnassa* nousevasta laittomuuden ihmisestä, joka johtaa jäsenet kapinaan Jumalaa ja Jumalan totuuttaan vastaan. Kun Armstrong oli 1970-luvulla vielä elossa, hän ”pidätti” kulissien takana toimivan *laittomuuden* salaisuuden. Kun hän kuoli (tai tuli ”tieltä poistetuksi”), pidättäminen poistui.

H. Armstrong päätti viimeiset elinvuotensa varoittaen ja kehottaen suullisesti ja kirjallisesti pitämään lujasti kiinni totuudesta. Hän varoitti seurakuntaa 70-luvun historian toistumisesta, mutta kun hän kuoli, historia toistui suuressa mittakaavassa. H. Armstrong varoitti seurakuntaa nimenomaan laodikealaiseksi tulemisesta. Valitettavasti juuri näin tapahtui.

MUUTOS TOISEN JÄLKEEN

Jumalan Filadelfian seurakunta, The Philadelphia Church of God sai alkunsa 7. joulukuuta 1989 pienimmällä mahdollisella tavalla: vain 12 henkilön tuvin. Pyrimme alusta alkaen säilyttämään Jumalan H. Armstrongin kautta inspiroimat ja toteuttamat opit, toimintatavat ja perinnön.

Meidän tuli kuitenkin tehdä enemmän kuin pitää pelkästään tiukasti kiinni totuudesta. Kuten aina, Jumala oli varannut tärkeän työn uskollisille pyhilleen.

Ensimmäinen julkaisemamme kirja, *Malachi's Message to God's Church Today*, Malakian viesti Jumalan seurakunnalle tänään, tarjosi yksityiskohtaisen, raamatullisen selityksen, mitä WCG:ssä oli tapahtunut. Jumala PALJASTI siinä ”laittomuuden ihmisen” ja ”kadotuksen lapsen” (2. Tess. 2:3). *Malakian viestistä* käy selville usea profetia suuresta Jumalan totuudesta luopumuksesta tänä lopunaikana. Se tarjosi vastauksia ja toivon tuhansille seurakunnan tapahtumista häiriintyneille ja hämmentyneille Jumalan omille. (Tilaa tämä elintärkeä kirja itsellesi ilmaiseksi, tutki sitä rukoillen.)

Jumala antoi meille vastuullisen tehtävän VAROITTAA penseiksi ajautuneita seurakuntansa jäseniä. Työskentelimme *Malakian viestin* totuutta keskeisenä työvälineenämme käyttäen ahkerasti varoittaen vielä WCG:ssä olevia, että Jumalan seurakunta oli nyt Laodikean aikakaudella.

Seurasimme hämmästyksellä, kuinka H. Armstrongin seurakunnalle palauttamia totuuksia poistettiin järjestelmällisesti. Alkuvuosina wcc:n hallinto ja pastorit pyrkivät peittämään muutokset petoksella, jopa valehdellen, kieltäen tehdyt muutokset. Monet jäsenet eivät ottaneet kantaa, sivuuttivat muutokset. Dokumentoimme ja paljastimme, pyrimme, että mahdollisimman monet heräisivät huomaamaan tehdyt muutokset.

Yksi esimerkki on seurakunnan opetus modernin Israelin identiteetistä, oppi, jonka Herbert Armstrong katsoi kuuluvan seurakuntaan asetetuista opeista. Sitä vastaan hyökättiin voimallisesti jo 1970-luvun kapinassa. H. Armstrong esitti myöhemmin hyökkäyksen haastaessaan: ”Kaikkein aikojen tuottoisinta kirjasta, *Yhdysvallat ja Britannian kansainyhteisö profetioissa*, vastaan hyökättiin voimallisesti, osia siitä poistettiin ja sitä lakattiin myöhemmin levittämästä – sama päti useisiin perustaviin – Kristuksen apostolin kirjoittamiin tärkeisiin kirjasiin.”

”Tämä ryhmä liberaaleja omi auktoriteettiaseman seurakunnan oppien asettamiseksi. Systemaattisen teologiaprojektin pääasiallinen laatija kirjoitti myöhemmin: ’Ainoa tavoitteeni projektin koordinoimisessa oli saavuttaa opillinen johdonmukaisuus, vakaus ja yhtenäisyys pastoreille’ – eli vesittää yhtenäisesti opit, joita vanhemmat uskolliset pastorit eivät hyväksyneet, *eivätkä koskaan hyväksyisi!* KYSEESSÄ EI OLLUT YHTENÄISYYS – VAAN JAKAUTUMINEN!” (*Worldwide News*, 19. maaliskuuta 1979). H. Armstrong esitti usein, että *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa* -kirjan poistaminen edusti yhtä suurinta 1970-luvun kapinan ongelmaa.

Ei ole yllättävää, että H. Armstrongin kuoleman jälkeen *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa* -kirjaa vastaan hyökättiin uudemman kerran. Kritiikki oli päämajasta käsin lähtöisin.

Watchman Fellowship, protestanttinen ”kultteja seuraava” järjestö, haastatteli Michael Snyderia, entistä wcg:n tiedottajaa, ja vuonna 1991 M. Snyderin kirjattiin sanoneen: ”Seurakunnan uskomuksista muinaisen Israelin modernia identiteettiä käydään parhaillaan läpi. Käynnissä olevan kaksivuotisen tutkimusprojektin odotetaan tuottavan joko 1) yhteenveto uskomuksen todistavista historiallisista ja teologisista todisteista, 2) merkittävä selvennös uskomuksesta tai 3) ilmoitus uskomuksen lakkauttamisesta” (*Watchman Expositor*, ’What in the Worldwide Church of God Is Going On?’, Osa. 8, no. 5–SP).

Samaan aikaan kirjeessä päivätty 10. elokuulta 1992 J. Tkach Jr. KIELSI paikallisia pastoreita ”saarnaamasta Israelin lopun ajan profetia -aiheesta”. Hän kirjoitti: ”Kun pysähdyt miettimään Apt. 4:12 merkitystä, US&BC [Yhdysvallat ja Britannia profetioissa] -opetuksella EI OLE MERKITYSTÄ... Uuden testamentin valossa ja Kristuksen keskeisyydessä Jumalan pelastussuunnitelmassa, US&BC opetuksemme merkitys pelkistyy suuresti lausumaan–MITÄ SITTEN?”

Samaan aikaan Pasadena antoi seurakuntalaisten ymmärtää, *ettei mikään ollut muuttunut*. wcg:n yleisökirjeenvaihto-osasto julkaisi toukokuussa 1993 kirjeen *kumoten* PCG:n raportoinnin wcg:n opillisista muutoksista. Kirje vakuutti: ”Seurakunta ei ole julistanut muutosta koskien uskomusta Yhdysvaltojen ja Britannian identiteetistä, että sen alueella asuu osittain ihmisiä jotka polveutuvat muinaisista Israelin heimoista.”

Tällaisia vihlovia ristiriitoja toistettiin *koko ajan*, oppi opilta, muutos toisensa jälkeen. Vaikka wcg:n johto kielsi jatkossa julkisissa lausunnoissa tekemänsä muutokset, totuus kävi yhä ilmeisemmäksi.

H. Armstrongin wcg:ssä esittämiä Raamatun opetuksia purettiin totuus totuudelta järjestelmällisesti.

Kyseinen *Watchman Expositor* -artikkeli esitti seuraavan julkilausuman: ”ON USKOMATONTA, ETTÄ KESKELLÄ OPILLISTA KUOHUNTA, WORLDWIDE CHURCH OF GOD KATSOO NYT OLEVAN ’VÄÄRISTELYÄ’ LAINATA PERUSTAJAANSA HERBERT W. ARMSTRONGIA, NYKYISTEN JÄSENTENSÄ USKOMUSTEN PUOLESTAPUHUJANA” (oma painotukseni).

Puumme lopunajan Elia *edustajasta*, joka asetti kaiken kohdalleen (Matt. 17:10–11). Johtajat kutsuivat Jumalan profeettaa vääräksi profeetaksi!

Samaan aikaan Jumalan H. Armstrongin kautta rakentamaa suurenmoista *työtä* tuhottiin. Seurakunnan jäsenmäärä ja tulot laskivat dramaattisesti. Televisiolähetys korvattiin 30 sekunnin mainoksilla ja lopetettiin kohta kokonaan. Seurakunnan julkaisujen levikki romahti.

VALEHTELIJAT

Vuonna 1996 ymmärsin, että Jumala odotti PCG:n jatkavan H. Armstrongin tärkeimpiä teoksia, etenkin *Ikuisten aikojan salaisuus* -teoksen painattamista ja jakelua, miksi julkaisimme sen ja aloimme tarjota sitä yleisölle ilmaiseksi. Pian tämän jälkeen painatimme ja jakelimme lisää H. Armstrongin teoksia.

WCG haastoi meidät oikeuteen tekijänoikeusrikkomuksesta, MIKÄ PALJASTI SEN JOHTAJIEN TODELLISET AIKEET. HE EIVÄT OLLEET AINOASTAAN HYLÄNNEET H. ARMSTRONGIN OPETUKSIA–VAAN HALUSIVAT LISÄKSI ESTÄÄ MUITA TUTUSTUMASTA NIIHIN! Joseph Tkach Jr. kirjoitti, että hän katsoi ”kristilliseksi velvollisuudekseen” poistaa nämä kirjat kaikkien saatavilta.

Oikeustaistelumme WCG:tä vastaan H. Armstrongin kirjoituksista kesti kuusi pitkää vuotta. Se saattoi meidät vastatusten Jumalan seurakunnan tuhonneiden miesten kanssa! Jouduimme kasvatusten Jumalan totuuden maahan heittäneiden ihmisten kanssa.

Kristuksen yksi ”saatanan synagogaa” koskeva tuomio on, että he VALEHTELEVAT (Ilm. 3:9). Nyt kun ”synagoga” oli muuttunut Laodikean aikakaudeksi, se muuttui vielä pahemmaksi. WCG:n johtajat esittivät oikeudessa kirjaimellisesti *tuhansia* valheita! He TIESIVÄT valehtelevansa–heille hyväksyttävää–mutta turhauttivat meitä loputtomasti! (Stephen Flurryn jyrkevä kirja *Raising the Ruins* tarjoaa runsaasti todisteita heidän valheistaan. Kaikki kirjallisuutemme on ilmaista.)

Kaikki wcg:n hallintovirkamiesten todistajanlausuntojen valheet kirjattiin oikeuden asiakirjoihin. Vaikka wcg voitti tapauksen yhdeksännen piirin oikeustasolla, wcg:n virkamiehet eivät halunneet palata tuomioistuimeen määrittämään, kuinka paljon kuluja meidän pitäisi maksaa heille. He tiesivät, että me TODISTAISIMME kirjattujen tietojen avulla, missä he olivat valehdelleet! He päättivät sopia tapauksen, suostuivat *myymään* meille oikeudet kaikkiin haastamiimme H. Armstrongin teoksiin– yhdellä ehdolla–että palauttaisimme tai tuhoaisimme

kaikki oikeustapauksen asiakirjat, joista heidän räikeä petoksensa kävi ilmi. Kieltäydyttyämme he päättivät lopulta myydä meille kaikki tekijänoikeudet. Voit kerrata yksityiskohtaisesti tämän ihmeellisen tapahtumasarjan ilmaiskirjastani *Habakkuk*.

Lopulta Jumala toi meille voiton. Jumalan Filadelfian seurakunta sai *Ikuisten aikojen salaisuus* ja 18 muun H. Armstrongin teoksen *tekijänoikeudet*. Emme odottaneet voittavamme tekijänoikeuksia oikeudessa. Nyt kykenemme tarjoamaan kaikki 19 teosta maksutta kaikille haluaville!

OIKEUSTAISTELU *IKUISTEN AIKOJEN SALAISUUS* -TEOKSESTA OLI VEDENJAKAJA, JOKA TUOMITSI MEITÄ VASTAAN TAISTELEVAT ANTIKRISTUKSIKSI! (1. Joh. 2:18). Apostoli Johannes kohtasi antikristuksia aikanaan ensimmäisellä vuosisadalla: antikristuksia löytyi seurakunnan sisä- että ulkopuolella. Seurakunnan *sisällä* olut Diotrefes-potki tosi Jumalan omia *ulos* seurakunnasta. Sama kuvio toistui aikanamme Laodikean aikakaudella.

Jae 19 sanoo: ”Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet...” Nämä meistä lähteneet ihmiset eivät olleet todellakaan kanssamme! VOITIMME TEKIJÄNOIKEUSTAISTELUN MUUTAMA KUUKAUSI SEN JÄLKEEN KUN JUMALA PALJASTI MEILLE TÄMÄN TOTUUDEN ANTIKRISTUKSISTA. TAPAUS OSOITTI, KETKÄ OLIVAT TOSISSAAN KANSSAMME JA KETKÄ OLIVAT ANTIKRISTUKSIA!

KUTSU PARANNUKSEN TEKOOON

Jumalan seurakunnan siirtyminen Filadelfian aikakaudelta Laodikean aikakaudelle oli tuskallisen raju kokemus, joka järkytti uskoa, erotti perheitä ja tuhosi ihmisten hengellisiä elämiä.

KYSEESSÄ OLI LUULTAVASTI SEURAKUNNAN 2000 VUODEN HISTORIAN KAIKKIEN AIKOJEN SUURIN HENGELLINEN KATASTROFI UUDEN TESTAMENTIN JUMALAN OMILLE. Seurakunta, joka oli saavuttanut suurimman maailmanlaajuisen levikin, oli hengellisen voimansa huipulla! Sitten saatana paholainen tuli ja tuhosi kymmenien tuhansien Hengestä siitettyjen Jumalan omien hengellisen elämän, *lähes kaikkien*. Samaan aikaan pois pyyhkäistiin Jumalan työn voimallinen, myönteinen vaikutus miljooniin ihmisiin maailmassa.

Katastrofilla oli vaikutus seurakunnan historian todennäköisesti suurempaan jäsenmäärään, ja silti surullisen tapahtuman peruselementit olivat kertautuvaa historiaa. Olemme nähneet kautta kirjan, että Jumalan omat ovat kärsineet toistuvasti hengellisestä arkuudesta, sortuneet kompromissiin, maallisuuteen ja muunlaiseen lihalliseen ajatteluun–eivätkä ole täyttäneet Jeesuksen Kristuksen heille antamaa työtehtävää.

Lue Kristuksen voimallisesti jylisemä viesti laodikealaisilleen: ”Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku. Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos” (Ilm. 3:14–16).

Tämä on elävä, elinvoimainen tälle päivälle tarkoitettu viesti! Voimallinen Kristus kehottaa tässä omiaan palaamaan ja olemaan uskollisia. Nämä petetyt ihmiset ovat nyt saatanan johtamia. He ovat lakanneet tottelemasta Jumalaa, joka haluaa, että he tunnistavat hengellisen penseytensä. Jolleivät laodikealaiset tee pian parannusta, Kristus oksentaa heidät ulos suustaan suureen ahdistukseen, välittömästi ennen Kristuksen toista tulemistä olevaan käsittämättömän kärsimyksen ajanjaksoon.

Valitettavasti laodikealaiset eivät näe kriittistä rappeutunutta hengellistä tilaansa. Kristus jatkaa: ”Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tuleksa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit” (jakeet 17–18). Laodikealaiset uskovat olevansa erinomaisessa hengellisesti tilassa, mutta suuri maailmankaikkeuden Jumala tuomitsee heidät ”viheliäisiksi, kurjiksi, köyhiksi, sokeiksi ja alastomiksi” – *hengellisesti*.

TUHO

Mitä enemmän ajattelet asiaa, sitä enemmän tajuat, kuinka paljon laodikealaiset tuhosivat! Kun H. Armstrong kuoli, seurakunnassa oli yli 140 000 jäsentä. *The World Tomorrow*-ohjelmaa oli lähetetty uskollisesti joka viikko sen alusta vuodesta 1934. Tätä ohjelmaa ei enää ole. *Plain Truth* on lakkautettu. Jumalan työ *tuhoutui* laodikealaispastorien käsissä. Living- ja United-seurakunnat – kaksi suurinta wcc:stä eronnutta sirpaleryhmää – hylkäsivät Jumalan H. Armstrongin kautta opettaman hallituksen. Kumpikin seurakunta hajosi lukuisiin sirpaleryhmiin. Jumala ei tee tänään niiden kautta työtään.

Katso Laodikean ryhmien työtä tänään. Profeetalliset tapahtumat räjähtävät ympärillämme toinen toisensa jälkeen – mutta ryhmillä ei ole paljon, jos ei mitään, sanottavaa! Ne ovat vaisun äänettämiä. Samaan aikaan toimituksemme tuottaa valtavan määrän äärimmäisen tärkeistä profeetallisista tapahtumista kertovaa materiaalia – tapahtumat kiitävät niin nopeaa tahtia, että tuskin pysymme

ajan tasalla! Näemme silmiemme edessä jo PCG:n alusta alkaen varoittamiemme tapahtumien täyttymisen!

Laodikealaiset ovat *sokeita*. He eivät ymmärrä, mitä Lähi-idässä ja Euroopassa tapahtuu. Olosuhteet muokkautuvat nopea tahtia kohti KOLMANNEN MAAILMANSODAN käynnistävää yhteenottoa! Nykyiset maailmantapahtumat johtavat Harmageddonin taisteluun ja Jeesuksen Kristuksen paluuseen, täsmälleen Jumalan H. Armstrongille paljastamalla tavalla–LAODIKEALAISTEN YMMÄRTÄMÄTTÄ!

Ei *ihme*, että Kristus oksentaa heidät ulos suustaan (Ilm. 3:16). Kristuksella ei ole tällaisille ihmisille käyttöä! JUMALA NIMTTÄÄ LAODIKELAISIA MYKIKSI VARTIAKOIRIKSI–JOTKA MAKAALEVAT EIVÄTKÄ HAUKU KUN PEDOT YMPÄRÖIVÄT TALON! (Jes. 56:9–10).

Laodikean aikakaudella Jumala on antanut UUTTA ILMOITUSTA AINOASTAAN Jumalan Filadelfian seurakunnalle. Noin 50 kirjaamme todistavat sen. Kristus *puhuu* seurakunnalleen tänään uuden ilmoituksen kautta.

Miksi laodikealaiset ovat *sokeita*? Se johtuu heidän *asenteestaan hallitusta kohtaan*. He EIVÄT ole pitäneet kiinni Jumalan sanasta, ja ovat kieltäneet Jumalan auktoriteetin, toisin kuin filadelfialaiset (Ilm. 3:8).

USKOLLINEN JÄÄNNÖS

Lue Jeesuksen Ilm. 3:19 viestin voimallinen lausuma laodikealaisille: ”KAIKKIA NIITÄ, JOITA minä *PIDÄN RAKKAINA*, minä NUHTELEN JA KURITAN; AHKEROITSE SIIS JA TEE PARANNUS.”

Jumalan täytyy korjata omiaan ajoittain varsin vakavasti. Jumala lähettää ensin varoituksen viestin eli ”NUHTELEE”. Jos nuhtelu ei auta, hän alkaa ”KURITTAA” – käyttää yhä vahvempia menetelmiä. KAIKKI JUMALAN TOIMET OVAT RAKKAUDEN MOTIVOIMIA.

Kristus varoittaa, että kaikkia niitä, jotka eivät tee parannusta ja palaa takaisin Filadelfian standardiin, odottaa suuri rangaistus. Osa on arvostellut PCG:tä ankarasta arvostelusta Laodikean ryhmiä kohtaan. Eivätkö ymmärrä, kuinka kriittinen *Kristus* on laodikealaisryhmiä kohtaan? Kristus aikoo rangaista heitä ankarasti.

Kristus lausuu kaikille laodikealaisilleen tänä lopunaikana: ”Katso, *minä seison ovella ja kolkutan*; jos JOKU kuulee minun ääneni ja avaa oven, NIIN MINÄ KÄYN HÄNEN TYKÖNSÄ SISÄLLE JA ATERIOITSEN HÄNEN KANSSAAN, ja hän minun kanssani” (jae 20). Kristus *potkittiin ulos* Laodikean seurakunnasta, mutta hän *kolkuttaa* edelleen PCG:n kautta *jokaisen yksittäisen jäsenen ovella*. Kristus pyrkii kiihkeästi yhdistämään perheensä! Kristus on toiminut aina ihmistenvälityksellä. Filadelfian seurakunnalle on annettu toimeksianto kolkuttaa Kristuksen puolesta, kertoa laodikealaisille, että nämä ovat ”VIHELIÄISIÄ JA KURJIA JA KÖYHIÄ JA SOKEITA JA ALASTOMIA”! Tämä on Jumalan lempeää nuhtelua, jonka kuuleminen on laodikealaisten ainoa toivo paeta suurta ahdistusta. Jokainen laodikealainen, joka kuulee ja vastaa Kristuksen kolkutukseen ja ääneen, kykenee palaamaan tiiviiseen yhteyteen Kristuksen kanssa!

Filadelfia tekee työtä jopa Laodikean aikakaudella, Jumalan Filadelfian seurakunnan kautta. Jumala on elvyttänyt PCG:n kautta jokaisen H. Armstrongin alaisena menestyneen suuren ohjelman ja hankkeen – lehti- ym. julkaisut, colleget ja koulut, kulttuurijärjestön, auditorion, konserttisarjan ja muut toiminnot.

Jumala profetoi, että laodikealaisaikakauden lopussa löytyy vain 10 000 pyhää (5. Moos. 33:2; Juud. 1:14). Tämän jäännöksen työ on parhaimmillaan *pieni*. Silti Jumala toimittaa kauttamme *valtavia* asioita, kun alistumme

hänen hallituksensa alaisiksi! Vaikka PCG on piskuinen lauma, Kristus on avannut meille avoimen oven sanomansa perille toimittamiseksi. PCG *kolkuttaa* ja *puhuu* Kristuksen puolesta, joka on AVANNUT OVEN KERTOJA LAODIKEALAISILLE, MITÄ PARHAILLAAN TAPAHTUU. Kristus haluaa laodikealaisten TIETÄVÄN! Kristus tahtoo KOKO MAAILMAN TIETÄVÄN!

Laodikealaisten varoittamisen lisäksi Jumalan omien on määrä varoittaa myös *koko maailmaa* pian kohtaavasta suuresta ahdistuksesta ja Herran päivästä. Saatanan kerta toisensa jälkeen läpi historian herättämä poliittis-uskonnollinen järjestelmä, pyhän Rooman valtakunta–tosi Jumalan seurakunnan ylin vihollinen kautta vuosisatojen–kykenee räjähtämään tietoisuuteen jopa *kuukausien kuluttua!* Profetia osoittaa, että se syöksee maailman kaikkien aikojen pahimpaan kärsimykseen! (esim. Matt. 24:21–22; Jer. 30:7; Dan. 12:1). Ja kuten niin monta kertaa aiemmin, saatana osoittaa tämän suuren väärän kirkon vihoviimeisen kerran Jumalan tosi seurakunnan kimppuun.

Kristus varoitti meitä hyvissä ajoin kaikesta; olemme tietoisia tulevista tapahtumista.

Jos otamme Kristuksen varoituksesta vaarin, kykenemme kääntymään Kristuksen tykö Kristuksen suojattaviksi. Jumala tarjoaa tänään ennen suurta ahdistusta työtään tekeville valituilleen turvapaikan (Ilm. 12:14). Pelkästään *fyysinen* palkkio Jumalan työstä on valtava.

Saatana on taistellut koko historian ajan Jumalan tosi seurakuntaa vastaan. Vainon on profetoitu tehostuvan ennenäkemättömälle tasolle. Saattaa vaikuttaa negatiiviselta, että Jumalan omat joutuvat kokemaan koettelemuksia myös nykyään Jumalan työtä saatanan maailmassa tehdessään. JUMALA MOTIVOI JA EDISTÄÄ MEITÄ KOETTELEMUSTEN KAUTTA HENGELLISESTI ETEENPÄIN!

Edmondissa, Oklahomassa sijaitseva Ambassador Auditoriumin mallin mukaan rakennettu Armstrong Auditorium avattiin syyskuussa 2010. Herbert W. Armstrong -opiston kuoro esitti avauskonsertissa Mendelssohnin Elias-oratorion.

UUDEN MAAILMAN ALKU

H. Armstrong lausui kerran: ”TÄMÄ EI OLE AINOASTAAN SEURAKUNTA VAAN UUDEN MAAILMAN ALKU!” Jumala rakentaa uutta maailmaa, ja uusi kansakunta ilmestyy äkillisesti. Ihmiset tulevat ihmettelemään tätä Jumalan hienoa hengellistä kansaa, Jumalan valittuja–Kristuksen morsianta! (Jes. 66:8).

Jumala on rakentanut pääosan uuden maailman perustusta jo 2000 vuoden ajan tosi seurakuntansa kautta. Asian ymmärtäviä se kannustaa suuresti ponnistelemaan elämässään. Jokainen, joka ymmärtää todella, että kyseessä on uuden maailman alku, omaa hengellisen voiman kestävä monia kärsimyksiä.

Kun Jeesus Kristus palaa intensiivisen ahdistuksen jakson lopussa, hän ottaa itselleen maailman hallitusvallan ja perustaa päämajansa Jerusalemiin. Uskollinen jäännös hallitsee Jumalaa päämajasta käsin ikuisesti. Ilm. 3:12 kertoo, että Jumala asettaa uskolliset PCG-läiset päämajaan, josta he eivät ” koskaan enää lähde sieltä ulos”. Saamme asua paikassa, josta käsin Kristus johtaa koko maailmaa!

Jos teet parannuksen ja olet uskollinen Jumalalle, SAAT HALLITA PÄÄMAJASTA KÄSIN IKUISESTI! Mikä näky! Mikä palkkio!

Näkyyn huolimattomasti suhtautuvat MENETTÄVÄT varatun palkinnon, elleivät tee nopeasti parannusta. Suuressa ahdistuksessa parannuksen tekevät laodikealaiset eivät toimi päämajassa Kristuksen lähellä, koska eivät ole päteväytyneet tähän toimeen. Nyt on aika päteväytyä.

Miksi 95 prosenttia Jumalan omista ei päteväidy saamaan varattua ylintä palkintoa? Koska heidän silmissään kyseessä on pelkkä seurakunta, ei uuden maailman alku!

Useimmat huomisen maailman päämajan hallitsijat ovat peräisin evankeliumia ympäri maailmaa opettaneilta kolmen seurakunnan aikakaudelta: Efeson, Filadelfian ja Laodikean aikakausilta, joista viimeinen koostuu uskollisista Laodikean aikakauden filadelfialaisista, joiden PYRKIMYS LEVITTÄÄ JUMALAN SANOMAA YMPÄRI MAAILMAA VALMISTAA HEIDÄT PÄÄMAJAN TOIMIIN. MIKSI? KOSKA HE OMASIVAT MAAILMAN LAAJUISEN NÄYN. Koko maailman käsittävän ulottuvuuden! He tajusivat, että toimimme auttaaksemme muuttamaan maailman, että kyseessä on uuden maailman alku! He ajattelivat koko maailmaa, eivät vain itseään ja pientä elinympäristöään. Näky tulevasta maailmasta motivoi heitä.

SUURIN JUMALAN IHMISELLE ANTAMA TOIMEKSIANTO ON SAATTAJAN JUMALAN SANOMA YMPÄRI MAAILMAA JA OPETTAJAN IHMISILLE UUDESTA JUMALAN MAAILMASTA!

PALKINTOJA VOITTAJILLE

Kristus LISÄSI Ilmestyskirjan luvut 2 ja 3 sekä muutamia muita hajalauseita Ilmestyskirjan ensimmäiseen ja viimeiseen lukuun osoittaakseen meille, MITEN VALMISTAUDUMME PALVELEMAAN KRISTUSTA JA ISÄÄ, MITEN

SEURAAMME KRISTUSTA JA SAATAMME JUMALAN TYÖN PÄÄTÖKSEEN. Parhaillaan työtä tekee vain pieni osa Jumalan omia. Kristus kehottaa: *Seuraa minua, saatamme työn valmiiksi*. Kyseessä on AINUTLAATUINEN MAHDOLLISUUS! Ikuisuudessa kukaan ei saa toista samanlaista mahdollisuutta!

Ilm. 2:7 sanoo: ”Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on JUMALAN PARATIISISSA.” Jumala on varannut *palkkion* ihmisille, jotka voittavat paholaisen, jotka pysyvät uskollisena ja tekevät Jumalan työtä! Voit lukea myös muista Jumalan palkinnoista: *Minä annan salattua mannaa ja annan sinulle kointähden–Jeesuksen Kristuksen. Saat avioitua Kristuksen kanssa!* (jakeet 17,28). Ilm. 3:5 Jumala lupaa: ”Joka voittaa... ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkelinsä edessä.” Kristus kertoo filadelfialaisille, että heitä odottaa *kruunu* (jake 11). Nämä ovat valtavia palkintoja!

Jumalan omat tarvitsevat tämän näyn! Kun Paavali oli vankilassa ja kuolemaisillaan, ihmiset säälivät häntä. Paavali ei surkutellut eikä valittanut vaan oli innoissaan häntä kohta tulevassa uudessa maailmassa odottavasta KRUUNUSTA! (2. Tim. 4:8). Paavali oli ehkä ainoa, joka ei ollut surullinen. Tämä näky oli Paavalille TODELLINEN! Näky oli se ainoa tapa, jonka kautta Paavali kykeni kestämiään lukuisat koettelemukset, jotka hänen oli käytävä läpi. PAAVALI KIVITETTIIN KUOLEMAN PARTAALLE, MUTTA HÄN NOUSI SEURAAVANA PÄIVÄNÄ YLÖS EVANKELIUMIA JULISTAEN! TÄMÄ ON ILMIÖMÄISTÄ! Tällainen mies on ainutlaatuinen. Jokainen järjissään oleva jättäisi uskonnon, jossa joutuisi kokemaan, mitä Paavali joutui kokemaan, ellei olisi Jumalalle liikuttuneen kiitollinen saadessaan ottaa osaa. Suuren työpanoksen Jumalalle suorittanutta Paavalia motivoi Jumalan näky!

Saatana tietää, mitä näky kykenee saamaan aikaan kääntymyksen tehneessä ihmismielessä seuratessaan Paavalia ja muita näyn omaavia.

Ei ole helppoa saada ihmiset käsittämään Jumalan näkyä; ja ilman koettelemusta ihmiset sysäävät sen syrjään. *Jumala kysyy jatkuvasti: Voinko saattaa nämä ihmiset perheeseeni? Voinko saattaa heidät tänään osaksi Kristuksen morsianta?* Näky on ihmeen ihana- ja kun ihmiset ymmärtävät näyn todella, 100 prosenttisesti jopa 20 000 vahvuinen demoniarmeija ei kykene pysäyttämään heitä! He ovat sata prosenttisesti asialle sitoutuneita, koska he tietävät, että aisa on jokaisen taistelun ja koettelemuksen arvoinen.

Jumala on muovannut ja valmistanut 2000 vuoden ajan seurakuntainstituutionsa avulla koko joukon palavasti asialle sitoutuneita pyhiä. Hyvin pian koko maailma saa nähdä Jumalan ponnistelujen ihanat hedelmät!

KRISTUKSEN VIIMEISET SANAT

Kristus lisäsi Ilmestyskirjan-Isänsä kirjan-loppuun muutaman sanan. Kristus haluaa omiensa ymmärtävän punakirjaimin painetun ikimuistettavan viestin! *"Katso, minä tulen pian: Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!"* (Ilm. 22:7). Kristus tulee pian!

Kristus toistaa jakeessa 12 punakirjaimin saman lupauksen: *"Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan."* Kristus tulee pikaisesti ja antaa jokaiselle yksittäiselle ihmiselle palkkion tämän tekoihinsa perustuen. Jokainen PCG:n mies ja nainen saa työpanoksensa mukaisen palkan. Kristus asettaa meidät palkintomme kanssa valtaistuimelle!

Mieti, miten tärkeä *sinun työsi on tänään!* Kuinka palavalla mielellä teet Jumalan työtä? Kuinka PALAVAN

intohimon omaat Jumalan työtä ja Jeesusta Kristusta, Päättämme ja hallitsijaamme kohtaan?

Jakeen 20 neljä sanaa ovat Kristuksen, joka vakuuttaa: *”Totisesti, minä tulen pian.”* Kristus vakuuttaa luvussa KOLME KERTAA tulevansa pian! LÄHESTYMMME SUURESTI hetkeä, kun Aviomiehemme, Jumalan seurakunnan Pää, TULEE NOPEASTI!

Aikaa on vähän. Suuri ahdistus jyllää kohti. Kristuksen toinen tuleminen tapahtuu tämän sukupolven aikana. Tosi seurakunnan historiassa avautuu pian uusi luku: Jumalan valtakunnan hengellinen syntymä. Oletko mukana? Jos omaksut nämä Jumalan tosi seurakunnan tosi historian elintärkeät opetukset, olet mukana tässä hengellisessä syntymässä!

”Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi.”

2. Tess. 2:3

Suuri luopumus osoittaa, että Jeesus Kristus palaa pian. *Tämä luopumus on jo tapahtunut.*
Toinen tuleminen on erittäin lähellä.

Voit lukea tästä Jumalan seurakunnan sisäisestä hätkähdyttävästä tapahtumasta Gerald Flurryn ilmaiskirjasta ***Malakian viesti nykyiselle Jumalan seurakunnalle.***

MIKÄ ON IHMINEN?

MIKÄ ON ELÄMÄNI TARKOITUS?

MIKSI MAAILMA ON TÄYNNÄ KÄRSIMYSTÄ?

ONKO JUMALA OLEMASSA?

LOYDÄT VASTAUKSEN ELÄMÄN SUURIIN, USEIN
SIVUUTETTUIHIN KYSYMYKSIIN HERBERT W. ARMSTRONGIN
SUURTEOKSESTA *IKUISTEN AIKOJEN SALAISUUS*.

YHTEYSTIEDOT

**Voit tilata kirjallisuutta tai ottaa yhteyttä Jumalan
Filadelfian seurakunta -seurakunnan pastoreihin:**

KAIKKIEN ALUEIDEN OSOITETIEDOT

Yhdysvallat: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Kanada: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Karibian saaret: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

Iso-Britannia, Eurooppa and Lähi-itä:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrikka: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australia, Tyynenmeren saaret, Intia ja Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 293,
Archerfield, QLD 4108, Australia

Uusi-Seelanti: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippiinit: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Etelä- Amerikka: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish
Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States

OTA YHTEYTTÄ

Verkkosivu: www.pasuuna.com

Sähköposti: kirjeet@pasuuna.com

”MINÄ RAKENNAN SEURAKUNTANI JA TUONELAN PORTIT EIVÄT SITÄ VOITA.” –Jeesus Kristus

Tämä ei ollut merkityksetön lausuma vaan takuuvarma lupaus Jumalan Pojan ainoan maan päälle perustaman instituution hengissä säilymisestä.

Kristuksen Uuden testamentin seurakunta sai alkunsa vain muutama viikko ristiinnaulitsemisesta. Seurakunta pyrki levittämään Kristuksen evankeliumia, kehotti ihmisiä parannuksen tekoon ja valmistamaan tulevaa Jumalan valtakuntaa varten. Tuonelan portit nousivat hetkessä seurakuntaa vastaan. Saatanan innoittamat yksilöt, ryhmät ja hallitukset yrittivät vaientaa viestin. Kun toimi epäonnistui, paholainen loi väärennetyn kirkon, joka otti itselleen Jeesuksen nimen ja sekoitti totuutta pakanallisuuteen ja laittomuuteen johtaakseen uskovat harhaan. Saatana soluttautui tosi seurakuntaan, valheelliset pastorit pyrkivät harjoittamaan seurakunnan sisältä käsin.

Jumalan seurakunta on joutunut alusta alkaen sotimaan pysyäkseen hengissä. Tämä Jumalan voiman tukema, pieni, vainottu, hengellisten soturien joukko on kamppaillut täyttääkseen Jumalan tahdon paholaisen hallitsemassa maailmassa. Historiallisista lähteistä paljastuu sekä rohkeutta ja uskoa täynnä oleva draama että häpeällisen kompromissin ja pelkuruuden tragedia. Jumala kirjasi nämä innoittavat tapahtumat, jotta ottaisimme oppia Jumalan pyhien verellä, hiellä ja kyynelillä kirjaamista kokemuksista. Tapahtumat painottavat myös Jumalan suojan ja voiman välttämättömyyttä Jumalan työssä, valmistaessamme seurakunnan Perustajan paluuta maan päälle.

GERALD FLURRY on Jumalan Filadelfian seurakunnan johtava pastori. Hän on kirjoittanut lähes 50 kirjaa ja kirjasta. G. Flurry toimii *Philadelphia Trumpet* -uutislehden päätoimittajana sekä juontaa Key of David -televisioohjelmaa. Hän on Herbert W. Armstrong Collegen sekä Armstrong International Cultural Foundation, kulttuuritapahtumia sekä arkeologisia kaivauksia Jerusalemissa sponsoroivan humanitäärisen järjestön perustaja.

Last updated on May 16, 2018

FINNISH—The True History of God's True Church